

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A romantic couple is shown in a close embrace on a rugged, snow-covered mountain peak. The man, with a beard and wearing a light blue t-shirt, is looking up at the woman. The woman, with long dark hair and wearing a white tank top, is leaning in towards him. The background is a dark, starry night sky with a soft glow of light on the horizon. The title 'THE SNEAK PEAK' is overlaid in large, white, sans-serif capital letters, with 'THE' in a smaller font size above 'SNEAK'.

THE SNEAK PEAK

VICTORIA WILDER

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

SNEAK PEAK

BİR RIGGS ROMANTİZMİ

3. KİTAP

NiceGirlNaughtyEdits tarafından düzenlendi

Kapak Echo Grace, Wildheart Graphics Telif Hakkı

© 2023 Victoria Wilder

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

✿ Vellum ile oluşturuldu

İÇİNDEKİLER

Okuyuculara Not

Önsöz

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Bölüm 26

Bölüm 27

Bölüm 28

Bölüm 29

Bölüm 30

Bölüm 31

Bölüm 32

Bölüm 33

Bölüm 34

Bölüm 35

Bölüm 36

Bölüm 37

Bölüm 38

Bölüm 39

Bölüm 40

Bölüm 41

Bölüm 42

Bölüm 43

Bölüm 44

[Sonsöz](#)

[Ayrıca Victoria Wilder](#)

[Brews & Books'tan Bir Yudum Teşekkür](#)

[Yazar Hakkında](#)

Birine aşık olmanın ne demek olduğunu gerçekten bilen kızlara: Eğer o aşıklar sizin nasıl bir hayal gücüne sahip olduğunuzu ve nasıl uzun bir oyun oynadığınızı bilselerdi, hemen karşılık verirlerd.

Umarım hâlâ aşka inanıyor, günlük dozda şehvetin tadını çıkarıyor ve arada açıklanamayan büyüye bir göz atıyorsunuzdur. Bu aşkları yıllar önce bitirmiş ya da hala devam eden herkes için, bu hikaye sizin için.

OKUYUCULARA BİR NOT

Ön Gösterim yetişkinlere yönelik materyaller içermektedir. Saldırgan bir dil, açık cinsel sahneler ve çocuk terki içeren bir aşk romanıdır.

Ana karakter anksiyetesini ve bunu rutin, ilaç ve terapi ile nasıl yönettiğini tartışıyor. Bunun herkesin anksiyete veya panik atak deneyimi olmadığını farkındayım. Ve bu karakter kurgusal olsa da, ruh sağlığının nasıl tasvir ve beslendiği hassasiyet ve özenle yapılmıştır.

PROLOGUE

DAHA SIKI SIKIYORUM.

Dur.

Başparmağım ve parmak uçlarım çürükler bırakacak.

Umursamalıyım. Ama umursamıyorum. İz bırakmak istiyorum.

Nasıl durduracağımı, ait olduğu yere nasıl geri koyacağımı bilmediğim bir şeyi serbest bıraktım. Bu, o olmasaydı asla ortaya çıkmayacak bir parçamdı. Eğer daha iyi kontrol edebilseydim. Ama yok. Ve bunun özgürlüğüyle ziyafet .

Ona sert bir tokat attım ve elimin altında kıvranışını izledim. Sertliğim hoşuna gitmişti. Tekrar tokatladım, aynı noktaya aynı baskıyı uyguladım ama bu sefer bir, iki, üç, dört tokat art arda geldi. Aynada bana gülümsüyor, çıkarmaya çalıştığı boğuk ses boğazımdan bir inilti koparıyor. Sol göğsüne çarpan elimin ardından parlak kırmızı bir iz kalıyor ve görünce daha da sertleşiyorum. Meme ucunu sıkıyorum ve boynundaki tutuşumu gevşetiyorum.

Yüzünü bana dönmesi için onu çevirirken, elimi çenesinin hemen altında tutuyorum. Nabızı o kadar hızlı atıyor ki, başparmağımın dayandığı yerin hemen altından çıkıntı yaparak derisini ittiği yeri görebiliyorum. Bu boyun çok narin. İstedğim bu değil.

Saçları omuzlarına dökülüyor ve yüzüne doğru sarkıyor. Esmer. Aynı renk ve aynı uzunlukta. Bu yüzden iki kez baktım. Ama şimdi bir hata yapmışım gibi hissediyorum.

Ne yapıyorum ben?

Daha sıkı sıkıyorum. Şuna benziyor... Başımı sallıyorum. *bile geçirme.*

Parmaklarımı gevşettiğimde nefesini tutmak için soluk soluğa kalıyor. "olacağını biliyordum," diye inliyor, kalçaları sağa sola savruluyor ve onu becermem için beni zorluyor.

Söyleyeceği hiçbir şeyle ilgilenmiyorum. Ne yaptığımı biliyordum. Kimi kandırıyorum ben? Bu kadının başka biri olmasını istedim. Etrafında olmamam gereken biri. İğrenç biriyim.

Zihnim bana oyun oynamaya başladı. Belki de alkol yüzündendir. İşte bu yüzden içmiyorum. Böyle kontrolümü kaybetmem. İzlemeyi tercih ederim. Her düşüncem ve eylemim üzerinde kontrol olmayı, verdiğim her kararın sonuçlarını sürekli olarak tartmayı. Ama bunların hepsi gitti, bir zamanlar sahip olduğum tüm dikkat ve özenle birlikte buharlaştı. Hayır, şu anda seyirci olmak ya da bu kadının söyleyeceği tek bir kelimeyi bile duymak istemiyorum. Cildim yanıyor ve içinde beklediğim boğulmuş hücreden çıkmak için pençelerimi kullanıyormuşum gibi hissediyorum.

Uyarılmışlığı bacağından aşağı damlıyor. İçine kolayca kayacağım ve eğer bu fazlaysa ona bir çıkış yolu vereceğim. Fikrini değiştirirse, giderim.

"Bana durmamı söyle."

"Hayır," diyor hemen, elini takım elbisemin pantolonunda aşağı yukarı gezdirirken. Sürtünme beni tahrik ediyor.

Ellerini üzerimde istemiyorum. Dokunmasını istemiyorum. Beni ya da nelerden hoşlandığımı anlamaya çalışmasını istemiyorum. Bu gece bitmeyecek. Birbirimizi bir daha asla görmeyeceğiz.

"Lanet ellerini aynanın koy ve sakın kıpırdatma."

Dediğimi yapıyor ve ben de pantolonumu açmak için hızla hareket ediyorum. çıkarıyorum, bir elim hâlâ onu aynaya karşı boğazından tutuyor. Kendimi iki kez pompalıyorum ama o kadar sertleşiyorum ki bu bile baskıyı hafifletmiyor. Bu beni daha da sertleştiriyor. Daha sabırsız.

Elimi boynunda daha sıkarak eğildim. Dişlerimi çenesine geçiriyorum ve bacaklarını ayırıyorum. Uzun boylu, bu yüzden amına girmem için sadece küçük bir bükülme gerekiyor.

Aletimi cezalandırıcısına ve kabzasına kadar soktum. Sert. Hızlı. Tekrar tekrar. Çılgılık atıyor, ama inilti her birine karışıyor. Ve ben çözülüyorum. Son yetmiş iki saat içinde hissettiğim her duygu duman gibi dalga dalga yayılıyor ve beni boğuyor. İçimdeki her şeyle onun içine giriyorum. Gözlerimi yukarı kaldırana kadar bir tamamlanma hissi duyuyorum ve aklım başımdan gidiyor.

İçinden çıktığımda, döllerimin kalçasından aşağı damlamasını izliyorum. Nefes nefese orada dururken, bu kadının kim olduğu hakkında hiçbir fikrim olmadığını fark ediyorum. Önümdeki tüm sahne dehşet vericiydi. Hiç kimseyi sikmemiştim. Hiç kimseyi onu kullandığım gibi kullanmamıştım. Onu iyi hissettirmek gibi bir amacım yoktu. Hayır, onu cezalandırmak istiyordum. Kendimi cezalandırmak.

Siyah, çevresel görüşüme giriyor ve o zaman yeterli hava olmadığını fark ediyorum. Nefesim kısa puflar halinde geliyor. Soğuk yüzüme ve göğsüme sertçe çarpana kadar odadan çıktığımı hatırlamıyorum. Orada yalınayak durup önüme bakıyorum. Güneş doğmamış ama uyanmaya başlıyor. Gökyüzü daha açık, uzaktaki ağaçların siyah görünmesine neden olan sessiz bir mavi tonu var. Şaşkınlıkla bakıyorum, her şey bulanıklaşıyor.

Hiç kontrolüm yoktu.

Kontrolü asla kaybetmem.

O kadın herhangi biri olabilirdi. O olmadığı için kendimi şanslı hissetmeliyim. Bir baş dönmesi dalgası tekrar vuruyor ve karanlık onunla birlikte içeri girmeye başlıyor.

Sakın bayılma.

Ağaç çizgisine bakmaya devam ediyorum, . Az önce olanlara odaklanmamak kalp atış hızımı düşüren tek şey. Ama hala derin bir nefes alamıyorum. Bu yüzden sayıyorum. Dörde kadar sayıyorum. Baştan başlıyorum. Saymaya devam ediyorum. Ayak parmaklarım uyuştı. Parmaklarım da aynı şekilde, ama ben buna boyun eğiyorum. Yaşadığım her rahatsız edici duyguya yaslanıyorum. Bok gibi hissetmeliyim. Ve hissediyorum. Aptalca seçimler. Böyle kontrolü kaybetmek. Lanet olsun, benim neyim var?

Saçımı çekmekten kafa derim ağrıyor. Alt dudağım şişti. Bakır tadı alabiliyorum. Göğsümün üst kısmına doğru yükselen ve hızla boğazıma doğru ilerleyen bir parazit gibi hissediyorum. Duygular. O şerefsizlerin aşağıda kalması gerek. Panik atak geçirip üstüne bir de ağlamamın imkânı yok. Kendimi tutmalıyım.

Kendine gel, lanet olası!

Avucumun topuğunu alıp şakağıma vuruyorum. Bir. İki.

Üç. Dört. Tekrar! *Aptal! Çok aptalca!*

Saymaya devam ediyorum. Vurmaya devam ediyorum. Çünkü o zaman belki de *bunun* nasıl bir his olduğunu asla unutmayacağım. *Böyle* bir insan olmanın nasıl hissettirdiğini. İstedğim bu değildi, istediğim *o* değildi. Ve istediğim kişi, onu düşünemiyordum bile.

Kendimi azarlamadan duramıyorum. Bu hissi asla unutmayacağım. Avucumla şakağıma vuruyorum

Güneş ufuk çizgisini kırana kadar. İşte o zaman akşamdan kalmalığım ve kuru . Kendimi toparlamaya başlamadan önce, nefes alabilmek için en az bin kez dörde kadar sayıyorum. Bunun bir daha olmasına asla izin vermeyeceğime dair söz veriyorum. Kendimi asla baştan çıkarılmış hissedeceğim, bir vekile ihtiyacım olduğunu hissedeceğim ve kontrolümü kaybedeceğim bir duruma sokmayacağım.

O sabah oradan ayrıldım ve bir daha hiç düşünmedim. Onun hakkında. Zorlanana kadar düşünmedim.

Çünkü bir buçuk yıl sonra, Noel arifesinde hiç beklemediğim bir haberle sarsıldım. İlk başta inanmadığım türden bir haber. İnceleyeceğim ve sorgulayacağım bilgiler. Her anı inceledim, çünkü benim bu. Ve bu kez, yapmak zorundaydım. Bunun için iyi bir neden vardı - özellikle de hayatıma giren ve o geceyi unutmama asla izin vermeyecek olan çok küçük, çok gerçek ve yaşayan iki neden.

"SIKICA KAVRA VE SONRA BACAĞINI SALLA."

Sakin bir nefes alıyorum ve gittiğim beta patikasına bakıyorum. Ayağımı yerleştirdiğim yere bakarak parmaklarımı daha sıkı tutuyorum, sıçramak için yeterli kaldıraç ve ivme kazanmak üzere ağırlığımı değiştiriyorum.

"İşte bu . Şimdi ilerlemeye devam edin," diyor Michael aşağıdan.

"Bariz olanı gerek yok," diye homurdanarak ağırlığımı tam olarak kavramak için sonraki sürahiye çekiyorum.

"Devam et, konuşmaya devam et. Şu anda kesinlikle zamanımı çalmıyorsun, Kid." Bunu söyler söylemez bir kahkaha duyuyorum, çünkü beni kışkırtarak ne yaptığını çok iyi biliyor.

Asla geri adım atmayacağım tek şey meydan okumadır. Özellikle de onun dudaklarından çıkan bir meydan okuma. Bir çocuktan hoşlanıyorsan, onun sevdiği şeyleri oynaman ve onu yenebilecek kadar iyi olman gerektiğine inanarak büyüdüm.

"Bu bir meydan okumaya benziyor, Riggs. konuda ne hissettiğimi biliyorsun."

Spoiler: İşe yaramadı. Adamı yakalayamadım. En azından istediğim şekilde.

Ayağımın topunu aşağı itiyorum, ağırlığımı sağıma kaydırıyorum ve sol kolumu yukarı sallıyorum, sonra uzanıyorum. Duvara yayılmış durumdayım ve takip etmem gereken çizgiyi görebiliyorum.

Tırmanışı bitirip zirveye çıkmam bir dakikadan az sürdü. Arkama yaslanıp inmeden önce dikkatini verdiğinden emin olmak için aşağı bakıyorum.

Michael başını arkaya yatırıyor ve bana gülümsüyor. Bana böyle gülümsediğinde onu taklit etmemek imkânsız; gururlu, mutlu ve rahat. "Seni yakaladım," diye bağıyor bana.

Bazı erkekler yaşlandıkça daha iyi görünmeyi başarır. Ama Michael Riggs değil. Hayır, en iyi arkadaşım bir düzine yıl önce de yakışıklıydı. Ama şimdi, küçük bir kahkaha atmak zorundayım, çünkü o bunu aştı. Büyüleyici biri. Saçları artık çok daha koyu, ama şakaklarını saran, favorilerine ve ensesine serpiştirilmiş miktar gri var. Daha sofistike biri bunun kibarlık olduğunu söyleyebilir, ama bunu koyu yeşil gözleri ve kare çene çizgisiyle eşleştirdiğinizde, bu sağlam bir mükemmellik.

Ayaklarım yere değdiğinde, ipi karabinadan çekip gevşetiyor ve düğümü koşumumdan çözüyor. Bu, herhangi bir kuşakçının tırmanış partneri için yapacağı basit, gösterişsiz bir hareket, ama o bana bu kadar yakinken, yine de içimi kıpır kıpır ediyor. Ona aşkımın dinmesine izin vermeyen sadece inatçılığım değil, onun fiziksel tepkiler de yatışmıyor. Bu, çok eski bir kavram olan " için bir tehlike.

Mesela şu anda, bu sabah soyduğu portakalın kokusunu alabileceğim kadar yakınımda ve sabunu ya da deodorantı az önce bitirdiğimiz antrenman nedeniyle fazla mesai yapıyor. Sıcak erkeklikle karışık o temiz koku, açıkçası sinir bozucu derecede lezzetli. Birbirimize olan yakınlığımız her zaman zorlayıcıdır, ancak bu bizim kadar yakın olmanın getirdiği bir şeydir. Bu yüzden tam olarak yapmam gerekeni yapıyorum ve duygularımı görmezden geliyorum. Tanıdığım en çekici erkeklerden biri değilmiş gibi davranıyorum ve hiçbir şey yerine bir şeylere sahip olmaya .

Ama nedense, ona bakarken, birdenbire bunun onun için neden yeterli olduğunu gerekçelendirmeye çalışıyorum. Çünkü bugün, benim için yeterli değil.

"Bana bu yıl neden yarışmayacağını tekrar söyler misin?" Nefes nefese kaldım. Nefes nefese, hala o son ıkınmadan dolayı. I rekorunu kırdı.

Hemen bir şey söylemiyor. Michael bana kelimeler olmadan cevap vermekte ve doldurduğum uzun sessiz boşlukları doldurmakta olağanüstüdür. Ve sonra ilk başta ne istediğimi .

Elimi kaldırıyorum çünkü ne biliyorum. "Sakin ." "Ben yaşıyım," diyor, sanki bu bir sebepmiş ya da uzaktan bile doğruymuş gibi.

"Otuz yedi yaş yaşlı değil."

"Sana kıyasla öyle," diyor basitçe, bana her zaman yılları hatırlatarak. "Yoğun sezonum başlamak üzere. Ve evimde yaşayan, sürekli ilgi ve atıştırmalık gibi şeyler talep eden çok agresif iki diktatörüm var."

"Çooooook fazla atıştırmalık var," diye takılıyorum. Çocuklarını düşününce gülümsemeden edemiyorum.

"Gördün mü, biliyorsun." Gülüyor, elini kaldırıp boynunun arkasında gezdiriyor. Endişeli ifadelerinden biri, çünkü bunun yalan olmasına izin vermeyeceğimi biliyor. Gördüğüm en iyi dağcılardan biri ve deneyimli sporculardan oluşan bir listeye koçluk yaptı. Profesyonel pistlerde isim yapamayacağını düşünmek delilik. Sadece bunun için gitmesi gerekiyor.

Koşum takımımı ve ayakkabılarımı iade kutusuna bırakıp onu meyve suyu barına kadar takip ediyorum. "Neden adını verip denemediğini hâlâ anlamıyorum. Çok yaşlı olduğunu ve yeterince zamanın olmadığını ama ben buna inanmıyorum."

"Neden bu kadar zorluyorsun?" diye soruyor, kaşları gerçek bir merakla çatılıyor. Belki de onu bir konuda zorlamam gerekiyordur.

Ellerini saçlarında gezdiriyor ve ensesinde duraklıyor. "Tüm bunları yapmasam, gösteriş yapmasam ve kendimi daha da parlak bir spot ışığı altına sokmaya çalışmasam da olur. Hayır, teşekkürler. Zaten sahip olduğum rolleri seviyorum."

Tutarlılık ve rutinle biliyorum ama hayatının bir noktasında istediği şeyi terk etme fikri hayal kırıklığı yaratıyor. Kibirli.

Alt kattaki buzdolabından bir buzlu kahve çıkardı. Evden getirdiğini biliyorum çünkü hep unutuyorum ve sonra da unuttuğum için şikâyet ediyorum.

"Hatırladın," diyorum bir yudum alarak. Gözlerim kapanıyor. İyi bir buzlu kahvenin ilk yudumu cennetten küçük bir kesit gibi.

"Çünkü hiç ve sonra da sızlanıyorsun."

"Zaten antrenman yapmıyormuşsun gibi değil." Konuyu tekrar açarak alay etmesini görmezden geliyorum. "Kendini zorlamak istemiyor musun? Kolaylıkla birkaç müsabakaya ve nerede olduğunuzu görebilirsiniz. Ve eğer bulunduğun yeri ya da karşı karşıya gelmenin nasıl bir his olduğunu seviyorsan-"

Sözünü kesiyor. "Şu anki durumdan gayet memnunum."

Bunu düşününce irkildim. Ve bana çarptı. Neredeyse bir tokat gibi. *Gayet iyi. Zaten sahip olduğum rolleri seviyorum.*

"Burada bana kızgınmışsın gibi hissediyorum," diyor ellerini tekrar saçlarında gezdirirken. Ve arkasına dönüp baktığında, bana o gülümsemeyi veriyor. "*Bana kızma Gracie*" diyen o cilveli gülümseme. Bu gülümseme her zaman arkadaşlığımızı sorgulamama neden oluyor. Onun çizdiği ve benim geride kaldığım çizgiler. Gri alanlar her zaman oyalanır ve benim yanlış yorumlamamı bekler.

Ama belki de ben deliyim.

Derin bir nefes alıyor ve şimdi ne söyleyecekse hoşuma gitmeyeceğini biliyorum. Bu onun söylemi. Derin nefes alıyor, duraklıyor ve boynunu ovuşturuyor. Söyleyeceği şey hakkında endişeli. "Rekabetçi bir şekilde tırmanmak istediğim bir şeydi. Ama hayat böyle. Hayatım hiç beklemediğim yönlerde gitti.

Daha fazlası için zamanım yok. Sammy ve Miles ile hem iyi bir ebeveyn olmaya hem de bir işi yürütmeye çalışmak yeterince kaotik. Bu evde yaşamak zorunda kalacağımı düşünmemek için elimden geleni yapıyorum.

Molly çocuklarla bende kalırken bu yaz babamın evinde kalacağım."

Kahretsin. Onun hakkında konuşmuyor, sadece içini dökmek için bile, ama onu ne kadar üzdüğünü biliyorum.

"Bu yaz çok meşgul olduğumu biliyorsun ve Molly bir değişiklik için adım atıyor, bu yüzden bu konuda ne kadar çelişkili olduğuma odaklanmayacağım ve ona izin vereceğim," diyor son bir öfkeyle.

Çocuklarını sevip annelerinden nefret etmek kötü bir şey mi? Muhtemelen, ama ben . Her halükarda çocuklarının hayatında olması gereken kadın, ama bu rolü neredeyse hiç istemiyor. Her kendini onlara tercih ediyor. Belki bu yaz farklı olur ama nefesimi tutmuyorum.

"Ama bunu katlasam bile, ben-" Ellerini iki yanında birleştiriyor. "Hayatımın şu anki halini seviyorum."

Kelimeler bir bildiri gibi geliyor ve anında midemi . Sanki kesilmiş gibi hissediyorum. En iyi arkadaşımın mutlu olduğunu, hayatından memnun olduğunu duyduğuma sevinmem gerekirdi. Ama ben mutlu . Aslında, eşiğindeyim.

" yapıyorsun." Dirseklerinin üzerinde öne eğiliyor ve gözleri hızla yüzümde . "Kahretsin. Sinirlenmişsin."

Buzlu kahvenden büyük bir yudum alıyorum. Bir tane daha. Sonra bir tane daha ki neredeyse bitmiş olsun çünkü bir şeye gerekiyor. Benimle paylaşmakta bu kadar açık olduğu şey, beni sersemleten bir farkındalık getiriyor. Bir şeylerin değişebileceğine dair sonsuz umudum yüzünden görmezden geldiğim bir şey.

İstediğim şeyler gerçekleşmiyor çünkü onlara izin vermedim. Karşımdaki bu adamın birbirimiz için kim olduğumuz konusunda fikrini değiştirmesini ve daha fazlasını istemesini bekliyordum. Ama görünüşe göre, *"hayatını şu anki haliyle seviyor."*

Yüzündeki endişe şimdi sınırdan bir dehşete dönüştü. "Tamam, yanlış bir şey ama ne emin değilim. Şu anda neye ihtiyacın var?"

Sen, kendi kendime düşünüyorum.

Kendimi köşeye sıkıştırdım. Biz bu arkadaşlığı kurarken ona olan hislerimin yıllarca kenarda kalmasına izin verdim. Bunun yeterli olacağına inanarak kendimi kandırdım. Eğer hayatındaki şeylerden , o zaman belki de bu kadardır. Büyük bir jest ya da bulanık çizgilerden istediğim aşka geçiş olmayacak. Başından beri bana karşı açıktı; sadece ben bunu duymak istemedim.

Sanırım... aramanın zamanı .

"Açıkçası neye ihtiyacım olduğunu bilmiyorum." Gülüyorum ama mizahtan yoksun. "Gerçekten istediğin bir şeyden nasıl vazgeçebildiğini anlamıyorum. Peki şimdi ne olacak? Her şeye razı olup kendini memnun olduğuna mı ikna ?" Şimdi ona bağırmanın sınırındayım. değil.

Yüzündeki şaşkınlık ifadesi beni rahatsız ediyor. "Belki de bu artık benimle ilgili değildir düşünüyorum," diyor kararsızca.

Bu tam olarak doğru değil.

Ellerini esnetiyor ve ardından bazı çalışanları içeri süzölmeye başlarken tesisin önüne doğru bakıyor. Sonra ellerini spor ayakkabısının ceplerine sokuyor ve gözlerimle tekrar karşılaşmadan önce biraz düzeliyor.

"Bu *seninle* ilgili bir şey mi? Yoksa artık yarışmak istemediğim için bana gerçekten kızgın mısın?" "Görünüşe göre," diye bağıriyorum ve ellerimi iki yana açıyorum. "Bu benimle ilgili bir ."

Ondan biraz uzaklaşıyorum, nefes almak için biraz alana ihtiyacım var.

"Sevdiğim harika bir kariyerim var ama bunun ötesine baktığımda başka bir şey yok. Bunun iyi olduğuna ne zaman karar verdiğimi hatırlamıyorum. Buraya nasıl geldiğimi mesela."

"Başka ne istiyorsun?" diye sormadan önce etrafımdaki havanın biraz sakinleşmesine izin veriyor.

Ona tam olarak söylemekten çekiniyorum çünkü bu doğru bir şey olmayacak. Bana karşı dürüsttü. Bu

Yıllar önce olmuş olabilir ama en azından açıldı.

Bunun ne olmasını istediğini biliyorum, Kid. Ama bu sana verebileceğim bir şey değil.

"Şimdi, daha fazlasını istiyorum. Sadece... daha fazlasını. Dolu dolu bir hayat istiyorum. Bir ev. Onu dolduracak çocuklar. Bana deli gibi takıntılı bir koca. kadar ki benim için yanıp tutuşuyor."

"Bu kulağa hiç sağlıklı gelmiyor" diyor, ben de ona en iyi "kapa çeneni" bakışımı gönderiyorum.

"Yani, bu gerçek mi ki? Benim ona aşık olduğum kadar bana aşık olan birini bulmak.

Beni iyi ve tatlı Gracie McKenna'dan daha fazlası olarak gören biri." *"O kadar da tatlı değilsin."*

Ona ters ters bakıyorum ve o gülüyor. "Ne? Sen değilsin! Ve... bu hakkında konuşmuyoruz." yana eğiyor, başparmağı alt dudağına sürtünüyor.

Tanrım, bunu yapmasından nefret ediyorum. Bunu onun için yapmak istiyorum. Parmağımın altındaki dudağı hissetmek.

"Haklısın. Hakkında konuşmadığımız şeyler var. Aramızdaki ilişkiyi 'rahatsız edici' hale getirebilecek bölgelere girmiyoruz."

"Neden hava tırnakları kullanıyorsun?"

"Arkadaş olduğumuzu kabullenmek çoğu insan için zaten çılgınca bir kavram. Ben de flört hayatımla ilgili detayları istemediğini düşünmüştüm."

"Ne randevu hayatı?" diye soruyor hemen. Bunu öylesine söylemedi.

Tepkim yüzümden okunuyor olmalı ki ellerini kaldırıyor. "Tamam, söylemiyorum-"

Sözünü kestim, çünkü haklıydı. "Aynen öyle! İstedğim bu dolu dolu hayatın sihirli bir şekilde karşıma çıkacağını neden düşünüyüm ki?" Ellerimi kalçalarımın koyuyorum. Farkında olmadan, konuşmak üzere olduğum şeyin bir güç duruşuna ihtiyacı var. "Artık tüm boş gecelerimi seninle geçiremem."

Bu itiraf karşısında kaşlarının çatılmasını özlemiyorum. Eğer bundan hoşlanmıyorsa, o zaman konuşmalı. , neden bana duymak istediğim şeyi söylemiyor?

"İnsanlarla tanışmam gerek. Erkeklerle. tanışmak ve çıkmak istiyorum. Onları denemek." Bir kahkaha atar. "Denemek mi?"

Bunun bir şaka olduğunu düşünüyor. "Evet! İçki iç ya da yemek ye. ol. Öp onları. Seks yap!"

İnliyorum çünkü düzgün sekse yakın bir şey yapmayalı bir dakikadan fazla oldu. *"Gerçekten iyi seks gibi, hem de kirli ."*

Başparmağı dudağında gezinmeyi bırakıyor, kaşları kalkıyor.

Ama gözlerinde yorumlamak istediğim o pırıltıyı görmezden gelerek devam ediyorum. Sinir ya da entrika dolu olabilir mi? "Ve bir şeyler denemek istiyorum. Romantik ya da sıradan olmayan şeyler."

Michael boğazını temizler. "Ne gibi, ne tür şeyler?"

"Bilmiyorum, benim amacım da bu. Neyi sevdiğimi keşfetmek istiyorum. Ben hiç keşfetmedim. Üniversitede bile." Şimdi saçmalıyorum, düşünce zincirinin dudaklarımdan ayrılmasını engelleyemiyorum. "İnsanların okuyacağını, bir kariyer belirleyeceğini ve sadece cinsel keşif ilişkilerine gireceğini düşünmek ne kadar klişe. bir şey olmadı. Ayrıca, nefes oyununu sevip sevmediğimi nasıl bilebilirim-"

"Ne oyunu?" diye soruyor, yüz ifadesinde şaşkınlık okunuyor. Bu kadar sinirlenmemiş olsaydım gülerdim.

O kadar ki sesim daha da yükseliyor. "Ya da seviyorsam. Ya da şaplanmaktan. Çoklu orgazmın bir efsane olmadığını duymuştum. Ve belki de arka kapı faaliyetlerine katılıyorum. Ama..." Kendime rağmen kıkırdıyorum. "Denemezsem asla bilemeyeceğim, değil mi?"

Ellerini tekrar saçlarında "lanet olsun" diye fısıldadığını duyuyorum. Biliyorum bu

ama şimdi bir şey söylemesinin tam zamanı. Gevelediğim şeyleri engelleyecek *herhangi* bir şey, yani o olmayan herhangi biriyle. Ama bunun yerine dolaplara ve tezgâhın üzerindeki saate baktı. Saat sabah yediye geliyor ve eğer bir an önce kapıdan başlamazsak ofise geç kalmaktan korkacağını biliyorum.

Dikkatinin değişmesiyle, bunu yapmayacağını anladım. Uzaktan romantik bir jest gibi görünen herhangi bir şeyi ilan et.

"Demek istediğim, dışarıda ne olduğunu bilmiyorum çünkü çok az kişiyle çıkıyorum. Erkekler bana gösterirken dikkat etmiyorum. Ve buraya nasıl geldiğimi bilmiyorum. Bu yüzden mükemmel hayatınızdan memnun olduğunuzu söylediğinizi duyduğumda sadece şunu düşünebiliyorum..." Yutkunuyorum ve nefes alıyorum. "O tatmin düzeyinden çok uzağım."

"Mükemmel olduğunu söylemedim." "Söyledin sayılır," diye itiraz ediyorum.

İç çekerek çantamı yere bırakıyorum. "Bana baktığında ne görüyorsun?"

Gözleri tekrar benimkilere kayıyor ve olduğum yerde kilitleniyorum. Bunu söylemesini istiyorum. Benden o kadar etkilendiğini ve artık buna dayanamadığını söylemesini istiyorum. Ama dakikalar geçiyor ve o . Söylemiyor. Hiçbir şey söylemiyor.

Ağırlığını kaydırıyor ve sonra kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor. Gözleri benimkilerden ayrılıp beni hızlıca bir aşağı bir yukarı süzüyor. Ve bu çok basit, çünkü daha fazlasını isteseydi, bunu söylerdi. Genelde tam da bu anda bir şeyleri yanlış anlarım. Bakışlarındaki yoğunluğu istekle karıştırıyorum. Bu sefer bunu yapamam.

Kendimi bildim bileli arzuladığım tek kişi, bana ne gördüğünü söylemeyi bırakın, bakmayı bile zor istiyor.

Tezgâhtan boş buzlu kahve fincanımı kapıyorum, çantamı yerden alıyorum ve ona cevap vermesi için daha fazla zaman tanımıyorum. Ona kızmak istemiyorum. Sadece kendime kızgıyım. Çantamı omzuma atıp dönüyorum. "Birazdan bir müşterim gelecek. Gitmem gerek."

"Grace, ama. Cevap izin vermedin," diye arkamdan bağılıyor.

Ama çoktan koridorun sonundayım, spor salonuna doğru gidiyorum. Ve tek düşünebildiğim, *zamanın dolduğu*.

"DOĞRU. İŞTE. EVET. EVET. BUNU HISSEDİYORUM."

Daha derine iniyorum. Nefesimi tutuyorum. eğilirken nefesimi veriyorum.

Bu bir seçim. İçten içe bunu hep bildiğimi biliyorum. Bu bir tür aydınlanma değil. O ne düşünürse düşünsün, ben artık çocuk değilim. Ya da bana ne derse desin. Ben *onu* seçtim. Defalarca. Bazen de kendimi.

Bir aşk insana pek çok şey hissettirebilir ama ilk kez bitmesi gerektiğini hissediyorum. Onu ne kadar sık düşünsem, hayal etsem ve onunla vakit geçirsem de gerçek şu ki hiçbir şey değişmedi. Bazen bana bakıyor ve ben de "İşte bu. Bunu sen de hissediyorsun, değil mi?" Ama sonra hiçbir şey olmuyor. Bu bir saygı ve sevgi belirtisi ama ben bunu şehvet ve özlem olarak yorumluyorum.

Ellerimi başka bir erkeğin vücudunda gez en yakın arkadaşşıma karşı karmaşık duygular beslemem gerçekten çok saçma. Neredeyse saygısızlık. Onu on yıldan fazla bir sonra bir seçim yapmam, hayatın bana verdiği ipuçlarını kabul etmem ve yoluma devam etmem fikri. Yoksa bitiyor mu?

Sanırım asıl soru olmalı: Hiç altından kalkamadığınız birini nasıl aşarsınız?

Odaklan.

"Biraz daha sert iteceğim." Avucumun topuğunu içeri sokuyorum ve tüm ağırlığımı ona veriyorum. Bu düğüm çok büyük.

"Lanet olsun. Tamam," diye Bishop. Kulağa iyi bir şeymiş gibi gelmediğini biliyorum ama bu şekilde çıkması beni gülümsetiyor. Belki de yüzümün altında parça sadistlik yatıyor, çünkü onun inlemesini duymak beni biraz heyecanlandırıyor. Onun gibi bir adam üzerinde güç sahibi olmak güzel bir avantaj.

"Serbest kalana kadar baskıyı hissetmeye devam edeceksin, tamam mı?"

"Beni öldürüyorsun Grace," diye homurdanıyor.

"Sadece benim için nefes al," diyorum o bana gülümsüyor. Adam gülümseyebiliyor, bu kesin.

Gözlerimi kendime deviriyorum. Erkeklerle olan deneyim seviyem , takılmak, hatta flört etmek-berbat. Yirmili yaşlarımın ortasına geldiğimde olacağımı düşündüğüm yerden çok uzaktayım. İyi bir deneyim çeşitliliğine ve bununla birlikte gelen özgüvene sahip olacağımı düşünmüştüm. Ama işte , bu çok çekici adamı anında gerçek dışı olarak etiketlemeye alışkın olduğum bir kategoriye koyuyorum.

"Sonrasında esnemem gerekirdi, ama deniyordum ki..."

Düğüm çözülür çözülmez, bunu hissedebiliyorum. O da hissediyor. Ve vücudunda tuttuğu gerginlik tamamen gevşiyor. Kanın düzgün bir şekilde akmasını sağlamak ve başka düğümlerin oluşmamasını sağlamak için kası yeterince hareket ettiriyorum. Sporcularımın çoğu pistten çıktıklarında ya da antrenman sonrası duştan yeni çıktıklarında buraya gelirler.

Sporcular ister diğer oyunculara saldırıyor ister vücutlarını bir sonraki seviyeye zorluyor olsun, yüksek etkili sporlar her zaman kaslara zarar verir. Amaç, performansı artırmak için kası geliştirmek, uygun şekilde esnetmek ve iyileşmesi için zaman tanımak üzere yatıştırma. Gözetimsiz kalan aşırı zorlanmış bir kasın tendon veya kemik yaralanmasına dönüşme ihtimali daha yüksektir. Ben bunun engellemek için eğitildim. Birlikte çalıştığım sporcular, esneme hareketleri yapmazlarsa benimle yaptıkları seansların keyifli biliyorlar.

İlkbaharın sonlarına geldiğimiz için, birlikte çalıştığım kayakçı ve snowboardcuların çoğu yaz için Yeni Zelanda ya da Avustralya'ya taşındı. Kışı takip ediyorlar. Bishop, kış mevsimini

dünyanın öbür ucuna gitmeden önce kısa bir süre için yaz dağ sporlarının avantajlarından yararlanın.

Bishop Jones asla durmayan bir sporcu. Tedavi etmekten zevk aldığım türden bir müşteri. Bu sabah programımda onun adını gördüğümde, bana gergin bir şeyle geleceğini hissetmiştim. Kendisi olimpik düzeyde bir alp disiplini kayakçısı ve dağlardan aşağıya doğru yüksek hızlarda süzülüyor. Kayaklar ve batonlar aletleri da, vücudu onun temel ekipmanı. Hem de çok iyi bir ekipman. Bilenmiş, zorlanmış ve cezalandırılmış kas grupları. "Bugün dikkatin dağınık görünüyor."

Gülüyorum, çünkü belli ki haklı. "Yaz planlarını mı düşünüyorsun?"

Yazları müşterilerimden izin alırım. sporcuların doğası böyle. Bazen özel seanslarım da oluyor ama genel olarak mesleğim, benim inşa ettiğim şekliyle, sezonluk. Bana bu şekilde ödeme yapılmıyor. Kendim için oldukça iyi yapıyorum. Bu gerçekten rüya gibi bir iş. Ama dikkatimin dağılmasının yazımla hiçbir ilgisi yok.

"Sadece işimi yapıyorum, yaz antrenmanlarına başlamadan önce iyi olduğunuzdan emin oluyorum."

Başını iki yana sallar. "Sen gerçekten en iyisisin. Dürüst olmak gerekirse, seni doğrudan ekibime düşünüyordum."

Gözlerim açılıyor, ellerim hareketlerini durduruyor. Bunu beklemiyordum. "Ciddi misin?" "Tabii ki ciddiym. düşünebileceğin bir şey mi?"

Çok cazip.

Londra'da lisansımı bitirdikten sonra, İngiltere Milli Futbol takımıyla ve daha sonra İrlanda Rugby takımındaki oyuncularla çalışan spor terapistlerinin yanında staj yaptım. Maç öncesi ve sonrası onlarla birlikte olmak, hareket dinamikleri üzerinde çalışmak harikaydı; sadece zorlanma sorunları değil, aynı zamanda kas hafızası için antrenman yapmak. Eve dönmeyi seçtiğimde, bu tür bir deneyimin profesyonel bir beyzbol, basketbol ya da hatta bir üniversite programında yer almak için yeterli olacağını düşündüm. Ama . ABD'ye döndüğümde benim gibi binlerce kişi aynı işleri arıyordu. Ve para veren birkaç kişi de hızla kapıldı. Daha yüksek profilli spor dallarında geriye kalanlar ise sadece deneyim kazandıran stajyerlikler ya da berbat maaşlardı.

Faturaların vadesi gelene kadar deneyim kulağa harika geliyor. Öğrenci kredilerim vardı, bilginin para birimini kabul etmeyen bir hayatı sürdürmem gerektiğinden bahsetmiyorum bile. Şimdi rahatım ama hiçbir zaman zengin olmadım. Hiçbir zaman sırtımı dayayabileceğim bir güven fonu ya da yüklü bir banka hesabım olmadı. Ama doğru insanları tanıdım. Büyük bağlantıları olan küçük bir kasaba için söylenecek bir şey var. Ve benim küçük kasabamda en büyüklerinden bazıları var.

"Teklifiniz gururumu okşadı. Ama sanmıyorum. Burada harika bir işim var. Ayrıca, burası benim evim."

"Eğer bir değişikliğe ihtiyacın olursa. Gel önce benimle konuş."

Ona gülümsüyorum ama sadece bir kişiyi tedavi edebileceğimi sanmıyorum. Birden fazla sporcuyla görmenin çok yönlülüğünü seviyorum. Özellikle de bazıları ABD Olimpiyat takımında yer alacak kadar iyiye. Riggs Outdoor *tam* bir iş.

Colorado'da kış sporları sektörüyle ilgilenen herkes Riggs soyadını bilir. Ben de fazlasıyla biliyordum. Şimdi onlar için çalışıyorum ama aynı zamanda etrafında büyüdüm. *Gençliğimden beri onlardan birine aşığım.* Kış sporları terapi programlarının oluşturulmasına yardım ettim. Strutt's Peak'e çok sayıda snowboardcu ve kayakçı geldi ve profesyonel olarak eğitim aldı, ancak ihtiyaç duydukları destek yamaçların ve yarım boruların ötesine geçti. Riggs burada sunulan kış sporlarında istiyorsa, sporcuların sadece hafta sonları için değil, kalmak ve antrenman yapmak için ihtiyaç duydukları şeyleri sunmaları gerekiyordu. Karda sporcularla çalışacak eğitmenler ve kapalı alanda toparlanıp antrenman yapabilecekleri bir yer sunarlarsa, bir spor tesisi için tamamen orijinal bir şeye sahip olurlardı.

marka. Biz de bunu inşa ettik. Bishop'tan gelen bu teklif asıl hayalimdeki işti. Ama ben kendiminkini geliştirdim.

"Yaz boyunca burada mı kalacaksın yoksa seyahat mi edeceksin?"

"Kalıyorum. Arkadaşlarımla biraz vakit geçirmeyi planlıyorum. Çok çılgınca bir şey değil."

İşime, burada antrenman yaparak kumar oynayan sporcuların hayatlarına o kadar odaklanmıştım ki, en son ne zaman bundan kopup biraz eğlendiğimi hatırlayamıyorum. Ve belki de sonunda, uzun yıllardır dikkatimi çeken bir aşktan beni kurtarır.

Bishop boğazını temizliyor ve sonra dirseklerinin üzerine eğilerek masaj yaptığım yeri izliyor. "Ellerin az önce kalça kaslarımda şiddetli bir etki yarattı. Son zamanlarda herkes başıma bela oldu. Reklamcım, menajerim ve Olimpiyat Komitesi başımın etini . Bir tek sen tam tersini yapıyorsun."

Bir kahkaha attım. "Bir saat içinde ağrın başlayacak. Bunu söylediğini hatırlayalım. Sana biraz ısıtıcı ped getireceğim."

"Biraz acıya aldırmam," diyor göz kırparak. "Sonunda zevkli bir ödeme olduğu sürece."

Ona gülümseyerek karşılık verirken, onun da bana baktığını fark edince iki kere düşündüm. Delicesine yetenekli bir atlet ama aynı zamanda dünya çapında bir flörtçü. Birlikte fotoğraf çektiği ünlü kadınların listesi de oldukça kabarık. Buna , onun deneyimi benimkini düzinelerce geride bırakıyor. Ve bu sadece ünlülerle. Benim gibi kaç tane ortalama, sıradan kadının onunla vakit geçirdiğini ancak hayal edebilirim.

Isıtıcı pedleri kalça kaslarının üzerine seriyorum, sonra da tekrar hareket etmeye hazır olmadan önce çalıştırdığım bölgelerin güzel ve gevşek kalması için dörtlüsünün etrafına sarıyorum. Mekânda dolaşıp havlularımı, merhemlerimi ve masaj tabancamı lavaboya götürürken, Piskopos Jones'un ilgisini çekebileceğini düşünüyorum.

"Bir müşteriyle içki içmek konusundaki politikanız nedir?"

Masaj tabancasını düşürdüm ve korkunç bir takırtı sesi çıkardı. *Pürüzsüz.*

"Bir politikam olduğunu sanmıyorum. Özellikle. Bu konuda," diye kekeledim. Tanrım, sanki daha önce hiç konuşmamışım gibi. "Bunu mu demek istiyorsun? Ya da sormak . Yoksa bu bir varsayım mı?"

"Bu gece benimle bir içki iç Grace," diyor kaplanmış derin bir ses tonuyla ve tüm vücuduma karamel gibi damlıyor.

Gülümsüyor ve ardından gömleğini başının üzerine çekerken küçük ama kendinden emin bir kahkaha atıyor. İnce, parlak mavi kumaş, omuzlarındaki, kollarındaki ve göğsündeki tüm çukurları ve çıkıntıları göstererek fiziğinin üzerinde şekilleniyor. Adam enfes. Hepsi bu kadar mı? Bir seçim. Başka bir erkeğin fantezilerinden uzaklaşıp odaklanmayı seçmek mi?

"Tamam, Jones. Hadi yapalım şu işi."

"İşte en iyi tavsiyem." Bekliyorum ve aynanın yansımasındaki en iyi arkadaşıma bakıyorum. Beni bir tür bulmacaymışım gibi inceliyor. "İç çamaşırı giyme."

"Bu tavsiye değil Riv. Bu kötü bir fikir. Bunu kim yapar ki zaten?" "Ben yaparım," diye gülüyor.

"Ne giymeyeceğimi sormadım."

"Tamam. Beni dinleme. Bu gece ona beklenmedik bir şey istediğinde pişman olacaksın. Daha da kötüsü, külot çizgileriniz olmaz ve kimse bundan olmaz. Bu senin asın gibi

delik."

. "Bunu düşünceğim. Ama asıl kıyafetler hakkında konuşalım. Elbiseyi mi giyeyim yoksa kot pantolonla seksi siyah bluzu mu?"

River ve ben büyürken arkadaş değildik. Birbirimizi hayatımız boyunca tanıdık ama o farklı bir kalabalığın parçasıydı. Paralı çocuklar güzel eşyalarını, pahalı snowboard'larını ve marka kıyafetlerini sergilerlerdi. Ben o çevrede değildim. değildi. Sadece ortak bir noktamız . O İtalyan Alplerinde tatil yapıyordu. Bense yazın Strutt's Peak civarında bir yerde, açılır çadırımızda evde tatil yapardım. Ya da babamla balık giderdim ama bu tatil sayılmazdı. Onlar Cumartesi günleriydi.

Üniversite zamanı geldiğinde, bursun bana izin verdiği kadar ileri gitmeyi seçtim. İşte o zaman River ve ben birlikte Londra'ya gittik. İşin en komik yanı, ben onun İngiltere'de kalmasını bekliyordum ama o oradan hemen ayrıldı ve mezun olur olmaz ülkesine döndü. Küçük kasabamız kaçılacak bir yer değil ama bir süreliğine ayrılmak her zaman planımdı. River için yeterince hızlı geri dönemedi. Şimdi, bizim gibi yeni saç ve makyaj trendlerinden hoşlanan yirmili yaşlardaki bir kitleye hitap eden bir sosyal medya fenomeni. Bana sadece geçen yıl ne kadar kazandığını söylediğinde neredeyse boğuluyordum.

"Sert kadın, HER ŞEYİ BEN YAPARIM yazını başlatıyorsun! Bishop Jones ile randevuya gidiyorsun. Göz kamaştırıcısın ve bunu haykıran bir şey giyeceksin."

İltifatına gülümsedim.

"Nasıl oluyor da bu şehir dışından gelen, neredeyse gülünecek kadar seksi adamlar seni dışarı çıkarıyor? Öğrenmem gerek." "Bana yöntemlerini öğret!" diye bağıyor.

"Dur. Bu sadece bir randevu. Ve abartıyorsun çünkü uzun zamandır kimseyle gerçek randevuya çıkmadım. Brody Shaw'la gece geç saatlerde takılmalarımızı saymıyorum."

"Brody Shaw da çok ateşliydi. Ayrıca, şehir dışından gelen bir . Ona ne oldu? Unuttum."

"Son Olimpiyatlarda podyuma Vail' bir yer edindi ve işler biraz ."

"Ağzından çıkanı kulağın duysun. Brody Shaw ile takıldın, şimdi de Bishop Jones ile çıkıyorsun. Olimpik kayakçılar için kedi nanesi gibisin."

"Brody yarım borundaydı," diye düzeltiyorum onu. "Ve bu uzun zaman önceydi. Neredeyse hiç kimse bilmiyordu. Bu daha çok bir seks çağrısı durumuydu, eğer bir şey varsa. Ondan önce de..." Sadece başımı sallıyorum çünkü çok fazla olmadı.

"Her neyse. Diyorum ki iyi standartların var ve seni alkışlıyorum. İstedğin şeylerin peşinden gitmeye karar Ve bence artık zamanı geldi. Yeterince uzun süredir bekliyorsun." İki küçük el çantasını yanımdaki yatağa fırlattı. "Seç birini. Bunlar Saint Laurent'dan yeni geldi." Gerçek fiyatlarını aklım almıyor bile, sadece hayran kitlesine hava atmak için numune gönderiyor. "Michael'a olan uzun süreli aşkımdan uzaklaşmaya çalıştığını biliyorum ama balo için kasabamızın en seksi erkeklerinden birini nasıl tavladığını da unutmayalım."

Zor kazandığım tüm paramı, Strutt's Peak Central'ın hayal edebileceği en büyük balığı oltaya takarak balo eşim olması için ona teklif üzere biriktirdim. Kabul ediyorum, o otuzuna yeni basmıştı, ben ise on sekiz yaşındaydım ama aklımdaki bilet buydu. En büyük aşkımdan sadece bir fantezi olmaktan çıkıp gerçek bir erkek arkadaş dönüşmesi.

Ben de ev ödevimi yaptım. Elime geçen her John Hughes ve Nora Ephron filmini izledim, en inanılmaz elbiseyi seçtim ve her şeyi mükemmelleştirdim. Rock hakkında her şeyi öğrendim.

çünkü o bu işte en iyisiydi. Onu etkilemek için her şeyi bilme sanatında karar verdim. Hırslı ve tatlıydı ama aynı zamanda inanılmaz derecede naifti.

Gülmek zorundayım, çünkü ciddi bir şekilde düşündüğümde, o akşamı bitirme girişimimden dolayı hala utanç duyuyorum. Ancak zaman, öngörülemeyen koşullar ve küçük kasabaların insanın kişiliğine işlemesi, yüzeysel bir aşkı tüm zamanların en sevdiğim insanına dönüştürdü.

Gözlerimi deviriyorum. "Bunun için gerçekten para ödediğimi biliyorsun."

"Oh, hatırlıyorum. Ama eminim sorsaydın seninle bedavaya giderdi. Sana nasıl bakıyor," diyor iç çekerek. "Hepimiz çok kıskanmıştık."

Neredeyse hayal kırıklığıyla inleyecektim. Ben de gördüğümü sanmıştım. Her zaman değil ama birimizin söylediği bir şeye gülmeyi bitirdiğimiz anlarda. Ya da bir film sırasında onu saçımla oynarken yakaladığımda. Ama artık bizim hakkımızdaki fikrini değiştirmekle ilgilenmiyorum. Birinin beni istemesini, beni ve bana aşık olmasını istiyorum, ama bunu yoğun bir şekilde istiyorum. Bu tek taraflı olamaz ve ben bir şekilde tek taraflı duyguların kaptanı haline geldim.

"Bu adam şimdi sadece bir arkadaş olabilir, ama lanet olsun, iyi yaşlandı. O bir sık, ama çok iyi bir sık. Eminim onun da çok iyi bir tane vardır. Yıllar önce ateşliydi ama şimdi..." Gözlerini büyütüyor ve yanaklarını şişiriyor. "Şimdi rafine edilmiş ateşli gibi. Tam bir Zaddy."

"Yardımcı olmuyorsun." Onu işaret ediyorum. "Ve lütfen bir daha Zaddy deme." Yine de bir kahkaha atıyorum, çünkü öyle sayılır. "Ayrıca, o bir pislik değil."

"Dans edebilir miyiz? Bu benim en sevdiğim şarkılardan biri."

Bana bakıyor ve cevap olarak hiçbir şey söylemiyor. Öğrendiğim bir şey varsa o da tepki veren biri olmadığı. Olaylara zaman ayırıyor. Kelimelerle. Hareketleriyle. Bu yüzden bana dönüp cevap vermesini bekliyorum.

"Fleetwood Mac sever misin?"

sallayıp ayağa kalkıyorum çünkü bu gecenin tadını çıkarmaya hazırım.

"Babamın hatası. Yetmişli ve seksenli yılların müziği. En sevdiğim filmlerin listesini görmelisin. Muhtemelen onları tanırırsın."

Gülüyor, çünkü odadaki fil, daha doğrusu bu odadaki çok bariz kişi o. Muhtemelen bu şehirdeki en yakışıklı erkeklerden biri ve kesinlikle lisede değil. Ayağa kalkarak tutmam için elini uzattı. Bir tür enerji sarsıntısı ya da dokunduğumuzda gökyüzünü aydınlatacak bir şey bekliyordum ama öyle olmadı. Eli sıcacıktı ve masadan dans pistine kadar tüm gözler bizi takip ederken temkinli bir şekilde elimi tuttu.

Stevie Nicks bize serenat yapıyor ve ben aptal gibi gülümsememek için elimden geleni yapıyorum çünkü tam şu anda, normalde onu görünmez bulacak türden bir erkeğe aşık olan her bir kız, bir haklılık duygusuna sahip olmalı. Benim aşkım, O aşk, sadece balo eşim olarak burada değil. Hayır. Benimle dans ediyor. Benimle dans ediyor, bana güzelmışim gibi bakıyor ve ben bunun nasıl bir his olduğunu asla unutmak istemiyorum. Bu benim Jake Ryan anım. Watts'ın erkeği elde ettiği kısım.

"Teşekkür ederim. Bunun için. Tüm gece için. Eğer daha sonra sana söylemeyi unutursam, baloma gelme konusunda tuhaf davranmamamın benim için çok önemli olduğunu bilmeni isterim."

"kazandınız. Bu arada, ne kadar teklif verdiniz?"

"Üç bin beş yüz elli dolar," diyorum gururla. Her bir doları bebek bakıcılığı yaparak, arka odayı düzenleyerek ve Hideaway Ink Tattoo Shop'un ön masasında oturarak kazandım. Hatta yoğun sezonda annemin yerine rastgele şoförlük bile yapıyordum.

"Tanrım, Grace," diyor yüksek sesle ve zaten bize bakmayan herkes şimdi bakıyor.

Gülümsüyorum ve ona biraz daha yaklaşıyorum. Gerçekten güzel kokuyor. Tanıdığım tüm erkekler ya

vücut kokusu ya da ekşi şekerle karıştırılmış çok agresif bir yaprak dökmeyen ağaç gibi kokuyor. Her zaman tuhaftır ama Michael temiz hava gibi kokar. Kamp ateşiyle karışık "kar yağmadan hemen önce" kokusu. Unutulmaz ve ona benim dememi sağlıyor. Ve öyle, en azından bu gece için.

"Bu çok para, Kid. Özellikle de balo randevusu için. Eminim sana bakmadan duramayan bu çocuklardan herhangi birine sorabilirdin ve onlar da evet derdi."

"Hiçbirini istemedim."

Bana bakıyor ve sonra tekrar kalabalığa dönüyor. Gözleri tekrar bana döndüğünde, daha o söylemeden ne söyleyeceğini biliyorum. Vücut dili bunu haykırıyor.

"Sen bir çocuksun Grace. Ve ben . Bu bir şeye dönüşmeyecek."

Gülümsememi geniş tutuyorum ve hiçbir şey söylemiyorum. Başımı sallamaya çalışsam bile gözlerimden akan yaşlar, ne kadar mantıklı olurlarsa olsunlar, bu sözlerin beni harap ettiği gerçeğini kesinlikle ele verecektir.

Bir dakika sonra hoşuma gitmediğine karar verdim. "On sekiz yaşındayım." "Ve ben değilim."

"Otuz o kadar da yaşlı değil. Ve eğleniyoruz. Ne yanlış ki..."

Ama ben daha fazla detaylandıramadan ya da kendimi daha fazla utandıramadan çenemi yukarı kaldırdı. "Bunu duymanı istiyorum evlat, tamam mı? Sen benim için çok gençsin. Çok tatlısın. Ve bence sen inanılmazsın, ama biz sadece arkadaş olabiliriz."

Başladığımız yerle şu anda bulunduğumuz yerin anısı sanki bir ömür gibi geliyor. Kirpiklerimi kıvrımayı bırakıp ona el sallıyorum. "Michael hakkında konuşmuyoruz." Mesajlarının hiçbirine cevap vermedim. Spor salonunda çıldırdığım için özür dilemek istiyorum. Yanlış bir şey yapmış gibi hissetmeyi hak etmiyor çünkü gerçek şu ki . Sanırım kendime biraz zaman ayırmalıyım.

"Bu gece kot giymeyeceksin. Üstün ne kadar seksi olsun. O yüzden pembe elbiseye oy veriyorum. Biliyorum, . Rahatlık alanının dışında ama harika görünüyor."

"Çok sıkı değil mi? Bel bölgesi gibi mi?"

"Kapa çeneni . bodycon, yani dar olması gerekiyor. Sahip ."

Yana dönüyorum ve aynada kendime . Son bir yıldır sıkı ve istikrar kollarımda ve bacaklarımda kendini gösteriyor. Belki de birkaç şeyi yenilemem gerekiyordur. Saçımı, kıyafetlerimi.

"River, senin şu yaz havana girsem ne dersin? Belki saçımı boyatırım ve sen de bana birkaç yeni spor kıyafeti seçmemde yardımcı olursun, tipik spor yerine randevulara uygun kıyafetler?"

"Bu retorik bir soru, çünkü kendinize bunu kabul edip etmediğinizi soruyorsunuz. Açıkçası, bunu yapmanı destekliyorum. Ama bunu gerçekten yapmalısın. Belki sarıya ya da kırmızı olabilirsin! Bir daha asla siyah streç pantolon giymene izin vermeyelim. Bilirsin, gerçek bir değişiklik."

Moral konuşmasına cevap vermeden telefonum .

"Git! Cevap ver. Zaten gitmem gerekiyor. Benny'ye vardiyasından sonra onunla buluşacağımı söyledim. Ama beni dinle. Çok seksisin. Bunu herkes biliyor. Buna inanmaya başlamalısın. Dumanlı göz ve çıplak dudak yap. Ve eğlen." Kapımı kapatırken kaşlarını oynatıyor.

Kabul Et düğmesine , iki büyük kahverengi göz ve bir alın ekranın alt yarısını kaplıyor. Gezegendeki en sevdiğim iki çocuğun yarısı.

"Gracie! Gracie, orada mısın?" Kısık ses duyulur. "Neden bu kadar uzun sürüyor? Büyükbaba Ash bizi bulmadan acele et. Sammy, telefon ..." "Oh!

Gracie."

Kocaman gülümsedim. "Selam, Miles."

Bana cevap vermeden kamera sallanıyor ve düşüyor. Küçük bir hışırtı duyuyorum ve sonra iki yüz beliriyor -en sevdiğim iki insan- Sammy ve Miles Riggs.

"Grace, sanırım babam kaçırıldı," diye fısıldıyor Sammy, parmakları kameranın yarısını kapatırken.

"Bırak ben konuşayım, Sam. Onu duyan benim, sen değil!" Genellikle ikilinin daha sessiz Miles, kız kardeşine bağırarak karşılık veriyor ve beni güldürüyor. İkisi de çok tatlı.

"Oluyor çocuklar?" Yatağa ve tüm dikkatimi onlara verdim. "Neredesiniz? Yanınızda başka bir yetişkin olmadan FaceTime kullanmamanız gerektiğini biliyorsunuz."

Kamera tekrar titriyor ve Miles'ın büyük kahverengi gözlerinin ve yuvarlak burnunun bana vermek için kıvrıldığını görüyorum. "Bu gece büyükbabamın evinde yatıya kalacağız. Babam, Henry Amca ve Law Amca'nın bir şeyler yapması gerekiyordu ama sonra babam okul aile birliği toplantısını unuttu. Sonra büyükbabamı aradı ve yediye kadar dönmezse polisi aramasını, çünkü muhtemelen kaçırıldığını söyledi!"

Sammy yüzünü çerçevenin içine sokuyor ve fısıldayarak bağıyor: "Ve sonra Law Amca, eğer babam şanslıysa onu da bağlayacaklarını söyledi. Ama şimdi saat yedi buçuk ve o geri dönmedi."

Bir kahkaha çünkü bu tam da Law Riggs'in söyleyeceği bir şey gibi geliyor. Ve bunun haince bir kaçırma olayından çok Michael'a tuzak kurmak için bir plan olup olmadığını merak ediyorum. Ailesinden birinin onu randevuya zorlaması alışılmadık bir şey değil. Bundan asla memnun olmaz ama bu onları denemekten alıkoymaz.

"Tamam. Baban oldukça iri ve güçlü bir adam, o yüzden kaçırılırsa bir şansı olabilir."

"Ama Gracie, ya kaçırılmaktan hoşlanıyorsa ve kadınlardan biriyle evlenirse?" Sammy soruyor. Ekranda yüzümün aldığı şekli görene kadar bu fikirden de ne kadar nefret ettiğimi fark etmemiştim. "Arkadaşım Annie'nin annesi bana hep babamın biriyle çıkıp çıkmadığını soruyor, ben de onlara sadece sola kaydığını söylüyorum."

"Aman Tanrım, Sammy! Bunun ne anlama geldiğini nereden biliyorsun?" *Ve Michael ne zamandan beri bir arkadaşlık uygulamasında?*

"Bana söyledi. Bana söylemedi. Law Amca'ya herkesin berbat göründüğünü ve seslerinin daha da berbat çıktığını söyledi. Ve sadece sola kaydırıldığını. Ben de ikiye ikiye birleştirdim."

Tamam, belki aktif değil ama bilmediğim için nefret ediyorum. En iyi arkadaşımın bir flört uygulaması kullandığını neden bilmeyeyim ki? Hayatımızın bu kısmı hakkında birbirimizi karanlıkta tuttuğumuz için sinirliyim.

"Neden bu kadar güzel görünüyorsun?" Miles, ekranı ele geçirerek araya giriyor.

Sammy bana kocaman bir Cheshire Kedisi gülüşü attı. "Süslü bir randevuya mı gidiyorsun? Saçların çok güzel görünüyor. Babama göstermelisin. Her zaman en güzel saçın sende olduğunu söyler."

Şimdi *bunun* ne anlama geldiği konusunda takıntı yapacağım.

Gülümsüyorum ve yaklaşık bir dakika sonra fark ediyorum ki ikisi de hala bana bakıyor ve bir cevap bekliyorlar.

"Evet, bir arkadaşımın randevum var. Ama beni neden aradığınıza geri dönelim." Kaşlarımı soru sorar kaldırıyorum ve onlar da endişelerini giderecek planım için istekli bir şekilde başlarını sallıyorlar. "Neden bunu ben yapmıyorum? Babanıza mesaj atıp iyi olduğundan emin olacağım. Eğer ondan haber alamazsam büyükbabamı haber veririm, o da şerifi arar. Tamam mı?"

Miles oldukça ciddi bir şekilde, "Bu planı beğendim," der.

Sammy bağıyor, "Gelecek hafta anaokulu mezuniyeti var. Sence partide su balonu savaşı yapabilir miyiz?"

"Mezuniyet partisi mi veriyorsun?" Alay ediyorum. Parti hakkında her şeyi zaten biliyorum.

Sammy kaşlarını kaldırır. "Bizi tanı mıyor musun? Soyadımız Riggs. Tabii ki bir parti veriyoruz."

"Böyle söyleyince sümüklü gibi konuşuyorsun Sam," diyor Miles.

"İğrenç ve sümüklü böcekler hiçbir şeye benzemiyor. Sadece yeşil ve yapışkanlar." Sammy gülüyor ve sonra ekrana bakıyor. "Erkekler aptaldır."

Kaşlarımı kaldırarak ona "Kibar ol," diyorum. Miles ona gülümsüyor, az önce benimle başının belaya girdiğini biliyor. Asla olmak istemedikleri bir yer. "Büyükbabana su balonlarını sorman gerekecek. Eğer evet derse, onları ben ."

"Sammy! Miles! Nereye gittiniz?" Asher Riggs'in arka planda onlar için bağırdığını duyuyorum.

"Büyükbabanızdan saklanmayın ve uslu durun, ikiniz de."

"M'kay! Güle güle, Gracie. Byeee," diye iki ses de.

Miles bağırıyor, "Düğmeye basmak istiyorum. Dur, Sammy. Kırmızıya bas." Sonra telefonu kapatıyorlar ve etraflarında o kadar gürültülü bir şekilde dönen kaos artık sessiz. Ve ben bunu özlüyorum. Sessiz dairem biraz boş geliyor. Birkaç dakika sonra söz verdiğim mesajı gönderdiğimde hâlâ gülümsüyorum.

GRACE

Merhaba.

MICHAEL

Merhaba.

GRACE

Geçen günden sonra bir dakikaya ihtiyacım vardı.

MICHAEL

Biliyorum.

Ama sorunuza cevap vermeme asla izin vermediniz.

Bunu mesajla yapmayı gerçekten planlamamıştım ama çocuklara bir söz verdim. Bu yüzden bir göz attım ve konuyu başlamamın asıl nedenine getirdim.

GRACE

Görünüşe göre sadece sola mı kaydırıyorsun?

MICHAEL

Ne?

Yüce . Bunu sana kim söyledi?

GRACE

Sammy. Ama bu gece kaçırılmanla ilgili endişelerini duyduktan sonra. Sen iyi misin? Kontrol edeceğime söz verdim.

MICHAEL

Henüz emin değilim.

Kapımın bana People Magazine'in Yaşayan En Seksi Erkekler listesinde yer alan, üç kez Olimpiyat Altın Madalyası kazanmış biriyle bir şeyler içmek üzere olduğumu ve biraz eğlenmeyi hak ettiğimi hatırlatıyor. Aynı zamanda bu gece Michael endişelenmenin benim işim olmadığını da hatırlatıyor. Aslında bu gece, değişiklik olsun diye ona bakmayı bırakıp dikkatimi beni arzuladığım şekilde görebilecek bir erkeğe odaklayacağım ilk gece.

Michael

BU DURUMLA İLGİLİ TEK BİR İYİ ŞEY BULAMIYORUM. HAYIR, BİR TANE BİLE YOK. İYİMSERLER ailemin çoğu hep "iyiyi bul" der. ben göremiyorum. Tabii "iyi", kibarlık tarafından biraz irademe karşı tutulmuyorsa. Hiç umut ışığı yok. Okul Aile Birliği Başkanı'nın bir şekilde beni evinde yalnız bırakıp, şimdi öğreniyorum ki asla kabul etmediğim bir randevuya çıkmamı sağlamasının iyi bir tarafı yok.

Odaklanamıyorum. Belki de bu böyle oldu. Son iki gün kendimi keyifsiz hissetmeme neden oldu ve diğer her şey için dengesiz bir ton oluşturdu. Bugünün de aynı şekilde sona ermesine şaşırmamalıyım.

"Bu çok hoş bir şey değil mi? Çok sürpriz oldu ama ben de dahil olmayı seviyorum, biliyor musun?"

Tekrar önümdeki kadına odaklanıyorum, Strutt's Peak İlkokulu müdürünün ona vermeyi başardığı saçma sapan bir ödül hakkında gevezelik ediyor. Tam olarak ne için, hiçbir fikrim yok.

Beverly'ye başımı sallamaya devam ediyorum. Az önce iki büyük yudum gül suyu içti. Gözlerimi kırıştırarak büyük odanın etrafına bakıyorum ve sonunda çevremdeki diğer şeyleri de fark ediyorum. Her şey bej renginde.

Grace'le konuşmam gerek.

Ve onunla sadece mesajlaşmak değil, gerçekten konuşmak. Görmek istediğim son şey, o rant dolu listede herhangi bir şeyle uğraşması. Ve sonra ona baktığımda ne gördüğümü sorması? .

Kendime ona gerçekten bakma izni verdiğimde, bu tehlikeli oluyor. Kendimi onu ailemden biri gibi görmeye zorladım. Onu kontrol altında tutmanın tek yolu bu. Bu kadar. Saçlarının omuzlarına düşüşüne ya da gergin alt dudağını nasıl ısırduğuna odaklanmama izin vermiyorum. Bu sadece daha fazlasını düşünmeme neden olur. Mesela saçlarını yumruğuma dolayıp çekmenin nasıl bir his olacağını. tür bir ses çıkaracağını ve bundan hoşlanıp hoşlanmayacağını merak ederim. Göğüslerinin şeklini ve sadece onlara dokunarak ve meme uçlarıyla oynayarak boşalmamı sağlayıp sağlamayacaklarını düşünmeye başladım. Ya da alt dudağını emersem tadının nasıl olacağını. Çok uzun süre bakamam, çünkü isteklerim dağınık.

Bu saçmalığı ona söyleyemem. Bunu düşünmemem bile gerekiyor. Peki, sorusuna nasıl cevap vermem gerekiyor? Ona karşı dürüst olursam, onun inanılmaz olduğunu ve geri kalanını fark etmemek için kendimle savaştığım tüm yolları anlatırsam, o zaman şu anda olduğumuzdan tamamen farklı bir yolda oluruz. Beni korkutan bir yol, çünkü sahip olduğumuz ilişkiyi yok edebilir. Onun artık hayatımda olmamasına yol açabilir. Buna izin veremem.

Ona karşı hissettiklerimin neden olabileceği olası felaketin beş adım ötesini düşünerek azı dişlerimi gıcırdatıyorum.

Şarap tıpasının emişi dikkatimi tekrar önümdekine çekiyor. Bir bardak roze şarap dolduruldu. Suyumdan bir yudum alıyorum. Belki de Beverly'ye yavaşlamasını söylemeliyim.

Saatime baktım. Resmen kandırıldım. Anaokulu mezuniyet hediyesi ve yıl sonu sınıf gezisi hakkında konuşmak için sadece kırk beş dakikalığına burada olmam gerekiyordu, ama şimdi bir buçuk saate giriyoruz ve Okul Aile Birliği yönetim kurulunun geri kalanı .

Grace beni kontrol etti. Çocuklar yüzünden olsa bile, en azından beni görmezden gelmiyor.

Gümüş takımların hışırtısı dikkatimi mutfığa çekiyor. Kemik renginde, ama yaşamaya, gülmeye ve sevmeye dair olağanüstü sayıda cümleyle dolu. Dans etmekle ilgili bir tane var. Bir diğeri de kahvaltıda pasta yemekle ilgili. Anlamıyorum. Beverly'nin mutfığında ve fırından yiyecek çıkarmaya başlamasını izliyorum.

Domuz pırzolası çıkıyor ama pişen bir şeyin kokusunu bile almadım. Azı dişlerimi tekrar ısıtıyorum, donuk ağrı endişeyi zihnimden uzaklaştırıp fiziksel bir şeye çekiyor. Buradan kurtulma ve Grace'le aramı nasıl düzeltereğime dair düşüncelerin beni ele geçirip çekmesine izin vermeyeceğim. Şu anda burada olmaya odaklanacağım, yoksa kendimi kaybedeceğim.

En arkadaşımın rastgele için bir arkadaşlık uygulamasında düşünmesine odaklanmayacağım, ki öyle . Ya da erkekler söz konusu olduğunda neler olduğunu "keşfedeceğini" az çok ilan ettiği gerçeğine. Terapistim bana bunun beni nasıl hissettirdiğini sorardı. Ve bariz cevap bundan hoşlanmadığım olsa da, daha az bariz olanı muhtemelen bunu hak ettiğimdir. Tıpkı da kendisine istediğini birini bulmayı hak ettiği gibi.

Başparmağımı kotumun düğmesi boyunca gezdiriyorum ve yuvarlak metale odaklanıyorum. Bu son derece agresif beyaz kürklü kanepeye yaslanmış, bacaklarımı açmış, rahat bir şekilde oturuyor gerçekte nasıl hissettiğimi maskeliyor.

"Yeni koltuğum hakkında ne düşünüyorsun? Bu bukle, harika bir doku, sence de öyle değil mi? Rahatlatıcı."

Gülümsediğim için kendimden nefret ediyorum ama başka ne yapacağımı da bilmiyorum. Buradan kaçamayacağımı biliyorum ama istiyorum.

Bu olay beş ya da altı yıl önce yaşansaydı, bununla pek iyi başa çıkamazdım. Kaygım artık kontrol altında; onu kontrol altında tutmak için ne yapmam gerektiğini biliyorum. Ama bu hala benim bir parçam ve tedavi edilemeyecek. Bu da yüksek stresli durumlarda hala mücadele ettiğim anlamına geliyor. Şu olduğu gibi. Bu yüzden, huzursuzluğumun beni tüketmesine izin vermek yerine, Okul Aile Birliği'nde olmaktan ne kadar nefret ettiğime odaklanacağım.

Sammy ve Miles içinse, gelmek isterim. İsteyken bile onların yanında olmanın, yaptıklarına dahil olmanın bir yolu varsa, bunu yaparım. Onlar için her zaman en iyisini yapmaya . Bu yüzden aslında yapmak şeyler için gönüllü oluyorum. Sınıf hediyesi için seçilmek gibi. Ve sonra bir şekilde, çocuklarının okuldan en iyi şekilde yararlanmaları için benimle aynı şeyleri isteyen, çoğunlukla annelerden oluşan bu canlı grubun Başkan Yardımcısı olarak seçildim. Ama fark şu ki, aslında hiçbirini sevmiyorum. Tartıştığımız sıradan şeylerin çoğu e-posta ya da grup mesajıyla planlanıp karara bağlanabilirdi, ama doksan yedi dakika sonra buradayız ve liderlerinden neredeyse ölümcül dozda beni siken bakışlar alıyorum. Ya da belki kirpiklerine bir şey yapışmıştır. Tam olarak emin değilim.

"Umarım domuz eti seviyorsundur?" Beverly soruyor.

Tabağa bakıyorum, dudaklarımı içe çekiyorum, kaçmak istediğini bildiğim dehşet dolu bakışımı maskeleyemeye çalışıyorum.

Çenemi kaşıyorum, sabahtan beri uzayan kıllarımı ovuyorum.

Neden bu evdeki her şey kemik renginde? Bodrumda kafese kapatılıp kapatılmayacağım yarı yarıya belli. Beverly'nin iki yıldır beni becermek için flört çalıştığını biliyorum. Hiç ilgilenmiyorum. Boşanmış ve iki çocuğu var, iyi biri gibi görünse de daha çok kibarca ısrarcı ve biraz da küçümseyici. Çoğu insanın aradaki farkı anlayamaması sinir bozucu.

Bir yanım onun bu küçük numarayı yapmasından etkilendi. Sanırım kız kıza bir gece geçirmişti ve herkes onu "sadece " diye yanlış yönlendirmişti. Ama şimdi çocuklarımı almak için geç kalıyorum. Ve geç kalmaktan nefret ederim. Zamanın tükenmesi ve aceleye getirilmiş hissetmek beni endişelendiriyor. Ve Strutt's Peak İlkokulu Okul Aile Birliği Toplantısı'nın beni germesini reddediyorum.

"Beverly, burada bu kadar uzun kalmayı planlamıyordum. Çocuklarım akşam yemeği için beni bekliyorlar." Aniden ayağa kalktım ve mutfaka doğru ilerledim. Dürüst olmak gerekirse kapıya doğru ilerlemeliydim.

"Bazen biraz huysuz olduğunu biliyorum Michael, ama Sammy ve Miles'ın bu gece birlikte olduğunu ve kardeşine göre senin herhangi bir planın olmadığını da biliyorum."

Law, seni lanet olası hain. En küçük kardeşim bana yardım sanıyor, ama bunun yerine kafasını ait olmadığı yere, işime sokuyor.

"Kardeşimle mi konuştun?" Soruyorum, soru niyet ettiğimden biraz daha sert çıkıyor.

Sinirli bir şekilde gülüyor. "... Özür dilerim, belki bir yemeği paylaşmak istersin diye düşünmüştüm, sonra da biraz takılırız. Benim yalnız olduğum ve senin de yalnız olduğun çok açık. Ve açıkçası, bu yaş aralığında sana benzeyen tek erkek sensin... yani, sana benzeyen..."

Bu şehirde fiziksel olarak formda olan erkeklerin çoğu benden on yaş daha genç, geri kalanı da birilerine bağlı. Çocuklarımın okulunda tanıştığım diğer tüm babalar ya evli ya da bir kadını heyecanlandıracak bir şey değil. Küçük kasabamızda flört havuzu küçük ama bu hiçbiriyle yüzmek istediğim anlamına gelmiyor. Özellikle de Beverly Harpson'la.

Çekici ve kendine bakıyor, benim zevkime göre biraz fazla kemikli ama nasıl canavar olduğunu da unutmadım. Güzeldi ama belki de kimse ona ne kadar berbat söylememişti. Ve yaşı kişiliğini geliştirmede. Onu çekici bulmuyorum. Olsaydım kolay olurdu, belki bir değişiklik için elime ara verebilirdim. Sahip olduğum iki role ara : baba ve iş sahibi. Bir geceliğine kontrolü kaybetmeyi umursamadığım bir kadının içinde kaybolmak. Ama dürüst gerekirse, bu kendime izin verdiğim bir şey değil. Bunu bir kez yaptım ve dünyam alt üst oldu. Sürekli sahip olamadığım kişiyi düşünüp duruyordum. Ama Beverly bunu bilmiyor. Kimse bilmiyor. Ve bunu söylemeyeceğimden eminim, özellikle de karşımdaki kadın bana ya gömleğini çıkaracakmış ya da ağlayacakmış gibi bakarken. Belki ikisi de.

"Sadece atışımı yapmak istedim," diyor.

Adı .

Kahretsin, ağlayacak. Gözleri cam gibi. Ağlayan kadınlarla aram pek iyi değildir. Çocuklarım ağladığında bile tüm vücudum gerilir ve kaçmalı mıyım yoksa onlara sarılmalı mıyım asla bilemem. Şu anda kaçmak istiyorum ama o yaklaşıyor. Siktir, sanırım bu kadına sarılmak üzereyim. Law'ı öldüreceğim.

Grace'in mesajları şimdi daha anlamlı geliyor. Çocuklarımın gergin olmak için her türlü hakkı vardı. Nezaket, boşanmış bir kadın ve aniden ortaya çıkan umursama hissim tarafından kaçırıldım.

"En azından kal ve benimle yemek ye. Çocuklarım gece için gittiler ve sen zaten buradasın."

Eskiden olduğum kadar sert değilim. Muhtemelen tüm varlığımı geçiren iki çocuğa sahip olmanın benimle ilgili değiştirdiği binlerce şeyden biri. Eski ben yaklaşık otuz dakika önce giderdi. Bir hoşça kal bile demeden ya da neden gitmem gerektiğine dair bir cevap vermeden ön kapıdan elimi kolumu sallayarak çıkardım. Eskiden İrlanda usulü vedalaşmada ustaydım. Şimdi sanki bir tur daha "hadi bunu yakında tekrar yapalım" demek bana bunları tekrar yapmak gibi arkama yaslanıyorum.

"Akşam yemeğine kalacağım. Ama Beverly, sana karşı dürüst olmak istiyorum." Arkasına yaslandı ve yaşıran gözlerle bana . "Şu anda kimseyle bir ilişkiye girmek istemiyorum." Burnunu çekti ve başını salladı. Beni kollarımdaki pençeli tutuşundan kurtararak mikrodalgadan ve ikinci fırından hâlâ kokusunu alamadığım yiyecekleri çıkarmaya devam ediyor.

Bütün bunları ne zaman yaptı? Bunca zamandır buradaydım. Telefonumu çıkardım ve şu anda benimle birlikte diz boyu pisliğin içinde küçük kardeşime bir mesaj attım.

MICHAEL

Bunun bedelini ödeyeceksin, göt herif.

HUKUK

Bebek gibi davranmayı bırak. Sevişin. Sadece bir yarık daldırma için gidin ve bu kadar iffetli olmayı bırakın.

MICHAEL

Senden yardım istediğimi hatırlamıyorum.

HUKUK

Elbette söyledin. Fleshlight'ınızla değil de başka bir canlıyla yatmayalı ne kadar uzun zaman olduğunu söylediniz, ben de bunu bir yardım çağrısı olarak algıladım. Beverly'nin pembe taytlı dar kıçını gördüm ve ona ateş etmesini söyledim.

MICHAEL

Sen benim için öldün.

HUKUK

Kafanın içinden çık. Sayma şeyini yap ve dörde geldiğinde gözlerini kapat, bir nefes al ve sonra göğüslerine bak.

Sadece bir dakikalığına diğer kafayla düşünün ve sıcak sulara yüzüstü dalmasına izin verin.

MICHAEL

Şimdi seni engelliyorum.

Buradan çıkmam gerek.

HUKUK

Belki bunu yetişkinler için normal bir davranış olarak görseydiniz, o zaman kalırdınız.

Bana resimli bir mesaj ve karanlık ve yakınlaştırılmış olmasına rağmen Grace'in profilini görebiliyorum, martini olduğunu varsayacağım bir şey yudumluyor çünkü bu onun "dışarı çıkma" içkisi. Ve müşterilerinden biri olan Bishop Jones'a çok yakın oturuyor. ana kadar hiç sorun yaşamadığım, kendi adını taşıyan Olimpik Alp Tanrısı.

HUKUK

Onu tanımadıysanız diye , Gracie The Ledge'de çok seksi görünüyor. Ve ekleyeyim, Bishop Jones ile birlikte.

Gördün mü, herkesin biraz almaya ihtiyacı var! Sen bile, ağabey.

Bu beni rahatsız etmemeli. Grace biriyle çıkıyor. Hayatını yaşıyor. Az önce bu konuda atıp tutuyordu. O genç ve bekar, çıkmalı, ama tek sorun... bu beni rahatsız ediyor.

MICHAEL

Yeni mi geldin?

Adil olmayan, onun için de adil olmadığını fark ettiğim kısım ise ilişkimizin sınırlarını benim koymuş olmam. Arkadaşlık, izin verdiğim tek şey. Ve şimdi, onun benden başkası için gülümsemesine bakarken, benimle "sadece arkadaş" olarak ne kadar güvende olduğunu ve benim ne kadar güvende olmadığımı fark ediyorum.

HUKUK

Sadece içkimi sipariş ettim. Geliyor musun?

"Michael..." Beverly mutfaktan söylüyor.

Tüm gün boyunca limitime ulaştım. O lanet bara gidebilmek için bu PTA oyunundan yeterince hızlı çıkamıyorum. Grace ile bir saat önce biten mesaj zincirime .

MICHAEL

Yola çıkıyorum.

Beverly'ye gitmem gerektiğini söylemek için başımı kaldırdığımda, gülümseyen bir Okul Aile Birliği Başkanı ve çıplak göğüsleriyle karşılaşıyorum.

Okul aile birliği toplantısıymış, oradan.

"BANA BİR ŞEY SÖYLE GRACIE," DIYOR BISHOP ARKASINA YASLANIRKEN. KOLUNU KOLTUĞUN ÜZERINE kadife kanepenin arkasına. Koyu, zengin renkler ve loş ışıklandırma The Ledge'de özgürleştirici ve boğucu bir havaya sahip. Martinim çok lezzetli ve kendimi tamamen iyi hissediyorum. Bu elbise doğru seçimdi. River'a daha sonra teşekkür etmem gerekecek.

"Sana bir şey söyleyeyim mi? Tamam, belirli bir şey mi, yoksa sadece rastgele bilgiler mi vereyim?" Gülüyor. "Biriyle çıkıyor musun?"

Buzlu bardağımın kenarından gülümsüyorum. "Bishop, ne tür kadınları içmeye götürdüğünden emin değilim ama özel olarak biriyle çıkıyor , burada seninle yalnız olmazdım."

"Şaşıracaksın. Ama tamam, bekar." Viskisinden ve sodasından bir yudum alıyor. Parmağını çıplak omzumda hafifçe gezdirerek, "Bunu sana çıkma teklif etmeden önce sormalıydım ama ben istediğimi elde etme eğilimindeyim," diyor.

Bunu sevdim. Kulağa çok zahmetsiz geliyor. "Ve o bendim?"

Gülümseyerek başını evet anlamında yavaşça sallıyor. Gözlerini benimkilerden ayır, bunun sıcaklığını hissetmekten kendimi alamıyorum. "Çok tatlısın. Ellerinde inanılmazsın. Ve o elbisenin içinde çok güzel görünüyorsun. Yaklaşmamın sakıncası var mı?" boşluğa başını sallıyor.

Ona gülümsüyorum ve evet anlamında başımı sallıyorum.

Yaklaşırken, "Bir yer var," diyor, parmaklarını omzumdan kulağımın altına doğru sürterek. "Tam burada." Hafifçe vuruyor. "Orayı öpersem nasıl bir ses çıkaracağını düşünüyordum."

Benimle konuşma şekli midemde küçük bir kıpırtı yaratıyor ve ikimizin de öğrenebilmesi için bunu yapmasını umuyorum.

"Çok fazla sorun çıkarıyorsun," diye takılıyorum. "Ama şimdi ben de merak ediyorum."

Saçlarımı omzumdan çekip yolundan uzaklaştırıyor ve ben de restorana bakıyorum. Birilerinin izleyip izlemediğini merak ediyorum. Barda gelin partisi kuşakları ve zar zor giydikleri kokteyl elbiseleriyle bir avuç kadın insanların dikkatini çekiyor. masalar çiftler ve yalnız dolu ama yeterince karanlık olduğu için herkes önündekine dikkat ediyor. Bize doğru çok az bakış var.

Bishop'ın parmakları boynumu sıyırdığında gerildim. Oradaki elleri uzun zamandır hayal ettiğim eller değil. Ben de aptalca araya girip, "Çok kadınla görüşüyor musun? Çıktığın yani?" Cevabı almak isteyip istemediğimi bilmiyorum. Yani, cevabı biliyorum. Kocaman bir "*Evet, seni aptal.*" Adam kendi iyiliği için fazla seksi ve otuzlu yaşlarının başında. Biraz ünlü olduğundan bahsetmiyorum bile.

"Evet, öyle. Ruh halini takip etmeye inanan . Doğru olanı bulmak için farklı insanları denerim."

Bu yanıtın sürtükçe olduğunu biliyorum ama gerçekten, sürtüklük ne zaman bu kadar kötü bir sahip oldu? "Bunu sevdim," diye mırıldanıyorum içkimden bir yudum daha alırken.

Küçük bir ürperti kollarımdan boynuma ilerliyor ve tüylerimi diken diken ediyor. Sanki biri bize bakıyormuş gibi hissediyorum. Bana. Odayı tekrar tarıyorum.

Başka bir şey söyleyemeden omzunun üzerinden geçip odanın önüne doğru bakıyorum ve bara yaslanmış Michael'la göz göze geliyorum. Tüm dikkati benim her

Hareket et. Ve bir anlığına içimden bir akım geçiyor, yapmamam gereken bir şeyi yaparken yakalanıyormuşum gibi bir sarsıntı -ki bu çok saçma. Baktığı *şekilde*. İzliyor. Bishop'a olan yakınlığımı ölçüyor. Sevgilimin elinin kanepenin arkasında rahatça durması ve parmaklarının karşı omzumu okşaması. Elimi Bishop'ın kalçasına sürüyorum ve biraz daha yaklaşıyorum. Onu görmezden gelmek istiyorum. Ama şu anda birkaç dakika öncesine göre çok daha fazla tahrik olmuş durumdayım. İzliyor olması hoşuma gidiyor. Beni bu şekilde görmesi değil, belki de kıskanıyor . Belki de sonunda onu dikkatini verecek kadar zorladım.

"Senden hoşlanıyorum Grace," diyor Bishop, bakışlarımı tekrar kendisine çekerek. Biraz daha yaklaşıyor. "Uzun ama hiç ilgilenmediğin izlenimini ."

Çünkü ben hiç gitmedim.

"Ben de senden hoşlanıyorum." Gülümsedim. Gülümsüyorum ama aynı zamanda odanın diğer tarafındaki adamla da meşgul oluyorum.

Bunu keşfetme izni olarak kabul ediyor. Eğilerek dudaklarını çene çizgimin üzerinde, daha önce parmaklarıyla dokunduğu noktanın hemen altında gezdiriyor.

Gözlerim kapanmalı, bu adamın ilgisinin hissini özümsemeliyim, ama . Onun yerine, Michael'a geri dönüyorlar. Hayatım boyunca arzuladığım bir adama bakarken, bir başkasının ağzını bu kadar yakın bir şekilde boynumda gezdirmesi uygunsuz, hatta kirli hissettirmeli. Ama tam tersi oluyor. Tüm bu durum beni öylesine tahrik ediyor ki, alçak sesle, sessiz bir inilti duyuyorum.

"İçimde görüldüğün kadar tatlı olmadığına dair bir his var Grace," diye fısıldıyor dudakları dudaklarımı bulmadan hemen önce. Ve haklıydı. İşin en komik yanı, bunu bana şu anda herhangi biri de fısıldayabilirdi ve sanırım benim tepkim de aynı olurdu. Bir tahrik girdabı. Bir beklenti sancısı. Ama dudaklarının keşfetmesinden değil, Michael'ın bunu izliyor olmasından dolayı. Daha birkaç gün önce bu şekilde düşünmeyi bıraktığıma yemin ettiğim bir adam. Farklı bir seçim yapmaya karar verdim. Ve şimdi, işte buradayız. Gerçekten istediğim kişiye geri döndük.

Ve kızgın olmalıyım. Ya da en azından randevumu mahvettiği için sinirlenmeliyim ama bana hiç böyle bakmamıştı. Ne böyle bir durumda ne de şu anda içkisini rahatça yudumlarken ondan yayılan yoğunluk seviyesinde.

Bishop'ın dudakları benimkilerin etrafında bir düzenle hareket ediyor. Alt bir öpücük konduruyor, dilini birkaç kez kaydırıyor ve sonra üst dudağımla ısıyor. Mükemmel bir şekilde uygulandı, ama gözlerim kapanıp onu öperken bile hala odaklanamıyorum.

Beni bu şekilde görmek Michael'ı tahrik ediyor mu? Kıskançlık hissediyor mu? Yoksa sadece beni gördüğüne şaşırdı ve dikkatini başka bir şeye mi verdi? Meraktan gözlerimi açtım. Eğer bakmıyorsa, o zaman bu kadar. İhtiyacım olan cevap bu. Bu randevunun tadını devam edebilir ve Michael Riggs'e olan kör noktamdan kurtulma planımı sürdürebilirim.

Bishop uzaklaşırken telefonum kalçamın altında çalışıyor.

"Buradan çıkmaya ne dersin?" diye soruyor sessizce, dudaklarımı şakacı bir şekilde gagalayarak. "Başka bir bara gidebiliriz. Ya da, eğer öpüşmeye devam etmek istiyorsan, benim evime gidebiliriz."

Telefonum tekrar çalışıyor. Bu sefer o da hissetmiş olmalı. "Neden kim olduğuna bakmıyorsun, ben de gidip hesabımızı kapatayım. Döndüğümde ne yapacağımıza karar veririz."

Ona gülümseyip "Tamam." diyorum.

Telefonuma baktığımda Michael'dan gelen bir mesaj bildirimi olduğunu görüyorum. Mesajı bir resim görüyorum.

Nefesimi çekerken ağzım açık kalıyor ve defalarca gözlerimi kırıştırıyorum. Öpülme ve okşanma hissini içinde kaybolmuş, yakınlaştırılmış grenli bir görüntüme bakarken başım dönüyor. Neredeyse kendimi tanıyamayacaktım. Bishop'ın yüzü boynuma gömülü ve ben... inanılmaz görüyorum. Gözlerim kapalı, dudaklarımı ısırıyorum.

Alt dudağım, kollarım ve ellerim onun omuzlarında. Bu benim, ama normalde kendimi gördüğümünden daha seksi görünüyorum. Sadece Bishop'tan zevk almıyordum, gerçekten istediğim adam tarafından izlenmenin nasıl his olduğunu keşfediyordum. Michael'ın ağzının boynumda gezindiğini ve dilinin tenimi tatmak için dışarı çıktığını hayal ettim. Bunu görebiliyor muydu? Bu fotoğrafı bu yüzden mi çekmişti? Bedenimde bir güven dalgası .

Bara doğru baktığımda gitmişti. Sanki hiç orada gibiydi. Telefonumdaki resim olmasaydı, her şeyin hayal ürünü olduğunu düşünebilirdim. Ama telefonum tekrar çaldı.

MICHAEL

Ne gördüğümü tekrar sor.

Bu sözler tüylerimi diken ve içimi baştan ayağa ısıtan bir uyarılma dalgası dolaşüyor. River'ın bu gece iç çamaşırı giymeden gitme önerisi sayesinde ne kadar ıslak olduğumun anında farkına varıyorum. Bacaklarımı çapraz yapıyorum.

Başka ne gördüğünü sormak istiyorum. Eğer bu resim benim için yaptıklarını onun için de yapıyorsa. Görünüşümden ve onun beni görmesinden daha da çok tahrik oluyorum. Düşünceler, resim, onun sözleri, hepsi çizilmiş olan tüm çizgileri bulanıklaştırıyor.

Dudağımı tekrar ısııyorum ama sözlerinin getirdiği gülümsemeyi bastıramıyorum. *Seni görüyorum.*

"Harika bir gülümseme var," diyor Bishop, dönüp duran düşüncelerimi bölerek. "Sırada ne var, güzelim?"

Ellerini rahatça pantolonunun ceplerine sokmuş, tembel ve seksi gülümsemesini takınmıştı. Onu takip etmek çok kolay olurdu. Michael'ı görmezden gelip Bishop'ın yatağına girmenin yolunu bulmak. Bu çok uzun bir cinsel kuraklığı sona erdirecek ve belki de bir partnerle yaşamak istediğim şeyler listemdeki birkaç maddeyi bile işaretleyecekti. Ama istediğim bu değil. İstediğim *kişi* bu değil.

"Sanırım bu geceyi bitirmeye hazırım."

Serin bir hava dalgası tenimde dalgalanırken uyanıyorum. Sanki biri eline bir tarak almış ve ensemden başlayarak hafifçe sürüklüyor, şeklimin izini sürüyor ve bir amaç doğrultusunda ilerliyor. Küçük sinapslar ateşleniyor ve uzuvlarımdaki ince tüyler boyunca zıplıyor. Bu hissi bilirim. Ardından ne asla emin olamıyorum. Az önce gördüğüm rüyayı hatırlamıyorum ama bana dikkat etmem söylendiğini hissediyorum.

Serin havanın ve getirdiği farkındalığın ardından gelenler asla aynı olmuyor ama bunun her zaman önemli olduğunu öğrendim. Bir tekrar. Bu bir nesne olabilir ve bazen belirli bir kokuyla veya unutulmaz kelimelerle, hatta bir şarkıyla birlikte gelir. Henüz gerçekleşmemiş bir şey. En azından gerçek hayatta değil, ama muhtemelen bir rüyada daha net görmüşümdür. Belki de unutulamayacak kadar önemli bir rüya. Ve bu "özetler" onun yerine CliffsNotes.

Kimseyle konuştuğum bir şey değil. Bilen tek kişi annem, ama bunu sık sık tartışmıyoruz. Yüksek sesle söylemek için fazla ruhani ya da biraz çılgınca geliyor. Kesinlikle mantıklı değil, bu yüzden kendi özel tuhaflığımı olarak saklı tutuyorum. Bazen rüyayı ve tüm ince ayrıntılarını hatırlıyorum ama çoğu zaman hatırlamıyorum. Bu yüzden bu unsurlar aklımda kalıyor ve takip edilebiliyor ya da görmezden gelinebiliyor. Yolda iyi aydınlatılmış bir çatal gibi hissediyorum. Yollarımın nerede ayrıldığına dair bir ön bakış.

Ne geleceğini görmek için gözlerimi sımsıkı kapatıyorum. sefer, bir adamın bulanık fotoğrafları.

ve bir kadın telefonla konuşuyor ve arka planda bir yerlerde rüzgar çanları duyabiliyorum. Sanırım rüzgâr çanları büyük olmalı çünkü derin, alto ve bariton sesler çıkarıyorlar. Küçük çanların yüksek perdeli tiz sesleri gibi değil. Bir org riff'i kadar derin, ama perdeden çok melodik. Sadece bir anlığına oluyor, on saniyeden az, ama hatırlamam gerekiyor.

On altıncı doğum günümün ertesi sabahı ilk kez oldu. Bunun hakkında hiçbir şey düşünmedim. Fazla analiz edilecek bir şey değildi. Beni iyi hissettiren canlı bir rüyaydı. Sonra, derimin kenarlarında gezinen bir gıdıklanmayla uyandım. Sanki biri vücuduma sürtünmüş ve ardında bir ürperti bırakmış gibiydi. Karıncalar uzuvlarımla çevresi boyunca .

Ve sonra onu gördüm.

Bir adamın gülümsemesiydi. Benim yaşında biri değil. Daha yaşlı, henüz benim sınıfımdaki çocuklarda olmayan özelliklere sahip biri. Belirgin bir çene çizgisi vardı ve bu çene çizgisinin üzeri kırışık gölgesiyle kaplıydı. Çenesinde küçük gamze ve güzel ama rengini hatırlamadığım gözleri dikkatimi çekti. Ve sonra ortadan kayboldu. Saniyeler sonra, saçımı boynumdan çekmem gerekirse diye bileğime taktığım gibi siyah bir saç lastiği gördüm. İşte bu . Belki de tekrar uykuya dalmaya başlamışımdır diye düşündüm. Ama bu benim ilk gizli bakışımdı. O gün daha sonra olacakların puslu bir sabah görüntüsü.

Strutt's Peak küçük bir kasabadır, ancak her yerden insanların eğlenmek için geldiği çok sayıda şeye sahiptir. San Juan Dağları bizim oyun alanımızdır. Her zirve, vadi ve patika, ister kar yağışı ister sıcak hava olsun, yıl boyunca aranır ve keşfedilir. Okul sonrası programlarımız dört kare turnuvası ya da el işi değildi. Hayır, daha büyük seçeneklerimiz vardı. Burada olmanın avantajı buydu. Tırmanırdık, yürüyüş yapardık, kayak yapardık, sörf yapardık, hatta bir yıl buz tırmanışı bile . Ama hava karardığında ya da hava işbirliği yapmadığında, yeni tadilattan geçen Riggs Açık Hava Tırmanma Merkezi bizim uğrak .

Aynı gün, okuldan sonra, partnerimin, yani kuşakçımın yanına , o sabahki hayalim gözümün önünde canlandı.

Önümdeki adam tanıdık geliyor. Acaba bu sefer oturabilir miyim? Tırmanmak hiçbir zaman yapmaya hevesli olduğum bir şey olmadı. Eminim sorarsam beni bırakacaktır. Sekiz rakamı düğümlemesini, koşum takımına bağlamasını ve elindeki karabinaya klipslemesini izliyorum. Kemerimi düğümlemeden önce bir şey söylemeliydim. Bunu yapmak istemiyorum. Odanın diğer tarafında beni alana kadar kitap okumayı tercih ederim. Bir adımdan daha az önümdeki adama bakıyorum ve onu yerleştirmeye çalışıyorum.

Bileğimi işaret ederek, "Eğer planlamıyorsan saç lastiğini kullanabilir miyim?" diye sorarken çenesindeki gamze ortaya çıkıyor.

Koyu kahverengi saçları çenesine kadar uzanıyor. Uçları diğerlerinden biraz daha açık renkte, sadece alt kısımda, kıvrıldığı yerde.

Evet anlamında başımı sallıyorum, kelimeleri yeterince hızlı bulamıyorum. Saç bağını ona uzatırken sinirlerim tepeme çıkıyor. Parmaklarım onunkilerin ucunda gezindiğinde sanki bunun olacağını tahmin etmişim gibi geliyor. Başını aşağı çevirip saçlarını başının üstünde dağınık bir düğüm haline getirmesini izliyorum. Midem alt üst oluyor. Bu sabah zihnimde canlandırdığım adam bu.

Gülümseyip teşekkür etmek için yumruğuma vurduğunda, iki şeyin bir daha asla eskisi gibi olmayacağını fark ettim. Birincisi, bunun olduğunu gördüm. Rüyamda ve sonra gözümün önüne gelen görüntülerde. O yılın büyük bir bölümünde kendimi Genç Cadı ya da onun kadar heyecan verici biri sanmıştım. İkincisi, kemerimi bağlayan kişiye deliler gibi aşık olacaktım. Asla kaybolmayacak bir aşk. Duvardan aşağı onun kim olduğunu biliyordum. İlk başta onu tanımamam neredeyse gülünçtü. Strutt'taki herkes Michael Riggs'i tanırdı. Dağlarımızda tırmanışla ilgili her şeyi o yönetirdi.

Ondan sonra hatırladığım kadarıyla pek bir şey söylemedi ama duvarda betamı ararken nasıl izlediğini asla unutmuyacağım.

"Gökkuşağı yapabilirsin. Duvarın bu kısmında tek bir renge bağlı kalmak zorunda değilsiniz. Muhtemelen herkesin kurulu olduğu yerden biraz daha zordur." İpi gevşetiyor ve "Ama beni buraya getirdin, bakalım sen neymişsin evlat" diyor.

"Meydan okuma kabul edildi," diyorum kendi kendime gülümseyerek.

Sonra duvarda 5.11 olarak listelenen mor betaya . Duvarın durduğumuz bölümündeki en zor rota buydu. Zirveye ulaşmak için elimden geleni yapacağımı varsaymıştı ama ben zaten sağlıklı rekabetin gerekli olduğu ve erkeklerle oynamanın, onlar gibi yapamayacağımı düşündükleri şeylerde onları yenmenin anında saygı görmek anlamına geldiği fikrine çoktan kapılmışım. Bu bana erkek arkadaş da kazandırmıyordu.

O gün kendimi yenilmez hissettim. O kaya duvarına doğru uçtum. Betayı çok net gördüğümü ve sadece tırmanışa odaklandığımı hatırlıyorum. Ayaklarım nihayet yere bastığında Michael sanki daha önce hiç böyle bir şey görmemiş gibi bana baktı. Hissettiklerimi doğrulamak için hiçbir şey söylemedi, sadece başıyla onayladı. Ama bu hoşuma gitmişti. Ondan sonra aylarca beşlik çakmalar ve "aferin"lerle büyüdüm.

O gün başlangıçtı. Hayatımın en destansı ve en sarsıcı aşkının kıvılcımını çakan olay. On altı yaşında, duygular kavranamayacak kadar büyükken, o gün, doğum günümün gördüklerimle birleştiğinde, kader tarafından kementle bağlanmış gibi hissettim. Tüm filmlerin ve hikâyelerin anlattığı şeyin tam olarak bu olduğuna ikna olmuştum. Her şeyi tüketen bir cazibe. Hiç bitmeyen bir heyecan. Onunla aynı odada bulunduğum her an bağırsaklarımdan göğsüme doğru yayılan bir kelebek sürüsü.

Strutt's Central Lisesi'nde ikinci sınıf öğrencisiydim ve Michael Riggs bir yetişkindi. Yetişkin bir adamdı, ergenlik ve toplum standartlarına göre iğrenç sayılabilirdi ama benim için o güne kadar gördüğüm en güzel insandı.

Tanıdığım herkese onun bir gün benim olacağını söyledim. Kasaba bilgisi haline geldi. Şimdi bu duyguyu beni dinleyen herkesle paylaşıırken ne kadar dikkatsiz davrandığımı düşünüp utanıyorum. Ama aynı zamanda daha önce hiç bir rüya görmemiş ya da sonrasını deneyimlememiştim. Tesadüfi bir şeydi. Tüm kalbimle inanacak kadar doğru hissettirdi.

Michael'dan gelen mesaj zincirini açıp resme bakıyorum. Sonra da sözlerine.

Nasıl cevap vereyim?

Dün gece The Ledge'e gelmeden önce gelen mesajlara göz atıyorum. "Okul aile birliği kaçırma" ve "kemik rengi kabus" mesajlarından kesinlikle olduğunu anlıyorum. Bara bu yüzden gelmiş olmalı. İçini dökmek ve kardeşiyle buluşmak için.

Oraya beni görmeye gittiğini düşündüğüm için kendimi aptal gibi hissediyorum. Beni bir yolunu bulduğunu. Yine de bu onun ilgisini açıklamıyor. Böyle bir fotoğraf çektiirmek rahatsız edici olmalı ama ben öyle hissetmedim. Sanki Michael Riggs'e karşı hislerim zaten karmaşık değilmiş gibi. Şimdi bunu da ekleyince, eski halime .

Bu öylece ortadan kalkmayacak.

MICHAEL

Mesajınız okundu olarak işaretlendi. ki görmüşsün. Bana sormak istediğin bir şey mi var?

Dedikodu treni bir olimpiyatçıyı yakaladığınızı düşünüyor. Ama ben dün gece tam olarak görmedim.

Randevunun geri kalanı nasıldı Grace?

Oh. Aman Tanrım. Tanrım. Neler oluyor? "River!" Avazım çıktığı kadar bağıyorum.

Banyodan ayaklarını sürüyerek çıkıyor ve benim hissettiğim kadar berbat görünüyor. "Bağırmana gerek yok. Burası küçük bir daire."

Michael'ın ortaya çıkmasıyla ilgili olanları açıklamak istemiyorum. Onun fikrini almak istediğimden emin değilim; bu bizim küçük sırrımız gibi geliyor. Ben de "Bishop'la randevum olduğunu kime söyledin?" diye sordum.

Ağzını açıyor ama ağzından bir şey . "Tamam, biriyle görüşüp görüşmediğini sorduğunda Benny ile flört hayatının başladığını paylaşmış olabilirim."

"Ciddi misin?"

"Neden? Ne fark eder ? Onunla birlikte The Ledge'deydiniz. Eminim sürü insan seni görmüştür," diyor boş bardaklarımızı ıslak bara taşıırken.

Bir tanesinin öyle olduğunu biliyorum.

Ellerimi sıkıyorum. Bunu yapabilirim.

GRACE

Randevumun geri kalanının nasıl geçtiğini gerçekten bilmek istiyormusun?

MICHAEL

Oh! Selam. Hayatta olduğunu görmek güzel.

GRACE

İğneleme. Güzel.

Ve dostça ses tonu beni anında rahatlatıyor. Biz işte.

GRACE

Okul aile birliği başkanıyla yattın mı?

Bu düşünce beni anında tuzlu yapıyor. Ama yapmadığını zaten biliyorum. Beverly Harpson onun favorilerinden değil. The Ledge'e gittiğinden bahsetmiyorum bile. Bu onun tarzı değil. kalkmaz ama yatsaydı bile sonrasında bara geleceğinden şüpheliyim.

MICHAEL

Artık resmi olarak seks hayatlarımızdan mı bahsediyoruz?

GRACE

Sen başlattın.

MICHAEL

Sorunuzun cevabı, kesinlikle hayır.

Beverly kesinlikle denedi.

Nefes veriyorum.

MICHAEL

Onunla eve mi gittin?

Yanağımın içini ısııyorum, gerçekten istediğim şeyi söylemek için sınırlarımı yutuyorum.

Telefonum titremeye başladı. Annemin yüzü ekranı kaplıyor. "Merhaba anne," diye cevap veriyorum.

"Tanrı aşkına, Grace. Ne yani? Ünlü biriyle çıkmaya başlıyorsun ve bunu annene söylemek için onu arayamıyor ya da mesaj bile atamıyorsun." "Siktir" kelimesini abartılı bir şekilde nefes vererek söylüyor. Sanki daha da fazla küfür ederse ne demek istediğini anlayacakmış gibi.

"Kes şunu. Kimseyle

çıkıyorum." "Duyduğum bu

değil. "Tanrım."

"Hayır, şu anda burada değil, onun yerine annen var. Hatırladın mı onu?"

"Hiçbir şey kaçırmadın. Bishop Jones'la çıkıyorum. Sadece bir randevuydu."

"Çok yazık. Bu adama hiç de zor değil. Neyin var? Sesin kötü geliyor."

Ama daha tek bir kelime bile edemedim duydum. Tıpkı bu sabah duyduklarım benzeyen yüksek sesli bariton rüzgar çanlarının sesi.

"Neredesin anne?"

"Kahretsin, hiçbir şey duyamıyorum. Bir saniye," diye bağıyor telefona. Ve birkaç saniye sonra, "Ben bu şifa yürüyüşündeki tur rehberlerinden . Boon'un temizleyici olacağını düşündüğü bir Tibet şarkı kasesiydi. Doğru kullandığımı sanmıyorum. Her neyse, Riggs bahar için daha özel maceralar hazırlıyor ve bu seferki Feng Shui ya da Krav Maga gibi bir . Bilmiyorum. Yarım düzine insan rüzgâra karşı mırıldanıyor. O kaseden her on dakikada bir ses geliyor. Çay için ekinezya ve papatya topluyor olmaları gerekiyor ama aslında bence sadece yabancı ot topluyorlar," diye mırıldanıyor. "Sırtımda el yakaladığımız bir çanta dolusu balık var ve siyatiğim az önce ortaya çıktı. Şu kelimenin tam anlamıyla her şey bela."

"Anne, Feng Shui ve Krav Maga uzaktan yakından aynı şey değil."

"Tura liderlik etmiyorum, sadece kimsenin yürüyüşe çıkmadığından emin oluyorum." Telefonu kapatıyor ve "Bir dakikaya ihtiyacım var, Boon" diye bağırdığını duyuyorum.

"Şu çan sesleri ya da kase sesi. Rüyamda duymuştum," diyorum. Bir

dakika sessiz kaldı ve sonra "Başka ne var?" diye sordu.

"Resimler bulanık ama . ben ama emin değilim." Gözlerimi kapatıyorum ve alnımı ovuyorum. "Bunlardan birini en son gördüğümünden beri epey zaman geçti."

Diğer hattan bağırırlar duyuyorum. "'Yolda kal'ın neresi bu kadar zor?!" Sonra bana "Tatlım, gitmeliyim." dedi.

"Seni seviyorum,"

diyorum ona. "Gracie?"

"Öyle mi?"

"Sinsi bakışlarına dikkat et. İçgüdülerinizi takip edin. Ve hayatınızın bir noktasında olduğunu bilin. Hep o zaman ortaya çıkarlar." "Biliyorum."

Gülümsedim. "Teşekkürler."

"River'a söyle, bedava aldığı el kreminden biraz daha istiyorum." sesleri duyuyorum ve sonra bağıyor, "Patıkaya geri dön." Ondan sonra hat kesiliyor.

Başımı kanepeye yaslayıp gözlerimi kapatıyorum. *Dikkatimi veriyorum.* Ağır bir nefes . Hiç bu kadar dikkatim dağılmamıştı.

Michael

"MAVİ VE YEŞİL OLANLARI AL. MİLES DAVIS'İN ŞARKISINDAKİ GİBİ. BEN KIRMIZI VE MOR OLANLARI ALIYORUM. Jack Amca portakalı alıyor," diye hiddetle açıklıyor Sammy, sanki üç paket meyve atıştırmağını bölüştürmek bir insanın nasıl yapacağını bilmesi gereken en sağduyulu şeymiş gibi.

"Baba, ben paketimdeki kırmızıları istiyorum," diye inliyor Miles. "Mavi ve yeşilden çok kırmızı ve turuncu var, bu da benim daha az alacağım anlamına geliyor, Sam."

"Dinle Miles, bu hafta favori renklerimizi seçtik. İlk sen seçtin, şimdi seçimlerinle yaşamak zorundasın. Mavi ve yeşil. Kuralları ben koymuyorum, sadece onları yaşıyorum" diyor ve gülmek için tüm yüz kaslarını kullanıyorum.

"Kuralları sen koydun, Sammy. Hafta için favori renkleri seçmek senin fikrindi! Sen çok kötüsün," diye mırıldanıyor Miles.

"Hayır, hiçbirisi." Onu işaret ediyorum.

Sürekli tartışma dönemindeyiz. Birkaç ay önce, önerdiğim ya da yapmak istediğim her şeyden nefret ediyorlardı. Akşam yemeklerinden hafta sonu planlarına kadar, ama en azından aynı taraftaydılar. Ben hep hatalıydım ve sürekli kötü adamdım. "*Baba, neden pepperoni pizza isteyelim ki? Biz sadece pastırmalı pizza yeriz.*" Farklı bir şeyler denemelerini sağlamak çılgınca bir fikirdi. Ama en azından tartışmalar sınırlıydı.

Şu anda Sammy gösteriyi yönetmek istiyor ve Miles belki de itaatkâr bir dinleyici olarak kalmak istemediğini fark ediyor. Çok yorucu ama iyi bir yorgunluk. Başımı yastığa baygın olduğum türden. Eskiden gibi zihnimin çok uzaklarda dolaşmasını, çok fazla analiz yapmasını engelleyen türden. Bu ikisinin hayatıma yağdırdığı kaos pek çok açıdan yeni endişeler getirdi - onları güvende, bakımlı ve sağlıklı tutmak. Ama bazı kötü düşünceleri hafifletmeyi başardılar. değil. yardımcı olacak bir terapistim ve ilaç tedavim var. Ama beni olan bitene odaklanmamı .

"Hadi ama baba, bunu mahvediyor. Kendi Gusher'larımı yemek istiyorum."

"Baba, ben sadece uygun şekilde plan yapıyorum. Sen hep 'önceden plan yaparsan her şey daha kolay olur' dersin. Biz de öyle yaptık." Ağzına kırmızı bir damla atıyor. "Fazladan bir kırmızı var ve o bu konuda çıldırıyor."

"Yedin işte! Baba, o gitti ve yedi. Bu nasıl adil olur?"

Onları görmezden gelip ağzıma bir fıstık daha atıyorum ve Sam'le birlikte çiğniyorum, çünkü verecek bir cevabım yok.

"Onları görmezden geliyoruz, değil mi? Bırakalım onlar çözsün gibi bir şey mi? Yoksa benim kaçırdığım bir bakış ya da işaret mi var?" Jack birasını yudumlarırken sessizce soruyor.

Başımı sallıyorum ve bastırmaya çalışıyorum.

"Dürüst olmak gerekirse Sam'den biraz korkuyorum. Bir şekilde kız kardeşinin mağazaya gidip o şeylerden daha fazla almasını sağladı. Bunun olduğunu görmedim bile. Sadece Ev'den bir mesaj aldım, dükkandaymış ve hangi aromayı istediğini öğrenmek istiyormuş: Tropikal ya da Orijinal."

"Her zaman orijinal. Sam'i biliyorum. Tıpkı Ev gibi. Tıpkı teyzesi gibi dünyayı . Bundan hiç şüphem yok. Biz çocukken, sanki biz onun takımıymışız ve o da kaptanmış gibi bizi yönetirdi."

Kız kardeşimden bahsetmişken, arkamızdan seslendi, "Tamam, büyük kutuyu aldım. Bir dahaki sefere geldiğinizde kullanmak üzere evim için fazladan bir tane daha aldım, bir tane de büyükbabam Ash'in

ev de arabada."

Sammy ciyaklar ve Miles bağırır, "Tanrıya şükür! Babam asla büyük kutu almaz."

"Muhtemelen bir nedeni vardır, değil mi?" Everly soruyor.

Omzumu kaldırıyorum. "Bu gece için onları aldın, göreceksin." Jack'e endişeyle bakıyor.

Çimenlerin üzerine serdiğimiz devasa battaniyenin üzerinde önünde otururken eğiliyor ve boynunu öpüyor. Aşırı sevecen bir insan değilim ama kız kardeşimin eniştemle ne kadar mutlu olduğunu görmek beni mutlu . Başlangıçları sarsıntılı olmuş olabilir ama şu anda mükemmele yakınlar. Bir noktada kendim bulmayı umursamayacağım bir şey, ama birlikte yaşaması en kolay insan ben değilim, bunu biliyorum. İkizleri ve işi de eklediğimde, bunun gerçekleşebileceğini pek düşünmüyorum.

"Bu yaz için planınız nedir? Yine kamplara mı gideceksiniz yoksa Ash Dedenin çiftliğinde mi vakit geçireceksiniz?" Jack soruyor.

"Bu yaz biraz farklı görünüyor aslında," diyorum ikizlere bakarken. Miles, "Yazı Molly ile ," diye cevap veriyor.

Jack bana bakıyor, eminim bir sürü soru sormaya hazırım. İkizlerin annesi Molly, hayatlarının değişmez bir parçası değil.

"Evet, Molly burada bizimle kalırken babam yazın büyük bir kısmında Ash Dede'nin yanında kalacak."

İkizlerin hayatının büyük bölümünde sadece ben vardım. Molly onları hiç istemedi. birkaç haftalıkken onları annesine . Annesi sadece zamana ihtiyacı olduğunu düşündü. İki küçük çocuğu başına idare etmenin çok zor olduğunu düşünüyordu. Ama sonra, altı aylık olduklarında, Molly'nin geri dönmek istemediğinden şüphelendi. Onları o zaman öğrendim. Bir baba olduğum halde hiçbir fikrim olmaması beni derinden sarsmış olsa da, mesele benimle yaşayıp yaşamayacakları değildi. Sadece zaman meselesiydi.

Ondan sonra, Molly tam velayeti devredecek kadar uzun bir süre ortaya çıktı. Hayatlarına girip çıkıyor. Orada burada birkaç telefon görüşmesi yapıyor ama hiç gerçek zaman geçirmiyor. Onlardan kendisine anne yerine Molly demelerini istediBu konuşma beni kızdırdı ama bunun bir anneleri olmadığı anlamına gelip sorduklarında bunu belli edemedim. Onlara kendisini bir arkadaş olarak görmelerini tercih ettiğini ve arkadaşların birbirlerini ilk isimleriyle söyledi. Neresinden bakarsanız bakın, benim bile anlamadığım bir şeyi çocuklarıma açıklamaya çok karmaşık. Bu yüzden ona Molly diyorlar ve ben de onun hayatlarının kadar bir parçası olmasına izin veriyorum.

Çocukların dikkati dağıldığında Jack'dönüp bakıyorum. "Karmaşık ama..." Omuz silkip konuyu kapatıyorum. bu. Yazı onlarla geçirmeyi önerdiğinde, ona erişimlerini engellemek istemedim. Yine de merak ettim, neden şimdi, birdenbire? Birbirimizi tanımak için biraz gerçek zaman sadece iyi bir şey . Umarım.

"Baba, kamyonlardan çıkarılan şey de ne?" Miles soruyor. Meraklı olanım. Neyse ki konuyu değiştiriyorum.

"Bu bir makara sistemi, böylece sahne ve ses çadırını düzgün bir şekilde kurabiliyorlar." Onun görüş alanına girebilmek için öne doğru kayıyorum. "Tüm o beyaz malzeme bu yıl sesi iyileştirmek ve yağmur yağarsa en azından müzisyenleri kuru tutmak için kullanılacak."

"Baba, sence bizim bildiğimiz şarkıları kimse çalacak mı?" Miles soruyor.

"Bilemiyorum Miles. Blues, altı yaşındaki çocukların zevklerine göre biraz daha büyüklere hitap ediyor," diyorum Sammy ekşi meyveli atıştırmalıklardan bir avuç alıp ağzına atarken.

"Hava kararmadan Jack Amca ile saklambaç oynamak istiyorum. Ve sen de gitmelisin ki

pijama partimize başlayabiliriz." Gülmekten kendimi alamıyorum. Hiçbir şey, çocuklarınızın kendi yapabilmek için sizin gitmenizi istemeleri kadar sizi sahtekâr gibi hissettiremez.

Birkaç yıl önce kız kardeşimin çatı katında oturduk ve Strutt's Peak'in Yıllık Blues Festivali için hazırlanışını izledik. Çiftliğinin manzarası bu kasabadaki en güzel manzaralardan biri; dağları, Strutt's şehir merkezini ve kaplıcaların hemen önündeki vadiyi görebiliyorsunuz. Büyüdüğümüz yerin hemen yanında. Hala bazen burada oturuyorum ve hepimizin evim dediği yerin burası olduğuna inanamıyorum.

Strutt's Peak, rastlayacağınız herhangi bir küçük kasaba gibi değildir. Onu ararsınız ve pençelerini size geçirir. Üniversitedeyken biraz uzaklaşmıştım ama evim olarak görebileceğim başka bir yer yoktu. Kamyonların gelişini ve festival için ekipmanların boşaltılmasını gece, ikizlere ilk kez annelerinden, nerede doğduklarından ve isimlerini nasıl aldıklarından bahsettim. Büyük bir plan değildi, bir anda oluverdi.

Onlara Baby Shark'ın çalma listesinde olmayacağını açıklamaya çalıştığım da, çalınacak müzik Molly ile ilgili ayrıntıları hatırlamama neden oldu. Anneleri tanımayı hiç planlamadığım biriydi, ancak planların komik yanı değişme eğiliminde olmalarıdır. Çocuklarım olduğunu öğrendiğimde ilk başta dünya ayaklarımın altından kaymış gibi hissettim. Onlar gelene kadar askıya alınmış bir vertigo durumundaydım. Sonra sinirlendim. Onların dünyaya gelişini göremediğim için kızdım. Molly beni bulup kendisi söylemek istemediği için kızgındım. İsimleri konusunda söz hakkım olmadığı için de O geceye kadar, isimlerinin bir kısmında benden de küçük bir parça olduğunu fark etmemiştim.

Birlikte olduğumuz gece, bana ona mütevazı coşkusu ve blues'un duygusallığını hatırlattığını söylemişti. Onunla ve birlikte geçirdiğimiz geceyle ilgili o kadar çok şey hatırlamıyordum ama bu sözler aklımdan çıkmadı.

Büyükannelerinden ve zaman geçtikten sonra elime geçen birkaç mektuptan sonra Sammy'nin Sam Cooke'un, Miles'in da Davis'in adını taşıdığını öğrendim. Molly'ye isimleri hakkında bir şeyler duymaktan hoşlandıklarını söylemeyi unutmamalıyım. Yatmadan önce her müzisyenden biraz dinliyoruz.

"Ne zaman geliyor?" İkizlerin Jack'le dikkati dağılınca Everly sorar.

"Bana henüz bir tarih vermedi ama tahminimce önümüzdeki hafta. Yaz tatilinin ne zaman başlayacağını biliyor."

Yanağımın içini ısırp saatime bakıyorum. Saat neredeyse 19:30. Bu da yatma vaktine kadar bir saatleri olduğu anlamına geliyor ve onlara Jack ve Everly ile oynamaları için biraz zaman vermek istiyorum. "Ben çıkıyorum. Onları ne zaman almamı istersin?"

Ayağa kalktığımda gözlerini bana dikti. "İyi misin?" Everly soruyor. Kız kardeşim beni tanır. Ne zaman iyi olmadığımı bilir. "O kadını anlamıyorum. Nasıl gidebildiğini asla anlayamayacağım. Yani, onlara bir baksana. O kadar mükemmeller ki."

"Evet, ama terk edilmenin nasıl bir his olduğunu bilmediğimizden değil, değil mi? En azından Molly deniyor. Her şey bir şeydir."

"Haklısın. Bir şey hiç yoktan iyidir." Geçmişimiz gülünç derecede benziyor.

Everly ayağa kalkıyor ve kollarını omuzlarıma dolayarak beni ona sarılmaya zorluyor. Endişelerimi hafifletmek gibi bir alışkanlığı var. Bazı endişelerimle başa çıkmayı öğrenmiş olsam da, her konuda bana bağımlı olan iki küçük insanım bir gerçek. İhtiyaç duydukları her şeye sahip olduklarından emin olmak için burada olmamayı hayal bile edemiyorum.

"Hiçbir şeyin" nasıl hissettirdiğini biliyoruz. Ve bizi içermeyen seçimler yapan bir anneye sahip olmak. Ama babamız da var. Ve sen de tıpkı onun gibisin, bu ikisini sevmek için. Sen inanılmaz bir insansın Michael, ve daha da iyi bir babasın, ve onları sevmek için..." Başını sallıyor.

"Bunu ikinci kez tahmin etme."

Başımı sallıyorum, çünkü bunu ondan duymak duygularıma dokunuyor.

Bana bakmak için geri çekildiğinde, "Bunun yeterli olmadığından endişelendiğini biliyorum. Ama de hayatlarında onlara yol gösterecek kadınlar var. Benim. Giselle." Giselle', benim aşırı uçtaki görümcemden bahsedince gözlerimi açıyorum. "Oh, dur. Onu seviyorsun ve onlarla arası çok iyi."

Gülümsüyorum, çünkü bir zamanlar Giselle benim favorim değildi, ama zamanla bana alıştı. O artık aileden biri. "Haklısın."

"Ve Gracie," diye ekliyor bana bilmiş bir gülümsemeyle. İsmine gülümsemek istediğimi görmezden gelmeye çalışıyorum. Çektiğim fotoğrafı düşünmeye başladım. Mesajda söylediğim bazı şeyleri. Konu o ve ben olunca bir kez olsun istediğimi filtresiz söylemenin ne kadar iyi hissettirdiğini.

"Everly Teyze! Sensin o!" Sammy güvertenin uzak tarafından bağıyor.

Onu bir kez daha sıkıyorum. Bazen doğru yaptığının onaylanmasına ihtiyaç duyuyorum. Yetişkin bir adamın buna ihtiyaç duyması aptalca geliyor ama . Arkasına yaslanıp kollarımı sıkıyor.

"Okul aile birliği toplantısının randevu kabusuna dönüştüğünü duydum," diyerek konuyu değiştiriyor. Berrak gökyüzüne bakarak nefesimi dışarı veriyorum.

Geriye, çocukların ve Jack'in kargaşasına doğru yürür. El fenerini yakarak ebelemeye hazırlanır ve omzunun üzerinden bağırır: "Üstsüz bir Okul Aile Birliği başkanından korkmuş bir erkek çocuk gibi kaçtığını duydum."

"Bu o değil... Biliyor musun? Boş ver." Kendi kendime gülüyorum. Ama bu doğru. Oradan çok hızlı kaçtım. Ve gerçekten istediğim kişiye doğru.

KAPI ÇALIYOR VE MANZARAYA GÜLÜMSÜYORUM. DÜKKÂNIN TANIDIKLIĞINA.

Mekânın kenarları boyunca çerçevelenmiş parlak renkli dövmelemlerle kaplı siyah duvarlar. Yoğun bir günün ardından üzerinde oturmak için çok rahat hissettiren kabarık beyaz tiftik halı.

"Bir dakika bekle, şu satırı bitirmem gerek." Ben daha bir şey söyleyemeden aynı ses ciyak ciyak bağılıyor ve bana doğru hızla geliyor. "Lanet olsun, saçına bak! Gracie, evli olmasaydım seni şu anda yalardım," diyor Giselle siyah lateks eldivenini çıkarıp yeni boyanmış saçlarını tararken.

Kendimi iyi hissettirecek şeyler yaparak ilerlemeye karar verdim. Michael'la neler olduğunu ve mesajlarına nasıl yanıt , onu şahsen gördüğümde ne açıklayacak değilim. Ama yine de yeni şeyler keşfetmek istiyorum. Her ne kadar randevum tam olarak düşündüğüm gibi gitmemiş olsa da, hala bunun heyecanını yaşıyorum. İstenme hissi. Görülmek. Bu yüzden saçımı boyamak ve yaz için yeni kıyafetler almak ivmeyi korumak için iyi bir yol gibi görünüyordu.

Ona gülümseyerek parmaklarımı yeni bordo renkli saçlarımın uçlarında gezdiriyorum. "Peki, sen ne düşünüyorsun?"

"Ben ne düşünüyorum?!" Diğer eldivenini de çıkarıp fırlatıyor. Üzerinde çalıştığı müşteri artık çoktan unutulmuştur. "Jessica Rabbit'in komşu kızıyla tanışması gibisin. Her zaman kıvılcık saçlı olmalıydın. Bu renk sanki... Tamam, şarap diyeceğim ama aklımın gittiği bir yer var. Ağızların emmesi ve dolaşması gereken gerçekten kirli, nefis yerler gibi."

İçinde bulunduğunuz andan başka her şeyi unutturan bir tarzı var. "Bu yaz yeni şeyler denemeye karar verdim."

"Oh, Gracie, tatlım, senin için bir fikir listem var."

Ben cevap veremeden müşterisinin yanına dönüyor ve dövmesini tamamlıyor. Sonrasındaki bakım hakkında bilgi veriyor ve dükkânın kapısını arkasından kilitledikten sonra dirseğini tutuyor. Kaldırımın birkaç metre aşağısındaki çatı katına doğru yürüyoruz.

"Olimpiyatlarda altın madalya kazanmış biriyle yattığını duydum." "Duyduğün şey bu *değil*."

"Çok değil. Burada dedikodunun nasıl çığ gibi büyüdüğünü bilirsin." "Ciddenkim ağzını açıyor?"

Kapıyı açtığında, üç tüylü kaka bacaklarıma doğru zıplıyor. Egon, Venkman ve Winston, Giselle ve Henry'nin kürklü bebekleri. Her biri karamelin farklı bir tonu, ama aynı derecede tatlı yavrular.

"Butikteki Leo bu sabah bana söyledi. Ama gerçekten, kimin umurunda. İnsanlar başkalarının başına gelen heyecan verici şeylerle büyür. Bu kasaba senin kim olduğunu çok iyi biliyor Gracie. Tüm Olimpiyat Kayak ve Snowboard Takımı'nı siksen ve bunu televizyonda yayınlasan, hepimiz senin kasabanın sevgilisi olduğunu düşünmeye devam ederiz."

Bunu söylediğinde tek düşünebildiğim, Michael'ın beni izlediğini gördükten sonra Bishop Jones ile yatmanın bir seçenek bile olmadığı. Dedikodunun, düşünmeden edemediğim adamla değil de Bishop'la ilgili olması beni rahatlatıyor.

"Sıcak bir konusun. Ve soyadınız Riggs *değil*, bu yüzden özellikle inci gibi sıkıyor."

Giselle, Riggs ailesiyle evleneli altı yıldan fazla oldu ama o da ekibin bir parçasıydı

Ondan çok önce Everly'nin en iyi arkadaşı olarak. Yani Michael'ın ikizleri onun yeğenleri. Liseden mezun olmadan önce G'nin dükkânı Hideaway Ink'te çalıştım, daha sonra da yaz ve tatil okuldan eve geldiğimde.

"Tek bir randevuydu." Yeni bordo dalgalarımından birini kaldırıyorum. "En azından eğlendin mi?"

Bu soruyu düşündüm, çünkü ben . Ama bilinen nedenlerden dolayı değil.

Yüz ifademi inceliyor. "Olimpik boyuttaki egon ekipmanla uyuşmadı mı?"

Bir kakhaha attım. "Ne? Hayır. Öyle bir şey değil. Tam da hayal edebileceğin gibiydi ama dikkatim dağılmıştı. Ve dikkatimi dağıtan şey, adamdan daha seksi çıktı."

"Bu dikkat dağıtıcı şey benim kayınbiraderlerimden biri mi?" Kaşlarını oynatıyor. G bana bir bardak soda dolduruyor, üzerine de meşhur limoncello'sunu koyuyor ve muhteşem mutfağının zeminine oturup birbirimizi alkışlıyoruz. Hayatımdaki herkes arasında Michael'a ne kadar aşık olduğumu bilen tek kişi Giselle, gençliğimden beri bu konuda konuştuğum tek kişi. Ve ikimizi de ayrı ayrı tanıyan tek kişi.

"çıktı," diyorum.

Gözleri genişledi.

"The Ledge'de. Bishop ile flört ediyordum. İyi vakit geçiriyorduk ve adam *çok* düzgündü. Eğer daha önce bu cümleleri kullanmadıysa şüpheli sınırındaydı, ama ben onu yiyordum. Biri bana çıkma teklif etmeyeli çok uzun zaman olmuştu. Erkeklerin artık çıktığını sanmıyorum. Hepsi takılıyor ve mesajlaşıyor." İçkimden bir alıyorum, çünkü bunu kimseye söylemeyi planlamamış olsam da, G'nin uzun zamandır kocasına olan ilgisinden kaçındığını biliyorum. Bu oyunu nasıl oynayacağım konusunda bana bir doz gerçek tavsiye biri varsa, o da odur.

"tüm bilirsiniz, seksi ve karanlıktır. Her neyse, ona doğru eğildim. Bishop bir hamle yaptı. Kulağımın arkasındaki bir noktayı öperse nasıl sesler çıkaracağımı duyup duyamayacağını sordu."

"Giddyup, Bishop."

Onun yorumuna güldüm. "Ben de izin verdim. Ve çok ateşliydi. Böyle istenmek ve halka açık bir yerde olmak."

İçkisini yudumlarken "Konuşmaya devam et," diye teşvik ediyor.

"Ve odanın diğer tarafına baktığımda Michael oradaydı. Barda. Beni izliyordu. Gösteriden zevk alıyor gibiydi. Kızgın olmaktan çok tahrik olmuş ve dürüst olacağım..." Derin bir nefes alıyorum çünkü bunu bir kez söylediğimde geri alamayacağımı biliyorum. "Başıma en ateşli şeydi. Başka bir adam beni öperken onun beni izlemesi. Tanrım, kendimi çok seksi hissettim. Ve arzulandığımı."

"Nutkum tutulmuş değil, çünkü bunu yıllar önce de söyleyebilirdim, ama... vay be. Vay be, sonunda . Neden bu kadar uzun sürdü bilmiyorum." Havayı , "Get. Senin. Riggs. On."

Gülüyorum ve başımı sallıyorum. Bu konuda konuşurken utanmam gerekirdi ama G. ile değil.

"Bana bir resim gönderdi. Benim resmimi. Bishop'la öpüşürken. Ve bir mesaj." Durdum, bir dakika düşündüm. "Birkaç gün önce sinirlendim." Detaylara girmek istemediğim için havayı silkeliyorum. "Ve ona bana baktığında ne gördüğünü . O sırada nutku tutulmuştu ama fotoğraflı mesajından sonra 'Ne gördüğümü tekrar sor' diye bir mesaj daha attı."

bile midemi bulandırıyor.

"Şimdi sıra sende. Ve bunu yapmalısın. Biraz patlamış mısır almalıyım, çünkü bence cinsel keşiflerle dolu geniş bir dünyaya adım üzeresin, özellikle de bunun sana hissettirdikleriyle. Ve benim çok önyargılı görüşüme göre, Michael, herhangi biri dışında, kesinlikle

keşfetmek için mükemmel. Müstehcen Lewis ve Clark ya da bayağı Swift-Tuttle gibi." "Swift-Tuttle, kuyruklu yıldız gibi mi?"

"Aynen öyle. Kuyruklu yıldız gibi. Potansiyel olarak inanılmaz bir şey gören iki insan, ancak bunu ele almak için çok uzun zaman harcadılar. Adını koymak. Keşfetmek."

"Sence daha fazlasını mı istiyor? Demek istediğim, ya bu çizgiyi aşarsak ve sonunda sadece sorun çıkarsa?"

"Bence yanlış sorular soruyorsunuz. Bence kendinize ne olmasını istediğinizi sormanız gerekiyor. Ve sonra ikinizin de arkadaşlık kılığına büründürdüğünüz bu çok uzun ve uzun süreli aşkı almanızı ve gidip birbirinize çok kirli, sapıkça şeyler yapmanızı istiyorum."

Dairenin kapısı sallanarak açılıyor ve kucağımızda mışıl mışıl uyuyan köpekler kapıya doğru uçuyorlar. Henry'nin derin sesiyle karşılandılar. "Merhaba, küçük beylerim. Evet, ben de sizi gördüğüme çok sevindim. Anneniz nerede ve neden beni bu şekilde karşılamıyor?" Köşeden bakıp "Hey, Pixie, burada mısın?" diye bağırmadan hemen önce bir kahkaha atıyor ve bizi yerde görüyor.

"Bana yukarıda anne demeye başlamak istiyorsan, ben varım Hankey." Giselle gülerek ayağa kalkar, kollarına ve tüm vücudunu ona . "Bu hikayeyi oynayabileceğimiz birkaç yol düşünebilirim." Burada oturuyor olmamı hiç umursamıyorlar ve birbirlerini öpmeye devam ediyorlar, birbirlerinin duyabileceği kadar yüksek sesle bir şeyler fısıldıyorlar.

Gülümsüyorum ve onlara birlikte vakit geçirmeleri için başka tarafa bakıyorum.

Henry dikkatini karısından uzaklaştırırken, "Vay canına Grace, saçların," der.

"Çok sıcak, değil mi?" Giselle onun kollarından yere doğru kayarak inerken şöyle der.

"Seni yaladı mı? Yaladı, değil mi? Yoksa tehdit mi ? Kızıl saçlıların nesi var bilmiyorum.

Sen ve Law, bebeğim. Senin bir fetişin var."

Gülüyorum, çünkü de beni yalamakla tehdit . "İkisi

de, tabii ki," diyor omzunu ısıtırken.

"Bishop Jones'la çıktığını duydum. Birkaç yıl önce onunla ve birkaç beyzbol arkadaşıyla heliski yapmıştım. Onu senin tipin olarak görmemiştim."

"Biz çıkmıyoruz. Sadece bir randevuydu."

G.'ye bakar. "Sana iyi bir tavsiye mi veriyor, yoksa sorun mu çıkarmaya çalışıyor?"

"Harika tavsiyeler veriyorum," diye . "Bir sürü harika şey , değil mi Hankey? Ve sorun çıkarmak eğlencenin yarısıdır."

Bana göz kırpmıyor.

"Bence Grace'in kendi başına biraz bela açması gerekiyor." Ben

de ona bilmiş bir gülümseme gönderiyorum.

Tırmanış sonrası yaşadığım çılgınlık sırasında Michael bana hiçbir şey söylemediğinde, bunu ciddiye aldım. Ona karşı platonik olmaktan öteye gitmeyen duygularımdan vazgeçmeye hazırdım. Ama şimdi, beni tekrar kendine çekti. Bana o fotoğrafı göndererek bir kapı açtı. O mesajlar. Ve şimdi, en iyi arkadaşımın beni gerçekten isteyip istemediğini öğrenmeye hazırım.

Michael

"SENİNLE DOSTÇA BİR YEMekten DAHA FAZLASINI İSTEDİĞİNİ DÜŞÜNDÜREN NEYDİ?"

Ters ters bakıyorum. Çılgınlığın ortasında kafamdan çıkıp duruma bir yabancı gibi bakmamı sağlamasından nefret ediyorum. Her zaman daha az korkutucu görünür.

"Evinde Okul Aile Birliği toplantısı olduğunu söyleyerek beni oraya götürmek için yalan söylemesi dışında." Her parmağımla bir liste işaretliyorum. "Ve orada bulunan tek Okul Aile Birliği yönetim kurulu üyesi bendim. Akşam yemeği de hazırladı ve benden kalıp onunla birlikte yememi istedi. Ondan sonra..." Tavana bakıyorum ve kenarlardaki çatlakların artık içe doğru ilerlemeye başladığını fark ediyorum. "Bu çatlaklar merkeze doğru başlamadan önce tavanınıza yama yaptırmanız ve boyatmanız gerekiyor."

"Ev sahibine söyleyeceğimden emin olabilirsin," diye kuru bir şekilde cevap veriyor, tartışmamızdan uzaklaşmakla ilgilenmiyor. "Ondan sonra," diye hatırlatıyor Doc.

"Ondan sonra bana içmediğim bir içki doldurdu, tabii ki." "Neden içmedin?"

"Çok sık içki içmem ve gerçekten de aklımın başımda olmasını istedim. Kendimi köşeye sıkışmış hissettim ve viskinin gecede herhangi bir rol oynamasını istemedim. O yüzden yarım şişe şarap içti. Ben de salatalık suyu içtim. Ayrıca, bunun cazibesini anlamıyorum. Sebze suyu."

"Bunu canlandırıcı buluyorum."

"Bunu gereksiz buluyorum." Tekrar öne doğru eğildim. Dirseklerimi dizlerime dayayıp, parmaklarımı alnımdan saçlarımın enseme doğru sürükleyerek Doktor'a, "Gömleğini çıkardı. sütyen giymiyordu, kapıyı açtığında fark ettiğim bir ayrıntı. Başının üzerinden çıkardı ve orada durdu. Bekliyordu. Bana bakıyordu."

"Bu sana nasıl hissettirdi?"

Başımı yana eğdim ve Doc'a en iyi "şaka mı yapıyorsun?" bakışımı .

"Endişeli. Kızgın. Orada olmak istemedim. O kadar yoğundu ki. Onunla gerçekten ilgilenmediğimi söylememe rağmen yine de kendini bana attı," diyorum ve tuttuğum nefesi veriyorum. Terapistime beni becermek isteyen bir kadından kaçtığım zamanı anlatıyorum. *Harika*.

"Kadının yapışkan bir var. Muhtaç." Doc'un sandalyesinde nasıl kaydığını incelerken sözümü kesiyorum. Sert dış görünüşünün arkasına gizlenmesine izin verdiği her hareketi ve yüz ifadesini okumaya çalışıyorum. Sanki söylediklerime vereceği tepkiyi daha o söylemeden ya da psikolog kelimeleriyle kaplamadan görürsem şifreyi gibi. "Bunu onun hakkında yaptığımı biliyorum ve bana nasıl hissettirdiğini sordun." Öfkelenim.

Gülümsüyor ve daha fazlasını söylememi bekliyor. Başka bir şey söylemek istemiyorum, çünkü hala akşamımın çalındığı ve bunun beni bütün bir hafta sonu boyunca mahvettiği gerçeğinin etkisindeyim. Bana en iyi değerlendirmesini yapmadan önce mırıldanıyor.

"Odak noktanız, belki de sizden hoşlanan, sizi çekici bulan, yalnız olan ve bunun için çabalayan bir kadına kızgın olmaya kaymış durumda" diyor.

"Fuuuuck" diye nefes alıyorum.

Birbirimizi uzun yıllardır tanıdığımız için gülüyor ve bunda sadece mizah bulabiliyor çünkü Beverly Harpson hakkındaki değerlendirmemin belki de yanlış yönlendirilmiş ve biraz kaba olduğunu fark etmemi sağlıyor. Ben genelde görünürüm. Curt. Sessiz ol. Noktasına kadar. Zalimlikle karıştırılabilir.

"Öfkenizi ya da yargınızı ona ya da kardeşinize yöneltmenizi istemiyorum.

Law'a işinize karışmamasını söylemek sizi sarmalın içine sokacaksa yardımcı olur. Diğer kadınlara göre daha agresifti ama Michael, asıl değinmek istediğim senin bunu nasıl ele aldığınBana anlattıklarına bakılırsa çok olgunca davrandın ve onun duygularını incitmemeyi başardın ki beş yıl önce bir şey olacağını sanmıyorum. İlerleme, mükemmellik değil. *Bunu* görmeni istiyorum."

Sandalyeye oturup dinliyorum. Dinleme konusunda iyiyimdir. Terapide beni zorlayan şey konuşma kısmıdır. "Onunla yatmam gerektiğini söylemiyorsun, değil mi?"

Omuzlarını silkiyor. "Dürüst olmak gerekirse, iki yetişkinin kendi rızasıyla seks yapmasının hayatın sağlıklı bir parçası olduğunu düşünüyorum. Seks pek çok şey için kullanılabilir. Stres atmak, bağ kurmak, keşfetmek. Tamam, bana dehşet içinde bakman bu fikri korkunç bulduğunu düşündürüyor. Neden?"

Hemen düşünüyorum, *çünkü o benim istediğim kişi değil.*

"Öyle değil. Seks korkunç bir şey değil. Ama çocuklarımın okul aile birliği başkanıyla değil." Başımı sallıyorum. "O son derece çekici bir kadın. Sadece... Ne olmadığını ifade edemiyorum ama onu bu şekilde çekici bulmuyorum. Pek çok insanı bu şekilde çekici bulmuyorum."

"Ama bazen insanlardan etkileniyorsunuz, değil mi?"

Evet anlamında başımı sallıyorum. Sonra eklemelerimi kırıyorum. *Özellikle bir kişi. Tek bir kişi.*

Gürültü Doktor'un dikkatini hareketlerime çekiyor ama bu onu bir sonraki sorusundan alıkoymuyor. "Uzun seks hayatınız hakkında konuşmadık. Konuşmak ister misin?"

"Pek sayılmaz, Doktor." Sandalyemde kayıyorum. "Ya çok çalışıyorum ya çocuklarımla vakit geçirmeye çalışıyorum. Seks için hiç zamanım yok. Bahsetmiyorum bile..." Yine yer değiştirdim çünkü bugün seks hakkında konuşmayı planlamamıştım. Ayrıca Grace ile The Ledge'de olanlar hakkında konuşmaya da hazır değilim. Hiçbir şeyi fazla düşünmedim. Sadece davrandım. Gözlerimi *ondan* alamadım.

"İstemiyorsan daha ileri gitmek zorunda değilsin. İstersen başka bir gün bu konuya geri dönebiliriz."

Başımı salladım. Neden yıllardır seks yapmadığım konusuna girmek istemiyorum. Sadece kendi elimle seviştiğimi. Bunu yüksek sesle söylemeye hazır değilim.

Avuç içimdeki nasırlı deriyi karıştırmakla parmaklarımı saçlarımda gezdirmek arasında gidip geliyorum. Doktor, anksiyetem mantıklı düşünmeyi ele geçirmeye başladığında ortaya çıkan "söylemlerimi" tanıyor. Beni neyin rahatsız ettiğini ve ne zaman zorlayacağını bilmek onun işi. Benim için neyin işe yarayıp neyin öğrendi. Onun yanında rahatım. Çalışmamızın, ne olursa olsun her hafta geri gelmemin birçok nedeninden biri de bu. Neden onunla buluşmak için otuz dakika yol gidiyorum.

uzun süre Strutt's Peak'te bir terapistte gittim. Anksiyete ve onunla başa çıkmak için kullandığım takıntılı yöntem bir günde ortaya çıkan bir şey değildi. Her zaman benim bir parçam oldu, zaman içinde gelişti ve değişti. Bazen kilit altında, bazen de beklenmedik bir şey olduğu için gürültülü bir şekilde devam etti. Ancak ilk terapistim emekli olduğunda, memleketimle bağı olmayan bir doktor bulmanın daha mantıklı olduğuna karar verdim. Kimsenin benim işim ya da kime gittiğim hakkında konuşmasına ihtiyacım yoktu. Ayrıca seçtiğim kişinin düzgün bir şekilde incelendiğinden emin olmam gerekiyordu. Konuşmam gereken bazı şeyler gizliydi. Doktor-hasta gizliliğinin ötesinde. Özellikle de baldızımı korumak için çıplak ellerimle bir adamı nasıl öldürdüğümü tartışmak. Bu, verdiğim birini korumak anlamına gelseydi bir saniye içinde tekrar yapacağım bir şeydi, ancak hala konuda kabuslar görüyorum. İkizler hayatıma girdiğinde bununla zar zor başa çıkıyordum. Ve sonra yepyeni bir endişeli düşünceler listesi getirdiler. Tüm bunlarla nasıl başa çıkabileceğimi ayarlamam gereken bir başka zamandı.

Terapi seanslarımdan sonra, konuştuğumuz konu üzerinde çalışmak için her zaman daha fazla zamana ihtiyaç duyuyorum. Bunun da normal olduğunu anlamam uzun zaman aldı. Artık iyi ya da doğru hissettirmeyen bir deri tabakasını atmak ve kendimin daha yeni bir versiyonu için yer açmak. Doktorun beni "düzeltmeyeceğini" ama

ilerlememe yardımcı olabilirler.

Bu yüzden, terapi sırasında ortaya çıkan duyguları hafifletmek için, kalan her şeyi terletmenin yollarını buluyorum. Çoğu zaman bu bir tırmanışta oluyor - kaya duvarında veya yürüyüşte olabilir, ancak yılın bu zamanında belay yapıyorum, gün doğumunda açık hava tırmanışlarına liderlik ediyorum ve boş zamanımız olduğunda rehberlerime öğretiyorum. Rutini severim, ancak çeşitliliğe ihtiyacım var, bu yüzden ilkbahar ve yaz aylarında tüm hızımdayken, ter zamanımın çoğu spor salonunda ve tırmanıştan uzakta oluyor.

Ancak bir saat sonra, terden sıırıslıklam olduğum ve baldırlarımı çalıştırmak için son tekrarlarımı yaptığım sırada, ortaya çıkan tüm saçmalıkların üstesinden geldiğimi hissediyorum. Seks hayatım hakkında konuşmamı istedi ama bir kadınla en son ne zaman birlikte hatırlamakla ilgilenmiyorum. Onu uzun zaman önce bir kenara attım.

Tekrar eden DMX'in çakıltaşı, zihnimi hafıza şeridinde koşmaya itiyor. Duygusal ya da fiziksel olarak kimseye yakınlaşmaktan kaçınıyorum. Bu benim doğamda yok. Onsuz daha iyiyim. Grace hariç, onun yakın olmasına izin verdim, ama kontrol edebileceğim bir şekilde.

o kadar da zor değil. İş, çocuklarım ve ailem arasında, yatmadan durmak oldukça kolay. İnsanların Riggs olmak hakkında rağmen, bu kasabanın düşündüğü kadar sürtük değiliz. *Belki Law öyledir.*

Telefonum çalışıyor.

MOLLY

Yaz için yapmam gereken bazı ayarlamaları konuşmalıyız.

MICHAEL

Hayır.

MOLLY

Ne demek hayır?

MICHAEL

Hayır.

Artık kırmızı görmediğimi hissetmeden önce iki kez daha bacak devresine devam ediyorum. Pek az insan beni Molly kadar , çünkü söyleyeceği her ne olursa olsun, sonunda çocuklarımı hayal kırıklığına biliyorum.

Neden sadece onlar için gelmiyor?

Odanın önünü tararken gözlerim koyu yeşil bir parıltıya takılıyor. Yeşil renkli bacaklar silkme çekmek için ediyor. O yeşil taytlar, kas ve yumuşaklığın seksi bir kıvrımları örtüyor. Hiç kimseye bu kadar uzun bakmamıştım. Belki sadece bir kişiye.

Gözlerimi kıcının kıvrımından, kalçasının arka kısmıyla birleştiği yerden ayırıyorum, ağzım sulanıyor. Tayt o kadar dar ki, eğer iç çamaşırı giyiyor olsaydı çizgileri görebilirdim. Ve kıcının çatlağı boyunca uzanan dikiş ve sürtünmekten çekinmeyeceğim çukurlar dışında tek bir çizgi bile yok. *Kahretsin, hayal etmekte zorlanıyorum.*

Kimse dikkatimi çekemez, bu şekilde değil. Neyi sevdiğimi, beni neyin tahrik ettiğini biliyorum, ama bunu . Bu seviyede bir cazibeye kapılmayı sevmiyorum. İzlemek çok daha güvenli. Durum üzerinde kontrol sahibi olmak. Ama ben lanet bir sürüngen değilim, bu yüzden gözlerimi kaçırıyorum ve kulaklarımdaki bas sese odaklanmaya çalışıyorum.

Spor salonumda nadiren tanımadığım biri oluyor, bir saniyeden daha uzun süre bakmayı bırakın. Az önce terapistime çok ikna edici bir şekilde hiç kimseden etkilenmediğimi söyledim,

ve işte buradayım, aletim tamamen farklı bir antrenmana hazırmış gibi esniyor.

Kayıyorum ve suyumdan bir yudum alarak gözlerimi avcı yeşili cazibeden uzaklaştırıyorum. Herkes sırf zayıf olduğum ve düzenli spor yaptığım için aynı vücut tipinden tahrik olacağımı varsayıyor. Benim gibi düzenli olarak burada bulunan kadınların çoğunun sıkı, kıvrımlı vücutları var. Yağsız kaslar kollara ve bacaklara yayılmış durumda ama bu benim için bir şey ifade eden türden bir vücut değil. Spor salonunun diğer tarafında etkileyici bir ağırlık çömeltten vücut, izlemek, bakmak ve incelemek türden bir vücut. Yüksek bir at kuyruğu şeklinde topladığı kızıl saçları dalgalı ve power clean yaparken hareket ediyor. Bu sefer, doğru şekilde, kesin ve mükemmel. seksi ve ben normalde kızıl saçlılardan hoşlanmam. Esmerler tercihimdir.

Çantamdan havluyu çıkardım ve boynumu sildim.

Hareket etme bana...

Mac yanıma gelerek düşüncelerimi bölüp, "Bugün sıkı çalışıyorsun, dostum," diyor.

Ona yan gözle bakıyorum. "Bana okul aile birliği toplantısını sorma."

Gülüyor. "Hayır, sadece iyi olduğundan emin olmak istedim."

"Ben iyiyim. Sadece bacak günü." Arkadaşıma gülümsüyorum. Mac'in beni kontrol edeceğine her zaman güvenebilirim. İyi bir yerde olduğumdan emin olur. Başımda dikilmez ama ihtiyaç duyduğumda zaman yanımda olduğunu hissettirir.

"Grace iyi görünüyor."

Başımı ona doğru çeviriyorum ve gözlerimi yeşil cazibeden çekiyorum.

Başını sallıyor ve beni az önce aydınlatan kışına doğru bakıyor.

Mac yüzümdeki şaşkınlık ifadesini görmüş olmalı çünkü beni farkında olmadan en iyi arkadaşına yakalaması çok komik bir şeymiş gibi gülüyor. "Kızıl saç ona çok yakışıyor."

Ona ters ters bakıyorum ve o da ellerini kaldırıyor, sanki ellerinin kapalı olduğunu söyler gibi. "Bu değil-" Ama ben bunu söyler söylemez yan döndü ve onu gördüm. yerden tanıyabileceğim bir profil, ama görünüşe göre kıcı değil. Onu hiç tanıyamadım.

Ben daha fazla düşünmeden telefonumu çıkarıp son ağırlıklarını çıkarırken çekiyorum Ona baktığımda ne gördüğümü sorduğundan beri, kendimi ona göstermek zorunda hissediyorum. Ve neden göstermemem gerektiğini hatırlayamıyorum.

Boyalı pantolonunun yan cebinden telefonunu çıkarışını izliyorum. Sonra kendi kendine gülümsüyor ve spor salonunun etrafına bakınıyor. Sonunda beni burada gördüğünde, bana megawatt gülümsemesini veriyor. Sahip olduğu birçok gülümseme türünden biri, her biri bana onun bilebileceğinden daha fazlasını yapma yeteneğine sahip.

GRACE

Sapık.

Sonraki sözlerimi düşünmem. Sadece istediğimi söylerim.

MICHAEL

Meydan okuma kabul edildi.

Gönder bastıktan sonra mesajı inceledim. Arkadaşlığımızı tamamen tutma konusunda her zaman çok net olmuştumdur. Ama benim için bir şeyler değişti. Onun kişisi olmama fikri, başka biriyle "keşfetmesi", bundan hoşlanmadım. Bunun bencilce ve muhtemelen aptalca olduğunu biliyorum. Ama sonra, biriyle çıktığını duyar duymaz kendime engel olamadım. The Ledge' gittiğim zaman için bir yoktu, ama onu randevusuyla sarmaş dolaş görmeyi de beklemiyordum. Hissettiğim kıskançlık değildi. Belki biraz. Onu öyle görünce tahrik oldum. Gözleri üzerimdeyken izlediğim şeyin benim için

olduğunu hissettim.

Ve şimdi yine buradayım, sadece ona bakarak neredeyse havayı kurutuyorum.

GRACE

Gördükleriniz hoşunuza gitmeli.

Sözlerine gülümsüyorum. Bunu ben yapıyorum.

MICHAEL

Bakmadan duramıyorum.

Omzuna bir havlu atıp, su şişesini alıp benim serbest ağırlık banklarına doğru yürürken gözlerimi ondan ayırmıyorum. Beyaz tişörtünün yakası yırtık, kolları kıvrılmış ve alt kısmı düğümlemiş. Yüksek belli taytının üzerinde sadece bir parça teni gösterecek kadar yukarı çekilmiş. Bunların hiçbirini daha önce fark etmemiş değilim. Sadece dikkat etmemek için çok çalıştım. Onun yanında kendimi nasıl hissettiğimi görmezden gelmek epey çaba gerektirdi - sakın, görünür, hatta normal.

"Hey, Bayım. Duramıyor musun, ha?"

Bir zamanlar belki çizgileri bulanıklaştırabileceğimizi, ona beni nasıl hissettirdiğini söyleyebileceğimi düşünmüştüm. Ona istediğim gibi davranabilirdim ama sonra hayatım kontrolden çıktı. Beni sarmala sokan bir şekilde karmaşıklaştı. Tam bir nefes alamadan iki çocuk hayatımı geçirdi. Şimdi ilk kez daha fazlasına sahip olabileceğimi düşünüyorum.

Beni gerçeğini görmezden geliyorum. Ani yön değişikliğim ve son iki günde yaptıklarım onu meraklandırırdı. Temkinli ve muhtemelen sorularla dolu. Cevaplamaya hazır olmadığım sorular. Ama o da flört ediyor. Ve bunu kabul ediyorum. Bana "Bayım" dedi. Saçma görünen bir lakap ama bunu duymak beni lanet bir gösteri midillisi gibi gösterişli yapıyor.

"Baş harflerinin M.R. olduğunu biliyor musun?" Grace bir ağız çikolatalı dondurmanın üzerine söylüyor.

Ona sıkılmış bir bakış attım. O aklından geçenler hakkında gevezelik edip dururken burada oturmak zorunda olduğum için heyecanlanmış gibi davranmamaya çalışıyorum.

"Nasıl dondurma yediğini anlamıyorum." Pencereye doğru başımı sallıyorum, dışarıda lapa lapa yağan kara bakıyorum. "Biliyorsun, hava en az eksi sekiz ve kar yağıyor."

"Evet, ama son baktığımda dondurmanın ne zaman yeneceğine dair mevsimsel bir şart yoktu. Bir ısırık ister misin?" Kaşığı bana doğru uzatıyor ve kaşık masaya damlıyor. Damlaya bakıyorum ama ben peçeteye silemeden o siliyor. "Kusura bakma. Dağınık, biliyorum ama dikkatinin dağılması gerekiyor ve beni ortalığı dağıtıp yemek yerken izlemekten daha iyi bir yol var mı?"

Haksız değil. Hayatımın birkaç hafta içinde nasıl feci bir değişime uğrayacağını hiç düşünmemiştim. Bebeklerin uyurken neye ihtiyaç , ne tür aktiviteler yapmak isteyeceklerini ve bu noktaya kadar bildiğim her şeyin artık ne kadar önemsiz olduğunu düşünmediğim ilk birkaç dakika. Baba olduğum için hayatım artık sadece benim değil. Tanrım, bu nasıl oldu? Hiçbirini doğru yapamayacağım. Küçük bebekleri büyütebileceğimi nasıl düşündüler? Hay sikeyim!

"O bakışı alıyorsun. 'Çıldırıyorum ama belli etmemeye çalışıyorum' bakışı.

Dur. Burada ortalığı ne kadar dağıttığımı düşünüyor olman gerekirdi."

Gülümsüyorum ve ona baktığımda çenesinden aşağı çikolata damladığını görüyorum. Normalde onu silmekten başka bir şey istemezdim, ama bana gülümseme şekli onun yerine yalamak istememe neden oluyor. Koltuğumda kayıyorum. "Bunu nasıl düşünmemem gerekiyor?"

"Burada ve orada, sadece kendin olabileceğin birkaç dakikan olmasını istiyorum. Michael

Riggs'i neredeyse tüm hayatım boyunca tanıdım." Ve bu şekilde yavaş yavaş hayatıma girdiğini fark ediyorum. Kucaklamaları bu kadar sıcak hissettirirken birini kol mesafesinde tutmak imkansız. Bir kahkaha atıyor. "Söylediğim şeye geri dönelim. Baş harflerinin M.R. olduğunu hiç fark etmediğime inanamıyorum."

Kaşlarımı kaldırıyorum. Bazen beni kaybediyor, zihni hiç düşünmeden yeni bir düşünceye dalıyor.

"Bayım. Baş harfleriniz MR. Bay gibi. Sana kesinlikle böyle hitap edeceğim. Birbirimizi yeterince uzun süredir tanıyoruz, özel bir lakaba ihtiyacın var."

"Bayım mı? Bu bir lakap değil, Kid."

"Evet, öyle." Artık çorba kıvamına gelmiş çikolatalı dondurmasını karıştırıyor ve ağzına bir lokma daha atıyor. Yutkundugunda, "Bayım." diyor.

Başımı hayır anlamında sallıyorum, lakaplardan nefret ediyorum ama bu lakabın sikimi pantolonumun içinde titretmesinden ve boynumdan kulaklarımın ucuna kadar bir sıcaklık dalgası göndermesinden daha da çok nefret ediyorum.

"Endişelendiğini biliyorum ama her şey yoluna girecek. Her seferinde bir gün. Bu iş sende. Bunu başarabilecek biri varsa, o da sensin. Bayım."

"Kahretsin Grace, kızıl saçlı olarak çok iyi görünüyorsun." Mac çenesini doğru uzatırken ben de onun vücudunu inceliyorum. Kalçalarının dışa doğru kıvrılışını ve sonra göbeğinin oturduğunu tahmin ettiğim yerin hemen üzerinde, bel hizasında içe doğru . Göbek deliği kadar basit ve masum bir şeyi daha önce hiç görmediğimi düşünerek zihnim daha da dolanıyor. Ve şimdi neye benzediğini görmekten başka bir şey istemiyorum.

Dudaklarımdan bir hırıltı dökülüyor ve bunu bir öksürükle örtmeye çalışarak dikkatlerini tekrar bana çekiyorum. Garipliği görmezden geliyorum, Mac'e ve sonra tekrar bana bakmasını izliyorum.

Başını ve "Hoşuna gitmedi mi?" soruyor. "Ben öyle bir şey demedim."

"Bugünlerde söylemediğin çok şey var."

"çok şey varmış gibi hissediyorum."

Mac gülümseyerek bu alaycı geçiştirmeye çalışıyor. "Başlamak üzere olan özel bir dersim var. Sonra görüşürüz dostum. Grace, bu hafta beni görmeye gel. Aklıma gelen bir fikirle ilgili düşüncelerini almak istiyorum."

Ona ve kolunun beline dolanıp hafifçe sıkıldığı yeri dikkatle izliyorum. İçimden geçmeye başlayan duygu kızgınlık, öfke sınırında. En iyi iki arkadaşımın birbirlerine sarılmalarına sinirleniyorum. gelmem lazım.

Bana bakıyor, daha fazlasını bekliyor.

"Sadece aynı sayfada olmak istiyorum. Mesajlar hakkında konuşacak mıyız?"

Ensemi ovuşturuyorum ve küçük bir kahkaha atıyorum.

"Yüzünüzdeki ifadeye bakın bayım. Bir noktada benimle konuşmak zorunda kalacaksınız." Dudağını ısırtıyor ve tek düşünebildiğim, onun dudaklarına o kadar uzun süre, o kadar uzun yıllar baktığım, ama hiç onun şu anda ısırdığı gibi ısırma için bu kadar büyük bir istek .

"Ya da söylediğinizi düşündüğüm şeyleri yerine getirin."

"Bu akşam yemeğe gel," diye . "Henüz havuza girmedin. Ve-" "Tamam," diye sırtıyor.

"Sam ve Miles her akşam yemekten sonra yüzüyorlar. Onları mayolarından tutup sürüklemem gerekiyor. Ve bu işe yaramadığında, dürüst olacağım, rüşvete . Bunun üstünde değilim." Bunu zaten biliyor. Bunu neden söylediğimi bile bilmiyorum. Neden gerginim?

Gülüyor. Onu güldürmek her zaman iyi hissettirir. "Son zamanlarda para birimi nedir?"

"Atıştırmalıklar. Son zamanlarda hep atıştırmalıklar. Yapışkan olan ya da onları şekerden uzak

tutacak her şeyi seviyorlar.

yatma saatlerini çoktan geçti."

Spor salonuna doğru ilerliyoruz, dışarı çıkarken öndeki dolaplardan eşyalarımızı alıyoruz. "Bundan sonra annemi görmeye gideceğim. Beni ne zaman istersin?"

Akşam yemeğini kastettiğini bilsem de, bir yanım ona "her zaman" demek istiyor. Ama tam bir felaket olmadığım için, "Altı nasıl?" diyorum.

"Mükemmel."

Gracie

YEDEK ANAHTAR, HEMEN SAĞ TARAFA TÜNEMİŞ ANANAS ŞEKLİNDEKİ DIŞ MEKAN LAMBASININ ALTINDA DURUYOR ön kapımızın. Londra'ya taşındığımda, annem büyük eve fazla ayak uydurmak istemediğine karar verdi. Onu suçlamadım, çok fazla şey vardı. Ayrıca, sanırım o da yeni bir başlangıç yapmak istiyordu. Babam bundan birkaç yıl önce vefat etmişti. Babam öldüğünde arkadaşları, hatta en iyileriydiler ama ondan önce uzun yıllar boyunca bir çift olmamışlardı. Bu yüzden evi sattı ve Strutt's'ta gondol istasyonuna yakın, yoğun sezonlarında işe gidip gelmesini kolaylaştıracak bir şehir evi satın aldı. Burası, spor salonu, özel kaplıca havuzları, kayağa açık ve kapalı parkurlar da dahil olmak üzere arazide tonlarca olanak sunan muhteşem bir yapı.

Arabası kendi yerine park etmiş, yani evde olduğunu biliyorum. Şoförlük, yoğun turizm sezonunda insanları havaalanına ve kasabaya getirip götürerek yaptığı yan işlerden biri, ancak yaz aylarında Riggs Outdoor için yürüyüş gezileri veya balık tutma gezileri düzenlediğinde, gondola atlayıp merkeze veya doğrudan gezilerinin kalkacağı yere gidiyor. Bu, kasabamızın ve yeni evinin bir avantajı.

Kapının açtığımda, Lady Gaga'nın "Bad Romance" hakkında şiirsel bir şekilde bağırduğu monoton tezahüratlar ve "rahlar" tarafından karşılandım. Akşam yemeğine götürmeyi planladığım yiyeceklerden oluşan küçük bir çantayı merdivene bırakıp mutfaka doğru ilerliyorum, orada kahkahalar ve bardak şingirtıları duyuyorum.

"Anne!" Bağırıyorum. Ama cevabı için çok geçti. Çoktan mutfaka doğru yürümeye başlamıştım ki bana ismimi bağırdı, ardından da "Siktir" ve "Pantolonum nerede?" dedi.

Önümdeki karmaşaya bakıyorum. Mutfak adası bardaklarla dolu, bir Margaritaville Maker dondurulmuş, mango ya da portakal olduğunu tahmin ettiğim bir margarita döndürüyor. Limonlar, bazıları bütün, bazıları kesilmiş. Ama bu sadece üçüncül görüşümde, çünkü toplam altı göğüs, üç set göğüs, yarım düzine meme ucu ön ve merkezde. Bu göğüslerden biri, tezgahın arkasından bana doğru salınarak gelen anneme ait. Ve bunu kendini örtmek ya da herhangi bir utanç hissetmek için yapmıyor. Hayır, üstsüz bir kucaklaşma için geliyor. *Harika.*

"Graccciiiie! Aman Tanrım, benim güzel kızım. Burada ne yapıyorsun?!"

"Anne. Tanrım," diyorum kollarını omuzlarıma doladığında.

Diğer iki kadından daha yaşlı olanı en azından bu durumun garipliğini görebiliyor ve çok büyük ve çok diri göğüslerini örten düğmeli bir gömlek kapıyor. Daha genç olan, tam olarak ne kadar olduğunu bilmiyorum ama annemden yirmi yaş daha genç, yani benim yaşma yakın, gülümseyerek bir margarita daha dolduruyor. Dövmelerinin sergileniyor olmasıyla hiç . tür bir özgüvene ihtiyacım var, ya da belki de sadece seviyesidir.

Annem geri çekiliyor ve beni bir aşağı bir yukarı süzüyor. "Gerçekten iyi görünüyorsun. Giydiğin bu yeşil kıyafeti beğendim. Aman Tanrım, saçların! Lana, saçlarına ! Kara Dul gibisin. Kimdi o?"

Lana ile hiç tanışmadım. Saçımı boyadığımı nereden bilsin ki? "ScarJo," diye genç olan, şimdi guac ile dolup taşan bir cips yiyor.

"Evet! Scarlett Johansson gibi. Şimdi sadece siyah deriye ihtiyacın var. Bir şeyler söyle. Neden sessizsin?"

"Anne, ben... Tanrım. Üstsüz bir happy hour'a girmeyi beklemiyordum," diyorum şimdi üstü örtülü olan Lana'ya gülümserken.

"İffetli olmayı bırak. Bunlar sende de var. Memelerini sakınleştir."

"öğleden sonra ve sen sarhoşsun ve üstsüzsün."

"Dediğin gibi, mutlu saatler. Ve . Gördün mü, sana hep beni aramanı söylüyorum ama hiç . Şimdi belki aramaya başlarsın," diyor ve uzaklaşıyor ve ben onun sadece tanga fark ediyorum. *Hayret* bir şey. İffetli biri ama bu benim annem ve onunla hemen konuda konuşurken ne kadar rahat hissedersen hissedeyim, bir ebeveynin cinsel bir şey yaptığını gördüğünüzde yutkunması gerçekten zor bir şey var.

Genç olan bana bir margarita uzatarak yanıma geldi. "Al, Gracie. Annen senin hakkında konuşmaya bayılıyor. Çok güzelsin. Seninle tanıştığımıza çok sevindim." Çok neşeli. Genelde annemin tarzı değildir.

"Özür dilerim, siz kimsiniz?"

"Grace, kabalık etme," dedi annem.

"Bunun neresi kaba?"

"Ton."

"Oh! değil. Ben June." Annem eğildi ve June'un meme ucunu çimdikledi.

Kaşlarımı kaldırıp anneme bakıyorum ve sözsüz bir "Ne oluyor anne?" diye soruyorum.

Bu durum yeni bir şey değil. Yani, daha önce hiç margarita içilen, tamamı kadınlardan oluşan bir üçlü sekse ya da herhangi bir üçlü sekse tanık olmadım ama annemin flört ettiğine, öpüştüğüne tanık oldum ve hatta birkaç yıl önce bekârlığa veda partisinde duymamam gereken bazı müstehcen konuşmalara kulak misafiri oldum. Ama bu durum bunun çok ötesinde. Ve bugün içeri girmeyi planladığım şey kesinlikle bu değildi.

Annem babamla evlendiğinde, onu gerçekten sevdiğine inanıyorum ama ona hiç *aşık* olmamış. Her zaman kadınlardan daha çok etkilenmişken nasıl olabilirdi ki? Dışarı çıkıp gerektiği gibi yaşayabilmesi için yaklaşık on yıllık bir evliliği bir çocuğu olması . Başkalarının çarpık gerçekliğine göre nasıl görünmesi gerektiğine dair bir tür örnek veya boğulmuş bir karar değil, kendi gerçeği gibi hissetti.

Annemle babamın en çılgın yanı evli kalmış olmaları. Onlar en iyi arkadaşlardı. Sadece evlilikleri *farklıydı*. Babam kalp krizinden öldüğünde, annem onun yasını tuttu ve bana bir daha kendisi gibi hissedemeyeceğini söyledi. Bana her zaman babamın onun ruh eşi olduğunu söylerdi ve ben gerçekten de birbirlerini mutlu etmek için okyanusları aşacaklarına inanırdım. Bazen kasabanın dedikodu treni başladığında sırf kendini ana hikâyenin dışında tutmak için mi en çok konuşan kişi olduğunu merak ediyorum. "Bana geleceğini söylememiştin. Bilseydim planlarımı değiştirirdim. Ama sen orada durmuş, benim "-şaşkın ve perişan bir yüz ifadesiyle alay ediyor-"kendi evimde iki muhteşem kadınla harika vakit geçirmeme şaşıırıyorsun. KENDİ EVİMDE." Elleri üzerinde duruyor kalçaları, Wonder Woman tarzı, göğüsleri sanki ben götmüşüm gibi bana dönük.

"Anne!" Nefesimi tutup tavana bakıyorum, aklımı başıma toplamaya çalışıyorum, artık ne kaldıysa. "İnsanlarla kıyafet zorunluluğu olan bir ortamda tanışmayı planlamıyordum."

"Biliyorum. Ve bana Olympian'la neler olduğunu anlatmalısın. Her duymadığımı sanma," diyerek bana doğru geliyor ve kollarını bana tekrar sarılmak için uzatıyor.

"Sadece bir randevuydu. Hepsi bu kadar." Başımı omzuna yasladım. "Mutlu saatinizi böldüğüm için özür dilerim."

"Mutlu saatler. Bir 's' ile. Gitmeden önce bir içki iç." "Hala üzerinde tişört yok."

"Evet, ama en azından Lana'nın kucağında yüzüstü yatmıyordum."

Arkama yaslanıyorum ve Lana'yı bana gülümserken yakalıyorum. Utanç ve sempati karışımı bir gülümseme. Ben de aynı şekilde karşılık veriyorum.

"İyi noktaya değindin." Annemin kız arkadaşıyla ya da her neyse onunla bu şekilde tanışacağımı hayal etmemiştim.

Tanıştığımıza memnun oldum, güzel raf. Anneme iyi davran. Şerefe.

"Merhaba Grace. Senin hakkında çok şey duydum. Ben Lana," diyor elini uzatarak. Uzun gümüş grisi saçlarıyla göz kamaştırıcı. Güzel gözleri var. Onda çok sakinleştirici bir şey var ve onun sadece annemle hızlı bir boğuşma için burada olacak türden bir insan olmadığını fark ediyorum. Hayır, o bir ilişki için uygun ve annemin normalde türden bir kadın. *Yürü be anne!*

"Lana." Gülümsüyorum. "Sizinle tanıştığımıza gerçekten memnun oldum."

Annem önce Lana'ya, sonra da bana bakıyor. "Kızlar bir haftalığına buradalar. Onları tüm gün balık tutmaya ve yürüyüşe götüreceğim. Belki kaplıcalara da giderler. Strutt's Peak'e yazın hiç gitmediler, o yüzden her şeyi yapacağız."

Ellerimi çırpıyorum, June'un bana heyecanla uzattığı tekilayı alıyorum ve "Nasıl tanıştığınızı anlatır mısınız?" diye soruyorum.

Bir saatten biraz fazla bir süre sonra, araba yolundan Michael'ın evine doğru yürüyorum. Zanaatkâr tarzı düzen ev gibi ve davetkâr, ancak büyük olduğu gerçeğini maskeleyiyor. Bir yetişkin ve iki küçük insan için çok fazla alan, ama Riggs ailesi böyle yuvarlanıyor. Her zaman büyük, özellikle de evde. Michael'ın zengin olduğunu unutmak kolay. Birlikte vakit geçirdiğimizde, bu konuda züppece veya abartılı bir şey yok. Bunu abartılı şeylerle göstermiyor, ama evine geldiğimde her zaman onun benden tamamen farklı bir vergi diliminde olduğunu hatırlıyorum.

Riggs'lerin çocukları bizim gibi büyümedi. Colorado'daki köşemizde neredeyse kraliyet ailesiydiler. İsimleri, açık hava sporları markalarıyla turist ve iş getiriyordu. Hepsinin genç ve inanılmaz derecede yakışıklı olması da onları incitmiyordu. Her şeyi başlatan Asher Riggs bile herkesin gülümsediği ve sizinle sohbeti bittikten sonra uzun uzun baktığı bir adamdı. Annem Asher ile arkadaşı. Onun için de çalışıyordu. Annemin tüm arkadaşları, karısı tarafından terk edilen ve dört çocuğunu tek başına büyütmek zorunda kalan bu seksi bekar baba hakkında dedikodu yapmaktan hoşlanırdı. Ama büyüdükçe kasabanın dedikodu trenini körükleyen onun çocuklarıydı. Annemin kondüktörlüğünü yaptığı ve hala da yapmakta olduğu hareketli bir lokomotif. Bu lakabı gururla ve yüksek sesle taşıyor, eğlenceli hatta müstehcen sayılabilecek en son olayları kusmak için bekliyor.

Kapıyı iki kez çaldım ama cevap veren olmadı. Bir dakika daha bekledikten sonra ön kapının kodunu girip içeri giriyorum. "Alo?"

Bugün evlere girme konusunda binde bir şansım var, bu yüzden dikkatli davranıyorum.

Cevap yok. Koridordan merdivenlere bakıyorum, hepsi üst katta mı yoksa saklambaç mı oynuyorum diye bekliyorum ama sessiz. Sola bakıyorum, oturma odası oldukça boş. Büyük boy seksiyonel koltuk Barbie bebekler ve Hot Wheels'lerle dolu ama düz ekran televizyon dışında asılı bir şey yok. Düzenli ve tertipli, çünkü o Michael, ama bundan daha fazlası, eksik hissettiriyor.

"Size söz veriyorum, renkler tüm mekanı daha çok ev gibi hissettirecek."

"Mor!"

Michael hemen, "Bu odada olmaz, Sam," dedi. "Belki senin odanda." Bacağını tekmeliyor ve havayı yumrukluyor. "Yessssss!"

"Ne? Neden bana öyle bakıyorsun?" Michael'ın bakışlarını üzerime çekerken gülüyorum.

Gülümsüyor, ona hâlâ aşık olduğum o minicik sırtışını hatırlamama neden oluyor. "Çünkü seni tanıyorum. Boyayla yetinmeyeceğini biliyorum. O zaman bir halı olur..."

"Tabii ki. Parke zeminli bu alanda halı olmadan oturamazsınız. Sadece yankı bile sizi çıldırtır."

"Gördün mü, tam olarak demek istediğim. Sırf seni için burada olmanı istemedim." "Ama ben buradayım!"

Michael bana bakıyor. "Öylesin," diyor ve bunu söyleme şekli, parmaklarını saç çizgisinden boynuna doğru gezdirmesi, sırtımın üstünden iki koluma doğru bir ürperti yayılmasına neden oluyor. "Her zaman sana ihtiyaç duyduğum yerdesin."

Arka bahçeden gelen yüksek sesli bir çığlık beni anılarımdan güzel mutfığa geri . Dışarı baktığımda Miles ve Sammy'nin birikintisi zıpızıplarıyla havuzun iki yanından koşup gülle atarak içeri girdiklerini görüyorum. Michael'ın kenarda oturduğu, sırtını bana döndüğü tarafa sıçrayarak geri .

"Girişte biraz dikkatsiz davrandım ama sıçramalar kolayca dokuz nokta beşlik," diye bağıyor Michael ikisi de yüzeye çıkıp yana doğru kürek çekerken.

"Onlara kesinlikle dokuz nokta sekiz verirdim," diye bağıyorum kapıdan.

"Gracie! Buradasın," diye bağııp çığlık atıyorlar. Kimin konuştuğunu çözemiyorum ama ikisi de birbirlerine bağıyor ve gülüyorlar. "Baba, onun geleceğini biliyor muydun? Gracie, yüzmeye gel. Çorba yaptım!"

" sen yapmadın. Çorbayı babam yaptı!" Miles ona bağıyor.

Bu ikisi beni hep gülümsetecek. Anında kötü gün düzelticileri. İkisi de çok hızlı büyüyor, artık kalçalarım kadar geliyorlar. "Baban yemek mi yaptı?!"

"Artık şef benim, sana söylememiş miydin? Çocuklar, Grace'i sırlıslıkla ettiniz."

"Şimdi yüzmeye gelmelisin. Zaten ıslanmışsın," diyor Sammy o kısık sesiyle. "mi? Getirmediyse benimkilerden birini ödünç alabilirsin. Bende bir sürü var. Ash Dede bana haftanın her günü için bir tane aldı."

Michael'a bakıyorum ve o gülümsüyor. Kocaman ve geniş. Bu ikisi ortaya çıkana kadar nadiren gördüğüm bakış. Baba olmak ona çok yakışıyor. Aslında, ona için elimden gelen her şeyi yapıyorum. Ama o kayarak bacaklarını sudan çıkardığında savaşı kaybediyorum tüm vücudunu tarıyorum. Bir süredir görmediğim açılar ve eğimleri takip ediyorum.

"Bir şey mi arıyorsun?"

"Ne? Pshhh, hayır. Hayır. Sadece bana uyup uymayacağını görmek için mayonu ölçüp biçiyordum," diyorum alaycı bir şekilde. "Sadece yanıma mayo almamıştım."

"Yalancı," diyor Miles'ı kaldırıp omzunun üzerinden atarken. "Uslu bir kız ol ve git takım elbiseni giy," diyor sırtarak, havayı dalgalandıran bir ses tonuyla.

Neden bu kadar sıcaktı?

"Ya da bu şekilde havuza gireceksin." Gözlerinin belimin çevresinde nasıl gezindiğini yakalıyorum, bu da beni kaydırıyor. Sonra kalçalarım ve uyluklarım. İncelemesini göğsümde sonlandırıyor ve sonra hafifçe ağzıma doğru kaldırıyor. Onu daha önce spor salonunda gördüğümde de aynı şeyi yapmıştı. Tüm bunlar sadece birkaç saniye sürüyor ama kendimi bir asansörün en üst katına çıkmış gibi hissetmeme kadar uzun. Tüm bu inceleme bana kendimi güzel hissettiriyor.

Özgüvenim ama bugün bana bakışında bir şeyler var. Birbirimizin etrafındaki davranışlarımız, nasıl görmezden gelebileceğimi bilmediğim bir merakı ateşledi. Hâlâ var olan tereddütlerimi bir kenara bırakıp bu işin içine dalmak istiyorum.

"Gracie, bir sonraki sıçramayı kazanmak için daha fazla kız gücüne ihtiyacım var," diye bağıyor Sammy ona doğru koşarken

babam, kollarını uzatmış. Onu ve Miles'ı havuza doğru itiyor, ellerini tozlarını alır gibi birbirine vuruyor ve "Takım elbiselerimden birini ödünç almak istemediğine emin misin?" diyor.

Bu çocuk. "Benimki . Sadece şaka yapıyordum." Havuza doğru başımı salladım. "Git , şu çocuklara kadeh kaldıracağız!"

Beni selamlıyor, mor kafasından indiriyor ve ardından "Cannonballlllllll!" diye bağırarak tam hız kenara doğru koşuyor.

Michael

"GRACIE, MEZUNİYET PARTİMİZ İÇİN ZIPLAMA EVİ ALIYORUZ. ONLAR GENELDE

Yetişkinler, ama eminim yine de girebilirsiniz. Baba, Gracie de zıplama evine gelebilir, değil mi?"

Çocuklarımın bu parti için duydukları heyecana gülümsüyorum. "Eğer isterse, evet, içeri girebilir. Orada zıplayacağımı biliyorum, o yüzden..."

"Dur, sana yardım edeyim dostum." Grace havuzun basamaklarından kalktı ve vücuduna bir kez daha baktım. Mütevazı bir mayo olduğunu bildiğim bir şeyle dışarı çıkmıştı. Tek parça, sade siyah, ama önü düşük bir V kesiliyor, göğüslerine tam gerektiği kadar dikkat çekiyor ve kalçalarına kadar iniyor. Ona dokunmayı düşününce ellerim esniyor. Muhteşem bir vücudu olduğunu hiç fark değil, ama kendime çok uzun süre bakma ya da üzerinde çok fazla düşünme lüksünü hiç . Ellerimi gezdirmek ve dilimi gezdirmek istediğim yerleri aklımdan geçirmeme nadiren izin veriyorum.

"İyi bir zıplamaya asla hayır demem," diyor, sırtışını gizlemek için dudaklarını kıvrarak. Bu ima karşısında yutkunuyorum. *Tanrım, kendime gelmem lazım.*

"Bu yaz her gün bizimle yüzmeye gelir misin?" Sammy bağılıyor.

"Her gün sizinle birlikte yüzmüyor," diye bağıriyorum ve Grace'e en iyi "üzgünüm, çok olduklarını biliyorum" yüz veriyorum. "Ama eminim kadar sizinle takılacaktır. Annen de burada olacak. İlgiden yoksun kalmayacaksınız çocuklar."

"Belki her gün değil ama elimden geldiğince burada olacağım. Yani, siz ikiniz gezegendeki en sevdiğim insanlarsınız. Nasıl olur da bu yaz sizinle bol bol vakit geçirmem? Ayrıca, bu havuz oldukça inanılmaz." Bana gülümsüyor ve ben de fazla düşünmeden ona veriyorum.

"Acıktım, baba!" Miles bağılıyor.

"Bugün neden bu kadar çok bağıriyorsunuz? Sizi duyabiliyoruz. Hadi içeri girip yemek yiyelim."

Havuz avlusunda dolaşıp su birikintisi zıpızıplarını düzeltiyor ve ait oldukları raflara koyuyorum. Havuz eriştelerini kabinin yan tarafındaki sepete koyuyorum, üzerinde uzandığımız şezlongları siliyorum ve sonra etrafın temizlendiğinden emin olmak için etrafa bir kez daha bakıyorum. Buranın dağınık olduğunu bilirse akşam yemeğine odaklanamam.

"Ekmek dilimlerine yağ sürüyorum Miles. Bu benim işim, senin değil. Bu gece sofraya kurma görevi sende. Ben babamın aşçısıyım."

"Yardımcı şef," diye düzeltiyorum. "Ben de öyle dedim, susie chef."

Grace gülerek Miles için yüksek dolaplardan tabak ve bardakları almak üzere mutfakta dolaşmaya başlar. "Sen şef garsonsun Miles, bu gerçekten önemli bir iş. Muhtemelen bir restorandaki en önemli işlerden biri. Herkesin ihtiyacı olan şeye sahip olduğundan emin olmalısın ki harika bir deneyim yaşasınlar." Bana göz kırıyor. "Bu büyük bir iş. Babanın bu işi devretmesinden etkilendim."

Miles'in onun "iş" tanımıyla göğsünü kabartmasını izliyorum. Onunla bardakların nereye konması gerektiği ve peçetelerin nasıl katlanacağı hakkında konuşuyor. Onlarla arası her zaman çok iyiydi. Benimle de iyi.

"Sammy, telefonumu yere bırak," diyorum onu elinde tutarken ve aşçı yardımcılığı görevini bırakırken yakaladığımda.

"Jack Amca fotoğraf çekmenin anları yakalamak gibi olduğunu söylüyor. Bu yaz onlarla dolu bir kitap yapmak istiyorum," diyor mutfakta dolaşırken. "Baba, gülümse."

Grace dolaptan bardakları almak için arkasını dönüyor ve çenesini omzuma yaslıyor. Sammy'geniş ve abartılı bir şekilde gülümseyerek aşağı bakıyorum. Bu onun için çok kolay. Anı yaşamak. Zahmetsizce beni hafifletmesi yeni bir şey değil ama bunun ne kadar iyi hissettirdiğini hep unutuyorum.

"İyi gidiyorsun. Travma geçirmeyecekler. Söz veriyorum."

"Miles az önce kız kardeşinin üzerine işedi. Bu olaydaki fizik kurallarını bile anlamıyorum. Kızımından bir metre uzaktaydı," diyorum kızımın tulumunu çıkarırken.

"Gel buraya, seni küçük büyücü." Gülmeye başladı, "Vızıltı gibi, anladın mı?"

Omzumun üzerinden ona bakıyorum. Gülmek istiyorum ama gülersem ben de ağlamaktan korkuyorum. Bu küçük çocuklarla boğuluyorum. Eve ilk geldiklerinde zor olduğunu düşünmüştüm. Altı aydan biraz daha uzun bir süre uykusuzluğun beni öldüreceğini düşünmüştüm ama bu, onların evin içinde sarhoş bir şekilde hareket etmelerinin yanında çocuk oyuncağıydı, sadece onları yaklaştırmaya teşvik edecek en olası ölüm tuzağını bekliyorlardı.

"Say. Nefes al. Sonra da şöyle düşün: Zaten banyo yapmaları gerekiyordu. Banyo sonrasında temiz ve sıcak olurlarsa belki daha erken yatarlar." Serçe parmağımı tutuyor ve sıkıyor. Derin bir nefes aldığımı görene kadar bırakmıyor. Tam olarak ne zaman olduğunu hatırlamıyorum ama ne zaman çılgına dönmeye hazırlandığımı, kaygı ve panik başlamadan hemen önceki işaretleri biliyor.

İkizlere banyo yaptırmama yardım etmek için kalıyor ve sonra uyku öncesi biberonlarını bitirdiklerinde bizimle birlikte yere uzanıyor.

"Sonunda taşınmak için kendimi toparlamayı düşünüyorum. Bir ev inşa etmeyi. Karanlık Gökyüzü Topluluğu'nda büyük bir arazi satılık. Sanırım babama evini geri vermemin zamanı geldi. Biz devraldık. Ve şimdi bu ikisi sürekli hareket halinde olduğu için, artık yeterli alanımız olmadığını göreceğiz."

"Sanırım Ash aynı fikirde olmazdı. Burası çok büyük ama sen ve çocuklar için bir şeyler yapmak akıllıca. Bu babalık işini kendi başına yapabileceksin. Artık ayakların yere basıyor. Ve sana ait bir yerin olması seni daha yerleşik hissettirecek," diyor tavandaki tavan pencerelerine bakarak. "Bu gece hava çok açık. Polaris oldukça parlak görünüyor."

Baktığı yere doğru göz gezdiriyorum ve sonra başımı çevirip ona bakıyorum. "Evet, öyle."

Hayatımda bu şekilde olmaması gereken biri. Benden on yaştan daha genç ve ardında her türlü kırmızı bayrak dalgalanıyor. Tüm zamanını benimle ve benim karmaşık hayatımla geçirmek için çok genç, çok iyi. O herkesin etrafında olmasını istediği kız. Ben herkese uzak durmasını söyleyen adamım. Çoğu zaman kendi arkadaşlığımı tercih ederim. Ve bunu insanlara söylemekte de hiç sorun yaşamadım. Ama ben onu uzaklaştırmaya çalışsam bile, o yine de bir yolunu bulup geliyor. Onu sevmeye başladım, o kadar ki onsuz hayatımın nasıl görüneceğinden emin değilim. Ve bunu asla öğrenmek istemiyorum.

"Sanırım neredeyse altı aydır görüşüyorlar! Biriyle birkaç haftadan fazla görüşseydim annem kokusunu alırdı," diyor, mizah yapmaya çalışıyor ama aslında başka bir şey hissettini biliyorum.

"Piskopos Jones'u biliyor muydu?" Ona gülümsedim.

"Lenny'yi bilirsin, o her zaman bilir. Bu korkutucu." Şarabından bir yudum alarak gülüyor. "I

Yani, tam olarak saklanmıyordum ama eminim birçok insan beni orada gördü." Gözleri benimkilere dikiliyor, birbirimize sözsüzce bakarken orada kilitleniyoruz. Boğazını temizleyerek az önce geçenleri bozdu. "Muhtemelen noktada ona geri ."

Çayımı yudumlayarak gülümsememi gizlemeye çalışıyorum. "Peki ya daha genç olan June?"

"Hiçbir fikrim yok." Sesi yükseliyor, iğneleyici bir tavır başlıyor. "Sanırım cinsel açıdan gelişmişler. Neden işin içine üçüncü bir kişiyi sokmayalım ki, değil mi? Tanrım, özgürlük ama!" Başını arkaya yatırıp tavana bakıyor ve bir şey söylemek yerine ona bir dakika veriyorum. Boynunun ve kulağının hemen altındaki çene çizgisine kadar uzanan pürüzsüz derisini inceliyorum. O noktada duran güzellik işareti inceliyorum ve ona dokunmak istiyorum. Ona dokunmak.

Ama ben daha fazla yaklaşmadan, söylediği bir sonraki şey beni bıraktı.

"Birlikte normal cinsel faaliyetler olarak kabul edilebilecek şeylerin dışındaki şeyleri keşfetmek isteyen bir partner bulmak, partnerleri bir kenara bırakın, çoğul olarak... Bunu istiyorum. Bunu söyleyerek gibi görüneceğim, ama sanırım şimdi tüm bu durumun içine girmenin şoku biraz olsun geçti, ben..." Kelimeyi bulması bir saniye sürüyor. "Kıskanç."

"Kıskanç mı?" Koltuğumda kayıyorum, çünkü belki de bunu böyle yapabiliriz.

"Evet. Kıskanıyorum. Böyle biriyle özgür olmak isterdim. Kontrolü devredecek kadar güvенеbileceğim biriyle. Beni keşfetmelerine izin vermek. Keşfederken eğlensinler." Daha dik oturuyor ve bana bakıyor. Ve bu, iradeleri sınayan ve en güçlü kadın erkekleri bile alaşağı eden bakışlardan biri. Onun için *öyle* olmam için sözsüz bir istek.

"Siktir," diye fısıldadım.

Bunu benim de istediğimi ona nasıl söylerim? Ama sonra daha fazlasını isteyeceğim. Yeterli olmayacağını biliyorum. Ondan her şeyi isteyeceğim. Orada durmak istemeyeceğim. "Grace, eğer istediğin buysa-"

Tırnağını ısıırıyor ve kesiyor. "Ya-" diye başlıyor, ama söyleyeceklerinin geri kalanı kısa kesiliyor, çünkü ön kapı açılıyor ve kardeşim koridordan hızla geliyor.

"Alet tezgahını bir ödünç almam gerekiyor. Hani şu olanı," diye bağıyor Law mutfığa girerken. "Gracie! Burada olduğunu bilmiyordum." Bana sırtarak bakıyor, çünkü The Ledge'e sadece onu görmek için biliyor. Bu konuda hiçbir şey söylememiş olsa , eminim bunu planlıyordur. ", çok seksi görünüyorsun. Biliyorsun kıvılcı saçlılar beni anında şişmanlatıyor."

"Şu anda ciddi misin? Teknik olarak onun patronusun. Senin sorunun ne?"

"Neredeyse. o işletiyor. Babam da onun patronu." aptal benmişim gibi bana bakıyor. "Bir şeyler hissetmek ister misin?" diye soruyor Grace'e, kollarını ortasına dolayarak. "Klor gibi kokuyorsun. Üzerinde mayo vardı ve ben bunu kaçırdım mı?! Hiç hoş değil, Gracie."

Ona gülüyor ve ben de kafasının bir tane daha üzereyim. Hiç filtresi yok. Çalışmadığı zamanlarda serseri gibi.

"Ben tepende olmadan alet tezgâhıma dokunamazsın." Mutfaktaki saate bakıyorum. "Gecenin dokuz buçuğunda tezgahımı ne yapacaksın?"

"Tahta bağlamalarım üzerinde çalışacağım ama hızlandırılmış bir video çekmek istiyorum." Ona bakıyorum.

"Ne? Bana öyle bakma. Beni izleyen iyi bir izleyici kitlem var ve bu, kıslık giysilerdeki yaz fırsatlarımızı tanıtmak için harika bir yol."

Aslında bu iyi bir fikir. İki yıldan uzun bir süredir kendi kısa videolarını çekiyor ve takipçileri oldukça fazla. Ancak çektiği susuzluk tuzağı videolarının çoğu izleniyor. İnsanlar bunları açık hava spor ekipmanları için izlemiyor.

"Yarın turlarınıza saat kaçta başlıyorsunuz?"

"Saat beş gibi patikalara çıkıyoruz ama ben sabah dört gibi tırmanma tesisinde olacağım ve ekibi

gün için hazırlandı. Teçhizat çantalarını da kontrol etmem gerekecek."

"Michael, neden bir şey söylemedin? İkizler uyuduktan sonra giderdim, böylece sen de yatabilirdin," diyor Grace telefonunu çıkarırken. "Hay aksi, bu senin telefonun. Benimki nerede?"

Gitmesini istemiyorum. Onun "ya olursa"ları beni geriyor. Ne söyleyecekti? "Ya her şeyi birlikte keşfedersek?" demesini umuyorum. Ama şöyle de olabilirdi: "Ya her şeyi gibi bırakırsak? Tanıdığın biri var mı?"

Bunu nasıl yapabileceğime o kadar odaklanmışım ki, onu gerçekten de başka bir şeyle ilgilenemeyecek kadar arkadaş bölgesine itmiş olma ihtimalimi düşünmedim. Ama sonra, onu öperken bana nasıl baktığını gördüm. Ellerimi büktüm. O gidemez. Söyleyeceği şeyi duymayı bitirmeliyim.

"Gitmiyorsun," diye araya giriyorum. "Kal. Bir yere gidemeyecek kadar çok içtin." "Bir Uber çağırabilirim."

Telefonuma bakıyor ve sonra tekrar bana bakıyor. İki kere. Sanki ekrandaki bir şey onu şaşırtmış gibi.

"Ne? Sammy yine kilit ekranımı mı değiştirdi? O telefonda sahip olduğum yakınlaştırılmış selfie sayısı gülünç."

Başını sallarken dudaklarında küçük bir gülümseme beliriyor. Gözlerini kapatarak inliyor, ama bu inleme kahkahasıyla karışıyor. Gözlerini benden ayırmadan arkasına bakıyor ve bir yudum daha alarak şarabını bitiriyor.

"Kızınız bir sürü fotoğraf çekmiş," diyor ve telefonumu bana geri veriyor.

Aşağıya baktığımda, onları kaydardım ve gerçek Sammy tarzında, neredeyse hepsi bulanıktı. Lensi lekelemek için parmaklarında ne varsa ondan olabilir ya da daha büyük fotoğrafı çekerken telefonu çok hızlı hareket ettirdiğinden.

Grace'in çok mutlu görüldüğü bir fotoğrafa denk kadar kaydırıyorum, ama gülümsemesi kameraya yönelik değil, çünkü doğrudan bana bakıyor. Bunu görmek hoşuma gidiyor. Gözleri sadece bende.

Grace beklenmedik bir kahkaha atarak dikkatimi tekrar ona yöneltiyor. Tekrar tavana bakıp başını salladıktan sonra mırıldandı: "Bendim. Haklıydım."

Ona merakla bakıyorum.

"Bu resimlerle ilgili bir rüya gördüm." sallıyor. "Ne var biliyor musun? Boş ver. Bu gece odamda kalacağım."

Burada pek çok kez kaldı. Mutfağın hemen yanındaki misafir odamıza Grace'in odası diyoruz. Burada kalması zaman hoşuma gider. Bizimle birlikte. Benimle.

Law konuşmaya geri dönmek için kendini zorluyor. "Tamam, ben gidiyorum. Yarın akşam alet tezgahını kullanmak için geri geleceğim. Ve sen bir şey söylemeden önce, evet, her şeyi bulduğum gibi yerine koyacağım. Ve hayır, film çekerken tişört giymeyeceğim." Ellerini göğsünde ve gövdesinde gezdiriyor. "Seyircilerime istediklerini vermeliyim." Parmaklarını bize sallayarak veda ediyor, sonra da kapıyı arkasından çarpıyor. " görüşürüz, aşıklar!"

Hâlâ ona gülmekte olan Grace'e bakıyorum. " ödünç almam lazım," diyor, mayo örtüsüne bakarak. "Pijama yok." Dudağını ısırtıyor ve bana gülümsüyor.

Tanrım.

Eğer ayık olsaydı, bu konuşmayı bitiriyor olurduk. Ve eğer istediğim gibi biterse, bu gece benim yatağında olacaktı. Pijamaya gerek yok.

Nefesimi üflediğimde gülüyor. Az önce söylediği şeyin beni etkilediğini biliyor. Uzaklaşıyorum ve merdivenleri ikişer çıkarak odama doğru ilerliyorum.

Çekmecemden iki beyaz tişört çıkarıp birini giyiyorum, üzerime çift geçiriyorum, dişlerimi fırçalıyorum ve ellerimi saçlarımda gezdiriyorum. Saç çizgime ve şakaklarımın kenarlarına yayılan grileri görmezden gelmek zor. Hatta bir kısmı saç diplerime de bulaştı. Çok belirgin değil ama yakından baktığımda, özellikle de düşüncelerimin akışına göre, eskisi kadar genç hatırlatıyor. Ve bana Grace'den ne kadar daha yaşlı olduğumu hatırlatıyor.

Işığı kapatıp, tişörtü ona vermek üzere aşağıya iniyorum.

"Sana bir gömlek aldım. Sabah duşumu çekinme. Ya da küvet, biliyorum bir şey için ölüyorsun..."

Uyuyor. Kıvrılmış, ayaklarını kışının altına sokmuş ve başını koluna dayamış. Kanepede uyumasına ve bu evde sabahları yaşanan kaosla uyanmasına izin vermeyeceğim.

Onu battaniyeyle örtmek yerine bir dakika durup ona bakıyorum. Çok güzeldi. Kollarımı onun altına sokup kaldırıyorum. Grace toplum standartlarına göre minyon değil ama benim için öyle. Onu kaldırıp mutfaktan geçirmekte ve koridordan misafir odasına taşımakta hiç zorlanmıyorum. Kollarımın arasında hafifçe kıpırdanıyor ve küçük bir ses sikimi kıpırdatıyor. Yanağını boynuma sokuyor. Onu hissetmek, ona sarılmak kendimi güçlü ve koruyucu hissettiriyor.

"Beni gerçekten taşıyor musun?" diye fısıldıyor

uykulu bir şekilde. "Uyumaya devam et."

"Tamam, bayım. Beni düşürmeyin."

Tanrım, o çok tatlı. Kelimeler ağızıma o kadar yakın dans ederken bana doğru kıvrılmış, sadece hoşuma gitmiyormuş gibi davranmak gerçekten zor, daha fazlasını istiyorum.

"Burada lafı dolandırmayacağım, Riggs." Lenny ayağa kalktı, başı yana eğik, elleri kalçalarında, beni bir aşağı bir yukarı süzüyordu. "Kız on sekiz yaşında. O bir yetişkin ama sen daha uzun süredir yetişkinsin. Uyluk kemiğini kırmama neden olacak aptalca bir şey yapma ya da işle ilgili bir kazaya neden olabilecek ekipmanlarınla oynamanın bir yolunu bulma."

"Len, buna gerek yok. Buradaki rolümü biliyorum. Eğlenmesini sağlayacağım ama onun sadece bir çocuk olduğunu biliyorum ve hem ona hem de sana saygı duyacağım."

Ve sanki evren beni gerçekten zorlamak istiyormuş gibi, Grace merdivenlerden iniyor ve ben kelimelerimi yutuyorum. Sanki az önce kaşıkla toz yedirilmiş gibi boğuluyorum. Kız beni buraya getirmek için teklif vermek zorunda kalmış olabilir ama onu böyle görmek için para ödeyen ben olmalıydım. Grace'in yaşlandığında güzel olacağını hep biliyordum. Koyu kahverengi saçları her zaman kafasının üzerinde dağınık bir şekilde dururdu ama ona hiç uzun süre bakmamıştım. Asla çok yakından bakmadım. Ama şu anda, daha yaşlı görünüyor. Kendinden emin. Güzel çok sıkıcı ve fazla kullanılıyor. Her ne olursa olsun, başımı belaya sokacak.

Michael

BUNUN OLACAĞINI BİLİYORDUM. İÇİMDE BİR HIS VARDI AMA ONUN BUNU SÖYLEDİĞİNİ DUYMAK BENİ ÇOK KIZDIRDI.

"Hala orada mısın? Michael, telefonu mi kapattın?"

"Molly, benimle dalga geçiyor olmalısın. Onlara söylemeyeceğim. Bir konser için çocuklarını yaz boyunca ekecek misin, o zaman onlara söyleyen sen olacaksın."

"Sanki bunun olmasını ben istemişim gibi konuşuyorsunuz. Ama elimde inanılmaz bir fırsat var. Sadece bu yaz gerçekleşiyor olması talihsizlik."

Sesimi yükseltmeye başlamadan önce derin bir nefes alıyorum. "Yardım edebilirsin. Yazı çocuklarınla geçireceğine söz verdiğinde bir istisna yapabilirsin. Çok az tanıdığın çocuklarla. Onlarla vakit geçirmek istedin, peki ne oldu? Şimdi karşına daha iyi bir şey çıktı ve sen onları öylece ekecek misin?"

"Beni burada kötü adam gibi göstermeyin. Onları hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum. Bu benim için büyük bir kariyer hamlesi. Bu bir Avrupa turnesi, Michael."

O kadar kızgıyım ki ona söyleyecek hiçbir şeyim kalmadı. "Evet," diye cevap veriyorum. Eğer burada olmak istemiyorsa, onu zorlayamam. onu ne de bunu asla anlayamayacağım.

"Noel zamanı onlarla özel bir şeyler yapacağım. Belki onları tatile falan götürürüm."

"Evet." Başka olası planları duymak istemiyorum. Onunla sürekli bir dans halinde ilerliyor ve sonra iptal ediyor. Telefon görüşmeleri bile kısa ve tutarsız. Ondan başka bir şey duymak istemiyorum. Çünkü girişimde bulunmam gerekecek olmasının yarattığı hayal kırıklığının yanı sıra, çocuklarımin yaz boyunca ne yapacağını da bulmam gerekecek.

"Çocuklar, anneniz telefonda."

"Molly!" Sammy bağılıyor, aynayı diş macunu tükürüğüyle kaplıyor.

"Telefonu ben tutarım," diyor Miles ve telefonu benden alıyor. Onu görebilmeleri için aramayı FaceTime'a . Bunun onları ne kadar etkileyeceğini görmesini istiyorum.

Her ikisinin de gelecek hafta yaza başlamak için ne yapmayı planladıklarını heyecanla konuştuklarını duyarken banyonun dışındaki duvara yaslanıyorum.

Miles, "Su balonu savaşı yapmamız gerekiyor, tabii ki," diyor.

"Kırılan balon parçalarını temizlediğimiz sürece sorun yok. Babam bu kısmı yapmamızı isteyecek ama sonra zaten ıslanmış için yüzmeye gidebiliriz," diye ekliyor Sammy.

Miles araya girer, "Ve sonra s'mores. Belki bir çadır kurup arka bahçede kamp yapabiliriz. Buna ne dersin, Molly?"

Ve gözlerimi kapatıyorum çünkü bunun nasıl bir his olduğunu biliyorum. Birinin hayatınızda olmasını istiyorsunuz ve o sizin için ortaya çıkamıyor. İster istemesinler, ister basitçe yapamamışlar, siz çocukken gerekçenin bir önemi yoktur. Hayal kırıklığı acıtır. Bir yetişkin olarak, birinin çocuklarını hayal kırıklığına uğrattığını görmek daha da acı veriyor.

"Dinleyin çocuklar, planlarda küçük bir değişiklik var. Gerçekten inanılmaz bir şey oldu. Uğruna çok çalıştığım bir şey. Bu yaz Avrupa'da dünyanın en iyi şarkıcılarının katılacağı büyük bir etkinlik var ve beni de onlarla birlikte şarkı söylemem için davet ettiler," diye açıklıyor Molly.

Miles ilk başta anlamamış olmalı çünkü "Bu çok havalı" dediğini duyuyorum. Yani ünlü insanlarla sahneye mi ?"

"Öyleyim, Miles."

"Yani gelmiyor musun?" Sammy soruyor. Ses tonu bana söylüyor. Annesinin anlattığı bu "harika şey "in, aynı zamanda annesinin onlarla birlikte gitmeyeceği anlamına geldiğini biliyor.

"Bu doğru. Artık gelemeyeceğim," diyor Molly.

Sammy banyodan çıkıp geçerek yatak odasının kapısını çarpıyor.

Kahretsin.

"Yine de babanla konuşacağım ve bu yıl Noel için bir şeyler ayarlayacağız.

Belki o zaman haftayı sizinle geçirebilirim" diyor.

Miles sadece mırıldanır, "Elbette, Molly. Şarkı söylemede iyi şanslar." "Teşekkür , tatlım. Müsait olduğumda ararım."

Başka konuşma duymayınca köşeden dönüp hâlâ telefonda olup bakıyorum. Ama olmalı. Molly'ye olan kızgınlığımı ve ağlayan oğlum için duyduğum üzüntüyü kontrol altında tutmaya çalışıyorum ama bu gerçekten çok zor. Ebeveynliğin bu kısmı benim için en büyük mücadeledir - çocuklarınız acı çektiğinde ve bunu önlemek için yapabileceğiniz pek bir şey olmadığında.

Miles'ı çevirip kollarımı ona doladığımda, "Hadi ama," diyorum. "Hâlâ harika bir yaz geçireceğiz. Sadece şimdi biraz daha farklı düşünmemiz gerekiyor."

Berbat durumdayım. Yazlar benim sezonum. Benim sorumlu olduğum tüm dağ sporlarının yapıldığı zaman. Çocuklar için kamplar muhtemelen çoktan rezerve edilmiştir, çünkü onları aylar öncesinden güvence altına almanız gerekir. Babama sorabilirim ama o hâlâ Riggs Outdoor'un CEO'su. Bir şeyler . Belki ailemle dönüşümlü bir program yapabilir ve onları son dakikada bir kampa için bir iki iyilik yapabilir miyim diye bakabilirim.

"Sanırım Sammy'yi kontrol etmemiz gerekiyor. Gerçekten çok kızgın" diyor ve kız kardeşini her zaman kolladığı için beni gururlandırıyor.

"Yapacağız." Islak yanaklarını silerken ona için geri çekiliyorum. "Önce birkaç dakika daha ister misin?" Başını sallıyor ve sonra tekrar kollarıma giriyor. Ona sarılıyorum ve derin bir nefes alıyorum. Onlar adına benim öfkeme ihtiyaçları yok; babalarının onları teselli etmesine ihtiyaçları var. Bunu çözeceğimizi söylemesine. Birlikte. Benim babam da böyle yapardı. Orada olduğunu bilmemi sağlardı. Ne olursa olsun.

"Merhaba," diyor Grace banyo kapısından.

Ona ağızım kapalı bir gülümseme veriyorum. "Merhaba. Nasıl uyudun?" Saçları dağınık ve kafasının üzerinde yığılmış. İyi dinlenmiş gibi görünüyor, belki biraz akşamdan kalma. Yanağında hâlâ yastıktan kalma bir kırıksıklık görüyorum. Miles'la birlikte durumu değerlendiriyor, kaşları çatılıyor. Olanları duydu mu bilmiyorum.

"Görünüşe göre birlikte birkaç dakikaya ihtiyacınız var, bu yüzden dışarı çıkıp hepimize biraz kahvaltı getireceğim" diyor.

Miles sonunda döner ve ona bakar. Başını sallar ve gülümser.

"Bence bu gerçekten hoş olurdu." Ona gülümsedim. Ve o dönmeden önce ağızımdan "teşekkür " kelimelerini çıkarıyorum. Gözlerini kapatıyor, gülümsüyor ve aşağıya iniyor. Duydu. Muhtemelen hepsini. Ve bu sabah hepimize yardımcı olacak şey yapmak istemesini takdir ediyorum.

Sonraki bir saat boyunca Sammy'nin yatağında oturdum ve konuştuk. Miles duygularını kollarına takıyor. Her şeyi ortaya döker ve döktükten sonra da yoluna devam etmeye hazır olur. Sammy biraz farklı çalışıyor. Önce o kızar. Annesine kızdı, Molly'nin iptal etmesine izin verdiğim için bana kızdı ve yazın düşündüğü gibi olmayacağı için kızdı. Bu yönden bana benziyor, ya da belki ben şartlandırıdım, ama planımız vardı ve şimdi yok. Plansızlık onu da kızdırıyor.

"Kahvaltıdan sonra yüzmeye gitmeye ne dersin?"

Miles evet diye bağırır. Sammy kaşlarını çatmayı sürdürür ama "Tamam" diye mırıldanır. "Tamam, takım elbiselerinizi giyin. Eminim Grace her an kahvaltıyla dönebilir."

Ve sanki bir işaretmiş gibi, ön kapının vurulduğunu duyuyorum. Kapıyı açtığımda Grace karşımda, ön kolunda iki kahve, sağ elinde bağlanmış iki pembe pasta kutusu, sol elinde büyük bir buket çiçek ve sol kolunun altında bir kutu dondurma gibi bir tepsiyi dengeliyor.

"İmdat!" diye gülüyor. "Bunu hiç düşünmemiştim." Kahve tepsisini ve pembe pasta kutularını aldım.

"Burada her şeyi yaptın."

Kapıyı kapattım. "Duydun mu?"

"Ben yaptım." Dondurmaları ve çiçekleri mutfak adasına bıraktıktan sonra bir dakika boyunca beni izledi.

"Kahve için teşekkürler." Üstünü açıp bir yudum alıyorum. Sade kafeinsiz, sevdiğim kahve. Kanada'dan Brews & Books'un özel olarak sipariş ettiği harika bir marka.

"İyi misin?"

"Bana sonra sor, bu yaz onlarla ne halt edeceğime karar verdikten sonra," diyorum sessizce.

"Gracie, bunlar ne?" Sammy odaya girerken işaret ediyor.

Grace kahverengi sicime sarılmış minik renkli çiçeklerden oluşan kabarıklığı alıyor. Elinde iki tane var ve her çocuğa birer tane uzatıyor. "Bu sabah kötü bir haber aldığınızı duydum ve ne zaman üzgün hissetsem ya da kötü gün geçirsem çiçek alırım. Bunlar da en sevdiklerim. Vinny bana onları bu sabah topladığımı söyledi."

İkisi de gülümsüyor.

"Ve dondurma aldım, çünkü mezun olur olmaz yaz eğlencesi başlıyor ve bunu kutlamanız gerekecek," diyor kaşlarını oynatarak. Sonra da fısıltıyla, sır olarak kalması için ağzının kenarını kapatıyor. "Ama belki biraz erken dalarız ve o zamana kadar donmuş yüzdükten sonra bir tane yeriz."

İkisi de bana baktı ve ben gülümsediğimi bile fark etmedim. Bunu o yaptı.

"Bana uyar," dedim onlara.

"Oh, yaz planlarımda da ufak bir değişiklik oldu," diyor kahvaltılık böreğinden bir ısırık alırken. Çiğnerken küçük altın pullar dudaklarına .

Muhtemelen az önce afallamış gibi görünüyorum. Gözlerim kocaman, ağzım açık, çünkü ne söyleyeceğini biliyorum ve bu benim sormayı düşündüğüm ya da beklediğim şey değil. Ama onu tanıyorum ve yardım etmek istiyor. Çiçeklerle ve dondurmalarla günü kurtarmaktan daha fazlasını yapacak. Yazımızı kurtaracak.

"Yazı sizinle geçirmeme ne ?"

İki çocuk da ciyaklıyor, sanki ilk planlarından daha iyiymiş gibi. Bence de öyle. Hayal kırıklığı çoktan unutuldu ve onun yerine ağızlarından bir sürü fikir döküldü. Yapmak istedikleri şeyler. Ona göstermek istedikleri yerler. Uydurdukları ve oynamak istedikleri oyunlar. Bunu yapmasına, bize yardım etmek için planlarını değiştirmesine izin vermemem gerekirken, bunu istemediğimi söylersem yalan söylemiş olurum.

Boğazımı temizliyorum ve hepsi durup bana bakıyor.

Bunun hafife alacağım bir şey olmadığını bilmesini istiyorum. Ve bütün bir yazı onlarla geçirmeyi gerçekten sorun etmeyeceğinden emin olmak istiyorum. Bize.

"Senin için de uygunsa," diyor, üç çift yalvaran gözle cevap vermemi bekliyor.

"Sanırım bazı detaylar üzerinde çalışmamız gerekiyor. Sana ödeme yapacağım. Bu sadece büyük bir iyilik olmayacak. Ve senin de kendine biraz zaman ayırdığından emin olmak istiyorum. Bu yüzden sana

Program. Ama evet, bu-" Başımı sallıyorum, çünkü bu çok büyük. Üzerimden ne kadar büyük bir yük aldığını görmesi gerekiyor. "Teşekkür ," diye düzeltiyorum.

Bana doğru eğildi ve sessizce "Bir değil" dedi.

Yanımdan geçerken az önce getirdiği çikolatalı pastaların kokusunu alıyor ve ağzım sulanıyor. Çocuklara dönüp bakıyorum, dirseklerini kruvasanlara batırmışlar ve o gün için havuz oyunları hazırlıyorlar. Onu mutfığa kadar takip ediyorum ve tezgâha yaslandığımda, bir kahve fincanının dibine çikolatalı fındık kreması sürmesini ve ardından kahvesini üstüne dökmesini izliyorum. Tek düşünebildiğim, benim için çok tatlı olduğu. O ve o içecek.

"Dün gece bana ne dediğini hatırlıyor musun?"

Gözleri benimkilerle buluşmak için havalandı.

" olursa "sından sonra ne olduğunu bilmek zorundayım. Dün gece yatakta tek düşünebildiğim buydu. Molly arayana kadar bütün sabah bunu düşündüm. Ve şimdi, daha bekleyebileceğimi sanmıyorum.

Sorumu duymazdan geliyor ve konuyu yazın yapacağı yeni dadılık işine getiriyor. "Eğer bu seni daha iyi hissettirecekse, para almayı reddetmeyeceğim. Ama bence bir liste yapmalıyız."

Sıradan bir alışveriş listesi olmadığını ima ederek söylediğinde, "Liste mi?" diye soruyorum.

Krema ve sürülebilir çikolatayı yerlerine geri koyar. Kahve fincanını alıp dudaklarına götürüyor ve yudumluyor. Endişeyle bacağımı zıplatmaya başlıyorum ama buna izin vermek yerine ayağa kalkıp mutfak adasının etrafında, onun olduğu yere doğru yürüyorum. Her zaman buraya aitmiş gibi görünüyordu. Şu anda, buranın sahibi gibi görünüyor. Ve bir bakıma öyle de.

"Bu listede ne var?" Devam etmesini isteyerek bastırıyorum.

Sırtını tezgâha yaslıyor, ayaklarını bileklerinden çaprazlıyor ve kahve iki eliyle önünde tutuyor. Ben de onun rahat duruşunu taklit ediyorum. Ama sakın olmaktan başka bir şey hissediyorum.

Omzumun üzerinden çocuklara, sonra da endişeyle bana bakıyor.

Uzanıp saç bağından düşen bir tutam saç kulağının arkasına itiyorum. Bu jest karşısında donup kalmıyor. Neredeyse elime doğru eğilmiş gibi hissediyor, ben de bir öneride bulunuyorum. "Molly burada yaşayacaktı. Ben babamın evinde kalacaktım çünkü onun zamanına müdahale etmek istemiyordum. Ya da dürüst olmak gerekirse, onun etrafında olmam gerekenden daha fazla olmak istemiyordum."

Büyük, güzel gözleriyle bana bakıyor.

Ona tekrar dokunmamak için yumruklarımı iki yanımda sıkıyorum. "Sabahlarım çok erken olabiliyor ve karanlık gökyüzü gezilerine çıktığım pek çok gece oluyor, bu yüzden burada olman mantıklı." Boynumun arkasını ovuyorum. "Yaz boyunca burada yaşa."

"Belli ki." Gülümsüyor ve ekliyor: "Yine de beni burada yalnız bırakmayacaksın. Bu yüzden sadece sen de buradaysan burada kalacağım."

"Belli ki."

"Bana adil olduğunu düşündüğünüz kadar ödeyin, ama buna bir de binici eklemek istiyorum." Güldüm. "Tamam, binicinin üzerinde ne var?"

"Güzel banyonuzu kullanmak , misafir banyosunu değil. Taşındığınızdan beri küvetinizi denemek için can atıyordum. Böylece banyonuzu tamamen kullanabilirim ve haftada en az bir kez küvetinizde iki saat geçirebilirim."

Bacaklarımı kaydırıp duruşumu genişletiyorum. Onun benim banyomda ve küvetimde çıplak olduğu düşüncesi işkence gibi bir zihin oyunu.

Onaylarcasına başımı sallayıp kollarımı kavuşturuyorum.

"Peki ya sizin listeniz?" "Bizim listemiz mi?"

Bunu söyleme şekli nabzımı hızlandırıyor. Yutkunuyorum. Ağzım kurudu, sanki aniden kum

yutmuşum gibi. Söyleyecek daha çok şeyi olduğunu biliyorum ve eğer onu sandığım kadar iyi tanıyorsam

tam olarak ne istediğini sormak üzereydi. Havuzda oynamayı planladıkları bir oyun hakkında konuşmaya dalmış olan ikizlere bakıyorum. Grace'e ise ağzının içine bakmaktan kendimi alamıyorum. İçeceğiinden damlayan şekerli sosu yalıyor. Kahve yudumlamak gibi basit bir şey onun için ne zaman bu kadar seksi oldu?

Dudaklarını incelediğimi bildiği için sırtıyor. "Sadece izlenmekten hoşlandığımı fark ettim. Bishop' öperken dikkatinin üzerimde olması..." Nefesini dışarı üflüyor. "Delicesine sıcaktı. Ama bunun ötesinde..." Duraklıyor ve ben nefesimi tutuyorum. "Başka nelerden hoşlandığımı öğrenmek istiyorum. Ve sana güveniyorum. Beni yargılamayacaksın, çünkü senin de benim kadar meraklı olduğumu düşünüyorum. Bence izlemek hoşuna gitti." Yüz ifadesini inceliyorum, bu basit ifadeye duyduğu güven karşısında büyüleniyorum.

"Ben yaptım."

Kahve fincanını lavaboya koymak için dönüyor ve gözlerim çıplak bacaklarına kayıyor.

"Öyleyse bir liste yapalım. O zaman belki bu, işlerin ikimiz için de çok bunaltıcı hale gelmesini engellemenin bir yoludur."

Zihnim böyle bir şeyin sonucunun neye dair dakikada binlerce mil yol kat ediyor. izlemek, gördüklerimin fotoğraflarını göndermek, çapkıncaydı. Bu çizgileri bu kadar kolay aşabilir miyim ve duygularımı ondan uzak tutabilir miyim bilmiyorum.

"Çıldıırıyorsun." "Bence

bu tehlikeli."

Yüzünde beliren incinmişlik ifadesi kısa sürüyor ama içimi parçalıyor. Bunun ikimizin de muhtemelen pişman olacağı bir şeyle sonuçlanmasının tüm nedenlerini görmezden gelemem. Teklif ettiği şeyi ve çok daha fazlasını istediğim gerçeğine rağmen. Tüm bunlar beni çok korkutuyor. Ve bu onun yüzünden değil. Asla onun yüzünden olmadı. Korktuğum kendimim. Ya ona karşı kontrolümü kaybetmeme izin verirsem? O da beni azdıran şeyleri görür ve ona verebileceklerimin yeterli olmadığına karar verirse -asla yeterli olmaz. Şu an sahip olduğumuz şeyi kaybedemem. O benim ve ailem için çok önemli; ailemin bir parçası. Neden bunu tehlikeye atayım?

Bir adım daha yaklaşarak kişisel alanımı işgal ediyor ve beni bir dakikalığına kafamın içinden çıkmaya zorluyor. "Randevumu mahveden kişinin sen olduğunu hatırlatmak isterim. Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum ama kendimi tatmin olmamış hissettiğimi söylediğimde sinirlerime . Senin hissettiğim şeyleri terk etmeye ."

"Grace," diyorum nefes verirken. Bunu söylediğini duymak bile başarısız olduğumu hissettiriyor. Bana karşı beslediği hislere olması fikri. Benim de agresif bir şekilde görmezden gelmeye çalıştığım duyguların aynısı.

Öyle bir eğiliyor ki artık yüzünün tamamını göremiyorum. Bu mesafeden sadece her bir özelliğini inceleyebiliyorum. "Ama ne yüksek sesle söylemek ve sonra beni gibi görmeni beklemeyi bırakma seçimini yapmak ne kadar güçlendirici hissettirmiş olsa da..." Başını sallıyor ve sonra daha da yaklaşıyor. "Beni izlediğini gördüğümde, hayatım boyunca hiç bu kadar tahrik olmamıştım."

Sözlerinin nefesini çenemin hemen altında hissedebiliyorum ve ona dokunmak istememe neden oluyorlar.

"Sadece hoşuma gitmedi, Michael. Bu hissin *daha* fazlasını istiyorum. O yüzden kafandan çık. Bunu istiyorum.

Sen. Başka nelerden hoşlanabileceğimi keşfetmeme yardımcı olmaktan başka bir şeye odaklanma."

Siktir. BEN.

"Siz neden ? Biz şimdi havuza girmek istiyoruz," diye araya giriyor Miles.

İnliyorum, çünkü bununla işim bitmedi ve bir an için çocuklarımın sadece birkaç adım olduğunu unuttum.

Grace'in teklifi hâlâ etrafımda dolaşıyor ve ben başka kimseye odaklanamıyorum.

Sammy araya giriyor, "Gracie, kalıp yüzecek misin?"

Kalabalık baloncuğumuzdan geri çekilerek bana bir kez daha bakıyor. "Bu sohbetin sonu değil" diyen sessiz bir anlaşma. Gözlerini benden kaçırıyor ve sonra uzaklaşıyor. Onu şimdiden bu kadar yakınımda özlemem delilik mi?

"Daha sonra seninle yüzmeye gelmeme ne dersin? Evime uğrayıp birkaç eşyayı toplayacağım, çünkü yaz boyunca burada kalacağım!"

"Yessssss," diye ciyaklıyor Sammy, sanki bu haber dünyanın en iyi haberiymiş gibi yumruğunu yukarı aşağı sallıyor. "Oh, ve kek yapmamıza yardım edebilir misin?"

Bu soru beni geriye savuruyor ve Grace dolu puslu havamdan çıkarıyor. "Bekle, neden kek yapıyoruz?"

"Baba! Mezuniyet törenine kek getirmemiz gerekiyordu. Bu bizim işimiz. Çikolata çikolatalı kekler. Atıştırmalık yiyoruz. Bu bizim atıştırmalığımız."

Ellerimi teslimiyetle kaldırdım. "Tamam, o zaman kapkekleri hallederiz."

Grace bana sempatik bir gülümseme veriyor. "Birazdan dönerim. Ben de keklere yardım edebilirim."

"Az önce yazımızı kurtardın, bunu biliyorsun, değil mi?"

Çantasını omzuna atıyor ve güneş gözlüklerini takıyor. "Biliyorum. Ve bana borcunuzu ödeyeceksiniz bayım."

Hızla çocuklara bakıyorum, ikisi de yerdeki kırıntıları fırçalıyor. Ama umursamayacak kadar dikkatim dağınık. Sözleri ve ima ettikleri şey beni karşılık vermeye hevesli hissettiriyor. Sırada ne olduğunu görmek için heyecanlıyım, ki bu benim için normal değil. Genelde olacaklar için stres yaparım ama şu anda bunun nasıl bir his olduğunu hatırlayamıyorum.

Konuşmamız yarıda kesilmiş olsa da, henüz bitmedi. Sonunda kendi yolumdan çekilmemin zamanı gelmiş olabilir.

"TEK SÖYLEDİĞİM, BUNUN BİR FILM GIBİ OLDUĞU. YIRMİLİ YAŞLARDAKİ MUHTEŞEM DADILAR çocuklarının yaz tatiline çıkmasını istiyor." River ellerini kalçalarına koydu. Sanki bir güç duruşu, eve dönerken zaten kafama takmadığım bir şeyi duymamı sağlayacakmış gibi.

Kulağa hoş geliyor ama teklif etmemin nedeni bu değildi. Yardım edebileceğimi biliyordum, ben de . Kalp kırıklıklarına kulak misafiri olmak acı vericiydi. İkizler haftalardır anneleriyle özel zaman geçirmekten

"Şimdi söylüyorum, parçalanacak. Yani, tek yapman gereken bana iç çamaşırı *olmadığını* söyleyip durduğun o pijamaları giymek ve o da bir tür beden dışı deneyim yaşayacak. Sonra da saldıracak. Ondan gerçekten sapıkça bir elektrik ."

"Bu bir kaşkorse ve şort. Bunlar pijama. Ne olmuş yani?" "Saten," diye kestirip atıyor.

"Güzel pijamaları severim."

O odamdan çıktığında aceleyle şifonyerime koşuyorum ve hepsini çıkarıp küçük bavuluma atıyorum. Onlar benim sevdiklerim, bu yüzden benimle geliyorlar. İç çamaşırı çekmecemi karıştırırken sadece güzel olanları alıyorum. Onları biraz gösterebileceğimi ummaktan başka bir bahanem yok.

Bu sabahki karıncalanma dalgasını hatırlıyorum. Tam olarak hatırlamadığım bir başka rüya, ama uyanmaya başladığımda gelen takip de bir sıcaklık ve heyecan dalgasıyla birlikteydi. Uyluklarım boyunca ve ayak parmaklarıma kadar indi. Çok lezzetli bir duyguydu. Dilimde çikolatanın tadını aldım, sanki az önce zengin tereyağlı ile çökmekte olan bir kaşık kek yemişim gibi. Pürüzsüz dokusu ağzımın damağına çarptı ve yutkunurken toz şekerin boğazıma sürtündüğünü hissettim. Beş halkanın kısa süreli parıltısını gördüm: kırmızı, sarı, yeşil, siyah ve mavi. Olimpiyat halkaları. Hemen tanıdığım bir görüntü, çünkü kariyerimin büyük bir kısmını sporcularla bu konu hakkında konuşarak geçirdim.

Üzerinde çalıştığım kadın ve erkeklerin çoğunun kariyer hedefi Olimpiyat kürsüsü. Onlarla birlikte seyahat etmenin, madalya için yarıştıklarını görmenin ve onlarla birlikte çalışmanın nasıl bir his olacağını . Gördüğüm son şey, küçük gümüşü beyaz benekleri olan koyu mavi bir dalgalanmaydı, belki okyanus dalgaları ya da hatta hareket eden saten bir kumaş. Karlı bir şelale de olabilirdi. O kadar hızlıydı ki, acaba bir ayrıntıyı, ne anlama geldiğini anlamama yardımcı olacak bir şeyi kaçırdım mı? Ya da doğru yolu seçmeme nasıl yardımcı olacağını. Ama o düzeyde bir ayrıntı göremiyorum. Sadece daha sonra anlayacağımı umduğum bu küçük rüya sonrası anlık görüntüler.

"Beni duydun mu?" River yatağımda kontrolden çıkan yığının içine bir mayo daha atarken soruyor.

"Hayır, ne?"

"Daha sonra benimle dışarı çıkacaksın. Ve bu yaz tüm akşamlarını çizgi film ve şekerlemelerin işgal etmemesi için yetişkin eğlence geceleri ."

Çizgi filmleri ve şekerleri severim ama söylediklerini takdir ediyorum.

"Bunu giymemin imkanı yok," diyorum beyaz bir bikiniyi kaldırırken. Alt kısımları yüksek belli olsa da, benim dünyamda iki parçalı bir zorunluluk olsa da, arka bahçedeki havuzda jüri üyeliği yaparken ve muhtemelen gülle yarışmalarında yarışırken buna ihtiyacım olması için hiçbir neden yok.

"Sadece getir."

En üste bir göz attım. "Bunlar uçgen. Göğüslerim mutlu olmayacak."

"Evet, ama göğüslerine bakan herkes öyle olacak." Gülüyor. "Sen kızmadan bir şey söyleyebilir miyim?"

Mayoları bavulumun ön cebine tıktırıyorum. Ona baktığımda gülümsüyorum çünkü ne söyleyeceğini zaten biliyorum. "Devam et."

" sende olsun. Sadece çocuklarla değil, Michael'la da. Uzun zamandır onu ilk sıraya koyduğunu görüyorum." Ona haklı olduğunu söylemek üzereyken elini kaldırdı. "Bu yaz ne yapmayı planladığını hatırlamanı istiyorum."

Çenesini aşağı eğiyor ve bana ciddi bir bakış atıyor.

"Devam et. Bunu duymam gerek."

"Kendini 'yapmak' ve cinselliğini biraz keşfetmek istedin. Başını biraz belaya sokmak, ki bu konuda sana yardımcı olabilirim." Gülümsüyor. "Ama onun çocuklarına bakıyorsun ve orada yaşıyorsun. Eğer şeyler daha önce platonik idiyse, çizgileri bulanıklaştırmanın ne kadar kolay olabileceğini biliyorsun. Sadece ne yaparsan yap, kendini koruduğundan emin olmanı istiyorum."

Hiçbir şey söylemedim. Onun yerine ona doğru ilerleyip sarılıyorum. iyi bir arkadaş ve haksız da değil.

"Ve o sokaklarda tam bir baba, bu yüzden eğer çarşaplarda bir ucube ise, bana söylemelisin. Bilim için."

Gülüyorum. Umarım haklıdır. "Bilim için."

Michael'ın evine döndüğümde, birkaç saatliğine işe hazırdı. Yaz aylarında hafta sonlarını ofiste ya da parkurlarda geçirmesi alışılmadık bir durum değil. İkizler öğleden sonraları için hazırdı, yüzden şehir merkezine gitmeye ve güzel havanın tadını çıkarmaya karar verdik.

"Sence Sugar Valley bugün açık mıdır?" Gondola binip dağdan aşağı inerken Miles soruyor.

"Umarım öyledir."

Telefonum çalıyor.

MICHAEL

Listemiz için.

Heyecandan içim sığmıyor. Gerçekten gidiyor. Sonra paylaşılan bir not için bir bağlantı açılıyor. Tıkladığımda, beni Notlar uygulamama götürüyor. Başlığı: Grace & Michael'ın Yaz Sürtük Festivali, bu da beni kıkırdatıyor. Çoktan listeye alınmış: *İzlenmek* ve bir onay işareti koymak. Tartışmamızı bitirmemiştik bile ama o da . Gülümsememi bastıramıyorum.

GRACE

Güzel başlık.

MICHAEL

. Bakalım neyiniz varmış.

Midem bulanıyor. Bu oluyor.

Sammy Miles'a, "Tamam, partimizde birbiriyle uyumlu tişörtler giymeyi çok istiyorum," diyor.

Adam ona homurdanarak cevap veriyor: "Parıltı yok. Ve havalı olmalılar. Kamufraj gibi." "Kamufraj giyeceğim. Bekle, kamufraj ne renk?"

Gülümsüyorum ve belki Miles'a yardım etmek için araya giriyorum. "Benzer tonlardaki renklerin harika bir kombinasyonu.

Genellikle yeşiller, ama bazen maviler veya kahverengiler, hatta pembeler bile olabiliyor."

Sammy pencereden dışarı bakarak, "Evet, bunu sevdim," diyor. "Grace, şu çiçeklere bak. Tıpkı bize getirdiklerine benziyorlar."

"Bunlar benim favorim." Gülümsüyorum. "Geçen yıldan hatırlıyor musunuz bilmiyorum ama şu patikanın tamamı" -aşağıdaki gondolun sol tarafındaki patikaları gösteriyorum- "güzel renklerden bir patikaya dönüşüyor."

Telefonuma bakıyorum ve denemek istediğim şeyleri düşünüyorum. Eğer bunu yapacaksam, istediğim şeyi istemekten utanmamalıyım. İzlenmenin altına ekliyorum: *Şaplak yemek, Çoklu orgazm, Nefes oyunu, Bağlanmak, Kirli konuşma, Anal, İtaatkâr rol yapma, Kontrolü ele almak.*

MICHAEL

Neyin kontrolü?

GRACE

Senden.

MICHAEL

Oh, Kid, hiçbir fikrin yok.

Vücudum onun sözleriyle ısınıyor.

GRACE

Seni tedirgin eden tek şey bu mu?

MICHAEL

Gerçekleşmesini hayal edemediğim tek şey bu.

Yüzüm ve boynum ısınıyor, az önce yaptığı itiraf neredeyse başımı döndürüyor. Bu şeylerin fantezisini mi kurmuş? Benimle mi?

"Parti için ne giyeceksin?" Sammy sözünü kesiyor, kollarını kavuşturmuş, çenesini dayamış, pencereden dışarı bakıyor.

Boğazımı temizliyorum. "Bilmiyorum. Bir şey bulduğuma eminim."

"Leo'nun mağazasına gidip sana güzel bir elbise seçmende yardımcı olabilir miyim?"

Gardırobuma yeni bir ekliyorum. Bu karışıma yeni bir elbise daha eklemeye ne dersin? Ona küçük gülümseme verip evet anlamında başımı sallıyorum, sonra telefonumu kaldırıp tekrar çocuklara odaklanıyorum. Şehir merkezinde dolaşacağız ve her ne kadar son mesajına kafayı takmak istesem de, dikkatimin bu kadar dağılması için iyi bir zaman değil.

Gondol istasyonu Strutt's Peak şehir merkezinin kalbinde yer almaktadır. Burası bir metropol değildir, ancak her zaman yürüyen, alışveriş veya bir tür etkinlik düzenleyen insanlar vardır.

İki blok aşağıda ve sağda küçük kasabamızdaki en sevdiğim dükkanlardan biri yer alıyor. Çocukken ne kadar inanılmaz görüldüğünü hatırlıyorum. Şeker Vadisi, hayal edebileceğiniz her tür şeker sergilemek için duvarları açılan bütün bir sokak boyunca uzanıyor. Çok az seyahat eden bir çocuk için dünyadaki tüm şekerlemeler burada varmış gibi gelirdi. Şimdi, bir yetişkin olarak, hala çok etkileyici ama hatırladığımdan çok daha küçük geliyor.

"Aman Tanrım, bu Gracie McKenna mı?"

Duvarдан aşığıya, şekerlemelerin, trüflerin ve çikolata kabuklarının soğutucu bir kutuda sergilendiğı yerin yarısına kadar bakıyorum ve her yerde tanıyabileceğim sesi buluyorum. Tatlı, yumuşak bir ton, Boston aksanının bir ipucu ile bağlanmış.

"Selam, Wanda." El sallıyorum.

"Seni her gördüğümde daha da güzelleşiyorsun, canım kızım. Keşke ziyarete geleceğini bilseydim. Bilseydim en sevdiklerini yapardım."

Şeker Vadisi ve onun tatlıya batırılmış tüm güzellikleri, Wanda ancak yarısı kadar muhteşem . Yaşını tahmin bile . Daha yaşlı, bir nevi Altın Kız gibi, ama gerçek yaşı aldatıcı. Ben çocukken de aynı görünüyordu. Gri gümüş saçlarını bir taç gibi takar ve kadife takımlarını gururla giyerdi. Bugün takım elbisesi leylak rengine ve eminim ki ona uygun bir çift tenis ayakkabısı ya da Crocs vardır. Ve onun sihirli özelliğı herkesin en sevdiği tatlıları hatırlayabilmesi. Asla unutmaz. Ve bu ister şehirli ister turist olun fark etmez. Buraya bir kez geldiyseniz, o her zaman hatırlayacaktır.

Sokağı bakıyorum ve ikizlerin çok fazla örnek almadığından emin oluyorum. "Michael'a yardım ediyorum, bu da yazı o iki baş belasıyla geçireceğim anlamına geliyor."

"Oh." Gülümsüyor. "Anlıyorum." Bu üç kelimenin altında çok daha fazlası gizleniyor.

"Her zaman ikinizin iyi bir eş olacağını düşünmüşümdür." *İşte başlıyoruz.* Bu kasabadaki çoğu insanın unutmama asla izin vermediğı şey. "Denedin, bu kesin. Belki bir gün kafasını kışından ve önünde ne görür." Kendi sözlerine gülüyor.

Gülümsüyorum ama her gibi gerçekleri, en azından bu kasabanın geri kalanının bilmesi gereken gerçekleri koyuyorum. Çizgileri çoktan aştığımızı ya da belki de yenilerini çizdiğimizi öğrenmelerine gerek yok.

"Bu uzun zaman önceydi, bunu biliyorsun. Michael ve ben arkadaşız. Ve ben sadece yardım ediyorum."

Wanda gülümsüyor. Bu, daha yaşlı ve kendilerinin birçok versiyonunu insanların size verdiği gülümsemelerden biri. Sanki benim bir şeyi biliyormuş gibi. Ona söylemek tek şey, "Evet kızım, biliyorum."

"Grace, ne kadar alabiliriz?" Miles araya giriyor.

Kaşlarımı kaldırıyorum çünkü bu kadar küçük bir torbaya bu kadar çok şeker koymasının nasıl mümkün olduğunu anlamıyorum, ama ağzına kadar her türlü sakızlı ve ekşi şekere benzeyen şeylerle dolu.

"Düşündüğüm miktarı aşmış olabileceğinizi hissediyorum."

Wanda arkamdan kıkırdıyor. "Gökkuşağı girdapları onun favorisi. O çantayı bölüp yarısını Grace'e vermeye ne dersin? Onun için paketlediğim yer mantarlarını kırmak için ekşi ve mayhoş bir şeyler isteyecektir."

Sammy galon büyüklüğünde bir poşeti tezgâhın üzerine kaldırırken, "Tamam, her yeri aradım ama çiğnenmiş balmumu suyu şeylerini bulamadım," diyor.

Gözlerim büyüdü. Beş dakikadan az bir süre onları kendi hallerine bıraktım. "Bu çok fazla, Sam." "Kendi paramı getirdim."

" bu değil. Baban bu kadar şekerini kabul etmeyecektir."

Wanda tezgâhın üzerinden konuşabilmek için biraz daha yükseliyor. Arkada bir tabure olmalı, çünkü boyu 1.80'den biraz daha uzun değil. "Neden bunların hepsini birkaç küçük torbaya koymuyorum. Bu şekilde fazla görünmez." Sammy'ye göz kırpmıyor, sonra da, "Ayrıca, son beş ağda suyunu sadece senin için ayırdım," diyor.

Torbaları tezgâhın arkasına taşıyor ve ayırıp tartmaya başlıyor.

"Daha dün anneni gördüm. Fondü yaptığını ve eritilmiş çikolataya ihtiyacı olduğunu söyledi." Wanda yine gülümsüyor.

Geçen gece içeri girdiğimde dayanarak, annemin buraya yaptığı son ziyaretin ayrıntılarını bilmeden de gidebilirdim.

"Al, sana üçte birini verdim." Tezgâhın üzerine dört poşet bırakıyor. "Michael'ın en sevdiğini de aldım. Ona saydığımı söyleyebilirsin."

", Wanda. Teşekkür ." Öyle de. Pek çok insan onun her seferinde dört tane yediğini bilmez, bu yüzden torbada eşit miktarda olması gerekir. Bu konuda erimez ama Law bir bana henüz tek haneli rakamlardayken çok yaklaştığını söylemişti. Asher onu ihtiyacı olan miktarı tamamlaması için geri getirmeden önce, bu onu öfkelenlendirmiş ve tam bir gün boyunca bunun hakkında konuşmuştu. Asher hiç unutmadı. Şimdi onun neyi sevdiğinden ve nasıl sevdiğinden emin oluyor. Ve bunu herkes için yapıyor.

"Leo'nun dükkânını ziyaret etmeye ne dersiniz, sonra eve gideriz, bu ganimetten biraz yeriz ve sonra yüzmeye gideriz."

"Evet!" ikisi de yumruklarını havaya kaldırarak tısladılar.

Şehir merkezine doğru ilerlerken "yer lav" oyunu oynuyoruz. Leo'nun butiğine vardığımızda, lav kuralları gereği kaldırımı basmaktan kaçındığım için terliyorum.

Miles şeker torbasını karıştırırken, "Gracie, çok eğlenelisin," diyor.

"Bunun tek nedeni ikinizin de tanıdığım en havalı, en eğlenceli çocuklar olmanız." Sammy gözlerini kısarak, "Peki, kaç çocuk tanıyorsun?" diye sorar. "Binlerce, Sammy. Sen ve Miles benim tüm zamanların en sevdiklerimsiniz." Leo'nun butiğine ilerlerken gülümsüyor.

Kapının zili beni hep güldürür. Bu sefer, sanırım Beyonce'den bir riff. Bize "kelepçeleyin" diyor.

"Grace, burada oturup biraz şeker yiyebilir miyim?" Miles sızlanıyor. "Bu dükkân çok sıkıcı." "Evet. Çabuk olacağız, söz veriyorum."

Leo mağazanın önünden bize doğru süzülüyor. "Demek söylentiler doğruymuş." Geri adım atıyor ve gözlerini ayaklarımdan yüzüme doğru gezdiriyor. "Saçın şimdiye kadar verdiğin en akıllıca karardı. Tek kelimeyle büyüleyici." Sammy'ye bakarak ona da bir göz attı. "Mmmhmm, Bayan Sammy, her zamanki gibi çok güzel görünüyorsunuz. Siz ikiniz ne , yoksa sadece göz mü atıyoruz?"

Leo'ya sarılıyorum ve Sammy'nin devralmasına izin veriyorum. Leo'nun uzattığı dirseğini tutuyor ve "Kompost yapıyorum. Kardeşim Cuma günkü mezuniyet partimizde kamuflaj giymek istiyor, bu yüzden ona uygun bir eteğe ihtiyacım olacak." Leo'nun gözleri benimkilere kayıyor, sorguluyor.

"Ödün veriyorsun Sam," diye düzeltiyorum.

Omzunun üzerinden bana bakıyor. "Evet, o."

Leo soruyor, "Etek için uygun muyuz?"

"Burada söz hakkım yok, hepsi onun. Amazon'dan mavi camo tişörtler sipariş etti." Onaylamayan bir bakışla ona bakıyorum, çünkü sinsi biri. "Wanda ile konuşurken telefonumdan."

"Tamam, bunların hepsiyle çalışabilirim. Mavi kamuflaj, . Başka ne var?"

Sammy sözlerini şöyle bitiriyor: "Gracie için de güzel bir elbise bulmamız gerekiyor."

de kıkırdıyor ve bilmesem Sammy'nin bir planı olduğunu düşünürdüm. Ve görünüşe göre Leo'yu da buna dahil etmiş. Miles'in yanındaki bankta oturuyorum, dükkânın geri kalanında dolaşmadan önce iyi olduğundan emin oluyorum.

"Gracie, temaya mavi bir şeyler giymeye dersin?" Sammy arka odadan bağırıyor.

Gizlice maviyi düşünerek gülümsüyorum. "Hadi gidelim."

Grace

"TAMAM, KEKLER SOĞUYOR. TEK YAPMAN GEREKEN ONLARI BUZLA KAPLAMAK VE konteyner." Kanepenin üzerinde duran temiz çamaşır sepetinden havluları alıyorum. "Hem bunları katlayıp hem kekleri yapamazdım, yüzden gerisi kalmış."

"Baba, kek karışımı ve almaya gitmemiz gerekti. Burada hiç yoktu," diyor Sammy alaycı bir ses tonuyla.

Michael çantalarını çamurluğa bırakıyor ve gözlerini bana diyor, onun küçük insan öfkesinden sempati bekliyor. Sammy' babasına unutmış olabileceği şeyleri "hatırlatması" düzenli bir . Kapıdan girer girmez bahsetmiyorum bile.

Gülümsüyoruz, çünkü hiçbir şey bir çocuğun yapabileceği kadar insanı şişirilmiş ego skalasında bir basamak aşağı indiremez. Onunla ilgili en inanılmaz şey, bu ikisinin hayatına girmesine ne kadar hazırlıksız olsa da, gerçekten mutlu çocuklar yetiştirmeyi başarmış olması. Ve hepsini bir arada tutma konusunda oldukça iyi bir iş çıkarıyor. Onun günlerinin benimkilere kıyasla nasıl görüldüğünü incelediğimde kendimi tembel hissediyorum.

"Sammy, onu rahat bırak. Bizim için kolay oldu," diyor Miles ona.

Danstan jiu-jitsu'ya kadar tüm okul sonrası işleriyle ilgileniyor. Angarya çizelgeleri ve el işleri için düzenli kutuları var. Dolaplarında asılı kıyafetlerin bile ütülendiğini düşünüyorum ki bu gerçekten bir üst seviye. Gerçi şimdi düşündüm de, muhtemelen bunun için bir çamaşırhane servisi var. Ne olursa olsun, tek ebeveynlik işini oldukça iyi yapıyor.

İlk birkaç ayın onun için nasıl geçtiğini hatırlıyorum. Kolay değildi. İki küçük çocuğa alışmak, onların varlığından bile haberdar olmamanın suçluluğu ve sadece ilgilenmekten, iki küçük hayattaki en önemli kişi olmaya geçiş.

"Ben sorumluluktan kaçacak türden bir adam değilim." Michael saç çizgisinin önünden doğru sürüklüyor. Başı hâlâ öne eğik, fisıldıyor: "Ama ben çocukları öylece teslim edeceğin bir adam değilim. Ben çok fazla katmandan oluşuyorum Grace. Çoğu zaman nasıl açacağımı bile bilmiyorum."

Hiçbir şey söylemiyorum. Parmaklarımı saç çizgisinde gezdirerek derisinin altında dönen fırtınayı yatıştırmaya çalışıyorum. Ona her şeyin yoluna gireceğini nasıl söyleyebilirim? Çünkü bu yalan olur. Ortaya çıktıklarında ne olacağı hakkında hiçbir fikrim yok. Onun yerine yaklaşıyorum. Dinlemek için burada olduğumu bilmesini sağlarım. Bu sabah bana mesaj attığında, normal hissettirecek bir şey yapması gerektiğini biliyordum. Baba olduğunu öğrendiği Noel'den beri normal paramparça olmuştu.

Şehir merkezinden gondola biniyoruz ve son istasyon durağından birkaç blok ötedeki Karanlık Gökyüzü Topluluğu'na yürüyoruz - hepsi de karanlığı korumak isteyen insanlar tarafından inşa edilen sadece birkaç evin bulunduğu kilometrelerce arazi. Gökyüzünün görülebilmesi ve incelenebilmesi için ışık kirliliğini en aza indirmek. Bu, yaşadığımız yerin güzelliğinin tadını çıkarmak isteyen insanlardan oluşan bir kolektif.

Bu gece hava soğuk ama hava açık ve yanıma bir süre dinlenebileceğimiz kadar sıcak kakao, el ısıtıcıları ve battaniye aldım. Bencilce, benim de bir mola vermeye ihtiyacım vardı. Annem baharda mezun olduktan sonra Londra'dan geri taşınmam konusunda başımın etini yiyordu. Rugby takımındaki işi neden kabul etmeyeceğimi anlatmaya hazır değildim. Anlamazdı ama burada bana ihtiyaç olduğunu hissediyorum. İşler hakkında bazı fikirlerim var ama bu gece benimle ilgili değil.

"Bana ne düşündüğünü söyle. Dikkatimi dağıtmaya ihtiyacım var."

Saç çizgisi boyunca taramakta olan parmaklarımla buluşuyor ve onları aşağı çekerek elimi iki eliyle birden kapatıyor. Bunun nasıl olduğunu izliyorum. Tüm vücuduma yatıştırıcı bir his yayılıyor. Sanki ikimizin de bu anda birlikte olma zamanı gelmiş gibi. Desteği özümsemenin. Şimdi bana baktığını hissedebiliyorum, bakıyor ve bir yanıt bekliyor, ama bakışlarına karşılık veremeyecek kadar korkağım. Belki de bu bizim için doğru zaman değildir diye düşünüyorum. İkizlerinin haberini almadan önce, arkadaşlığımız konusunu açabileceğini düşünmüştüm. Suları test edip, yıllar önce çizdiği o net çizgilerin ötesine geçebileceğimizi düşünmüştüm. Ama böyle bir şey olmadı. Aramızdaki bağ ve kimya bu kadar aşikârken bunu düşünmemek imkânsız.

Boğazımı temizliyorum. Şu anda konu bu değil. Arkadaşımın daha iyi hissetmesini sağlamakla ilgili. "Sana belki de bilmediğin bir şey söyleyebilir miyim?"

"Bu soruya nasıl cevap verirsem vereyim bana söyleyecekmişsin gibi hissediyorum."

Gülüyor. Bingo. Aklını kaçırmış ve gülümsüyor.

"Lisede ve ortaokulda birçoğumuzun snowboard için özel antrenör lüksü yoktu. Ailelerimiz akşam yemeği saatine kadar çalışmak zorundaydı ama bizi yalnız bırakmak istemiyorlardı. Okuldan sonra kendi başıma kalabilecek yaşıyordum ama Lenny buna izin vermedi." Gülüyorum, çünkü bu doğru olsa da ben de yalnız kalmayı sevmiyorum. "Nasıl rol model olunacağını ya da başkalarıyla ilgilenebilecek bir kişi olmayı bilmediğini düşünüyorsan, unutuyorsun. Ama ben olamam. Ve kaya duvarını öğrenmeyi ya da bir çizgiyi nasıl düzgün bir şekilde ayarlayacağını ya da dağ meşgul olduğunda taze tozu nerede bulacağını unutmayacak bir avuç dolusu insan tanıyorum." Ellerime doladığı ellerine bakıyorum ve eğer her şeyi ona anlatacaksam, bunu gerçekten yapsam iyi olur. Nefes alıyorum ve bu inanılmaz insana gerçekten ne kadar harika olduğunu anlatıyorum.

"Seni ne zaman kafanın içinde olduğunu fark edecek kadar uzun zamandır tanıyorum. Bir odayı terk etme ihtiyacının eşiğinde olduğunda, ama bu senin kim ya da ne olduğunun tamamı değil. Uğraştığınız şeyler var ama sizi en çok endişelendiren şeylerden çok daha fazlasısınız. Olağanüstü bir baba olacaksın ve bunu sadece seni daha iyi hissettirmek istediğim için söylemiyorum."

Nefes alışının değiştiğini duyuyorum, sesi titriyor, sanki duygularını zar zor zapt ediyor. Gözlerimi ellerimizde sabit tutuyorum, çünkü Michael'ın tıkanıldığını görecektim donanıma sahip değilim. Özellikle de benim sözlerimle, ama bunu duymasını istiyorum. Bilmesi gerekiyor.

"İnsanların onlardan hoşlanmadığınızı düşünmesinden ne kadar hoşlansanız da ya da huysuz dış görünüşünüz gerçekte nasıl olduğunuzu taklit etse de, bunu görmezden gelen ve sizi tanıyan herkes kendini şanslı hissediyor. Kendilerini önemli hissediyorlar, çünkü insanların konuşmasına ve kendileri olmasına izin veriyorsunuz. İnsanları bizi iyi hissettirecek şekilde görüyorsunuz. İlginizi hak etmek zorundaydık. Ve buna değer. Sizinleyken her zaman buna değer."

Bana doğru eğiliyor, vücudunun benimkinin yan tarafına değen sıcaklığı çok iyi hissettiriyor. Ağzını alnıma bastırıyor, öpüyor ve öylece bırakıyor. Sesi o kadar sessiz ki neredeyse "Teşekkür ederim" dediğini duyamayacaktım.

Ona göz kırpyorum ve koridordan geçip yazlık odama gidiyorum.

Arkamdan bağılıyor, "Taşındınız mı?"

"Öyle görünüyor," mırıldanıyorum.

Bir kutu maden suyu açarken arkamdan bağılıyor: "Banyom için yarayabilecek birkaç şey sipariş ettim."

Duruyorum ve tam olarak ne olduğunu sormak için koridorda geri yürüyorum. Benim için bir şeyler sipariş ettiğini düşününce şaşırdım ve ilgimi çekti.

Lavaboya yaslanmış, kollarını göğsünde kavuşturmuş ve gömleğini çekiştiriyor.

tamamen çok dikkat dağıtıcı.

"Ne tür şeyler? Depolama gibi, böylece tezgahları ele geçirmem," diye şaka yapıyorum. "Söz veriyorum dağınıklık bırakmayacağım."

Gülüyor. "Tabii ki. Ama aynı küveti kullanırken denemek isteyeceğini düşündüğüm bazı sabunlar ve banyo malzemeleri buldum. Muhtemelen kendi eşyaların vardır ama ben sadece gördüm ve hoşuna gideceğini düşündüm."

Bu çok düşünceli. Michael'ın düşünceli bir şey yapması onun karakterine aykırı olmasa da, de hazırılıksız yakalandım.

"Etrafta dolaşırken hamam pisliği mi gördün?"

Gülümsüyor ve yüzü pembeye dönüyor. Michael Riggs'in daha önce kızardığını gördüğümden emin değilim. Cevap vermeden önce bir süre bekliyor. "Hayır, öylesine ."

İçkisinden bir yudum daha alarak kollarını ve duvarın köşesine yaslandığım yere doğru yürüyor.

Bana doğru ilerleyişı bedenimi daha dik durmaya zorluyor. Hissettiğim şey için sinirlerim ve heyecanım savaşıyor.

Duvara yaslanıp bana bakıyor. "Küvetimi kullanma fikrinin hoşuma gittiğini düşünüyordum. Orada nasıl görüneceğini düşündüm." Daha sessiz konuşabilmek için yaklaşıyor. "Ve tek hayal edebildiğim senin baloncuklarla kaplı ıslak bedenindi. Sonra da nasıl kokacağını düşünmeden edemedim. Bu yüzden nasıl kokmaktan hoşlanacağını düşündüm ve sonra o küvette olsaydın başka ne isteyebileceğini düşünmeye başladım."

Alçak, derin sesi tenimde yuvarlanıyor ve tüylerimi diken diken ediyor.

Ona bakıyorum. Yüzümün her noktasında bir şaşkınlık ifadesi olduğundan eminim. Hayatım hiç kimsenin beni banyo yaparken izlemesini bu kadar istememiştim.

Geriye kayarak, az önce yarattığı mecazi balonu kırıyor ve şöyle diyor: "Senin için bazı şeyler ve onları saklamak için bir sepet aldım. Yarın gelecekler ve ne zaman kullanmak istersen seni olacaklar. Binicinin bir parçası olarak." Alaycı bir şekilde gülümsüyor.

Ve sadece bu kadarla kalsa iyi, dönüp oturma odasına gidiyor ve Mario Kart oynamak için kanepedeki ikizlere katılıyor. Bu cinsel bir mikrofon düşmesine eşdeğerdi. Ve ben hala aynı yerde sıkışıp kalmış, şimdi ne kadar çok banyo yapmak istediğimi düşünüyordum.

Otuz dakika sonra, nihayet kıyafetimden memnunum, ancak makyajımın düzeltilmesi gerekiyor, bu yüzden denediğim koyu ruj u siliyorum ve bunun yerine nude parlak dudaklarla devam ediyorum. Birkaç çok yetenekli TikToker'ı izlediğim için kusursuz bir şekilde yapmayı başardığım ağır koyu göz makyajını sessiz bir şey. Aynada kendime bir kez daha baktım ve gülümsedim. Dumanlı gözlü koyu kı zıl saçlarım ve nihayet yeterince para biriktirdikten sonra kendime hediye ettiğim kırmızı tabanlı siyah ayakkabılarım bana Lizzo seviyesinde bir havalı hava katıyor.

aynadan sırtıma bakıyorum. Yaz olabilir ama Strutt's Peak hâlâ bir dağ kasabası, yani güneş hava soğuyabilir. Bu gece en sevdiğim kotumu seçtim. Yüksek beli oturuyor, olması gerekeni içine alıyor ve kışımı ve kalçalarımı vurguluyor.

Ve görünüşe göre, cesur çağımdayım. Normalde arkadaşlarımla dışarıda geçireceğim bir gece için daha az seksi bir şey tercih ama ayrılmadan önce Michael'ın dikkatini çekmek istiyorum. Ne olduğunu söyleyelim; ağzının olduğu yere biraz hareket koymasına ihtiyacım . Daha önce benimle hiç böyle konuşmamıştı, bu kadar açık ve net olmamıştı. Beni öyle bir arzu duygusuyla baş başa bıraktı ki, en yakın arkadaşıma karşı hissettiklerimi tarif etmek için yeni bir yola ihtiyacım var. Sadece *daha fazlasına* ihtiyacım var.

Odamdan çıkıp koridora çıktığımda, "Yetişkinler dışarı çıkmayı sever. En azından çoğumuz."

River'in zaten burada olduğunu fark etmemiştim.

Miles, "Ama babam bir yetişkin ve dışarı çıkmıyor," diyor.

"Baban yaşlı. Ve muhtemelen biz akşam yemeğini yemeden yatma vakti geldi, yani..." Kollarını iki yana açıyor.

Onu tersleyip "Siktir git River" derken oturma odasına giriyorum. Miles ağzına bir avuç patlamış mısır tıkıştırırken "Baba! Kötü kelime," diyor. "Kusura bakma dostum," diye mırıldanıyor ve River'a ters bakıyor.

"Ne?" Gülüyor. "Bu doğru. Doğru olduğunu biliyorsun. Kırkıma merdiven dayamış olsaydım ben de evde oturmak isterdim. AARP kuponlarımı düzenlerdim. Belki eski bir VHS'de saklanan Murder She Wrote'un fazladan bir bölümünü izlerdim."

"Bu ikisi yattığında, ben dağ gibi çamaşırları katlarken Real Housewives maratonunu izliyor olacağım. Hafta içi her bekar ebeveyn gibi."

Şok olmuş bir kahkaha atıyor. "Ama sen zenginsin. Çamaşırhane servisiniz var sanıyordum."

"Öyleyim. Ve yapıyoruz. Ama altı yaşında iki çocuk ne kadar çamaşır yıkar biliyor musun?" "Bekle, sen Orange County misin yoksa New York mu?"

"New Jersey ve Beverly Hills" dediğini duyduğumda hiç şaşırmadım.

"Yarın büyük bir gününüz olduğunu duydum. Mezuniyet mi?" Benny araya giriyor.

Bizimle dışarı çıkacağını fark etmemiştim ama son zamanlarda River nereye giderse Benny de arkasından gibi görünüyor.

Selamlamak için ona gülümsüyorum ve boynunda ve yanaklarında kızarıklık olduğunu fark ediyorum. Uzun süren bakışları herkesin dikkatini çekiyor ve hepsi kanepedeki yerlerinden dönüyorlar.

"İnanılmaz görünüyorsun. Lanet olsun, kadın!" River diyor ve sonra Benny'nin karnına ters bir yumruk atıyor. "Benny, salyalarını akıtmayı kes."

"Gracie, çok güzel görünüyorsun. Baba, Gracie güzel görünmüyor mu?" Michael koltuğunda kayar ve ensesini ovuşturur. Tek kelime etmiyor. " ben de böyle makyaj yapmak istiyorum," diyor Sammy.

Michael gözlerini yüzümde gezdirmeye devam ediyor ve sonra Sammy'ye dönüyor. "Büyüdüğünde Grace'in sana nasıl yapılacağını göstereceğinden eminim."

Adımı söyleme biçiminde bir şey var. Kid değil, Gracie değil. Hoşuma gidiyor.

Kanepenin arkasına doğru eğilip Sammy ve Miles'ı başlarından öpüyorum. "Teşekkür , benim küçük favorilerim. İkinizle de sabah kahvaltıda görüşürüz"

Michael hala bir şey söylemiyor. Sadece ben kapıya doğru ilerlerken beni izliyor. Yol boyunca izlediğini düşünmek istiyorum, kıcımın bu kotun içinde ne kadar harika görüldüğüne ve çıplak bir sırtın seksiliğine hayranlıkla bakıyor. Benny kolunu omzuma doluyor ve kulağıma eğiliyor.

"Onu gerçekten kıskandırmak istiyorsan, ve kulağına fısıldadığım şey gerçekten komikmiş gibi davran."

Ben de yapıyorum. Kıkırdayıp omzumun üzerinden bakıyorum ve Michael'ın dikkatinin hâlâ olduğunu görüyorum. Gözleri kasıtlı olarak vücudumda geziniyor ve sonra tekrar Benny'ye kayıyor. Eğer gözümü olsaydım, dudaklarını büken küçük sırıtışı kaçırabilirdim. Ve şimdi bunu gördüğüme göre, içimde onu yarın sabah kahvaltıda çok daha önce göreceğıme dair tuhaf bir his var.

Grace

THE BLIND PIG, STRUTT'S PEAK DAĞLARININ ETEKLERİNDE, ÇOK DA UZAK OLMAYAN BİR PURO BARIDIR. Strutt'un gondol sisteminin başlangıcında. Akşamı sonlandırmak için en iyi nokta burası çünkü gondola binmek kolay ve ardından eve birkaç blok ötede. En azından yaz için evime.

Geceye River'ın istediği gibi başladık: şampanya kaplı martini talebine uygun bir ortam. Sonra dansa gittik, bu da soda eşliğinde tekila shotları demektir. Ve şimdi, River'ın barda Benny ile acımasızca flört etmesini izlerken bir Paloma yudumlamak uygun geliyor.

İçkimi süsleyen şekerli greyfurt parçası beni kesmiyor. Hâlâ açım ve sanırım eve gitmeye hazırım. Bara baktım ve gece boyunca flört etmek için elimden geleni yapsam da, gerçek şu ki, konuştuğum ve hatta dans ettiğim hiç kimse birkaç dakikadan fazla ilgimi çekmedi. Yanlış hissettim. Bu yaz geçireceğim zamanı başkasına vaat etmişim gibi hissediyorum.

Yılın bu zamanında daha az turist var, bu da biz yerlilerin daha güçlü olduğu anlamına geliyor. Kasabamı seviyor olsam da, birlikte büyüdüğüm bazı insanlar olmasa da olur: River'ın eski sevgilisi ve onun boktan arkadaşları gibi.

Tek oturduğum için anında pişman oldum. "Grace, bugünlerde çok iyi görünüyorsun. Kahretsin."

"Taylor. Bakıyorum..." Tüm vücudunu taradım. Ve kesinlikle sarhoş olduğum için sözlerimi ya da tiksintimi filtrelemek gibi bir derdim yok. "Sanki zirve yapmışsın gibi."

Adını hatırlamadığım arkadaşşı gülmeye başladı. *Başka bir dangalak.*

"Hâlâ bana bok mu Gracie? Riv ve ben on yıl önce ayrıldık," diyor Jack and Coke'undan yudumlarken.

Onunla bu kadar uzun süre ne yaptığını hala anlamış değilim. Taylor ve River, o okula gittiğinde birlikte kalmaya başladılar. Evleneceklerini hiç düşünmemişti, ya da daha sonra bana söyledi. Ama neredeyse tüm lise boyunca birlikteydiler. Londra'daki okula gitmeye karar verdiğinde ona bir çıkış yolu göstermiş ama o birlikte kalmak istemiş. Son senemizin Noel tatiline kadar eve gelmedi ve onun başkalarıyla yattığını öğrendi.

"On yıl önce değildi, aptal. Ama seninle konuşmak gibi bir niyetim yok." Ayağa kalkıyorum ve River ile Benny'yi barın sonunda buluyorum. Bir şeye gülerken kimsenin farkında değiller. Benny bir tutam kulağının arkasına kelepçelerken River kollarının üzerine eğilmiş.

"Hey, Douche Mc'Dougall burada."

River etrafına bakınır ve onu görür, dikkatli bakışlarını selamlamak için içkisini havaya kaldırır. "Hey, sık kafalı. Hâlâ kıyafetlerini annen seçmiş gibi . Çok güzel."

"Onu kışkırtma, Grace." Benny gülüyor.

Ellerimi kaldırıp gülüyorum.

"Gitmeye hazır mısın?" diye soruyor.

"Evet, ama siz ikiniz kalın. Gondolu geri getirebilirim. Önemli bir değil." "Emin misin? Benim için sorun değil."

Odanın diğer tarafından gelen yüksek sesli kahkaha yankısı dikkatimizi çekiyor. Bazılarını spor salonundan, bazılarını da Michael'ın sürekli atlatmaya çalıştığı okul aile birliği ekibinden tanıdığım bir grup kadın, Law Riggs'in söylediği bir şeye gülüyor. Hareketli jestleri her zaman insanları büyüler. Bir hikâye anlattığında dikkat kesilmemek imkânsız. gülerken ve etrafındaki kadınlarla flört ederken izliyorum ve o da beni izlerken yakalıyor. Gülümseyerek, dışarıda bir kadın olmadığını fark ediyorum.

Onu çevirebilecek biri var. Riggs adamlarında bir şey var. Hepsi delicesine yakışıklılıkla kutsanmış. Üstüne üstlük etrafta olması eğlenceli, zeki ve bu şehirdeki en başarılı şirketlerden birini yönetiyor. Kendine has bir tarzı var, zahmetsiz, . Sakin.

Bakışları kapıya doğru ilerlerken onu takip ediyorum. Kimi görmek üzere olduğumu bildiğim için tüm vücudum ısınıyor. Artık tekiladan değil, havada ve *onun* inanılmaz yakışıklı yüzünde dolaşan elektrikten.

Michael kafayı bulmuş kalabalıktan uzakta, duvara yaslanıyor. Solundaki kadının onun dikkatini çekmek için elinden geleni yapmasını hiç . Çünkü gözleri benim üzerimde. Dudaklarını yalıyor ve sadece beni izliyor ve ne kadar uzun süredir izlediğini düşününce içimden bir ürperti geçiyor.

Onun ilgisini arzuluyorum. Vücudum bundan çok tahrik oluyor.

River kulağıma, "Görünüşe göre yaşlı adam da oyuna dahil oluyor," diyor ve ben gülümsüyorum.

"Sanırım aracım geldi," diyorum, kollarını göğsünde kavuşturmuş onu izlemeye devam ederek. Beni bekliyor.

"Evet, öyle. Gidip ona binsen iyi olur!"

Bir kahkaha attım ve umarım Benny'den başka kimse bunu duymamıştır. Dedikoducular burada bolca var. Sıvı cesaretinden olmalı, çünkü göz teması kurma oyunum çok iyi gidiyor. Koyu yeşil gözlerini üzerimde hissettiğimden beri gözlerimi ondan ayıramıyorum. Ne giydiğine bakıyorum: koyu renk kot pantolon, üzerine oturan siyah bir tişört. Sıradan ama ben evden giydiği spor şortu ve Riggs Outdoor tişörtünden çok farklı.

Birkaç adım önünde durup bir elimi kalçama koyuyorum. "Law seni dışarı mı sürükledi?"

"Tam tersi aslında."

Uzak duramadı.

"O kadar yaşlı bir adam olmamaya mı karar verdin?"

"Sana bitirmedığıme karar verdim."

Oh, evet. İstesem de gülümsememi engelleyemezdim.

"Yani bunu yapıyor muyuz?" Soruyorum, çünkü bunu koyalım. Tequila'nın umurunda değil. " değil " enerjisini körüklüyor. "Sadece seksi şeyler söylüyoruz ve hepimiz" işaret ediyorum ve parmağımı önünde aşağı yukarı hareket "Michael Riggs gibi davranıyoruz."

Elini belime koyuyor, bana doğru eğiliyor, dudakları kulağımın hemen üzerinde geziniyor. "Bunun gibi bir şey, Grace." Nefesinin sıcaklığı kulağımı gıdıklıyor ve adım söyleme şeklini tüm vücudumda hissediyorum.

Gondol istasyonuna kadar iki blok yürüyoruz, şansımıza hemen bir araba yanaşiyor. İkimiz de tek kelime etmedik. Bardaki kendimden emin havam şimdi içe dönük ve olacaklar konusunda gergin. Gondol vagonunda oturuyoruz. Hoparlörlerden The Temptations'ın "The Way You Do The Things You " şarkısının enstrümantal bir versiyonu çalıyor ve metaforlar ve falsettoslarla dolu neşeli mırıltısı hissettiklerimin tam tersi. Ruh halim tamamen bas gitar, yavaş, bluesy bir saksafon ve kirli kelimelerden oluşuyor. Michael'ın bakışları rahatsız edici geliyor, sanki dikkatli olmazsam onun hazır olmadığım bir versiyonunu görebilirmişim gibi. Bu yüzden pencereden dışarı bakıyorum ve büyük, cesur gökyüzünün dönerek geçişini izliyorum.

"Artık tüm Perseidler boyunca benim evimde olacaksın," diyor. Sonunda ona bakıyorum ve onun da pencereden dışarıya, yıldızlara baktığını görüyorum. "Bu yılın iyi bir görüş yılı olması gerekiyor."

Her yıl birlikte izliyoruz. Her yaz gerçekleşen bir meteor yağmuru. Dünya, birkaç gün boyunca uzayda kendi etrafında dönen bir kuyruklu yıldızın enkazına çok yakın bir yörüngede dolanıyor. Bu

meteor yağmuru gökyüzünün her yerinde görülebilir, ancak her zaman Perseus takımyıldızına kadar uzanan bir yolu olacaktır. Bu çok güzel. Tahmin edilebilir. Tutarlı. Sanırım bu yüzden bu kadar çok seviyor.

"Güzel uzay çöpu."

Gülüyor. Ve onu , hatta gülümsetmek için büyük çaba harcadığım uzun hatırlıyorum. Bugünlerde bir duygu olarak mutluluk ve onun sonucu olarak kahkaha konusunda daha cömert.

Yanındaki koltuğun arkasına koluna bakarken gülümsüyorum. Bir ayağını diğer dizinin üzerine koyarak rahat bir şekilde oturuyor. Bileği koltuğun kenarına dayanıyor, böylece eli serbestçe sarkıyor. Parmaklarının sertliğine bakıyorum, boks ve kaya tırmanışı nedeniyle parmak eklemleri boyunca nasırlaşmış. Ellerinde yumuşak bir şey yok. Aslında Michael Riggs'in yumuşak olan pek bir yanı yok. En azından dışarıdan bakan biri için. İçeriden bakınca bambaşka bir manzara var.

Gondol bir sonraki durağını anons ediyor ve beni içinde bulunduğum sersemlikten silkeliyor. Bizimkine ulaştık, birkaç blok ötedeki evine doğru yürüyoruz.

İçeri girdiğimizde ikimiz de sessizdik. Köşeyi döndüğümde Asher'ın kanepede uyuduğunu görüyorum. Michael telefonunu çıkardı ve onu uyandırmadan önce bir mesaj gönderdi. Arabasını garaj yolunda görmedim ama Asher'ın burada çocuklara olacağını düşündüm.

"Hey, olmalıyım. Siz ikiniz iyi vakit geçirdiniz mi?" "Evet, baba. Geldiğin için tekrar teşekkürler."

Asher sweatshirt'ünü giyiyor. "O kekleri senin için donduracaktım serpmeye da gerekli olabilecek başka bir şey eklemeyi yapmak istemedim. En son serpiştirmeyi unuttuğumda Sammy neredeyse evi ."

"Ben yaparım. Sorun değil," diyorum.

"Hayır, ben . Yatağına gidebilirsin. evlat," diyor Michael, gözleri babasının kılere kayarak.

"Bir araca ihtiyacım olacak, evlat. Kardeşini göremiyorum."

O cümlesini bitirirken farlar garaj yoluna yanaşiyor. Kaşlarını soru sorarcasına kaldırır. "Cal'vardiyadan eve dönerken uğramasını söyledim." Michael önemli bir şey yokmuş gibi omzunu silkti. "Zamanlama işe yaradı."

Asher oğluna bakar, şaşırmıştır, neredeyse nutku tutulmuştur. Sorularla dolu bir uçurum bu harekette öylece kalıyor. Sonra dikkatini tekrar bana veriyor. "Mükemmel zamanlama o zaman," diyor tek söylediği.

Callen ve Riggs ailesinin yakın olduğu bir sır değil ama daha fazlası olup olmadığını hep merak etmişimdir. Bir aşkı bir mil öteden fark edebilirim.

Asher oğlunun yanağına bir öpücük konduruyor, ardından sırtını sıvazlayarak sarılıyor ve "Grace, bu saçlarla bomba gibi görünüyorsun" diyor. Bana çekici bir göz kırptıyor ve kapıya doğru ilerlerken ekliyor: "Yarın mezuniyette ikinizle de görüşürüz. Bana bir iyilik yap ve şu ortasında meyve suyu meyveli atıştırmalıklardan biraz daha . Ben de onlara takmış ."

Michael babasını uğurlarken yıkanmak için odama geri dönüyorum.

Yüzümdeki makyajı sonra gevşek buklelerimi fırçalıyorum, ardından bir ve bir çift siyah jogger giyiyorum. Normalde ipeksi pijamalarımı giyerdim ama gecenin bitmesine hazır olup olmadığımın emin değilim. Ayrıca, resmi olarak yatmadan önce su ve atıştırmalık bir şeyler almam gerekiyor. Belki kenara ayırdığım fazladan keklerden birini de çalabilirim.

Mutfağa geri döndüğümde Michael kapkekleri dondurmak için hazırlanıyordu. Görevini titizlikle planladığı her halinden belli oluyor. İki kutu çikolata kreması açık ve yanlarında bir düz spatula ve bir tereyağı bıçağı var. Her biri diğerine eşit yayılmış. En sonda katlanmış nemli bir kağıt havlu bekliyor, sanki tüm adımları düşünmüş, her birini en az özenle planlamış gibi.

karışıklık miktarı.

Michael boğazını temizler ve ilk çikolata kutusunu karıştırır. "Sen ve Benny...?"

Sorusunu anlamam birkaç saniyemi alıyor. Anladığımda, biraz oynamaya karar veriyorum. "Ben ve Benny...?"

dolaşıyorum, su için bir bardak ve mikrodalgaya atmak için bir paket patlamış mısır çıkarıyorum. Saati ayarlayıp bekliyorum, yaslanıp çikolatayı karıştırmasını izliyorum. Gözlerini benimkilere diyor. "Ne istediğimi biliyorsun."

"Fark eder mi?"

Bir an için karıştırmayı bırakıyor ve bıçakla konserveyi tekrar üzerine koyuyor. Ellerini ve ağırlığını tezgâhın kenarına yaslayarak yavaşça soruyor: "Benny ile de mi keşfe çıkıyorsun?"

Tepkim hemen gülümsemek oldu. Kıskanıyor.

"Biz arkadaşız."

Krema kutusunu tekrar eline alıyor, bıçak bu kez daha kuvvetli bir şekilde karıştırıyor. "Arkadaş olduğumuz gibi mi?"

İlk kekin üzerine bir parça krema sürmeye başladığında çikolata kokusu burnuma geliyor ve gizlice baktığımı hatırlıyorum. İçgüdülerimi takip etmem için beni dürtüyor. Ya da onun yönlendirmesini. Ve sorusuna kelimeler olmadan cevap vererek bunu yapıyorum.

Hatırladığım kadarıyla Michael ilk kez yanıtlımı beklemiyor ve sessizliği doldurmak için konuyu değiştiriyor. "Kek getirmek için kaydolduğumu hatırlamıyorum. Muhtemelen Beverly Harpson'ın iyi bir fikir olduğuna karar verdiği başka bir şeydir," diye alay ediyor. "Bu yüzden karışımı ve kremasını zaten almamıştım. Meyve suyu kutuları getireceğimi ."

Gözlerim vücudunda geziniyor. Zahmetsizce. Tüketerek. Uzun boylu ve ezici. Geniş omuzları vücudunun geri kalanının nasıl görüldüğünün sinyallerini veriyor; güçlü, kuvvetli. Omuzlar ince bir bele ve dar kalçalara doğru uzanıyor. Kot pantolonu poposunu sarıyor. Isırılabilir. Bu düşünceye kendi kendime gülüyorum. Isırmak, dilimle izleri yatıştırmak ve sıkmak nasıl olurdu. Ne zaman istesem...

Dudaklarımı yalıyorum. Ve tam bunu yaparken omzunun üzerinden bana bakıyor. Yaptığımı görüyor. Onun vücudunu düşünerek kendimi yiyip bitiriyorum. Belki de gözlemlemeyi bırakıp biraz daha cesur olmanın zamanı gelmiştir.

Buzunu çözerken dengelediği kek elinden kayıyor ama tezgâha ya da yere düşmek yerine diğer eliyle yakalıyor. Buzlu tarafı aşağıdayken parmakları ve avucu koyu bitter çikolatanın lekeleri ve tepeleriyle kaplanıyor.

Artık düşünmüyorum. Sadece tepki veriyorum. Hızla eğiliyorum. Sanki biri cesaretimi elimden alacakmış gibi. Ağzımı işaret ve orta parmağının etrafına kapatıyorum, çikolata parmaklarını kaplarken dilim parmak uçlarında geziniyor. Ama şekerin ve kakaonun tadı neredeyse hiç . Onun yerine, hamlemin ateşlediği arzuyu ve ateşi tadıyorum.

Gözlerinin içine bakarak bunun ne kadar lezzetli olduğunu ve hissettirdiğini sözsüz bir şekilde ifade ediyorum. Yapacak kadar cesur olabileceğimi hiç düşünmediğim bir hareket. Ama şu anda bana bakarken ne korkuyor ne de utanıyor.

Ağzıma ve bağlandığımız yere bakıyor. Yavaşça çekiliyorum, dilimin ucunu iki parmağımın kıvrımında gezdirirken parmakları geri çekiliyor. Ne yaptığımı düşünmüyorum. Onun yerine, yutkunurken adam elmasının sallanışını izliyorum, bunun tadını benim gibi tamamen çıkarmaya niyetliyim.

Parmaklarının ucu dudaklarımdan geçerken tepkisini bekliyorum. Geri itmesini ve bana arkadaşların birbirlerinin parmaklarını yalamayacağını hatırlatmasını bekliyorum. Onun benim için çok yaşlı olduğunu ya da benim onun için çok genç olduğumu. Bana karşı "o şekilde" hissetmediğini ve bunu gerçekten yapamayacağımızı. Listenin sadece eğlenceli olduğunu

ve asla gerekleſemeyecek bir fikir. Ama o hiçbirini söylemiyor.

"Hayır, Benny ve ben seninle olduğumuz gibi arkadaſ değiliz."

Gözleri benimkileri buluyor ve oda ısınıyor. Isı ſekilleniyor, ensemden omuzlarıma ve göğsüme doğru yılan gibi kıvrılıyor.

"Yakınından bile geçmiyor,"

diye fısıldadım. "Bana

tadının nasıl olduğunu

söyle."

Sesi alçak, sözcükleri çakıl taſlarını tırmalıyor. Gülümsüyorum çünkü bu sesi daha önce ondan sadece bir kez duymuſtum. Hatırası, beklemediğim bir dizi yeni ſey yapıyor. Kelimelerle karſılık vermiyorum. Yeni bir bölgede olmamız umurumda değil; oyun oynama havasındayım. Bu hissi takip etmek için.

"Bir daha deneyeyim," diyorum ve sonra ağzımı açıyorum. Dilimi gevſeterek alt dudağımın üzerinde durmasını sağlıyorum, bu bir davet.

Cevabı için fazla beklemedim.

Gözlerini tereyağı bıçağının üzerindeki ufalanmıſ kek ve kremaya dikeyor ve baſparmaėını bıçağın üzerinde gezdiriyor. Bıçağı ağzıma doğru kaldırarak, alt dudağımdan dilimin ortasına doğru acı verici bir yavaſlıkla itiyor. O aynı alaycı hızla geri çekerken dudaklarımı etrafına kapatıp emiyorum. Gözleri o kadar dikkatle ağzıma odaklanmıſtı ki, kendi ağzından çıkan tıslamayı duyduğunu sanmıyorum. Ama ben duydum. Bu ses ſehveti tam doğru fırlatıyor.

"Baba! Baba! Baba!" Miles merdivenlerin tepesinden bağırıyor.

Ve soğuk bir kova su gibi, az önce olan her ſey sönüyor. İkimiz de kaskatı kesiliyor ve merdivenlere doğru bakıyoruz. Michael tezgahıtan bulaſık havlusunu kapıyor ve aceleyle ellerini silerek hareket ediyor.

Gözlerimi kapatıyorum ve derin bir nefes alıyorum.

Michael'ın "Sorun ne dostum?" diye sorduğunu

duyuyorum. Miles uyku lu bir ſekilde mırıldanıyor,

"Bay Tavſan'ı bulamıyorum." "Gidip onu bulalım o

zaman."

Michael

"TEPEDEN TIRNAĞA" İFADESİNİN GÖRSEL BİR TANIMI OLSAYDI, O ZAMAN BABAM önde ve ortada. Miles ve Sammy ile aynı kıyafetleri giymiş, en büyük hibrit ızgaranın önünde şu anda olduğu gibi gülümsüyor olurdu.

"Baba, güzel pantolon."

"Dinle, adamlarım bana mavi kamuflaj giyeceğimizi söylediğinde dinlerim." Gülüyor ve beni kucaklamak için kendine çekiyor, yanağımı tüm gücüyle öpüyor. Asher Riggs'te şefkat hiçbir zaman eksik olmaz. Onun için en önemli kişinin kim olduğunu herkese gösterir ve söyler. Onun yapısı böyle. Çocuklarım olana kadar bunu hiç anlamamıştım. Büyürken fiziksel dokunuşa ihtiyacım vardı. Onun tarafından istendiğimi ve sevildiğimi hatırlatmasına ama bunu asla isteyemezdim. Aklımı okumak ona kalmıştı. Bunu oldukça iyi yaptı. Hâlâ da öyle.

"Büyükbaba Ash! Zıplama evi harika görünüyor," diye bağıyor Sammy arkamdan.

İkisi de onun üzerine atlarken gülüyor. "Tabii ki. Üzerinde zıplayacak bir şey yoksa parti olur mu hiç?"

"Bu değil-" Sadece gülümsüyorum ve başımı sallıyorum. "Bir dahaki sefere farklı bir ifade kullan baba."

"Sanırım aklının nerede olduğunu biliyorum." Miles'ı sırtına bindirmek için kaldırır ve "Grace geliyor mu?" diye sorar.

"Sonra görüşürüz."

Bana sırtlıyor. Babam bana Grace'le olan ilişkiyi hiç açıkça sormamıştı ama şimdi bir şeylerin farklı olduğunu biliyor. Bir odayı ve insanların vücut dilini okumakta fark etmeyecek iyidir. Gece geç saatlerde bebek bakıcılığı isteğim ve ardından Grace'le birlikte geri gelmem de olabilirdi.

Sürgülü kapılara ve açık hava barını kuran garsonların telaşına, kır çiçekleri ve mezuniyet kepi balonlarıyla süslenmiş piknik tarzı masalara doğru yürüyorum. Başımı sallıyorum çünkü bunu durdurmak mümkün değildi. Sammy "parti" dediği anda babam telefona sarılmış, teslimata hazırды.

Küçük tutabileceğimizi ve güneş batmadan bir süre önce bitirebileceğimizi , o zaman evimizde ev sahipliği yapardık. Yine de, evde bu kadar çok insanın olması, partiyi hazırlamak ve sonrasında temizlemek için yapmam gerekenleri düşünmek bile bunaltıcı geliyor. Kendi endişem bir yana, Karanlık Gökyüzü Topluluğumuzun kuralları var ve babamın parti için aklından geçirdiği her şey kesinlikle onların kurallarının dışına çıkacaktır. Örnek olarak, az önce yanından geçtiğim sekiz kutu havai fişek.

Burada kimler var diye hızlıca bir göz ve gerçekten de sadece bir kişiyi . Dün geceki olayların aniden sona ermesi bende yarı kalıcı bir ereksiyondan daha fazlasını bıraktı. tam olarak ne göstermeye hazırım. *Daha fazlasını.*

"Baba Ash!" Giselle sürgüleri açarken bağıyor.

Henry onun arkasından, "G, sana söyledim, ona böyle hitap edemezsin," diye homurdanıyor.

Ve bu doğru, birkaç kez ona bunu yapamayacağını söylediğini duydum. Ama bence bu sadece onu daha da çok teşvik ediyor.

"Hankey, az önce garaj yoluna giren bir huni kek kamyonu var!" Göğsümü okşuyor ve beni sıkıyor. "Günün onlarla ilgili olduğunu biliyorum ama o huni kek kamyonu Ash Baba'nın en sevdiğim Riggs olmasını sağladı."

"Ben senin kocanı. Önce ben kalmalıyım."

Omzunun üzerinden bağıyor, "Sen zaten ikinciydin. Michael benim için Mortal Kombat yaptığında Everly'yi birincilikten etti. Ama şimdi, üzgünüm aşkı, üçüncülüğe düşürüldün." Kıkırdıyor.

Henry'nin damarına bastığını biliyorum, çünkü onun işi bu, söyledikleri beni iyi hissettiriyor. Artık onu ailemden olarak görmüyorum. O benim için Everly kadar kardeş. Ayrıca, herkesi iyi hissettiren bir yönü var, özellikle de Henry'yi. Onu mutlu etti. Hoşnut ve belki de hayat hakkında biraz daha hafif.

G dirseğimi çekeştiriyor. "Özür dilerim. Bunu bu kadar gelişigüzel söylememeliydim."

"Üzülme. Sorun yok ve ben iyiyim," diyorum ona. Mortal Kombat yorumuna atıfta bulunuyordu, ki bu da çok fazla şiddetle sonuçlanan bir geceye atıfta bulunuyordu. Geçmiş onu yakalamıştı ve ben de tesadüfen orada bulunuyordum. Bunun sonucu, başa çıkmak zorunda kalacağımı hiç düşünmediğim bir şeydi. Ellerimde kan olması. Nefsi müdafaa için bir adamı öldürmek ve sonrasında bunun nasıl hissettirdiğiyle uğraşmak zorunda kalmak. Atlatabileceğimi düşündüğüm bir şey değildi. Ama atlattım ve onu ya da ailemden herhangi birini güvende tutmak için her şeyi tekrar yapardım. Bir sonraki Noel'de Sammy ve Miles'ın doğduğunu öğrendim. O gece olanlardan kaynaklanan panik ataklar ve TSSB geri dönüşleri nihayet azaldı. Onların yerini yeni endişeler .

G gülümsüyor, ona doğruyu söyleyip söylemediğimi anlamak için birkaç saniye daha bekliyor. İyi olduğumdan emin olmak için. Ve iyiyim.

Partiden bir saat sonra bahçeye baktım. Sammy ve Miles buraya geldiklerinden beri askeri temalı zıplama evinde zıplamayı bırakmadılar. Jack ve Everly ile birlikte zıplayıp gülerken mavinin bulanıklığı gibi görünüyorlar.

"Bu tema da neyin nesi?" Henry soruyor. "Kızgın değilim ama Miles nasıl oldu da Sammy'yi mezuniyet için askeri temalı bir parti yapmaya ikna etti?"

Grace'in verandaya izlerken tek söyleyebildiğim "Açıkçası hiçbir fikrim yok-" oldu. Elleri iki sırt çantası ve her birine bağlı bir balonla dolu. Ona bakarken vücudum sarılıyor. Giydiği lacivert güneş elbisesi boynunun arkasından bağlanıyor ve muhteşem göğüslerinin arasındaki kıvrımın nabzımı hızlandıracak kadar dışarı çıkmasına yetecek kadar düşük kesiyor. Dün gece dudaklarını ve dilini parmaklarımın üzerinde gezdirip emişini hatırlayınca heyecanımı bastırmak için ağırlığımı değiştiriyorum.

Miles yattıktan sonra onu bulmak için aşağı indim ama o çoktan odasına girmişti. ağzından çıkanların etkisindeydim. Ama onun alanına girmeyecektim. Başka bir şey yaparsa pişman olacak kadar içtiğini biliyorum. Ama şimdi onu , neden bu kadar centilmen olduğumu sorguluyorum. Bu sabah kapıdan çıkmak için o kadar acele ettik ki, baş başa ancak bir dakika geçirebildik. Tek onu nasıl .

Gözlerimi göğüslerinin arasındaki o alaycı kıvrıma ve kalçalarına sürüklüyorum, ama beline geri , çünkü orada olmaması gereken bir el var.

Benny yürüyordu, eli sırtının alt kısmında duruyordu, sanki verandada rehberliğe ihtiyacı varmış gibi. O ele bakıyorum ve her adım yaklaştıkça kendimi daha da öfkeli buluyorum. O lanet elini çekmesi gerekiyor. Hemen şimdi. durduklarında, elini indirdiğinde nihayet dikkatimi başka yöne çekiyorum. Onlara verdiğim sessizliğin .

"Her şey... yolunda mı?" diye soruyor tereddütle.

Bakışlarımı tekrar yukarı kaldırıp önce ona, sonra Benny'ye baktığımda, "Artık öyle" diyorum.

Benny de dahil olmak üzere etrafımızdaki herhangi birinin kendini garip hissetmesine neden olması umurumda değil ama elinin onun vücudunun yakınında bir yere ait olmaması gerekiyor. Bu ikinci kez oluyor ve bir daha olursa ve arkadaş olarak gördüğüm bir adamla lafi dolandırmayacağım.

Babam arkamdan, etrafımızdaki yoğun havayı dağıtarak, "Grace, şunları senin için alayım," diyor.

Saniyeler sonra, nefes nefese kalmış iki çocuk yanıma geliyor ve Grace'le daha önce hiç tanışmadığım bir tür beşlik çakma kombinasyonu yapmaya hazırlar. Sahiplenici tavrı bırakıp onlara gülümsemek mümkün değil.

"Grace, gökkuşağı çantası benim için mi?" Sammy elinde tuttuğu çantalardan birini açmaya hevesli şekilde soruyor.

"Evet, bu da Miles için," diyor güneş sistemi temalı çantayı uzatırken. "Bunlar yaz macera . Bu yaz yapacağımız bir sürü şeyle doldurdum."

Sammy, "Baba, bak, bunlar kelebekler ve ateşböceklerini yakalamak için" diye bağıyor.

"Baba. Baba. Yıldızları izlemek için kırmızı fenerler ve yeni yıldız haritaları," diyor Miles kitapçıkları karıştırırken.

Bu sadece eli boş gelmemek için alınmış bir hediye değil. Bu çantaları hazırlamak için gerçekten zaman harcadı ve ikisinin de sevdiği şeylerle doldurdu. "Bunları fazla abartmışsın. Bütün bunları kullanmak istiyorum."

"Biliyorum, ben de." Gülümsüyor. "Ve planlıyorum, çünkü bu yaz benim maceram onlar olacak." Gözlerim onunkilerle buluşuyor ve belki de bunun benim için taşıdığı çifte anlamın farkında değil. O *benim* bu yazki maceram.

Çocuklarım onu oturdıkları yere çekiyorlar ve her bir çantadaki hediyelere bakıyorlar. Kollarını onun boynuna doluyor, ona sarılıyor ve teşekkür ediyorlar. Onları onunla birlikte görmek zaman içimin derinliklerindeki bir parçayı ısıtıyor, onu sevmek şekilleri ve onlara hissettirdikleri.

Onlara şöyle diyor: "Babam bunları benim için her zaman yapardı. Genelde balıkçılık temalı olurdu ama her zaman yaz planlarımızı dört gözle beklerdim. Çok eğleneceğiz çocuklar."

Birkaç dakika sonra, onurlarına düzenlenen partinin tüm hızıyla devam ettiğini hatırladıklarında Miles bana doğru yürüyüp "Baba, lütfen, lütfen, lütfen, bizimle biraz zıplayabilir misin?" diye sordu.

Miles kolumdan beni çekmeye başladı. "Elbette." Cevabım hayır olsaydı da fark , çünkü herkesi o zıplama evine sokmak gibi bir görevi var. Grace'e gülümsüyorum ve "teşekkür " diyorum. O da bana gülümsüyor ve Benny ile birlikte bir şeyler içmek için açık hava barına doğru yürümelerini izliyorum.

Sammy ve ben zıplarken, "Bu için oldukça bir hediye idi," diyorum. Miles düz yatıyor patlamış mısır patlatır gibi uçmaya başlayabilmek için doğru zıplamayı yakalamayı bekliyor.

"Gracie en iyisi," diyor Sammy. "O bizim en iyi arkadaşımız."

"Benimki de, tatlım." Onu bahçede Law ile gülerken yakaladığımda kendimi gülümserken buluyorum. "Ve o en iyisi."

Miles, "Bence meteor başladığında arka bahçede kamp yapmalıyız," diyor.

"Öyle mi?" Gülüyorum çünkü bu neredeyse bütün bir ay boyunca arka bahçede kamp yapmak istedikleri anlamına geliyor, çünkü Perseidlerin başından sonuna kadar olan süre bu. "En iyi görüşün olacağı geceyi o gece kamp yapmaya ne dersiniz?"

Miles, "Hayır, ben *bütün* yaz arka bahçede kamp yapmak istiyorum," diyor. "Belki arka bahçede kamp geceleri kazanabiliriz?" Pazarlık yapıyorum.

Sammy zıplarken, "Baba, sana çikolatalı keklerin ölümcül olduğunu söylemem ," diyor.

Gülüyorum. "Çökmüş mü?"

"Ben de öyle dedim. Ölü-kadim"

"Kim söyledi bunu? Arkadaşlarından biri için oldukça büyük bir kelime."

"Arayan Maggie'nin annesiydi. Sana çok güzel olduklarını ve keklerini istediğin zaman dondurabileceğini söylememi istedi."

Yüce .

Grace

"BU YIL YARIŞMAYA KATILACAK EN AZ YIRMI SPORCUMUZ OLMALI. TÜM SPORCULARIMIZ ARASINDA Snowboard etkinliklerine alp disiplini ve kros da ekleniyor. Bunların yaklaşık yirmisi burada eğitim görüyor ve Grace'in programının bir parçası."

Law'ın Spor Terapi Tesisini *benim* programım olarak görmesine gülümsüyorum. Başlamasına yardım ettim ve koydum ama benim olmaktan çok uzak.

"Ne düşünüyorsun, Olimpiyat takımının ekstra desteğe ihtiyacı olsa gider miydin?" Asher içkisini yudumlarken soruyor.

Margaritamdan bir yudum alırken Olimpiyat Oyunları'nda çalışmayı gerçekten düşünüp düşünmediğimi düşünüyorum. Kariyerimin bir noktasında bu bir hedefti, ancak hedefler değişiyor, özellikle de gerçek ve mecazi anlamda sadece hayalini kurabildiğiniz bir iş gerçeğe dönüştüğünde. "Olimpiyat ve Paralimpik Komitesi'nin Spor Hekimliği bölümünde çalışan, birlikte okula gittiğim çok iyi bir arkadaşım var. Daha fazla yardıma ihtiyacı olduğunda nereye bakacağını biliyor."

Jack araya girer, "Ah, ama gidip gitmeyeceğini söylemedin."

Gülümsüyorum. "Bilemiyorum. Sanırım burada yaptıklarımızı kesintiye uğratmadığı yapardım." Jack artık Riggs ailesinde ve Riggs Outdoor'un yönetim kurulunda olduğu için, Spor bölümünün markayı geliştirmek için neler yapabileceğini biliyor. "Eğer bu ilgiyi sürdürürsek, Strutt's'ın Park City ya da Colorado Springs kadar büyük bir antrenman merkezi olmaması için hiçbir neden yok. Eğer benim seçmelere ya da gerçek Olimpiyat oyunlarına gitmem bizim için yeterince ses getirecekse, bu deneyimi yaşamayı çok isterim. Kazan-kazan gibi görünüyor."

"İş konuşmadan bir saatten fazla musunuz?" Şerif Callen Muldowney, içinde bulunduğumuz çembere doğru yürürken şöyle diyor.

"Hey, Şerif," diyor Law. "Bir içki ister misin?"

"Şerif," diye söze başlıyorum ama kesiyor.

"Grace, bugün üniforma yok. Sadece Cal."

Gülümsüyorum. "Pekâlâ. Cal, yardım edemedim ama biraz topalladığını fark ettim. Dizine bir ister misin?"

Gülümsüyor ve vay canına. Callen Muldowney, çoğu insanın uğruna titreyerek zayıfladığı sağlam bir seksapele sahip.

"Dün gece kötü bir karar aldım. Birinin peşinden koşarken ayağımı incittim. İyi olacak, sadece buza ihtiyacım var."

"Yarın spor salonunda olacağım. Mac ile genelde aynı saatlerde antrenman yaptığını biliyorum. Sen yapmadan önce senin için uzatayım. Sadece birkaç dakika sürer."

"Programımı bilmen hiç de ürkütücü değil Grace. Ama evet, kulağa hoş geliyor."

Grubun etrafına bakıyorum ve G'nin yaklaştığını görüyorum. Eğer ben başlarsam onun da gruba katılacağını biliyorum, bu yüzden şakayla karışık "Cal, bilmiyor musun?" diye sormaktan kendimi al.

Bana sorgulayıcı bir şekilde bakıyor.

"Görev dışında neler yaptığınızı takip eden koca bir Facebook topluluğu var."

Ve yapacağını bildiğim gibi, G devreye girdi. "Evet, sanırım adı Callen's Cuties ya da gibi basit bir şey. Ama evet, hayran sayfası gibi bir şey. Bazı sponsorluklar elde edebilirsin. Sadece bu adamla konuş." Law'a başını sallıyor. "O her biliyor. Değil mi, Kaptan Susuzluk Tuzağı?"

"Kesinlikle, bebeğim." Law gülüyor.

Callen'in yüzündeki dehşet ifadesi paha biçilemez. "Şaka yapıyor," diyor, sanki bu bir soru değil de inanmaya çalıştığı bir ifadeymiş gibi. Asher'a bakar. "Şaka yapıyorlar, değil mi?"

Asher sadece gülümsüyor ve yanağımdan öpüyor. Ama uzaklaşmadan önce, "Grace, bu gruba her zaman çok iyi uyum sağladın," diyerek beni gülümsetiyor.

Parti devam ediyor ve ben dikkatimi Michael'ın nerede olabileceğine çok sık odaklamamak için elimden geleni yapıyorum. Onu her bulduğumda, sanki biliyor ve gözleri benimkileri buluyor. Bugün farklı görünüyor, biraz gergin ve sert. İçeri girdiğimizde Benny'nin elini üzerime koyuşuna öyle bir baktı ki, ona hırlayabilirdi bile, o kadar belliydi ki. Gülümsemekten kendimi alamadım çünkü bunun için yaşıyordum. Genelde ortalığı karıştırmaktan en uzak kişi olsam da, Michael'dan bir anlık kıskançlık görmek benim için bulunmaz bir nimetti.

Everly ve ben bir saatten fazla bir süre boyunca denediği ve fikrimi almak istediği yeni tasarımlar konuştuk. Henry bana çocuklarla yapabileceğim akşam yemekleri için birkaç fikir verdi. Ben de Law ile neden Old Fashioned yerine Paloma tercih ettiğim konusunda hararetli bir tartışmaya girdim. Funnel cake kamyonu arkaya yanaşıp Henry donmuş içecek siparişlerini almaya başladığında saatin neredeyse sekiz buçuk olduğunu fark ediyorum.

"Gracie, gelip bizimle zıplar mısın?" Sammy beni zıplama evine doğru çekerek soruyor. Hâlâ nasıl atlamak anlayamıyorum. "Büyükbaba Ash hava iyice kararana kadar havai fişeklerin başlayamayacağını söylüyor. Ve sadece biraz karanlık var."

Haklı, güneş yeni batıyor ama etrafımız çevrili olduğu için etrafımızı bir alacakaranlık kaplıyor. Bu dağların bana her zaman daha büyük bir şey varmış gibi hissettirmesinden asla bıkmayacağım - dağların güzelliği tehlikeli olduğu kadar heyecan verici de olabilir. İstediğim zaman zirvelerin gökyüzüyle buluştuğunu görebilecek kadar şanslıyım.

"Polaris bu gece oldukça parlak," diyor Michael birkaç metre arkamdan.

için şişme eve yaslanıyorum. yukarı bakıyorum ve kuzey yıldızının görüldüğünden emin oluyorum. Parlak ve hazır.

"Çok başarılı biri." Gülüyorum.

Bir dizini çimlerin üzerine koyarak eğiliyor ve ayağımı doğru çekiyor. Bu hareket beni hazırlıksız yakalıyor, ama içime yerleşmiş olan heyecanı harekete geçiriyor. "Bırak yardım edeyim."

Kayışı çözmesini, parmaklarının sıcaklığını, deriyi bir tokadan geçirmenin basit eyleminin beni nasıl etkilediğini izlemek gülünç sınırında. Aklım dün geceye ve onun parmaklarından çikolata emmenin verdiği hisse gidiyor. Beni o kadar tahrik etmişti ki, kapımı kapatır kapatmaz elimi külotumun içine sokmaktan kendimi alamadım.

Ağzım sulanıyor, her şeyi tekrar yapmayı düşünüyorum. Sadece bu sefer, kesinti olmadan. Ayak bileklerimi okşayan elleri beni aşırı ısıtıyor. Saplantılı bir karmaşa içindeyim.

"İnanılmaz ya da güzelden daha iyi kelimeler düşünemiyorum. O yüzden ne olursa , bu elbisenin içinde böyle görünüyorsun."

"Altında ne olduğunu görmelisin."

Gözleri benimkilerle buluştu. Bunu söylemeden önce düşünmedim. Ama geri almak istemiyorum. Ve yanıt olarak burnunu çekerek nefes aldığını görüyorum. Ağzı kapalı, sadece dili alt dudağını ıslatmak için dışarı çıkarken hafifçe açılıyor. Hareketi o kadar yakından takip ediyorum ki, neredeyse dudaklarımın üzerinde sürüklendiğini hissedebiliyorum. Elini ensesine götürüyor ama stresliyken ovalamak yerine sıkıyor. Az önce söylediğim sözler havada asılı kalıyor ve bir özrü hak ettiğini düşünmüyorum, ama bu sessizlik kalın. Onun da sarsıldığını söyleyebilirim.

"Baba," diyor Sammy atlarken.

Gülüyor, çünkü ne düşündüğünü tahmin edebilseydim, bu çocukların

Son zamanlarda bu alıntı anları kesintiye uğrattırırken tutarlı. Bir anaokulu mezuniyet partisinde müstehcen imalar fısıldadığıma inanamıyorum. *Çok şıksın Grace.*

"Evet, tatlım?"

Birbirimizden uzaklaşıp zıplama evindeki iki çocuğa odaklanıyoruz. "Sen de gelip zıplamalısın. Büyük bir sürprizim var."

Ama ben daha kendimi içeri atamadan Law son sürat koşarak yanımdan geçiyor ve zıplama evinin ağlarla çevrili girişine dalıyor.

"Haydi, benim küçük fişeklerim, haydi PATLAYIN!" diye bağırıyor.

"Law Amca! Yessssss, hadi hadi hadi!" Miles, amcası zıplamayı break dansla karıştırırken tezahürat yapıyor.

"Ne kadar sarhoş?" Sormak için Michael'a yaklaşıyorum.

"Söylemesi zor. Ayıkken de böyle olduğunu biliyorsun, o yüzden gerçekten hiçbir fikrim yok. Ama ona daha sonra teşekkür edeceğim çünkü fark ettin mi bilmiyorum ama Sammy'nin 'sürprizi' şimdi her yerinde."

Law'ın boynunun arkasından vücudunun zıplama evine çarpan her yerine kadar gümüş simlere benzeyen bir şeyle kaplı. Parıldayan bir disko topu gibi görünüyor.

". " Ağzımı kapatıyorum ve gülüyorum.

"Hadi." Michael elimi tutuyor ve beni ana eve doğru çekiyor. "Bekle, ayakkabılarımı unuttum..." Ama çimler yumuşak ve avlu temiz.

"Şşşt," diyor, durarak. Beni kucaklıyor ve dudaklarını alnıma bastırıyor. Geri çekilmeden önce, "Bırak onları. Bitmemiş bir işimiz var. Ve ben daha fazla bekleyemem." Ve ne dediğini tam olarak anlamadan, ellerim onun ellerinde kenetlenmiş halde bizi eve doğru götürüyor.

Ancak verandanın sürgülü kapısını geçip Asher'in muazzam mutfağına girdiğimizde farkına varıyoruz. İşten ya da çocuklardan bahsetmiyoruz.

Yanaklarım hemen ısındı.

Mutfak, yemek şirketinin servis elemanlarıyla dolup taşıyor ve yanından geçip gidiyoruz. Beni mutfağın hemen dışında yer alan büyük boy bir kilere çekiyor ve cep kapılarını kapatıyor. Kalp atışlarım fazla mesai yapıyormuş gibi hissediyorum. Nabzını duyabiliyorum. Sanki kelebekler göğsümün içinde tam hız çarpışıyor. Avuçlarım terliyor. Noktasal olarak tespit edebildiğim her duyum yüksek alarmda. Kapalı kapılara yaslanmış, geniş ve kendinden emin bir duruşu var. Bir kadın uzun zamandır ilgi duyduğu bir erkeği tam da böyle görmek ister. Teninden yayılan ve odaya damlayan kalın bir baskınlık bandıyla kontrolü ele alıyor. Saniyeler içinde, aciliyeti nefis bir şehvete dönüştürdü.

Keşke bununla ilgili her şeyin tadına bakabilsem ve tadını çıkarabilsem.

O zaman ben .

Sesi daha alçak bir tona düşüyor, daha önce duyup duymadığımı bilmiyorum ama beni aydınlatıyor. "Göster bana."

Eğer durup çıldırma, tavanda dans bir an yaşayabilseydim, işte zaman bu olurdu. Bu tanıdığım Michael değil ama hoşuma gitti. Arkadaşlığımızın yüzeyinin altında kalmış olabilecek yeni birini keşfetmek.

Gözleri vücudumda gezinirken ellerini ceplerine sokuyor. Ama bu, kırırdanmama ya da rahatsız hissetmeme neden olacak türden bir inceleme değil. Hayır, bu hareketleri güçlendiren ve gördüğü her santimi vurgulayan türden bir inceleme. Her parçam, onun odağının aşırı farkında. Bu, ondan beklediğim türden dikkatli bir bakış.

Ona bakıyorum, sırtımayı yüzümden uzak tutmaya çalışıyorum, çünkü istediğim şey tam olarak bu. Onun ilgisini.

Alt dudağını tekrar yalıyor ve ben de elimde olmadan bu hareketi takip ediyorum. "Dedim ki..." Duraklıyor,

ve bana bakışıyla kalçalarım sıkıştı. "Göster. Bana." Bir emri yerine getirmek için hiç bu kadar hevesli olmamıştım.

Gözlerimi onunkilere dikiyorum ve ellerimi elbisemin ilk katına götürüp kalçalarımın yerleştiriyorum. Şeffaf pamuklu katları bir avuç tutarak, kumaşın etekleri kalçalarımı kadar yavaşça yukarı çekiyorum.

"Bunlar benim için mi?" diye soruyor, zar zor örten şeffaf açık mavi ve dantele bakarak.

Bulduğumuz yerin hemen dışındaki mutfağın boğuk sesleri önemsiz görünüyor. Her şeyi . Onun .

"Onlar benim için." Çünkü öyle. Bunu kendim için aldım. "Ama senin de onları görebileceğini umuyordum. Eninde sonunda."

Bana gülümsüyor. Az önce konuşan adamda kırılma. Bu gülümseme bana, birbirimize karşı kim olduğumuzu değiştiriyor , bunun hayatımı öğrenerek geçirdiğim arkadaşımı .

"Arkanı dön."

Bu talep beni şaşırtsa da itaat etmekten başka bir şey istemiyorum. Yavaşça dönüyorum, pirinç ve makarna raflarını incelemek zorunda kalana kadar gözlerimi onunkilerden ayırmıyorum.

"şunları."

Isı, tenimde gök gürültüsü gibi yuvarlanıyor, ilk başta yumuşak ve uzak, ama ben hareket ettikçe daha yüksek, daha sıcak oluyor. Bu küçük istek karşısında tüm vücudum uyarılmış hissediyor. Sinirlerim, noktaya kadar sadece kirli kelimeler ve iğrenç fikirler olduğu fikriyle etrafımda koşuşturuyor. Ama şimdi, benim en mahrem yerimi çıplak olarak görecek. Yine de içime sızmaya çalışan tereddütlere karşı bağıışıklığım var. İstedğim şey buydu. Gözleri üzerimde. Her yerimde.

Bir elimle eteğimi güzelce ve yukarıda tutuyorum. Diğer elimle de parmaklarımı yukarı kaydırıp belimdeki ince kumaş şeridine . Aşağı doğru yuvarlıyorum ve bir tarafı kalçama ulaştığında bacaklarımı sallıyorum. Sonra aynı hareketi diğer tarafta dizlerimin hemen üzerine gelene kadar tekrarlıyorum. İnce malzemeyi çekiyorum ve belimden eğilerek ona arkadan amımın tam görüntüsünü veriyorum.

"Siktir," diyor nefesinin altından, sanki gördüklerine hazırlıksızmış gibi. Dışarı çıkıp onları yerden kaldırıyorum.

"Göster bana."

Güzel külotumu işaret parmağımınla yana doğru sarkıtırım.

Yüzümü ona döndüğümde külotumu alıyor. "Sana ne yapacağını söylemem seni ediyor mu Grace?"

Ne diyeceğimi bilemiyorum, çünkü evet, öyle. Başımı sallıyorum. "Göster bana."

Oh. Aman Tanrım. Tanrım.

Sanırım ne sorduğunu biliyorum.

Titreyen bir nefes çekiyorum, bedenim adrenalinle titriyor. Eteğimi kaldırıp duruşumu genişletirken yönü kulaklarımda yankılanıyor. Dikkati, kontrolü beni bir tür transa sokuyor ve tarafa bakamıyorum. Belimi kaplayan terin ve onun için damlayan uyarılmışlığımın aşırı farkındayım. Ve bunu görebildiğini biliyorum.

"Öp beni," diye .

Gözlerini amımdan ayırıyor ve yüzünde beliren endişeyi izliyorum. Sadece bir , ama sorduğum şey onu şaşırttı ve kekeleyişine neden oldu. Ne çabuk olduysa o kadar çabuk geçti ve bana yaklaştı. Beni sıkıştırıyor, onu takip etmek için başımı arkaya eğiyorum. Dudaklarını dudaklarıma değdireceğini düşündüğüm anda dizlerinin üzerine çöküyor. Ağzı çıplak amımı tek seferde kaplıyor.

Akıcı bir hareket, beni nefessiz bırakıyor ve ona karşı titretiyor. İnleyerek, elleri sırtıma dolanıyor ve beni daha da ağzına çekmek için kıcımı kavıyor. Dili keşfederken dudaklarının hareketi bir öpücüğü taklit ediyor. Bir, iki, üç, dört darbeyle klitorisimi okşuyor, dişleri klitorisimin üzerinde geziniyor. Ve sonra dört daha beni bir sonraki talebi ne olursa olsun yapmaya hazır hale getiriyor.

Bir an durakladığında boğazımdan muhtaç bir inilti kaçıyor ve kıkırdadığını hissediyorum. Karşılık olarak gülümsüyorum, bunun samimiyeti çok iyi hissettiriyor. Sadece bacaklarımın arasına ağzı değil, bir anda onu gülümsetmek de. Tanıdığım kişiye dair bir başka hatırlatma.

Klitorisimi son bir kez daha ısıyor ve sonra ağzını açarak bir öpücük daha almak için geri dönüyor, am dudaklarımı ve klitorisimi ağzına çekiyor. Ama bu sadece kısa bir an sürüyor, sonra geri çekilip ayağa kalkıyor. Ben durduğu için şok olmuş bir halde orada dururken elbisemin eteğini tekrar aşağı indiriyor. bir son olmasına hazır değilim.

ağzının etrafında ve çenesinin üzerinde bıraktığı bir yolda görmek, ayak parmaklarıma kadar bir heyecan dalgası fırlatıyor. Onu benden dağınık görmek. Bizden. Konu bu olduğunda dağınık olmayacağını düşünürdüm.

"Ne yapıyorsun?"

Cebinden iç çamaşırımı çıkarıyor, ağzını siliyor ve sonra tekrar geri koyuyor. Az önce yaptığı şeyi şaşkınlıkla izliyorum. Michael Riggs'in gerçekliği fantezilerimin çok ötesinde. Bugüne kadar çıktığım ya da birlikte olduğum hiçbir erkek bana az önce hissettiklerime yakın bir şey hissettirmedi. Ve bitmesini istemiyorum. Beni nefes nefese bırakacak ve daha fazlası için yalvaracak kadar zalim olamaz.

"Bir dahaki sefere Grace," diyor cep kapılarını açarak. "Daha açık ol."

Sonra sırtıyor, yıllardır tanıdığım endişeli adamdan eser yok bu alanda. Onun yerine, sahip olduğunu fark etmediğim bir bir adam.

Gecenin geri kalanında partide dolaşmaya devam ediyoruz. Her Riggs üyesiyle bir şey ya da başka bir şey hakkında konuşuyorum, tüm dikkatimi onun nerede olabileceğine veriyorum. İstedikimde beni neden öpmediğini fazla Ne istediğimi biliyordu ama bir şey onu bunu yapmaktan alıkoyuyordu. Binlerce tahminde ama bu hissin tadını çıkaracağım. Yol boyunca yerlerde, sonunda pes etti. Ve eğer bu sadece birlikte bir şeyleri keşfetmenin başlangıcıysa, o zaman boyumdan büyük bir işe kalkışmış olabilirim, çünkü olanlardan dolayı hala ıslağım. Onun da hâlâ bunu düşündüğünü biliyorum. Çünkü eli sol cebinde rahatça sallanıyor. Ve ben hınzırca gülümsüyorum çünkü orada ne olduğunu biliyorum.

Michael

EN İYİ ARKADAŞIMI BİR DOLABA SÜRÜKLEYİP, ONDAN bana külotunu verdi ve sonra amına Fransız öpücüğü kondurdu.

Lanet , ne yapıyorum ben?

Ne zaman aklıma yarı sertleşiyorum. Bu da neredeyse yedi gündür sikimi boxer'ımın içine soktuğum anlamına geliyor. Sadece sürtünme bile beni durmaya zorlamalı, ama yapamıyorum, çünkü beynim sürekli geri dönüyor. Benim yönlendirmemi bekliyorVe onu tanıyorum; delice bir sabrı var, bu yüzden ilerlemeye devam etmezsem, o mezuniyet partisinde olanlar sadece bir anı olarak kalacak. Ve ben bunun olmasına izin .

Eve gidip önce ağzımla onun amına tekrar dalmak niyetindeydim ama çocuklarım tam bir yarrak delisi. Havai fişekler ve huni keklerden sonra yatamayacak kadar gergindiler. Sonra haftanın geri kalanı etti. Sipariş ettiğim banyo malzemeleri ve köpüklerden oluşan sepeti tezgahımın üzerinde duruyor ve benimle alay ediyor.

Bir sürü bakışmamız oldu. Onun muhteşem dolgun kıcını ve tatma zevkine eriştiğim en davetkâr amını görmeden edemiyorum. Bu yüzden onunla sürekli bunu düşünmüyormuş gibi yaşamak ve sonra onun cut-off ve crop tops ile dolaşmasını izlemek akıl sağlığımı sorgulamama neden oluyor. Ancak, "başladığın işi bitir" diye düşündüğüm , aştığım çizgilerle ilgili saplantılı düşünceler devreye . Geri dönüşü olmayan bir hasar yaratmış olabileceğimi düşünüp duruyorum. karşı tuhaf değiliz, ama ilişkimizin kabul edilmeyen yeni, gizli bir katmanı var. Geçen gece onu Miles ve Sammy ile yemek pişirirken izlediğimde tek düşünebildiğim, *bunu mahvedemeyeceğim* oldu. Eğer yaptığım bir şey uzaklaştırır ve onlardan koparırsa kendimi asla affedemem.

Genellikle, rutinlerim beni topraklanmış hissettirir. Sabit. Hafta sonu olsun ya da olmasın her sabah erken kalkar ve bir şekilde egzersiz yaparım. Çoğu gün spor salonunda. O günlerin üçünde kız kardeşim de bana katılıyor. İki gün, tırmanmak için Grace'le buluşuyorum, ama sonra bunu ayarlamak zorunda kaldık, böylece birileri çocuklarla birlikte burada oluyor. Bunun yerine, ilk dersine başlamadan önce çantaya vuracağım veya Mac ile tartışacağım. Ama onunla tırmanmayı özledim. O bizim zamanımızdı. Onu Sammy ve Miles dahil kimseyle paylaşmıyordum.

Saatime bakıyorum. Dışarı çıkıp sabah havasını derin derin içime çektiğimde saat sabahın dört buçuğu. Burnumdan serin ve ağzımdan nefes verirken sıcak. Karanlığı seviyorum. Karanlıkta hepimiz aynıyız. Sırtımı esnetmek için döndüğümde garajımın ışıklarının açık olduğunu fark ediyorum. Sonra bir tokat sesi duyuyorum. *Tokat. Tokat. Tokat.*

Gürültüye ve ışığa doğru ilerlerken neredeyse iki adımı kaçıırıyordum. En alt basamakta bileğimi yuvarlarken kendi kendime "Kahretsın," diye mırıldanıyorum. Yan taraftaki kapılara yaklaştığımda onu görüyorum. Onu duyuyorum. Her iki saniyede bir çantaya çarpan bir kaval kemiğinin nefes alışları ve tokatları. Ve bu içimi biraz burkuyor. *Grace.* Ağır çantamı, interval antrenman için geri sayım saatimi kullanıyor ve o lanet yeşil eşleştirme setini giyiyor. Ve tek düşünebildiğim onun listeye eklediği şeyler. Ve şimdi, onunla birlikte bu işe başlamayı ne kadar çok istediğimi düşünmek beni anında zorluyor.

Başımı sallıyorum. *gel.*

Karanlık Gökyüzü Topluluklarının çok büyük bir kuralı vardır. Işığı sınırla. Güneş sabah 6'dan sonraya kadar dağların üzerinden görünmediği için tepeye koşmam her zaman karanlık olur. Güneş doğmadan önce tepeye koşmak için gereken otuz altı dakika boyunca düşündüğüm tek şey o lanet olası yeşil uyumlu spor takımıydı. Son kaburgasından başlayıp ayak bileğinin birkaç santim üzerinde biten dar tayt. Aslında sadece bir sütyen daraltılmış atlet, başarılı bir şekilde başarısız olduğum kıvrımları

sarıyor.

. Kızıl saçları kafasında dağınık ve terden sırlıslıkla olmuş yüzü hareketlerinin tamamen kaybolmuş. *O kadar güzel ki.*

Her zamanki patikama ulaştığımda tırmanmaya gitmiyorum, onun yerine sayıyorum. Burkulmaktan zonklayan ayak bileğimi esnetiyorum ve kendime, ne olursa olsun, onun üzerinde aptallaştığım bir bedenden daha fazlası olduğunu hatırlatıyorum. O, düşünmek sağlıklı olandan daha uzun süredir tekrarladığım birkaç fanteziden daha fazlası. *Bazen bu kadar kırılğan olmaktan nefret ediyorum. Kontrolün bende olmamasından nefret ettiğimden bile fazla.* Bu cinsel keşif için her şeyi göze almıştım ama şimdi her şeyi fazla düşünüyorum.

Bu yüzden eve geri dönmeden önce sayıyorum. Saymak zihnimi, düşüncelerimin çözülmesine neden olan şeyden uzaklaştırıyor. Basit bir şeye odaklanmamı sağlıyor. Karmaşık olabilecek şeylerden uzaklaştırıyor. Dörde kadar sayıp tekrar başlayabilirim. Bunu istediğim kadar . Düşüncelerimi görmezden gelebileceğim statik bir gürültüye dönüştürmek için yüzden fazla kez dörde sayıyorum. Kontrolümü bulurum. İlerliyorum.

"Sana bir şeyler hazırlamamı ister misin?" Ayakkabılarımı çözüp çamurluğa bırakırken gülümsemesi beni selamlıyor. Aynı Grace gibi davranması, kiler anının yaşandığını bile ikinci kez düşünmeme neden oluyor. Eğer yan masamda bir sürüngen gibi sakladığım dantelli mavi külot olmasaydı, o zaman her şeyin kafamda olduğunu düşünmeye başlayabilirdim.

Onun da beni şu anda benim onu gördüğüm gibi gördüğünü gerekiyor, bu yüzden mutfağa girerken gömleğimi yüzümü ve boynumu silmek için kullanıyorum.

Yemeye ara , kaşığı ağzının bana bakıyor. Gözlerinin göğsümden karnıma doğru inişini izlemekten memnuniyet duyuyorum. Buzdolabına doğru ilerlerken hâlâ izlediğini biliyorum.

"Neden topallıyorsun?"

"Neden beni kontrol ?"

Gülüyor. "Gömleğini geri giy," diye şımarıyor, sonra dilini dışarı çıkarıyor.

"Koşarken bir şeyler ayarladım." Tezgâhta onun oturuyorum ve hazırladıklarını inceliyorum: yoğun Yunan yoğurdu, bir çeşit ev yapımı granola, ahududu ve nar taneleri. "Bu kase benim için mi?"

"Evet." Bileğime baktı. "buz koy. Daha sonra düzelmezse, senin için esneteyim.

Muhtemelen yanlış adım atarak bir kasınızı incitmişsinizdir. Bunu çalışabilirim."

"Her şey yoluna girecek," diyorum ve sonra konuyu hızla değiştiriyorum. Ellerini üzerimde gezdirmesi hiç akıllıca bir hareket değil.

Bana ters ters bakıyor. "Yaşamak için ne yaptığımı biliyorsun, değil mi? O yüzden kendine bir iyilik yap ve sadece beni dinle."

Doğru olanı dinlemek istemiyorum. İçgüdülerimi dinlemek istiyorum. Çenesindeki küçük yara izine dokunmak ve onu kendime doğru eğmek istiyorum. Onunla yalnız kalmanın doğru olmadığını söylemek istemiyorum. Öyle hissettirse bile.

"Hiçbir şey söylemedin," diye fısıldıyor. Gecenin sessizliği Strutt's Peak'in en çok bağ kurduğum yerlerinden biri. Sanki buranın büyüklüğü, günün nasıl geçtiğini düşünmek için geceye ihtiyaç duyuyormuş gibi. Ama sessizlik bana karanlıkta yalnız olduğumuzu hatırlatıyor. Ve Grace'le birlikte, bu tehlikeli bir yer.

Ellerine bakıyor ve sonra tekrar bana dönüyor. "Bence dinliyorsun. Bir şeyleri sadece gerçekten istediğinde söylüyorsun. Tanıdığım ya da bu kasabadaki diğer erkekler gibi değilsin. Hepsi bazen kendi seslerini duymak isterler. Söyledikleri aptalca olsa bile, ki çoğu zaman öyledir. Sen beni hissettiriyorsun... Senin yanında hep gülümsemek istiyorum."

Girdiği her yeri nasıl canlandırdığını düşünüyorum. Sadece güzel olduğu için değil.

Çünkü o Lenny'nin kızı. İnsanlarla konuşurken kendilerini iyi hissetmelerini sağlıyor. Bunu benim için de yapıyor, ki aramızdaki yaş farkına bakacak olursak bu çok saçma. Aşık olduğu belli olan bir genç, yetişkin bir adamın kendini daha kabul edilmiş hissetmesini nasıl sağlar?

Bu gece hariç, ama bu onun hatası değildi. Daha çok koşullardan kaynaklanıyordu. Gece tahmin ettiğim kadar garip geçti. Otuz yaşında bir çocuğun baloya eşlik etmesi, öğretmenlerin ya da diğer son sınıf öğrencilerinin bu yılki baloyu planlarken görmeyi bekledikleri bir şey değildi. Kızın bir erkeğe çıkma teklif ettiği yıl. Ve o da gitti.

Şimdi ona, sadece o varken onun yanında olmanın zihnimi nasıl sakinleştirdiğini ya da benimle ilgili özetinin takdir edildiğini ve görüldüğümü hissettirdiğini söylersem, çizgiyi aşmış olurum. Annesine bir söz verdim ve bunu bozacak hiçbir şey yapmayacağım. Ya da daha kötüsü, onu yönlendirmek.

Ben fazla düşünmeye başladığımda, parmakları yakınlığımızın sularını test ediyor ve araya giriyor. Dizime dokunuyor ve orada oyalanarak kısa bir yolu ileri geri kat ediyor. Bileğini nazikçe tutup çekiyorum. O bana dokunamaz, aynı şekilde ben de ona dokunamam.

"Temmuz ortasından Ağustos ortasına kadar olan dönem burada en sevdiğim zaman. Tanıdığım herkes yürüyüş yapmayı ve tırmanmayı sevdiğim için böyle olduğunu sanıyor. Ve seviyorum da, ama nedeni bu değil."

Bana bakıyor, yani gerçekten bana bakıyor. Daha fazlasını söylememi bekliyor. Bazen bu kızın bana bakışında kaybolabiliyorum. Bileğine bakıyorum ve hafifçe tutuyorum. Burada zeki olmak istiyorum ama bunu yaparken nazik de olmak istiyorum.

"Bir şeyin ne zaman olacağını bilmek hoşuma gidiyor. Bir şeyler olmadan önce bir önizleme alabilseydim, o zaman her zaman daha az endişeli hissederdim." Bu düşünceye gülüyorum.

Vites değiştiriyor ve boğazını temizliyor.

"Her şeyin tutarlı ve planlı olmasını seviyorum. Ve ne olursa olsun, her yıl neredeyse dört hafta boyunca, gece geç saatlerde veya sabahın çok erken saatlerinde gökyüzüne bakabilir ve atmosferimizin hemen dışında birbirine karışan kayalar ve enkazlar görebilirim. Bu fikir beni endişelendirmeli ama tam tersini yapıyor. Ne olursa olsun, her zaman düşüyorlar. Bu beklenen bir kaos." "Hiç izledin mi?" diye sorarken bileğini tutmaya devam ediyorum.

Başını hayır anlamında salladı, ben de devam ettim.

"Neredeyse otuz gün süren bir meteor yağmuru, çünkü dünya sabittir ve uzay yavaştır." Onu görmenin nasıl bir his olduğunu kendime hatırlatarak yukarı bakıyorum. "Eskiden gerçekten zor zamanlar geçirirdim." Şimdi boğazımı temizliyorum, bu parçamı paylaşmanın verdiği gerginliğe karşı koymaya çalışıyorum. Ama belki bunu yaparsam bazı şeyleri biraz daha anlayabilir. "Arkadaş edinmek ve duygularımı düzenlemek, hep mücadele ettim. Babamla arkada bir battaniyenin üzerinde oturur ve yıldızları seyrederdik. Bu bizim zamanımızdı ve bana Perseid'lerden bahsettiğinde - meteor yağmurunun adı bu - gökyüzü gibi çok büyük ve sonsuz bir şeyde bile birbirine çok zıt iki kavramın iş başında olabileceğini hissettim: bir sabitlik ve bir kaos."

Eğilip aptalca dudaklarımı bileğinin yumuşak teninde gezdiriyorum. Nabzının dört kez attığını hissedecek kadar uzun süre ağzımı orada tutuyorum. Geri çekildiğimde ikimiz de birbirimize bakıyoruz, çünkü o da bu jest karşısında benim kadar şaşırmış durumda.

"Bunun ne olmasını istediğini biliyorum. Ama bu sana verebileceğim bir şey değil." Gözleri bir anda cam gibi oluyor, taşmakla tehdit ediyor ve ben paniğe kapılıyorum. "İhtiyacın olursa ya da istersen senin için bir sabit olabilirim. Hayatın ne kadar büyük ve kaotik hissettirebileceğini biliyorum. Ve bunun olmasını istemediğini de biliyorum, ama yapabileceğim şey bu-"

Ama tek bir kelimesinin bile önemi yok, çünkü dudaklarını dudaklarıma bastırıyor. Bu beni cipimin tamponundan geriye ve bagajın içine doğru savuruyor. Panik ve öfke yerini bulmadan önce, onun dolgun dudaklarının benimkilere değme hissine kapılıyorum. Alt dudağımı okşuyor

ve kısa bir anlığına onun içine düşüyorum. Nabzımın attığını, saçlarının etrafımızda perdelendiğini, vücudunun benimkine bastırıldığını hissediyorum. Hamle ile ilk nefesi arasında ağzından çıkan küçük iç çekiş olmasaydı, daha uzun süre içinde kaybolabilirdim.

Ellerini etrafımdan çekiyorum, dudaklarımız birbirinden ayrılсын diye başımı eğiyorum ve kelimelerimi toparlamak için alnımı onunkine yaslıyorum.

"Denemem gerekiyordu," diye fısıldıyor. "Senin için uzun zamandır böyle hissediyorum ve söylediklerini duydum. Ve bunu istiyorum, böyle bir arkadaşlığı - kulağa gerçekten hoş geliyor."

"Öpüşme içeren bir arkadaşlık değil bu Grace."

"Biliyorum. Ben de yüzden yaptım. Bunun bir his olduğunu bilmem gerekiyordu. Hayatın geri kalanı önce sadece bir kez. Eğer bu benim tek şansımса bu şansı kaçırmak istemedim."

Tavanı hâlâ boyatmadı. Bir hafta uzak kaldıktan sonra ev sahibinin en azından o noktadaki boyayı ettireceğini .

"Hâlâ resim yapman gerekiyor," diyorum Doc'a, yukarıyı işaret ederek.

"Geçen sefer söylemiştin. Bugün nasıl hissettiğini bana anlatmaya ne dersin?"

Bugünkü oturumda Grace hakkında konuşmak gibi bir niyetim yoktu. Grace hakkında hiç açılmadım. Daha konuşmadan onun ve durumumuz hakkında konuşmak yanlış geliyor.

"Onun hakkında konuşmak istemiyorum."

Doktor kolunu sandalyeye dayıyor ve bana bakarken çenesini yumruğunun üzerine koyuyor. "Demek bir kız var." Gülümsüyor.

Gözlerimi deviriyorum.

"Bu sizin zamanınız, bu yüzden konuşmamayı tercih sorun değil, ama neden *onun* hakkında konuşmak istemediğinizi sorabilir miyim?"

"Bu benim zamanım. Haklısın." Tekrar tavandaki felakete bakıyorum.

Doktor sessiz kalıyor. Genelde sessizlikte çok iyiyimdir. Sessizlikte insanları geride bırakırım. *Genelde.*

"Sıkışmış hissediyorum. Sanki seninle onun hakkında konuşursam gerçek olacakmış gibi hissediyorum ama aynı zamanda onun güvenini de zedelileyorum çünkü neden önce onunla ki?"

"Neden ?"

"Doğru zaman hiç gelmedi mi, yoksa ben mi bundan kaçıyordum, anlayamıyorum." Ukala bir pislik gibi girdim ve şimdi pişmanmışım gibi sinmiş durumdayım. Ama pişman değilim. "Yaptığım şeye dikkat çekmek istemiyorum. Yaptıklarımıza. Sonra da artık biz olmadığımızı düşünmesini istiyorum." Elimini saçlarımdan arasından geçirip enseme kavriyorum.

"Yani bir şeyleri keşfetmek istemiyor musun, yoksa keşfedersen geri dönüşü olmayacağından mı korkuyorsun?"

Başımı kaldırıp rengi solmuş tavana tekrar bakıyorum ve tavanı görünce öfkem artmaya başlıyor.

"*Bu* soru tam da *bu* yüzden onun hakkında burada konuşmak istemedim." Az önce söylediklerimden irkildim.

Konuştum. Bu duyguya uzaktan bile yakın olduğumda asla konuşmam. Bu öfke. Çaresizlik hissi. Cevaplayamadığım sorular ve neden gibi basit bir şeyi bilmemenin beni daha az hissettirmesi. Daha az erkek. Grace gibi birinin ihtiyaç duyacağından daha az önemli.

Doktor bir şey söylemiyor. Bir kaşını kaldırıyor. Beni önemseyen bir annem olsaydı, muhtemelen öyle bir bakış . Az önceki konuşmamın saygısızca olduğunu.

"Özür dilerim. İsteyerek olmadı-"

"Eğer onun hakkında burada konuşmak istemiyorsanız, sizi anlarım. Burası üzerinde çalışmanız için bir alan.

şeyler. Eğer onun bir konu olmasına hazır değilseniz, benim için sorun yok."

"Tamam-" Başparmağımla işaret parmağım arasındaki baskı noktasını olabildiğince sert sıkıyorum. beri zıplayan bacağımı yavaşlatmaya çalışarak kafamın içinde yavaşça dörde kadar sayıyorum.

"Sammy ve Miles bu yaz ne tür şeyler yapacaklar?" Doktor soruyor.

"Mesele şu ki, daha fazlasını yapmak istiyorumOnunla. Onunla samimi olmak istiyorum." Bu muhtemelen onunla yapmak her şeyi etmenin en G dereceli yolu. "Ama ben-" Terapistime onu kaybetmekten korktuğumu, ailemden olmayan biriyle olan birkaç ilişkimden birini yok etmekten korktuğumu nasıl söyleyebilirim? Benimle vakit geçirmek için para ödediğinden beri, ne kadar uygunsuz da, ona karşı bir şeyler hissettiğimi? *Sikeyim*.

"Michael, burada iyi bir şeyin farkına varmanı istiyorum" diyor ve dikkatimi çekiyor. "Benimle daha önce hiç bu şekilde gerçekten istediğin biri hakkında konuşmadın. Geçmişte konuştuğumuz tüm kadınlar Molly ya da seninle yatmaya *çalışan* kadınlardı. Bu bana bir şey söylüyor. Bana onun senin için yeterince önemli olduğunu ve bu konuda dikkatli davranacak kadar akıllı olduğunu söylüyor. Onunla."

Bunu bir dakika beklettim. O haklı, ama ben hala ne yaparsam yapayım onunla ilişkiyi mahvetmek üzereymişim gibi hissediyorum.

"Doktor, ama ne yapmam gerekiyor?" Ellerimi saçlarımin arasında gezdiriyorum.

"Buna ya hep ya hiç durumu olarak bakıyorsunuz. Bunun nedenini anlıyorum ama belki de her seferinde bir anı değerlendirebilirsiniz. Belki birbirinizi bu şekilde keşfedersiniz. Başladığınız bir şeyse, nereye gideceğine bakın. Ama ona karşı dürüst olun, beklentilerini belirleyin. için ne olduğunuzu etiketlemek istemiyorsanız, bunu hissedin. Bakalım o da bunu isteyecek mi?"

"Bu onu üzmeyecek mi?"

Doktor sandalyesinde daha dik oturuyor ve sorumu düşünüyor. "Bu her zaman mümkün. Onun duygularını kontrol edemezsin, sadece kendi duygularını kontrol edebilirsin. Bununla , ne düşündüğünüz konusunda açık ve dürüst olabilir, ihtiyacınız varsa sınırlar koyabilir ve yanıt verme ve tepki gösterme konusunda saygı gösterebilirsiniz."

"Ama bunu istemezse ne olacak? Tüm bunlardan sonra istediği şeyin ben olmadığımı anlarsa?"

"O zaman cevabınızı almış olursunuz. Bundan sonra yoluna devam edersin ve bu bilgiye sahip olarak onunla ilişkini düzenlersin. Mesele şu ki, Michael, ilişkinizi geliştirmenin getirebileceği olası tüm kötü şeylerden endişe ediyorsun, ama ben sana bunun belki de farklı bir şekilde sonuçlanabileceğini hatırlatmak istiyorum."

"Ama eğer giderse, bir daha asla gibi olacağımı sanmıyorum."

"Belki değil, ama kendine gerçekten bakarsan, zaten aynı olmadığını göreceksin. Aştığın sınırlar her neyse, bazı şeyleri değiştirmiş." Doktor öne eğilir, dirseklerini dizlerine . "Ama Michael, değişim kaçınılmazdır. Nasıl istediğine karar vermek sana kalmış."

Grace

"GRACE!" BENNY TEZGAHIN ARKASINDAN BAĞIRIYOR.

Annem kahvesini sadece sade içer ve Brews & Books'taki ev karışımının en iyisi olduğuna yemin eder. Ben de buzlu kahvemi genellikle ama son zamanlarda tatlı bir şeylere ihtiyacım var. Burada bana menü dışı özel içecekler hazırlayacak birileri olduğu için şanslıyım.

"Teşekkürler, Ben."

"Çikolatalı kek buzlu soğuk demleme." Elini gülümsüyor.

Bir yudum aldıktan sonra ona "Mükemmel," diyorum. "Son zamanlarda tadı çikolatalı krema gibi olan her şey için havamdayım." Omzumu silkiyorum ve gülümsüyorum.

"Son zamanlarda River'la konuştun mu?" Sorma şekli, bir sorun olup olmadığını merak etmeme neden oldu.

"Neden? Ne oldu?"

"Hiçbir şey," diyor hızla, tezgahı bir bezle silerek. Tekrar tekrar. Bir şey oldu. Ve şimdi bilmem gerekiyor. "Dışarı çıktığımızdan beri beni aramadı ya da mesaj atmadı. Bilmiyorum."

"Benny! Kızımı geri ver," diye bağırıyor annem omzumun üstünden. ters ters

bakıyorum. "Anne, bir saniye."

"Git, yok," diyor.

Büyük boy kanepedeki küçük düzenimize geri dönüyorum. "Bu çok kabaydı ve sen de bunu biliyorsun."

Omzunu silkiyor. "Muhtemelen River'ın neden kızgın olduğu hakkında bilgi almaya çalışıyor ve iyi bir otoriteye sahibim çünkü kasabaya yeni taşınan yoga eğitmeniyle dışarı çıktı."

"Bunu nereden bildiğini bilmek ister miyim?"

Sandviçinin son lokmasını ağzına atıyor. "Muhtemelen hayır. Bu arada ben de sana olduğunu biliyorum."

Kahvesinden bir yudum daha alıyor ve beni hemen sinirlendiren bir bakış atıyor. "Hayır.

Bunun hakkında konuşmuyorum. Senin bir ses tonun var."

"İyi. Sadece ne yaptığını bildiğinden emin ol, Gracie."

"Gördün mü, bir ton. Ne yaptığımı biliyorum anne."

Kaşını çatıyor. Soldaki de, "dikkat " diyor.

"Beni ikna etmene gerek yok. O adama ne kadar uzun zamandır aşık olduğunu biliyorum." Gözlerim az önce patlattığı soğukkanlı bombayla buluşmak için yukarı fırlıyor. "Beni kandıramazsın. Başkalarını belki, ama beni değil. Aşkını hiçbir zaman . Ama artık işin içinde Michael'dan fazlası olduğunu sana hatırlatmam gerektiğini hissediyorum."

"Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun?"

"Ondan hoşlanıyorum Gracie. Onu senin için seviyorum, hep sevdim ama seni çok seven iki küçük çocuk olduğunu hatırlatmak isterim. Senin güneş kadar parlak olduğunu düşünüyorlar, bu yüzden dikkatli davran. Bunun gerçekten istediğin şey olduğundan ve sadece bir ergen fantezisi olmadığından emin ol."

Yaptığı yorum beni kızdırsa da, konuşması berbat olsa da iyi bir yerden geldiğini biliyorum.

Alacağım. Dikkatli davranıyorum. Öyle değil mi? İstedğim şey onlar. Michael ve o çocuklar.

Annemle kahvaltı ettikten sonra havuz kenarındaki şezlonga kıvrılıyorum, çünkü bugün izin günüm ve çocuklar Asher'ın çiftliğinde. Düşmandan aşığa, MMA dövüşçüsü romantizminin sayfalarında kayboluyorum.

Güneşin sıcaklığı ve bu sayfalarda yazılı buhar arasında, sıcak, komaya sokan bir battaniyeye sarılmış gibi hissediyorum. Uzun zamandır kendimi bu kadar rahat hissetmemiştim. Sam ve Miles'la vakit geçirmeyi seviyorum ama iyi ki büyükanne-büyükbaba zamanı var. Yeniden şarj olmaya ihtiyacım vardı; çocuklar çok yorucu.

Sarsılarak uyanana kadar uyukladığımı fark etmiyorum bile. Kitabım kapandı ve şimdi gökyüzünde daha alçakta duran öğleden sonra güneşine gözlerimi kısarak bakıyorum. En az bir saattir dışarıda olmalıyım, bedenim ağır ve yorgun hissediyor. Bir rüya gördüğümü biliyorum ama tam olarak ne olduğunu hatırlayamıyorum.

Bir karıncalanma boynumdan kollarıma doğru ilerliyor. Bir nefes ve sonra gözlerimi tekrar kapatıyorum, olabileceklere odaklanmaya çalışıyorum.

Bir odaya ya da kapalı bir alana giren sisin parıltısı. Nerede olduğunu söyleyemiyorum ama buhar gibi kabarıyor. Parmaklarımı birbirine sürtüyorum. Nemli gibi geliyor, nem gibi. Boynumun etrafında bir gerginlik hissediyorum. Çene çizgimin altındaki nabız noktalarımı saran bir basınç. Hafifçe ve biraz oksijen kaybediyorum ama acıtmıyor. Biraz başım dönüyor ama havasız kalmıyorum. Sis ve his sadece bir dakika sürüyor, ama bu her neyse iyi hissettirdiğini bilmem için yeterli bir süre. Daha önce hiç böyle bir uyarılma hissetmemiştim.

Bir şeyler geliyor. Az önce en iyi arkadaşımın çok yaramaz bir liste yaptığımızı unutmuş değilim. Seçeneklerle dolu bir liste. Ve sırada ne olduğunu görmek için hiç bu kadar hevesli olmamıştım.

"Jab. Çapraz. Kafaya kroşe. Vücuda kroşe. Diz. Arka bacak tekmesi."

"Mac." Gülüyorum, nefes nefese.

"İt. On saniye daha. İki saniye daha. Başla."

Terden sıırılsıklam oldum ama benim en sevdiğim yöntemlerden biri. Pedlere vurmanın gerçekten tatmin edici bir var. Son raundu homurdanarak . Zil çaldığında birkaç derin nefes alıyorum. Üç saniye tutuyorum ve sonra kalp atış hızımı düşürmek için bırakıyorum.

"İyi iş, Grace. Beş dakikan daha var. Depoyu boşaltmak ister misin?" Yorgunum ama kendimi zorlamak istiyorum. Bir kere yaptıktan sonra hep daha iyi hissederim. Ve buhar odası bundan sonra güzel bir ödül olacak.

"Hadi ."

Üçüncü turumda, çömelmenin ortasında başımı kaldırdım ve Callen ile Michael'ı bana bakarken yakaladım. Ve , ne tür bir sapkınlığın kilidini açmak istediğime dair bir fikir edinmiş olabilirim. Eğer evren beni uyandırmak ve odaklanmam için cesaretlendirmek isteseydi, zaman kıcımı eğip bacaklarımı indirdiğim bu an olurdu. Ben gülümsüyorum, ikisi de gülümsüyor, Callen eldivenli sağ eliyle Michael'göğsüne vuruyor. Antrenmana geri dönüyorlar ve bacaklarım yanmaya devam ediyor, ancak son otuz saniye uçup gidiyor çünkü aklım artık bu antrenmanın yakınında değil. Şehrin en seksi iki erkeği sanki dikkatlerini çekmişim gibi vücudumu inceliyorlar.

Spor salonundaki duşta antrenmanımı bitirirken hâlâ o beklenmedik bakışları düşünüyorum. Kilerde olanlar her zaman umduğum şeyi, onun beni istediğini doğruladı. Ne yapacağımın söylenmesini ve ne bilmemenin verdiği beklentiye seviyordum. Ona itaat etmek ve bunun için ödüllendirilmek istiyordum. Ama şimdi, bir sonraki hamleyi yapmasını bekliyordum. Ya pişman olur ve olanları görmezden gelmek ?

Bir kapının çarpmasıyla irkiliyorum ve gözlerimdeki suyu siliyorum. On duşu birbirinden ayıran yarım duvar kabinler, bir diğerinin içini göremeyeceğiniz kadar yüksek. Tüm cinsiyetlere açık bir alan olduğu düşünüldüğünde ideal yeterli mahremiyet sunuyor. Zorlu bir seanstan sonra su basıncı

mükemmel

ve vücuduma yukarıdan ve iki taraftan vuruyor.

Riggs Spor tesisinin güzelliği akıp gitmesidir. Antrenman ve iyileşme söz konusu olduğunda sporcuların umabileceği her şey burada mevcut. Fizik tedavi eğitim kanadı Mac'in spor salonuna bağlanıyor ve kaya tırmanışı tesisi spa seviyesindeki iyileşme koridoru aracılığıyla tüm tesislere bağlanıyor. Uzun bir iş gününün ardından spor salonunu atlayıp sadece buhar veya kızılötesi saunaya girdiğim çok olmuştur. Genellikle kriyoterapiyi atlıyorum.

Buhar odasının dışında iki çift sandalet duruyor. Kendi kendime gülümsüyorum ve heyecanı bastırıyorum.

Gizlice baktığımda gördüğüm buhardı, sis değil.

Ben duşlara girmeden önce spor salonu oldukça boştu, bu yüzden kimin olabileceğini tahmin edebiliyorum. Eğer düşündüğüm kişiye, Strutt's Peak'te yaşayan herkes için nihai fantezi olabilir.

Kapıyı ve buhar yeni kesilmiş olmalı, çünkü kalın, ıslak ve görüş mesafesi çok az. Net göremiyorum ama odanın yanındaki banklara tünemiş iki adam olduğunu biliyorum. Gözlerim burada geçirdiğim birkaç saniye içinde de göğüslerinin çıplak olduğunu ve bellerinde sadece bir havlu olduğunu görece kadar alıştı. Callen arkasına yaslanmış, başını kaygan beyaz fayanslara dayamış, gözleri kapalı gülümsüyor.

"Gracie. Buraya gelebileceğini düşündüm."

Havlumu sıkıyorum. Ve Michael'ı alanın en uzak tarafında bulmaya çalışıyorum. İzliyor mu yoksa sadece dinliyor mu anlayamıyorum. "Mac beni sınadıktan sonra bu benim ödülüm." Callen'a daha yakın oturuyorum ve onu taklit ederek başımı arkaya yaslıyorum. Gözlerimi kapatıp ılık, nemli havayı içime çekiyorum. Nefesimi verdiğimde omuzlarımın rahatladığını ve boynumun hemen gevşediğini hissediyorum.

Callen'a soruyorum, "Geçen haftaki topallaman nasıl? Daha iyi mi?"

"İlk başta dizimden kaynaklandığını düşündüm ama ağrı kuadrisimde biraz daha fazla. Muhtemelen sadece gerilmiş. Isı kullanıyorum." Gözlerini açıyor ve bana gülümsemek için gözlerimle buluşuyor. "Sorduğun için teşekkürler."

"Alabilir miyim?" Kalçasını işaret ediyorum.

"İyi olacağım," diyor, daha yükseğe oturmak için kendini zorluyor.

"Bakacaksın, evet. Ama Colorado'en çok aranan spor terapistlerinden biri sana bakıp bakamayacağını soruyor. Ve inatçılık asla iyi görünmez, Cal. Senin gibi bir adama bile."

Michael bu söze bir kahkaha attı. "Seni orada tutuyor, Cal. Grace bana sorsaydı," diye duraksıyor ve bu duraksama benim ona bakmama neden oluyor, "ellerini koymasına izin verirdim."

Sözlerinin getirdiği gülümsemeyi bastırmaya çalışıyorum.

Callen'a biraz daha yaklaşıp dizinin üstüne baskı uyguluyorum. Başparmağım ve işaret parmağım arasındaki dokumayı dizinden yukarıya, dörtlüsünün ortasına doğru gezdiriyorum. Yapılı bir adam, bu yüzden kaslı kalçaları güçlü, ama gerginliği hissedebiliyorum. Neredeyse bir düğüm gibi. Daha fazla baskı uyguladığımda yüzünü buruşturuyor.

"Size gösterebileceğim bazı esneme hareketleri var. Çalışmak için köpük rulo da kullanabilirsiniz, ancak çalışırken hareket ederken bir kompresyon sargısı kullanmalısınız. Ve eğer egzersiz yapıyorsanız, ısı diğer her şeyi yatıştırmak için harikadır, ancak bu sorun için kriyoterapi kullanmalısınız. Bunun için burada. Ekibimdeki herhangi biri sizi bunun için hazırlayabilir. Mac de."

"Bir hafta öncesine göre daha iyi hissediyorum."

"Bu iyi bir şey. Ama artık yirmili yaşlarında , bu yüzden vücuduna daha özenli davranmaya başla, özellikle de yaralandığında." Ona gülümsüyorum, bunun gereğinden biraz daha sert olduğunu fark ediyorum. Sporcularıma karşı böyle bir üslup kullanıyorum ama arkadaşlarıma karşı böyle olmamalı.

Buhar şimdi daha ince ve Michael'ı daha net görebiliyorum, ona dönüp kontrol ediyorum

Buna tepkiyi. Saçlar ıslak nem uzun parçaları kıvrıyor. Bu bana onu ilk gördüğüm zamanı hatırlatıyor, ki o da artık bir ömür önceymiş gibi geliyor. Kollarını arkasındaki duvarın kıvrımına dayamış, göğsünden aşağı su ve ter damlaları süzülürken bile kendinden emin bir şekilde uzanıyor. Ve evet, yardım edemem ama alanı kaplayışını takdir ediyorum.

"Benim tahminim sadece bir zorlanma olduğu yönünde. Bahsettiğim şeyleri yaparsan muhtemelen MR çektirmene gerek kalmaz ama ağrı önümüzdeki hafta içinde artar ya da geçMR istiyorum."

"Evet, hanımefendi." Gülüyor. Dış uyluğu boyunca kayan ellerime bakıyor. "Bunu yapmaya devam edebilirsin; itiraz etmeyeceğim." Sonra biraz daha yaklaşıyor ve fısıldıyor, "Ama eğer yaparsan, Michael'ı bir memura saldırmaktan tutuklamam çok olası."

Tekrar Michael'a bakıyorum, hiç kıpırdamamış. Buhar odasının o tarafının sahibiymiş gibi orada oturuyor. Bacaklarını havlusunun bir tarafı sol kalçasını gösterecek kadar açmış, hepimizin ne kadar az giyindiğimizi hatırlatacak kadar yüksek.

"Haklı," diyor Michael, sesi daha derinden geliyor.

Elimi aynı şekilde hareket ettirerek başladığım işi sürdürüyorum. "Başkasının ne yapacağından korkarak kendimi sınırlamakla hiç ilgilenmedim."

Callen bir kahkaha atar. Michael bakışlarını ona çevirir. "Şimdi gitmen için iyi bir zaman olabilir, Cal."

En iyi arkadaşım bunun için beni cezalandırabilir. *Sadece umut edebiliriz.*

Ellerimi durdurup çekiyorum ve oturduğum yerin iki yanındaki ıslak bankın üzerine koyuyorum.

Callen ayağa kalkar. "Grace, uslu dur."

"Bunun bugün listemde olduğundan

emin değilim, Cal."

Michael'ın bir ses çıkardığını duyuyorum ve sırtıttığını görüyorum.

Callen buhar odasının kapısını açarken gülümser ve başını sallar. Çıkarken mırıldanıyor, "Tam zamanında."

Buhar patlıyor ve tıslama sesi sessizliğin yerini alıyor. Burada onunla birlikte olmanın heyecanı ve gerginliği mekânın sıcaklığıyla karışıyor ve başım dönüyor.

Onun rahat güvenini taklit etmeye çalışıyorum ve yakışıklı yüzüne bakıyorum. Boynundan göğsüne doğru inen bir su izlerken, oradaki tutam saçta kayboluyorum. Eğer aynı yolu izleseydi, karın kaslarından aşağıya ve doğrudan kalçalarında duran havlunun içine akardı.

Gözlerini üzerimde bulduğumda, şu anda arkadaşşımdan hiçbir iz olmadığını fark ediyorum. Sadece bir hafta önce o kilere çeken ve iç çamaşırlarımı çıkaran adam . Yaramazlık yapma dürtüsü; hayır, bundan daha fazlası, *ihtiyaç* içimde nabız gibi atıyor. Çizgileri çoktan aştık ve şimdi diğer tarafta ne içinde yuvarlanmak istiyorum.

Ben de dudağımı ısırdım ve onun

sözlerini ödünç aldım. "Göster bana."

Michael

ONUN SÖZLERİYLE SIKIM SEĞİRİYOR. ONDAN İSTEDİĞİM ŞEYİ TEKRARLIYOR. BİRÇOK HATADAN BİRİ İnsanlar Grace'inazik olduğu için aynı zamanda kolay lokma olduğunu varsayıyor. O bunun tam tersi. Size nasıl olduğunu söyler ama bunu nezaketle yapar. Bu yüzden istediğini istemesine şaşırmadım. Hep istemiştir zaten. Uzun zaman önce onun isteklerini bastıran hep ben oldum. Artık yeterince bekledi.

Pembe dudaklarını yalıyor. Beyaz duvarların, havluların ve buharın arasından sıyrılıyorlar. Onları etrafımda düşünmek beni o kadar sertleştiriyor ki aletim havlunun altına giriyor. Bu hareketle gözleri parlıyor ve tekrar bana bakıyor. Sıkıştırılmış havluyu çözüyorum ve bacaklarımı açıyorum. Kıza istediğini verebilirim. Sikim dışarı fırlıyor, tam olarak arzuladığı şeyi işaret ediyor ve sonra karnımın alt kısmına doğru geri çekiliyor.

"Gördüğün şeyi beğendin mi?"

Dudaklarında bir gülümseme belirirken, gözleri tekrar sikime kaymadan önce sadece birkaç saniyelğine benimkilerle buluşuyor. Kusurlarım var, ama aletimin büyüklüğü ve onunla ona yapmak istediğim tüm pis şeyler şu anda onlardan biri değil. Onun vücudumdan tahrik olduğunu görmek beni güçlü hissettiriyor. Bu bana kontrol edemediğim bir şey için endişelendiğimi hatırlatıyor. Aramızdaki enerji, beni kendine çekme şekli, uzun bana aitti. Şimdi bunun başka bir katmanının tadını çıkaracağız. Ve ben buna hazırım. Ellerini Cal'ın üzerinde görmek, ne kadar platonik olursa olsun, hoşuma gitmedi. Ellerini Cal'in dizlerinin üstüne sürdüğü anda onu buradan çıkarmaya hazırdım.

"Bana ne istediğini söyle Grace."

Boğazını temizliyor. "Kendine dokun. Seni okşarken görmek istiyorum-" "Sikim."

Tekrar gülümsüyor, teni kırmızı ve ıslak. "Evet. Sikine nasıl dokunduğunu görmek istiyorum. Nelerden hoşlandığını görmek istiyorum."

Onun sözleriyle inledim. Onu zar zor giydiği havlusuyla görmek, ne istediğini sormak. Arkadaşlık sınırlarını aştık geri çekilip onunla daha fazla ilerlememek için tek bir neden bile düşünemiyorum.

Taşaklarımı kavıyorum, sol elimle biraz çekiştiriyorum ve sonra sağ elimle sikimin çekiyorum. Başparmağımı yarıktaki hevesle bekleyen uyarılmanın içinden geçiriyorum ve sonra başın etrafında sürüklüyorum. Zaten o kadar sert ve hassasım ki kendimi tutabilmek için derin bir nefes almam gerekiyor.

Havlusunu indiriyor ve güzel göğsü bana çıplak görünüyor. Bu odadaki lanet buhar gibi güven fişkırıyor üzerinden. Ve bu çok seksi. Onun göğsünü hayal çok fazla zaman geçirdim. Son birkaç yıldır herhangi bir göğüs dekoltesi ya da sertleşmiş göğüs uçları dikkatimi çekti. Ama onları tam olarak görmek ağzımı sulandırıyor. Onları tatmak istiyorum. Çok sert emmek ve sonra güzel pembe meme uçlarının birini ısırarak istiyorum. Kendimi daha fazla tutma düşüncesiyle inliyorum.

Her birinin kıvrımı ve nefes alış verişleriyle birlikte yukarı aşağı kabarması ağzıma ne kadar sığacağını merak etmeme neden oluyor. Sıktıkça sikim ağrıyor, yumruğumu aşağı yukarı sürüklüyorum. "Kahretsin Grace, bunlar hayal ettiğimden daha inanılmaz."

iki eliyle meme uçlarını koparıp çekiyor ve ayrıık dudaklarından küçük bir inilti kaçıyor. Tekrar duymak istiyorum, ama bu sefer daha yüksek sesle.

"Amını okşadığını göreyim."

Gözlerini sikimden ayırıp yüzüme diyor. Belki ses tonuma şaşırdı, belki de hiç kimse ona duymayı hak ettiği tüm yaramaz şeyleri söylemediği için. Boşaldığında nasıl sesler duymak için açlıktan ölüyorum. Ama ondan önce, ne kadar istekli olduğunu görmek istiyorum. Benim için ne kadar açılacak, dişlerimle göğüslerini sıyırdığımda ağzımın içine nasıl eğilecek. Önce dilimi, sonra parmaklarımı ve en sonunda da sikimin amına girmesini beklerken kalçalarının hissetmek istiyorum.

Ayağa kalkarak kendini bankın kenarına yaklaştırdı ve olmasını umduğum pis bir kız gibi bir ayağını yerden kaldırdı ve oturduğu yerin kenarına tüneyerek kendini tamamen bana .

Kendimi daha sert, daha hızlı pompalarken inliyorum. "Dudaklarını aç, klitorisini göreyim." İtaat ediyor ve o kadar güzel ki. Pembe ve şimdiden parıldayan ıslak.

"Ne düşünüyorsun?" diye sorarken sesi nefes nefese çıkıyordu. Her santimini içime çekiyorum, her santimi benim için sergileniyor.

Sorusuna cevap vermediğimde tekrar soruyor, "Bana ne düşündüğünüzü söyleyin bayım." Ve , o lanet lakap. Sikim ağlıyor ve orgazmımın sahnenin dışında beklediğini hissediyorum.

"O güzel amcığa tükürmek istiyorum. Onu benim için güzel ve ıslak hale getirin ve sonra parmaklarımı içine sokun. sokup çıkarmaya başlamadan önce onları ne kadar derine sokabileceğini hissetmek istiyorum. Seni o kadar ıslatmak istiyorum ki avucumu ıslatacaksın. Ve sonra sana üçüncü parmağımı verirken onun gerilmesini izlemek . Bunu yaparken adımı inlediğini duymak istiyorum. Daha fazlası için yalvardığını duymak istiyorum. Beni nasıl öyle alabileceğini bilmem gerek."

Ve iyi kız gibi, ipucumu aldı ve "Beni nasıl istersin?" diye sordu. "Tekrar söyle."

Bu istek karşısında gülümsemekten kendini alamıyor. Söylediklerinin, benim sözlerim onu nasıl etkiliyorsa beni de aynı şekilde etkilediğini biliyor. Dolgun alt dudağını ısırarak soruyu tekrarlıyor. "Beni nasıl istiyorsun?"

Sikimi daha sert sıkıyorum ve kendimi daha hızlı pompalıyorum.

"Sert. Sert. Ama yavaşça, böylece amının beni ne kadar sıkı kavrayacağını tadını çıkarabilirim. Onu cezalandırmak istiyorum ki benden önce kimseyi hatırlamasın. Nazik olmak gibi bir niyetim yok Grace. Ne kadarını görmek istiyorum. Ne kadarını tutmam gerektiğini." Yumruğumu şimdi daha yavaş pompalıyorum, hala meme ucunu koparma şekline ayak uyduruyorum. "Siktir. Vücuduna yapmak istediğim şeyler..."

Üst dudağımı yalıyorum, tuzlu suyun tadını alıyorum. Buhar ve ter . Damlatıyorum ve vücudundan akan damlacıkların görüntüsü, tüm bu alışverişin ne kadar seksi hale geldiğini daha da artırıyor. Onun hakkında çok fantezi kurmuştum ama hiç olmamıştı. Hiç bu kadar iyi olmamıştı. Ve henüz ona dokunmadım bile.

Ne kadar zamandır burada olduğumuzu düşünmek istemiyorum. Zaman, sayılar, sayma, bunların hiçbirinin burada yeri yok. Vücudunun beni adeta çağırmasından başka bir şey istemiyorum.

Ama yüzünün daha da kızardığını ve teninin sırlıslıkla olduğunu gördüğümde, ne kadar uzun süredir burada olduğumuzu . İkimizden birinin diğerini doyurmadan istemiyorum.

"Seninle işim bitmeye yakın bile değil ama buradan gerekiyor," diye mırıldanıyorum. Bana gülümsüyor ve o zaman fark ediyorum ki, kesinlikle aşırı ısınmış. Havlum altımda sırlıslıkla, bu yüzden dışarıdan yeni bir havlu almak için çıkışa doğru ilerliyorum. Kapıyı açtığımda hemen iki tane ama onları görmezden gelmemize ve başladığımız işi bitirmemize izin vermeyecek üç dikkat dağıtıcı da gözüme çarpıyor.

Onu banktan yukarı çekiyorum. "Kollar yukarı."

Ayağa kalkarken kollarını kaldırıyor, böylece havluyu etrafına sarabiliyorum ve kalması için öğtebiliyorum.

Kapalı. Havlumu belime sararken kıpırdamıyor, aletimi çok belli olmayacak şekilde yukarı çalışıyorum.

"İki kadın ve kardeşim var," diyorum. Gözleri açılıyor.

"Hangi kardeşin?"

"Hukuk."

İki parmağımla çenesini hafifçe kavıyorum ve onu kendime doğru eğiyorum. "Burada işimiz bitmedi. Bunu evde bitirmeyi planlıyorum."

Evet anlamında başını sallıyor, gözleri daha fazla detay arıyor. Ama şu anda sadece tepki veriyorum. Tek planım bunun elimden kayıp gitmesine izin vermemek. Artık geri dönüş yok, sadece ileri. Bu yüzden çenesini yaklaşıtıyorum ve dudaklarımı hafifçe onunkilere değdiriyorum. O daha beni öpmeden geri çekiliyor. Eğer oyalanır ve dudaklarının benimkilerle buluşmasına izin verirsem, dilini tadarsam ya da ona başka bir şekilde dokunursam, bu alanı asla terk etmeyeceğiz. Onu hak ettiği şekilde öpersem, o zaman saniyeler içinde bu havluları temizler ve onu burada, sadece birkaç metre seyirciler anlamsızca beceririm.

"Gidelim," diye fısıldıyorum, onu arkama çekerek. Serin hava vurduğunda, onu solumak neredeyse acı veriyor. Buhar odasının kapısı arkamızdan kapanmadan önce Law beni çağırıyor.

İlk başta Grace'i görmemiş olmalı, çünkü "Michael, seni iki yeni arkadaşla tanıştırmak istiyorum. Kasabaya geldiler-" sözünü kesti. Hâlâ onunkini tutan elime bakıyor ve anlamadığım bir nedenle elimi bırakıyorum. Sanki bu onun fark etmesini engelleyecekmiş gibi. Neden umursayayım ki?

"Grace, buhar odasına bensiz mi girdin?" diye şaka yapıyor.

"Antrenmanların çok uzun sürüyor," diyor yanımdan geçerken, omzunun üzerinden bana doğru bakarken, "Bekletilmekten hoşlanmıyorum," dediğini duyuyorum. Bu yorumun bana mı yoksa ona mı yönelik olduğunu anlayamıyorum ama elini bırakmakta bu kadar acele ettiğim için kendimi bok gibi hissediyorum. Orada durup değişik tokuşa tanıklık eden kızların yanından geçerken, "Selam kızlar," diyor. Duraksayıp bana bakıyor ekliyor: "Şu uzun olan benim. Çek ellerini."

Law gülerek yumruğunu ağzının önüne atıyor. İkimiz de onun uzaklaşmasını ve soyunma odasının çift kapısından geçerek gözden kaybolmasını izliyoruz. "Siktir et beni koşarken. Sanırım küçük Gracie McKenna az önce bacağına işedi."

"Sende bir sorun var." İki kadın gülüyor.

"Kulağının arkasında parıltı var." Spor çantama doğru ilerlerken fiske vuruyorum. Saçlarını karıştırıyor. "Lanet olsun. Artık sahip olduğum her şeyin üzerinde sim var." Gülümsüyorum. Aptallığını hak ediyor.

Bana o kendine has kızgın bakışlarını yöneltiyor. "Bunun peşinden nasıl koşmuyorsun? Tanrım, birinin kıcıma böyle sahip çıkması için neler vermezdim."

Ona kaşlarını kaldırıyorum.

"Öyle değil, değil." Ellerini kalçalarına koyuyor ve gerçekten düşünmek için başını yana eğiyor. "Şey, belki. Bir kadın tarafından domine edilmek eğlenceli olabilir. Her neyse, seni sikik. Şu anda mesele ben değilim," diye bağırır. Sonra kaşlarını oynatıyor ve "Sen bakıcılarıyla oynarken bu gece çocukları benim almamı ister misin?" diyor.

Şakasını kabul etmiyorum bile, çünkü çocuklar zaten babamda kalacaklar. İstedğim tek bir şey var ve bunların hiçbirini fazla düşünmeyeceğim çünkü az önce bana "benim" dedi.

HAYATIMDA HIÇ BU KADAR ÇOK SU İÇMEMİŞTİM. ÇANTAMI KIRBAÇLADIĞIMDA YÜZÜM HALA PEMBEYDİ. omzumdan çıkardım ve tişörtümü attım. Vücudumun nemli haliyle bu spor sütyenini nasıl bu kadar hızlı giyebildiğim hakkında hiçbir fikrim yok. Oradan çıkmam gerekiyordu. Az önce olanlar yüzümden okunuyordu ve bunun Kanun tarafından söylenmesine izin verecek değildim.

"Aman Tanrım." Gözlerimi kapatıyorum, telaşlanıyorum ve her şeyi zihnimde yeniden canlandırdığımda çok tahrik oluyorum. Eve dönüşümü zar zor hatırlıyorum. Ağzımdan çıkan talepleri. Ne istediğimi ve Michael'ın benden ne gördüğünü ve istediğini duymak çok iyi hissettirmişti.

Ve kutsal cehennem, vücudu. En azından her yaz kaplıcalarda yüzerken görmüştüm. Onu binlerce kez tırmanırken izledim ama bu farklıydı. Daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim. Evrene küçük bir selam göndereceğim çünkü gördüklerime yakın şey beklemiyordum. Ve bir çıkıntı olduğunu biliyordum. Ortalama ile küçük arasında olsaydı çok yazık olurdu. Ortalama ve hatta ortalama-küçük ile çok şey yapılabilir, ama hayır, genetik veya anatomi piyangosu bu adama nazık davrandı. Boyutlandırma gününde sıranın en önünde olmalıydı. Bu neden nabzımı hızlandırıyor? Tek duyduğum yankıda "sik, , sik, , sik" diye çalan ses klibi.

Gülüyorum. "Tamam, evet. Şimdiye kadar yaşadığım en ateşli müstehcen konuşma hakkında normal bir çıldırma." Bu benim en iyi arkadaşımdı. Az önce önümde muhteşem aletini okşarken bana leziz şeyler yapacağına söz veren adam.

Daha fazlasına *ihtiyacım var*. Bu artık sadece bir istek değil. "Siktir et," diyorum kendime. Artık fazla düşünmeyeceğim.

Arka bahçeye açılan penceredeki yansımaı yakalıyorum, kendimi işaret ediyorum. "Bunu sen yapıyorsun. Kendine gel." Berbat . Ve eğer eve geliyorsa on beş dakikadan kısa bir süre içinde bir tanrıça gibi görünmem ya da azından hissetmem gerekiyor. Belki de banyosundan bir havluyla çıkmalıyım. Onları çok seviyor görünüyor. Ama bir yığın katlanmış giysinin yanından geçerken aklıma daha iyi bir fikir geliyor. "Mükemmel." Michael'ın beyaz atletlerinden birini kaptım.

Bir duş bana iyi gelecektir. Ebeveyn banyosunun köşesindeki muhteşem küvete bakıyorum. Sonra da makyaj masasının üzerinde en mükemmel rahatlama davetiyesi gibi duran yağ, köpük ve bomba sepetini görüyorum. "Yakında seninle vakit geçireceğim, seni muhteşem şey." Ama şu anda hızlı olmam gerekiyor. En hızlı duşu alıyorum. Saçımı yıkamayı atlıyorum, ama ilk turda vücut yıkaması, ikincisinde de peeling kullanıyorum. Yalayacağım yerlerin temiz ve pürüzsüz olması gerekiyor. Son dakikada tıraş bıçağımı da biraz temizliğe ihtiyaç duyduğum yerlerde çalıştırırım.

Duştan çıkıp makyaj masasına giderken garajın kapandığını duyuyorum. Midem alt üst oldu. Adam evdeydi. Hızla dişlerimi fırçalıyorum, sonra tarağı saçlarımda gezdiriyorum, olabildiğince hızlı bir şekilde losyon sürüyorum ve sütyensiz beyaz atletini kot pantolonumla birlikte üzerime geçiriyorum. Buhar odasında olanları yeniden düşündüyse, ihtimale giyinmiş ve hayal kırıklığına hazır olduğumu fark ettim. Ya da benim yaptığım gibi tam gaz devam etmek istiyorsa, göğüslerim atletinin içinde çok açık bir şekilde ön ve merkezdedir.

Lütfen, lütfen, tam gaz devam edelim.

Aşağı indiğimde Michael'ı spor çantasının yanında tezgâhın üzerine yığılmış birkaç poşetle görüyorum. "Neden bu kadar uzun sürdü?" Mutfığa girdiğimde sordum.

Sırtını bana dönerek, "Miles Bay Tavşan'ı arabamda bıraktı ve ben de onu

Babam bu gece gerçekten orada uyusun ve gece yarısı onu için beni aramasın diye. Sonra durup... mağazadan birkaç şey almam gerektiğini düşündüm."

Bavulundan ne çıkardığını görmek için yaklaşıyorum, ama kafasını kaldırıp baktığında, bir iki adım atıyor ve hareketinin ortasında duraklıyor. Tüm dikkatini bana vermesi inanılmaz bir his. Bana bakışı, şimdiye kadar hissettiğim her türlü kafadan daha iyi. Bakışlarını vücudum boyunca yerden yüzüme sürüklüyor ve bu bakış, tenimde günahkâr bir vaat gibi serin bir karıncalanma bırakıyor.

Dudaklarını yalıyor ve bakıyor. Ve sanki bir karar vermiş gibi hissediyor. Bir şey söylemek yerine kutuyu üzerine bırakıyor ve bana doğru yürüyor. Hızlı ve niyetli bir şekilde ve nefesimin boğazımda düğümlenmesine neden olarak. Beş ya da altı adımda benim alanıma giriyor, beni sıkıştırıyor. Korktuğum için değil, momentumdan geriye doğru hareket ediyorum. Eli öne doğru geliyor ve boynuma kelepçe takıyor. Bu tutuş bir rehber gibi hissettiriyor, şimdiye kadar sadece nazik olduğunu bildiğim bir adamdan gelen sahiplenici, alfa bir hareket. Sırtım duvara çarpıyor ve ağzı tam dudaklarımın önünde duruyor.

"Benim gömleğimi giyiyorsun," diyor, bana doğru eğiliyor, o kadar yakın ki dudakları gömleğimin kabuğuna değiyor.

Kulak.

Sesinin çakıltaşı bana o kadar sert çarpıyor ki dizlerimin bükülmesini engellemek için sırtım dikleşiyor.

Sonra yüzüme odaklanabilmek için bir santim geri çekiliyor. "Sana bunu yapman için izin verdiğimi hatırlamıyorum Grace."

"Yapmadın," diye karşılık veriyorum, onun yakınlığı karşısında neredeyse nefes nefese kalıyorum. Parmakları boynumda hafifçe titriyor, istemsiz bir esneme gibi, ama acıtmıyorlar. Orada sabit kalıyorlar ve ben dokunuşun kalmasını memnuniyetle karşılıyorum. "Ben istediğimi aldım. Sen de aynısını yapmayı mı planlıyorsun?"

Gülümsüyor ve küçük bir kıkırdama duyuluyor. "Buna inansen iyi edersin, bebeğim."

Hızla hareket ederek, alt dudağımı yalayarak beni şaşırtıyor. Ona kısa bir tat veren hızlı bir kaydırma. Onun kendisiyle savaşını izliyorum, çünkü ondan yayılan adrenalini hissedebiliyorum. Kendine her şeyin yolunda olduğunu söylemeye çalışıyor. Bundan sonra olacakların hiçbir şeyi değiştirmeyeceğini. Ama ikimiz de bunun en büyük yalan olduğunu biliyoruz. Bu her şeyi değiştirecek.

Hiç planlamadığı ya da belki de mümkün olduğunu hiç düşünmediği tek şey, hiç kimseyi ya da hiçbir şeyi ondan daha fazla istememiş olmamdı. Belki de ona olan aşkım bunca zaman içinde soldu. Ama evrim ve karasevdayı saygıya, arzuyu da sızlayan bir arzuya dönüştürdü.

"Eğer seni incitirsem..." Gözlerimin içine yalvarırcasına bakıyor, sanki iç çatışmasının özünde bu varmış gibi. Vücuduma bakıyor, meme uçlarımın gömleğinin yivli pamuğuna nasıl baskı yaptığını fark edince sözlerindeki ciddiyet bir anlığına azalıyor. Malzemenin fırçası çok küçük, ama her duyu sınırdarken, lüks bir şekilde enfes hissettiriyor.

"Yapmayacaksın," diye cevap veriyorum. Boğazımın etrafındaki eli tekrar esniyor. Baskısı sahiplenici ve ona boyun eğme hissi heyecan verici. "Aynı şekilde ben de seni incitmeyeceğim."

Gözleri sıkıca kapanıyor. Sanki bu sözü bekliyormuş gibi.

Gözlerini açtığında, diğer elinin tişörtün içinden meme uçlarımın çıktığı göğüslerimin uçlarına kadar sıyrıldığı gibi vücudumda . Birini kavıyor ve sıkıyor, diğer eli boğazımdan hiç ayrılmıyor. İkimiz de bunun tatlı ya da şehvetli olmayacağını bildiğimiz için nefes nefese kalıyoruz. Hayır, bu, suyu çok uzun süre kaynamaya bıraktığınızda olan şey, kaynamıyor, buharlaşıyor, sonra tencere aşırı ısınıyor ve sonunda patlıyor.

Başını aşağı eğerek gömleğimin üzerinden göğüs ucumu ısıtıyor. Bunun şaşkınlığı, acısı beni zıplatıyor ve küçük bir çığlık zorluyor.

Bana bakıyor ve gülümsüyor, bana bekleyemeyeceğim şeyler vaat eden bilmiş, şeytani bir

gölümseme.

O sırtışı yansıtırken sözsüzce kabul ediyorum.

Ağzını açıyor ve göğsümü ağzına alıp emerken adeta hırlıyor, gömleğimi dili ve dudaklarıyla ıslatıyor. Diğer eli pantolonumun beline gidiyor. Ve bunun aciliyeti, sanki bu kıyafetleri bedenimden yeterince hızlı çıkaramıyormuş gibi, beni büyülüyor. Her hareketine uyuyorum ama yardım etmiyorum. Üzerimdekilerin hepsini yırtıp atmasını istiyorum, bunu kaslarının esnemesini izliyorum. Parmakları düğmeyi bulup açıyor ve sert bir hareketle elbiseyi kalçalarımın altına aşağı çekiyor. Beyaz şeffaf tangam da onunla birlikte gidiyor. Orta parmağı bacaklarımın arasını keşfederken ve zaten kaygan olan dudaklarımın arasından zahmetsizce süzülürken, avucunu doğru düzleştiriyor ve kısa bir rahatlama dokunuşuyla ürpermeme neden oluyor. Sözlerinin, hareketlerinin ve yakınlığının yarattığı uyarılmayı bastırıyor. Kadar ıslağım ki, iç uyluklarımdan aşağı damlamaya başladı.

"Seni daha öpmedim bile ama şimdiden olmuşsun." Arkasına elini boynumdan çekiyor, beni kavrayışının kaybolması beni hafifçe ayıltıyor. Onu geri istiyorum. Şimdi boşta olan eliyle gömleğini kaldırıp başının üzerine çekti.

Parmaklarının bacaklarımın arasında kayışını izliyorum. "Seni burada tekrar öpmek istiyorum." Bana bakıyor, gözlerimle buluşuyor.

Dudaklarımı yalıyorum ve neredeyse yalvarırcasına başımı sallıyorum.

Onun bu görüntüsü sarhoş edici. Bacaklarımın arasına bakışı, parmaklarının amımın kenarlarında kayışını izlemesi. Asla tam olarak istediğim yere dokunmuyorlar. Bu bir alay ve ben daha fazlasına ihtiyaç duyarak kıvranmaya başlıyorum.

"Lütfen," diye yalvarıyorum nefes nefese. Ve bu istek o gülümsemenin yeniden belirmesine neden oluyor. Ama ağzıyla ya da parmaklarıyla içime dalmak yerine, hızla ayağa kalkıyor ve bedenini benimkine doğru itiyor. İki eliyle yüzümü çerçeveleyip ve başparmağını alt dudağıma bastırarak uyarılmışlığımı da sürüklüyor. Kendime engel olamıyorum ve tadına bakmak için dilimi dışarı çıkarıyorum. Sadece bir anlığına, ama bu hareket dudaklarının sinsi bir sırtışa dönüşmesine neden oluyor.

Başparmağını tekrar geri çekerken, "Tadına bakmak bana ait," diyor. "Hoşuna gitti mi? Seni nasıl heyecanlandırdığımı tatmak?"

Cevap olarak mırıldanıyorum. Tek yapabildiğim bu.

Başparmağı alt dudağımın üzerinde yavaşça ileri geri hareket etmeye devam ediyor.

"Bu dudakları en son hissettiğimde... tek buydu. Haftalarca. Hatta aylarca."

Ama ne söylediğini düşünmüyorum, çünkü bir an sonra dudakları nihayet benimkileri alıyor. Ve yaptıkları şey bu, nefesimi tamamen alıyorlar. Beni ele geçiriyor. Aklımdan her şey düşüyor. Her endişe ya da fazla düşünce. Ağzımı aceleyle alıyor, sanki daha fazla kendini tutamayacakmış gibi. Başımı eğiyor, parmakları hala ıslak olan saçlarıma gömülüyor, böylece beni tam olarak istediği yere hareket ettirebiliyor. Dudakları alt dudağıma değiyor, onu yakalıyor ve dilini benimkini bulmak için içeri kaydırana kadar hafifçe emiyor. Acil ve zorlayıcı olarak başlayan şey, kalçalarımın öne doğru yuvarlanmasına neden olan bir ritme dönüştü.

Tanrım, onu öpmek bir tür zafer ya da galibiyet değil. Daha çok onaylanma gibi. Tüm hayatım boyunca bildiğim şeyin sonunda ödüllendirilmesi hissi. Vücudu, dudakları, dili benimkinin etrafında dönerken inlemesi. İçinde . Ve eğer seçmek zorunda , bunu aynı şekilde deneyimlemek için bu kadar uzun süre beklerdim.

"Kahretsin, ağzın çok güzel," diyor fısıltıyla. "Bunu senin de hissettiğini söyle, bunu hisseden sadece ben değilim."

"Ben de hissediyorum," diye fısıldıyorum. Bunu hep hissettim. Ama hiç bu kadar tam hissetmemiştim.

Beni hızla kaldırıyor. İki eli de çıplak kalçalarımın altına dolanıyor ve kaldırıyor. Kollarımı boynuna doladığım gibi onları beline doluyorum. Bizi merdivenlere doğru götürmeye başlıyor ve ben

de kulağının hemen altını, sakalının yumuşak teniyle buluştuğu yeri öpüyorum. Ve dudaklarım yeterli gelmediği ve daha fazlasını istediğim için

o noktayı. Hayvani bir şey beni ondan alabildiğim kadarını almaya itiyor. "Çok mu geç kaldım?" diye soruyor.

Geriye yaslanıyorum, çünkü ilk başta soruyu anlamıyorum. Tekrar göz göze , sorunun çapkınca olmadığını fark ediyorum. Daha büyük bir hisle doluydu. Bir endişe.

"Tahrik olduğunu ve beni istediğini biliyorum. Kahretsin, beni ne kadar istediğini hissedebiliyorum. Ama bana bunun senin için daha fazlası olduğunu söyle. Daha fazlası için çok geç olmadığını söyle. Bunun sadece keşfetmekten ya da aptal arkadaşlardan daha büyük olduğunu söyle."

Son sözlerindeki hayal kırıklığı karşısında dudağımı ısıırıyorum, sanki aramızdaki ilişkiye "çıkar ilişkisi" diyen biri olsaydı, onu ortaya çıkaracakmış gibi. Ben cevap vermeyince sessizliği o dolduruyor, söylediklerinden çok etkilenmiş. "Hâlâ fikrini değiştirebilirsin Grace. Eğer tüm bunların çok az ve çok geç olduğunu düşünüyorsan. Bunu unutmayı deneyebiliriz ve ben de seninle arkadaşlığımı bitirmek istemiyormuşum gibi davranmaya ederim."

Oh, Tanrım.

Her şeyi kabul etti. Ve sinirlerim tepeme çıkmalı ama çıkmıyor. Ona asla durmasını söylemem.

Bana öyle bir ihtiyaçla bakıyor ki, şakacılığını alıp . Bundan sonra nereye gideceğimiz konusunda ciddi ve bunu bilmemi istiyor. Öne doğru eğiliyor, burnunu çenemde hafifçe gezdiriyor, tenime sokuluyor. Bu samimiyet ve kırılğanlık karşısında nutkum tutuluyor.

"Ama bana hemen şimdi söyle Grace. Çünkü zar zor dayanıyorum ve bir kez sana sahip oldum mu, o iş biter. Ondan sonra benimsin."

Kollarımı hareket ettiriyorum ve ellerimi çene çizgisi boyunca kaydırıyorum. Dikkatini etrafında dönüp duran sinirlerden uzaklaştırarak dudaklarını ait oldukları yere çekiyorum. Onu sahip olduğum her şeyle öpüyorum. ve dilim duygularımı ona akıtıyor, sanki aç bir adama hayatının en lezzetli yemeğini yediriormuşum gibi. Kollarım boynuna ve omuzlarına daha sıkı sarılırken, o da karşılık olarak belimi ve kaburgalarımı daha sıkı kavıyor. Arkama yaslanıp nihayet kelimelerimi bulduğumda, "Dikkatini vermiyorsun" diyorum. Kaşları hafifçe çatılıyor, daha fazlasını bekliyor"Uzun seninim. Sen de benimdin. Senin için her şeyi ödedim."

Gülümsüyor ve göğsünün benimkine çarpışını kaçırmıyorum. Oyun zamanı.

"Buraya gelmenizin ne kadar sürdüğü artık önemli değil."

Yana eğilip boğazının sütununu yalıyorum. Sadece küçük bir parça ve dişlerimi aynı nokta boyunca kaydırıyorum.

Bir kahkaha attı.

"Şimdi, sonunda paramın karşılığını alıp alamayacağımı öğrenmem gerekiyor, yoksa paramı geri isteyeceğim-" Ve başka bir şey söyleyemiyorum çünkü bir sonraki saniyede kığım merdivenlerdeki halıya çarpıyor. Gülmekten kendimi alamıyorum.

Onu daha iyi tanımasaydım, ayağının takıldığını ya da tökezlediğini düşünürdüm ama Michael oldukça iyi ağırlık kaldırıyor ve beni asla düşürmeyeceğini .

"tek şey seni tekrar boşaltmam olacak, çünkü seni tatmayı ve erkeklerin kadınlarına nasıl bakması gerektiğini göstermeyi bitirdiğimde, sikimin her yerine boşalacaksın. Ben de sen adımı haykırana kadar kalan her şeyi yalayacağım."

Vay . Daha önce kimsenin böyle konuştuğunu duymamıştım.

"Bana daha fazlasını anlat" diyorum ve çok fazla olmamasını umarak dudağımı ısıırıyorum. Bu kadar açgözlü olmak ve bana vermek istediği her şeyden daha fazlasını istemek.

Bir basamak aşağı iniyor ve dizlerimi ayırıyor. Kalçalarımın arasına bakarken

dudaklarını yalıyor? Şöyle diyelim, bu artık yer imlerine eklenmiş bir fantezi-ilgi, bunun beklentisi. Bunu unutmam mümkün değil. "Senin için açlıktan ölüyorum, Grace."

Başımı omuzlarımın üstündeki basamağa yaslıyorum. Kıçım bir diğerinin kenarında tünemişken, bana doğru eğiliyor, yüzünü uyluklarım boyunca sürüklüyor ve tam amıma giriyor. Aşırı uzamış yüz kılları bu hissi daha da artırıyor. Nefesinin sıcaklığı beni ona doğru itiyor. Beni hissetmek, koklamak ve bunun sonucunda beni kızdırmaktan başka bir planı olmadan burnunu ve ağzını klitorisime sürttüğü fikriyle inliyorum. Bu çok ilkel.

"Bir şeylere tutunsan iyi , çünkü ikimiz de benim olduğuna ikna olana kadar bu amcığ yiyeceğim."

Küçük bir kahkaha daha . Olan biten her şeye karşı verdiğim korkunç bir tepkiydi bu.

Bana bakmak için geri çekiliyor ve gülümsüyor. "Edepsiz konuşmalar senin için çok mu edepsiz, Grace?"

"Hayır, değil. Tanrım, heyecanlandığımda gülüyorum. Sakın durma. Sakın-" Diyorum, ama dilini düzleştirip kıçımdan klitorisime doğru sürüklediğinde beni . Adam tüm göbeğimi okşuyor. Her özel ve bunu bir hırıltıyla noktıyor. Sanki diline doladığı en tatmin edici şey benmişim gibi.

"Michael," diye inliyorum nefes verirken.

Tek tepkisi dizlerimi daha geniş açarak geniş omuzlarının yaklaşması için daha fazla alan açmak oluyor. Sanki oral ön sevişme dersleri almış gibi klitorisimi ; sanki dünyadaki tüm sabra sahipmiş gibi yavaşça çekiyor. Artık hiçbir detaya dikkat etmiyorum, sadece seçimlerinin yansımalarına -ıslaklık, sıcaklık, baskı- dikkat ediyorum. Orgazmın hızla geliştiğini hissediyorum. Tenimi ısıtmaya başlayan o tatlı çirpını.

Aynı ritimde devam etseydi, beni oraya götürebilirdi. Çok uzun sürmezdi ama olan bu değil. *Tokatı* hissettiğimde ve duyduğumda çığlık atıyorum.

Amıma sertçe vuruyor ve sonra bir parmağını yavaşça içime çıkarıyor. Sonra tekrar tokatlıyor, bu sefer klitorisime gerçek dışı bir hassasiyetle vuruyor. Bu benim felaketim. Saf erotizmin sınırına düşüyorum ve vücudumu ele geçiriyor. Neredeyse boğulacaktım. Tek bir cezalandırıcı tokat ve tek bir parmağın girişiyle, onun etrafında nabız atıyorum. O anı delip geçen çığlık beni şok ediyor ve uzun bir inlemeye dönüşüyor. Kalçalarım seğiriyor ve amım kendi iradesiyle nabız gibi atıyor.

"Çok güzel," diyor ve sonra dudaklarını amımın etrafına kilitliyor. Hak ettiği döllerini yalayıp yutuyor.

Gözlerimi açıp onu izlerken sarhoşça gülümsüyorum. Gözleri benimkileri tutarken ağzı hâlâ çalışıyor. Kalçalarım hala artçı şok olduğunu tahmin ettiğim bir şekilde rastgele titriyor.

Arkasına yaslandı. "Seni yatağa taşımama gerek var mı?"

"Belki mi?" Gülüyorum. "Bölmek istemedim. Aşağıda gerçekten çok çalışıyor görünüyorsun." "Bu iş değil. Artık benim. Ve benim olanla ben ilgilenirim."

Ve işim bitti.

Çünkü böyle bir ifadeyi, yalnız kaldığımda titizlikle tekrarlamak üzere saklamaktan başka ne yapacağımı bilemiyorum. Hızlıca havadaki kalınlığı kırmaya çalışıyorum ve kalçalarımın bakıyorum. "Bacaklarımın neden hâlâ titrediğinden emin değilim."

Ama benimle gülmek yerine ayağa kalktı. Sertleşmiş siki eşofmanının dikişini zorluyor. Elimi tutup ayağa kalkmama yardım ediyor ama bu sadece bir saniyeliğine, çünkü omuzlarını kalçalarımın geçirip beni kaldırıyor.

"Michael! Sakın beni düşürme. Aman Tanrım, belini kıracaksın."

Gömleğinin zar zor görünen eteğini kaldırıyor ve kıçımı ısıyor. Moraracak kadar sert ama ben

bayılıyorum. "Oh, lütfen bunu tekrar yap," diye inliyorum - onun bu sert ve agresif kısmı benim için bunu yapıyor. "Üzerinde iz bırakmam hoşuna gidiyor mu bebeğim?"

Koridorda hızla ilerleyip ana yatak odasına giriyoruz. Ayaklarımın yere hafifçe beni vücudundan aşağıya doğru yönlendiriyor.

"Sanırım bana yapacağın her şey hoşuma gider," diyorum dürüstçe. Yüzünde endişenin görüyorum. " söyleme."

Ellerimi pantolonunun bel bandına hızlı bir nefes alıyor. Beni tekrar öpmek için eğildiğinde, elleri yüzümü çevreliyor ve parmakları saçlarıma dolanıyor. Beni bu şekilde tutuşu bir ninni gibi. Yatıştırıcı ve akıcı. Dudakları dudaklarıma değiyor. Dili, sıcak ve becerikli, benimkiyle dans ediyor. Onu öperken kayboluyorum. Dilini ağzımın içine çekerken inlediğini duymak, daha fazlasını talep etmek için ihtiyacım olan güveni bana veren şey.

"Şimdi seni tatmama izin ver."

İnliyor. "Lanet olsun. Grace, burada nasıl nazik davranacağımı bilmiyorum. İstemiyorum..."

Ama ben dinlemiyorum. Yolumu yere doğru sürdürüyorum ve dizlerimin üzerine çöküyorum. "Bunu sana yapmayı ne kadar düşündüğümü bir bilsen. Yavaş, nazik, sert, cezalandırıcı, kabul ediyorum. Bana zarar vermeyeceksin. Şimdi ne al Michael, çünkü ben de istiyorum."

Pantolonunun belini iki elimle aşağı çekiyorum, muhteşem siki serbest kalıyor. O kadar sert ki karnına çarpıyor. Duruşu genişliyor ve kendine güveni başlı başına bir tahrik unsuru. Tişörtünü başının üzerine çekiyor ve bunun için onun da benim kadar istekli olduğunu biliyorum.

"Dilini çıkar," .

Bir eliyle taşaklarını kavrayıp çekiştirirken diğer eliyle sikini bir kez pompalıyor, ardından dilime bir, iki, üç, dört kez vuruyor. İnliyor. "O güzel dudaklarını sar."

Ağzımı onun etrafında kapatıyorum ve yavaşça girip çıkmasına izin veriyorum. İzleyişine bakılırsa, sanki yaptığım her şeyin görüntüsünün ve sesinin tadını çıkarıyor. Onun etrafında inlemekten kendimi alamıyorum.

Aletini dibinden tutuyor ve ne kadar ileri gidebileceğini test ederek kendini ağzımın derinliklerine itiyor. Emiyorum ve dilime damlayan tadıyla tekrar inliyorum. Daha ileri ittiğinde hafifçe öğürüyorum. Bu hareket onun transını bozuyor ve tamamen çekiliyor ama ben .

Ben de bir elimi dibine, diğerini de kalçasına doladım. "Sakin benden uzaklaşma. Sikin ne kadarının ağzıma sığacağını ve boğazımdan aşağı dökülürken seni ne kadar yüksek sesle inletebileceğimi görmek ."

Sıkılı dişlerinin arasından "Siktir" diye fısıldayarak inliyor.

"Aç ağzını, benim pis kızım," diyor saçlarımı avucunun içine alırken.

Ve itaat ediyorum. Aşırı istekli ve hazır bir şekilde dilimi dışarı çıkarıyor ve onu ağzıma tamamen sığdırmak için bekliyorum.

Kalçasını öne doğru bastırırken, "Benim için dizlerinin üzerinde çok güzel Grace," diyor. Kimseyi bu iyi hissettirmek için hiç bu kadar istekli olmamıştım, ama onu üstümde görmek, tüm kontrolünü bana devredeceğini bilmek, seksi ve güçlendirici. Aletin alt tarafını dilime sürüyor ve daha uzağa itiyor.

"Çok sen söyle. Bunlardan herhangi biri. Beni duyuyor musun?"

Başımı ona bakıyorum ve ağzımı sikmesine izin veriyorum. Bir elimle tabanında çalışırken diğer elimle kışını kavrayıp onu ileri doğru yönlendiriyorum. Onun parçalandığını görmek istiyorum ve sanırım bunu ona nasıl anlıyorum. Dudaklarımı onun etrafına doluyorum ve başlattığı itme hareketlerini selamlıyorum. Boğazımın arkasına vurduğunda yine öğürüyorum. Gözlerim sulanıyor ama daha fazlasını istiyorum. Tekrar yapmasına izin , ama bu sefer rahatlıyorum ve nefes alıyorum. Onu o kadar iyi çalıştırıyorum ki nefes alış veriş düzeni bozuluyor. Fısıltıyla "siktir" ya da "evet" diyor, ardından bir

inilti geliyor. Onun tuzluluğu ve saçlarımı kavrama şekli, amımın daha fazlası için nabız atmasına neden olan bir his.

"Dudaklarını etrafımda bu şekilde germen beni o kadar sertleştiriyor ki canım yanıyor. O kadar mükemmel ki," diye fısıldıyor. Hareketleri ama sikini ağzımdan çıkarırken yoğunluğu iki katına çıkıyor, elim de onunla birlikte gidiyor. Sonra bir yumrukla tekrar içeri itiyor. Gözlerim ve o kendini orada tutarken yutkunarak nefes alıyorum. İnliyor ve dişlerinin arasından hava emiyor. "İşte böyle, yut. Bunu . Hepsini al."

Hayatımda hiçbir zaman bir erkeğe sakso çekmeyi sadece isteyeceğim ve neredeyse nefes kalacağım bir şey olarak düşünmemiştim, ama sadece bu hareket bile beni başka bir orgazmın eşiğine getirdi. Sadece biraz daha övgüye ve belki de elinin beni itmesi için ihtiyacım var.

"Benden önce benim için tekrar boşalacaksın. Senin güzel ağzında daha fazla dayanamayacağım. Çok iyi bir kızsın, beni çok iyi çalıştırıyorsun."

Kendini ağzımdan çıkarıyor ve ben hava emerken gülümsüyorum. Neden bu kadar güçlü hissettiriyor? Neredeyse, anlamlı. Onun için bu tür bir zevk sunmak ve sonra bunun için övülmek? Beni yukarı çekiyor, kollarını etrafıma doluyor ve ağzımla buluşuyor. Aletinin az önce orada olduğunu umursamadan dili benimkiyle dans ediyor. Beni şefkatle öpüyor, içimi ısıtan bir takdirle.

"Senin tadınla benimkinin karışımı çok güzel Grace."

Sözleri beni ele geçirdi. Bir erkekle daha önce hiç bu kadar açık saçık olmamıştım ve bunun için bir sürtük olduğumu fark ediyorum.

Bizi yatağa doğru çeviriyor, ben yatağa geri dönerken bana gülümsüyor. Ancak bu gülümseme daha önce tenimi yakan gülümsemelere benzemiyor, çünkü *horoz* ve *kedi* kelimelerini *süt* ve *kurabiye* kadar kolay kullandı. Bu gülümseme bana arkadaşımı bir anlığına gösteriyor. Film yarışmalarında mücadele ettiğim ve her zaman adam, birlikte sayısız tırmanış yaptığım adam, şimdi ona "Baba" diyen iki küçük yabancıya aşık olduğuna tanık olduğum adam. *O* adam ortaya çıkıyor. Sadece birkaç kişinin deneyimlediği o büyüleyici sıcaklık Bu tanıdığım adamın en kısa bakışıydı. Ve ben yatağa yayılırken gözleri vücudumda gezinirken, o adam kayboluyor ve *sikiş* kelimesini bir söz gibi kullanan ve açıklıktan ölmek üzere olan bir adam gibi am yalayan bu yeni adam geri dönüyor. Hevesli ve aç. Ben de bunun hayranıyım.

"Lütfen," diye yalvarıyorum, bu kadar kibarca ne bile emin değilim.

Parmakları klitorisimi hemen buluyor. Karışıklık ya da arama partisi yok, oldukça dikkat çekici. Başparmağı küçük daireler çizerken, iki parmağı kolaylıkla içime dalıyor. Gel buraya hareketi beni anında eşiğe getiriyor.

"Lütfen ne? Bana ne istediğini söyle."

"Lütfen bana o kocaman siki ne kadar iyi kullanabildiğini göster." Parmakları beni daha hızlı sikerken nefesim kesiliyor. "Onunla dolu hissetmek istiyorum. Her yerine boşalmak istiyorum."

İnliyor ve sonra dudaklarımı yakalıyor. Sırt üstü dönerek beni de yanına getiriyor, böylece ben de ona biniyorum, siki bedenlerimizin arasında sıkışıp kalıyor. Bunun için o kadar istekliyim ki doğrulup onu tabanından tutuyorum ve beni içine almasına izin vermeden önce başını amıma sürterek kaplıyorum. Bir çıkararak dikkatle vücutlarımızın birleştiği yeri izliyor. Yavaşça batarken nefesim kesiliyor, vücudum onun büyüklüğüne alışıyor ve bu esneme bana seks eksikliği hatırlatıyor. Ya da bundan önce her ne yapıyorsam, çünkü bu-bu bize vaat edilen şey gibi hissettiriyor. Bu, filmlerin, şarkıların ve savaşların üzerine inşa edildiği türden bir şey gibi hissettiriyor.

"Siktir, çok iyi hissediyorsun," diye .

Kalçalarımı döndürüyorum ve o da bu harekete karşılık veriyor, ben ona sürtünürken parmakları kalçalarımın giriyor. Çok iyi hissettiriyor; onu bu şekilde hissetmek için bu kadar uzun süre beklemek zorunda kaldığım için neredeyse kızgınım. Başparmağı klitorisimi buluyor, aşağı doğru bastırıyor ve ben onun üzerinde hareket daire çiziyor. Onu izlemeden duramıyorum. Benimle birlikte hareket etmesi, ihtiyacım olanı bulması daha da iyi hissettiriyor.

"Elini tekrar boğazıma dolamanı istiyorum," diyorum kendimi şaşırtarak.

Ama isteğimi düşünmüyor, sadece tepki veriyor. Eli vücudumda yılan gibi kıvrılıyor.

kısa bir süre göğsümde meme ucumu tutup koparıyor. Hareketlerimi sürdürürken vücudumun titremesine neden oluyor. Eli köprücük kemiğimden ayrılır beni yatağa geri .

"Oraya girdiğinde ne yapmamı istiyorsun?" diye soruyor. Aleti hala içimde, ama hareket etmeyi bıraktı ve sürtünme eksikliği beni yoksun ve muhtaç hissettiriyor.

Eğildim ve onu öptüm. "Hiçbir fikrim yok ama yüzden hoşuma gidiyor. Sana doğru geleni yapmanı istiyorum, çünkü bana doğru geliyor. Bana şaplak atmanı, beni cezalandırmanı ve daha önce hiç hissetmediğim şeyleri hissettirmeni istiyorum."

Sanki istediği her şeyi izin verilmiş gibi. Bana. Herhangi birine. Elini boğazıma götürdü. Başparmağı ve işaret parmağı nabzıma bastırdı. Nazıkçe sıkıyor ve sonra sikini yavaşça içimden çıkarıyor. Bir ceza gibi hissettiren işkenceli bir sürükleme. Kukum kasılıyor, daha fazlası yalvarıyor. Ve plan da bu, çünkü sadece ucunu içime sokuyor-bir, iki, üç, dört kez. Ama dördüncüsünde geri çekilmiyor. Onun yerine, kendini içime sokuyor. Derinden. O kadar sert ki tüm vücudum yatağa çarpıyor.

Alnı benimkiyle buluşuyor ve benim karşı o da inliyor. Titreyen nefeslerimiz birbirimizin etrafında dans ediyor, dudaklarımız sevişme şeklimizle uyuşmayan yumuşak öpücükler paylaşıyor. Ve bu beni daha da ıslatıyor.

Bacaklarımı kalçalarına daha sıkı sararak onu kendime doğru çekiyorum. Parmaklarını sıkıyor, sadece hafifçe, kontrolün onda olduğunu hatırlatacak kadar bir basınçla. Ve bu hatırlatma, beni bu kadar derinden becerirken, beni itmek için yeterli.

"Sana söylediğimde benim için geleceksin. Ve bunu yakında yapacaksın, çünkü neredeyse geldim."

Başımı sallıyorum ve burnumdan nefes alıyorum, kenarlarımdan tırmanmaya başlayan şeyi nasıl zapt edebileceğimi çalışıyorum.

Aletini tekrar çıkarıyor, ama bu sefer tamamen. Serbest eliyle uzunluğunu tutarak klitorisime vuruyor - bir, iki, üç ve dördüncüsünde tekrar sokuyor. Gerginliği ve ne kadar derine indiği içimde bir öfke uyandırıyor. Uzunlarımı kaplayan siyah bir tüy, yılan gibi kıvrılıp içime giriyor ve tüm duyularımı patlatıyor. Ağzım gevşiyor. Kendimi tutamıyorum.

"İşte bu . Sana söyleneni yap ve benim için gel."

Nefesimi içime çekiyorum ve nefesimi verirken derin bir inilti, öforik düzeyde bir tatmin olarak kaçıyor. Klitorisimden meme uçlarıma, hala parmaklarının altında olan baskı noktalarının altına, dizimin arkasına, bir noktada dirseğinin kıvrımına kaldırılmış olana kadar her vücut etrafında kalın bir duman gibi benden dışarı çıkıyor.

"Ne kadar iyi bir kız. Amına sikimi kavramasını söylediğimde dinliyor."

Sarsıcı bir güçle iki kez daha içime giriyor, her itişte sahip olduğumu hiç bilmediğim bir bonus düğmeye basıyor. Orgazmımdaki hisleri sürüklüyor. Ben orgazm olduğumda onun çoktan boşaldığını düşünebilirdim. Bayılmış olabilirdim ama boğazında başlayan ve boğmaya çalıştığı derin, yüksek sesli inleme gözlerimi açtırıyor.

çıkarken alnı omzuma doğru kayıyor, onu kaybettiğimi anında hissediyorum. Aşağı baktığımda, nefesini tutup duymayı çok istediğim sesi susturmadan önce sikini sadece iki kez daha pompalıyor. Karnımı dölle boyuyor, her tarafımı . Sonra boşaldığı yerde sikinin ucunu ovuşturuyor, sanki dölünün tenimdeki görüntüsü orgazmını bitiriyormuş gibi. Bundan zevk alıyorum. Gündüzleri temiz, düzenli ve her zaman titiz olan biri, geceleri döllerini içime sürdüğü pis bir seks yapıyor.

Düşünmedik. Kendimizi seçtik, başka kimseyi değil. Ve henüz ne soru sormaya ne de cevap istemeye hazırım. Burada kalmak, az önce yaptığımız şeyin sonucunu damlatmak ve üzerime örttüğü sıcaklığını içime çekmek istiyorum. Bu an hayal ettiğim gibi hissettirmiyor, tatmin olmadım. Tatmin olmadım.

Tamamlanmış ya da doymuş. Sanki içimde başka bir şey uyanmış gibi hissediyorum, yeni bir keşif yoluna dönüşen merak gibi bir şey. Daha yeni başlayan . Bunun bizim için ne anlama gelebileceğini karmaşıktırmak istemiyorum, bu yüzden bunun yerine bana hissettirdiklerini düşünüyorum. Tek bildiğim, durmaya hazır olmadığım.

Michael

PARMAKLARININ KAFA DERİMDE VE SAÇLARIMDA GEZİNMESİ TÜM ENDİŞELİ DÜŞÜNCELERİ YATIŞTIRDI.

zihnimin çevresini tehdit ediyor. Tamamen sahiplenilmiş görünmeliyim. Yanına yüzükoyun uzanırken bir kolumu kalçalarına doladım, bir gözüm yatağın zoruyla kapanırken diğer gözüm muhteşem memelerinin eğimine bakarken inanılmaz bir manzaraya sahip. Vücudumun geri kalanı yayılmış, yarısı yataktan sarkıyor. Hareket edemiyorum. Hareket etmek de istemiyorum. Onu sikip üzerine boşaldığımdan beri geçen dakikalarda tek kelime bile konuşmadık. onu temizlemeliyim ama o kadar memnunum ki parmakları kafa derimde neredeyse mırıldanıyorum. Birazdan hareket edeceğim.

"Bence bunu daha çok yapmalıyız." Hafifçe gülerek sözlerini düzeltiyor. "Tekrar. Bunu tekrar yapmalıyız, çünkü bu-" Duraksıyor, kelimeleri bulmaya çalışıyor.

Ama boşlukları kafamda dolduruyorum. İnanılmaz, çözülmez... Siktir. *Her şeyi.* "Michael, bu şimdiye kadar yaşadığım en eğlenceli şey."

Tamam, biraz abarttım. O eğlenceye karar verdi.

Gülümsedim ve "Hiç mi?" dedim.

O kıkırdıyor, "Evet. Asla."

"Boarding'den daha mı eğlenceli? Ya da yağ bisikletinden? Ya da Pump Up the Volume izlemekten?" Derin bir nefes veriyor. "Kesinlikle evet."

Bu noktada ona aşık olmaktan başka ne yapabilirim ki?

Yatağın üzerine eğilip boxerımı yerden alıyorum ve sonra yaptığımız pisliği siliyorum. Şaşkın bir memnuniyetle vücuduna tekrar bakıyorum. Teni hâlâ yapış yapış ama bana de umurunda değilmiş görünüyor. *Çok güzel.* "Edepsiz konuşmaları seviyor gibisin."

"Senin edepsiz konuşma tarzını seviyorum," diyor tatlı tatlı gülümseyerek. "Çok pis bir ağzın var, Michael."

Listeye *müstehcen konuşmayı* eklediği anda ona söyleyebileceğim her şeyi düşündüm. Gerçek şu ki, kendimi tutmadım. Zorlama değildi. Söylediğim her şeyi içimden çıkardı ve bu hoşuma gitti. İstedığimi söylemek ve bunun onu daha da tahrik ettiğini bilmek özgür hissettiriyordu.

Parmağımı köprücük kemiğinden mükemmel memesinin eğimine ve kıvrımına doğru sürüklüyorum. Parmak ucumun altında teni yumuşacık ve dokunuşum yaklaşır yaklaşmaz pembe meme ucu büzülüyor. Vücudunun bunu benim için yapmasını, ilgime karşılık vermesini seviyorum. Ve bu beni anında tahrik ediyor. Sadece ona dokunduğumda bile tahrik oluyor. Islak. Hazır.

"Bunun bir kez yaptığımız bir şey olmasını istemiyorum. Hiç bu kadar rahat hissettiğimi sanmıyorum ve-" Duraklıyor, sonra sikime çarpan bir inilti çıkarıyor. *Hay sikeyim.* "Kendi bedenimde hiç bu kadar iyi hissetmemiştim." Bir tepki vermek için gözlerimi arıyor. Bunları yüksek sesle söylemek onu burada savunmasız biri gibi gösterirdi, ama bence tam tersini gösteriyor. Cesur olan o. Filtrelemeyen kişi. Hassas anları zırh gibi kuşanıyor. Bu benim asla sahip olamayacağım ama kesinlikle saygı duyduğum bir özellik.

Vücudumu yaklaşıtıyorum ve kendimi ona doğru çekiyorum. Bacaklarını benimkilere doluyor. Kollarımı vücudunun altına sararak burnumu çene çizgisi boyunca sürüklüyorum. Tenine kakao kokusunu içime çekiyorum. Yıllar önce ona bu şekilde sarılmak istemişim. Küçük yollarla buna izin verdim, ama asla bu şekilde değil. Asla tamamen değil.

"Bugün sizi bulmak özellikle zor oldu bayım," diyor nefes nefese, arkamdan sırtıma toz atarken. Beni bulduğu için rahatladım, hatta belki de mutlu oldum.

Soğuk kar nihayet kar pantolonumun içinde erimeye başlamıştı. Bunun üzerinde oturuyordum.

Neredeyse bir saattir kısa çıkıntıda, mavi patikada kayan ve board yapan insan zerrelerini izliyorum. Vücudum hala olanlardan dolayı ağrıyor ve patikalarda geçen bir günün yorgunluğu var.

"Belki de bulunmak istemedim."

Yanıma oturdu ve gözlüklerini kaldırdı. "O zaman daha yaratıcı olmalıydım." Eldivenlerini çıkarıp bir şey arıyormuş gibi etrafta dolaşmaya başladı.

Şeffaf bir paket jelibon kucağıma düşüyor.

"O zaman ailene seni görmediğimi söylerim. Ama geri dönmeden önce seninle biraz oturabilir miyim? Son koşudan beri bacaklarım ağrıyor. Dağın diğer tarafında olduğuna eminim sanıyordum. Gondol hattını takip eden kırmızı patika tam bir baş belası."

"Evet, Kid, benimle oturabilirsin," diye homurdanıyorum. Şimdi sesimi yüksek duyunca, birkaç gündür kimseyle konuşmadığımı fark ediyorum.

İyi bir yerde değilim. En azından bunun farkındayım. Ama olanları pek iyi algılayamıyorum.

"İyi değilsin."

Sessiz kalıyorum. Ona olanları anlatmak istesem bile buna iznim yok. Her şey gizli ve sadece bir avuç insan arasında kalması gerekiyor.

Dövme yaptırmaya gittim ve ellerimde bir adamın ölümüyle ayrıldım. Her şey yeniden olsaydı, hiçbir şeyi değiştirmezdim. Baldızımın potansiyel tehlike altında olduğunu bilmek dışında. Onu öldürmemiş olsaydım, öldürüleceğimi bilmek yardımcı olmuyor. Ya da onun sayısız insanı öldüren ve şimdi ailem dediğim birine terör estiren bir pislik olduğunu bilmenin bir faydası olmadı. Yanlış yerdeydim ya da yanlış zamanda doğru yerdeydim. Bunlar gerçekler, ancak artık yaşamayan, nefes almayan başka birinden sorumlu olma düşüncesi, hala cezalandırılmam gerektiğini hissettiriyor. Hâlâ bir şeyler hissetmem gerekiyor. Ama hissettiğim tek şey endişeli. Hatta boş.

Bir insan, geçerli olsun ya da olmasın, sürekli suçluluk hissetmeden bu durumdan nasıl kurtulabilir?

Grace parmaklarını kucağımdaki çantaya daldırıyor ve küçük bir avuç çıkarıyor. "Gerçekten çok düşüncelisiniz bayım." Parmağını kaşlarımın arasında gezdiriyor. "İyi olacağını biliyorum. Her zaman iyi olacaksın, Michael." Manzaraya bakarak ağzına bir kırmızı bir de turuncu sakız atıyor. Bunun doğru olmasını istiyorum. Ama her şey kaotik, düzensiz ve kontrolüm dışında gibi geliyor. İçinde sıkışmış hissediyorum. Zihnim yaptığım şeye demir atmış.

"Oldukça korkunç bir şey yaptım. Haklıydım ama yine de korkunç bir şeydi."

Bana dönüp bakıyor ve ben de onun hareketlerini periferimde takip ediyorum. Elini yine jelibon çantama daldırıyor. Günlerdir bu kadar misafirim olmamıştı. Ve davet edilmemiş olsam da, hoş karşılandım. O her zaman hoş karşılanır.

"Polaris bu gece çok parlak görünüyor." Kolumu dürtüyor. "de öyle değil mi?"

Kuzey yıldızına bakıyorum. Gülümsüyorum, çünkü onun ne yaptığını biliyorum.

"Öyle." "Her zaman tam ve mutlak bir kesinlikle güvenebileceğim üç şey vardır."

Onu görmek için gözlerimi yana kaydırıyorum. "Evet, nedir o?"

Çenesini gökyüzüne doğru kaldırıyor. Ve bir parmağını havaya kaldırıyor. Hareket hafif ve eğlenceli, tıpkı onun gibi. "Bu muhteşem taş ve ateş topu her zaman aşağı yukarı aynı yerde kalacak. Her zaman orada olacağına güvenebilirim. Tıpkı Perseidlerin her zaman ortaya çıkması gibi." Gülümsüyor ve bir zamanlar onun da daha iyi hissetmesine yardımcı olmak için gökyüzünü kullandığımı hatırlatıyor. İkinci parmağını kaldırıyor. "Ve sen, Michael, iyi bir adamsın. Ne olursa olsun, bunu şüphesiz biliyorum."

Yavaşça nefes veriyorum, sözleri başımı onun kucağına gömüp ağlamak istememe neden oluyor.

Benim babam

Duygulardan uzak duran biriydi; bize her zaman dökülmesine izin vermemizi söylerdi. Ama bunun için ağlama düşüncesi beni sinirlendiriyor. Burada yetişkin olan, kendini toparlayan ben olmalıyım. Kendimi eksik hissettiğim yanlarımı görmesini istemiyorum.

"Üçüncüsü ne?" Ben soruyorum.

"Bu tartışmayla ilgisi yok. Bana bu korkunç şeyi , ben de sana üçüncü şeyimi anlatacağım."

"Jelibonlar için teşekkürler." Sonunda yer değiştiriyorum ve o bana bakarken ben de ona bakıyorum. Bana bakışı her zaman kendimi olduğum kişinin daha büyük bir versiyonu gibi hissettirir. Ne gördüğünü asla anlayamıyorum ama bakması hoşuma gidiyor.

Yanıma yaslanıyor ve başını omzuma koyuyor. Bir süre başka bir şey söylemedik, sadece oturduk. İlk defa ailemden olmayan birini gerçekten yanımda hissetmek istedim. Karşılığında hiçbir şey beklemeden beni iyi hissettiren birini. Onun için kim olduğumu biliyorum, bu yüzden kolumu ona ve onu kendime çekemiyorum. Bu yüzden istediğim gibi yüzümü boynuna gömmemiyorum. Onun için kim olmam gerektiğini biliyorum. Bir arkadaş. Karmaşık olmayan. Net. Ama onun benim için kim olduğunu çözemiyorum.

Parmakları saç çizgimin kenarlarında geziniyor. Rahatlatıcı ve konforlu ama daha önce yaşadığım bir şey değil. Bu şekilde biriyle. Bakım sonrası. Vermek ya da almak.

"Her zaman cesur olan sendin."

Parmakları hareket etmiyor. Bizi sarmaya başlayan o kalıcı sakinlik ve uyku hali her neyse, kelimelerimle onu uzaklaştırmayı başardım. Ama başka bir şey yapmadan önce bunu ona söylemem gerekiyor. Yaptığımız şeyi herhangi kategoriye koymadan önce.

"Konu bize geldiğinde ne istediğini her zaman biliyordun. Ve asla rol yapmadın. Burada arkadaşlıktan daha fazlası olduğunu iddia ettiklerinde insanlarla kavga edip tartıştığında bile. İhtiyacım olan şeyin bu olduğunu biliyordun ama senin istediğinin asla bu olmadığını biliyorum. Ya da belki hiçbir zaman istediğin tek şey değildi."

Bunu söylerken ona bakabilmek için kollarımın üzerine eğiliyorum. Kalbim çok hızlı atıyor ve daha önce içimde zonklayan adrenalin geri dönüyor. Sinirlerimi yatıştırmak için omzuna küçük daireler çiziyorum. Bir, iki, üç, dört küçük daire.

"Seni bu şekilde istemediğimi düşünmüş olmandan nefret ediyorum," diyorum yüzeye başlayan duygularımı bastırarak. "Bir noktada benim verebileceğimden daha fazlasına ihtiyacın anlayacağını düşünmüştüm. Senin için çok yaşlı olduğumu fark edeceğini. Hayatımın çok karmaşık olduğunu. Ve tırmanıştan sonra bana hayatında neyi özlediğini açıkça söylediğinde anladım." Bir nefes verdim. "Seni öylece biliyordum."

"Demek randevumu mahvettin." Gülümsüyor.

Onun sırıtışını yansıtıyorum. "Randevunu mahvettim. Ama seni başka biriyle görmek beni kalmadı, seni o şekilde görmek beni tahrik etti. Aynı senin için olduğu gibi. Seni kendime asla izin vermediğim şekilde görmek."

Öne doğru eğiliyor ve beni öpüyor. Dudaklarından geri çekildiğimde, onu ne kadar çok istediğimi görmezden gelemiyorum. Bu yüzden ona dedim ki. "Bilmeni isterim ki bu her ne olursa olsun, nasıl ilerlersek ilerleyelim, hiç kimseyi seni istediğim gibi istemedim Grace."

Yüzüme bakıyor, ifadelerimi inceliyor, belki de bu kelimelerin katmanlarının altını görüyor.

"Beni nasıl istiyorsun?" diye soruyor, sesi çok kısık, neredeyse bir fısıltı.

Saçlarını kulağının arkasından tutuyorum ve başparmağımı yanağında gezdiriyorum.

"Bana izin vereceğin her şekilde."

Ağzımı inceliyor. Dudaklarında bir gülümseme ve yanakları boyunca ilerleyerek gözlerinin dış köşelerine ulaşıyor. Ve yavaşça vücudunu hareket ettirmeye, benden uzaklaştırmaya başlıyor. Bacaklarımız hala birbirimize sarılıyken, yumuşak teninin bana sürtünmesiyle karışan yakınlık beni tekrar sertleştiriyor. İşte o zaman gitmek için hareket etmediğini fark ediyorum. Karnının üzerine yerleşiyor ve sonra omzunun üzerinden bakarak kıçını bana doğru eğiyor.

"Böyle nasıl?" Vücudumu daha yakına kaydırıyorum, kıçı sert sikime sürtünüyor. Göğsümü sırtına yaslayıp yüzümü koyu kızıl saçlarına gömdüğümde burnumu gezdiriyor, dudaklarımı oradaki hassas teninde gezdiriyorum.

"Peki ne istiyorsun, mi?"

Onunla sevişebilmek, yavaşça ilerlemek ve beni o kadar tahrik eden tüm çizgileri ve kırıksıklıkları keşfetmek istiyorum ki şimdiden boşalmak üzereymişim gibi hissediyorum. Vücudu benimkinin altında yumuşakça hareket etmeye devam ediyor. Parmaklarımı kalçalarının arasına daldırdığım ıslanacağını biliyorum. Onun yönlendirmesine izin vermek istiyorum ama ben öyle biri değilim. Uzak durmamın bir başka nedeni de bu. Sert olmak . Sertliği severim. Kontrolü severim. Hayır, kontrol bende olmalı.

"Saçlarımı eline dolamanı ve çekmeni istiyorum," diyor, kelimeleri dökülürken beni izliyor, sorun olmadığından emin oluyor. Oynamak istiyor ve lanet olsun, ben de öyle.

Ondan uzaklaşarak diz çöküyorum ve vücudunu aynı pozisyona getiriyorum. Ağzımı boynuna yaklaştıırken parmaklarım uzun saçlarını tarıyor ve düşük bir midilli şeklinde topluyor. Hızlı bir hareketle yumruğumun etrafına doluyorum ve bir sarsıntıyla onu kendime çekiyorum. Bunu beklemediği için hızlı bir nefes alıyor.

"Bunun gibi mi?"

"Evet," diye nefes veriyor, bana karşı titriyor.

"Bana başka ne istediğini söyle." Boynunu ve omzunu ısıırıyorum, zor tutuyorum.

Ona yapmak istediğim şeyleri istemesine izin vermesi için kadere yalvarıyorum. "Bana kirli şeyler söylemeni ve sonra onları yapmanı istiyorum."

"Ne gibi?"

Dişlerimi omzunda gezdiriyorum.

"Sikimin senin için o kadar sertleştiğini ve tek şeyin bu amcığı onunla ne kadar cezalandırmak istediğini olduğunu duymak ister misin?" Elimi bacaklarının arasına kaydardım ve amının dudaklarını . Parmaklarımı yarığından klitorisine aşağı yukarı sürükleyerek uyarılmışlığını yayıyorum. "Seni nasıl boşaltmak ve her tarafına yaymak istiyorum, böylece sikimi kıçına sokabilir ve onu da benim olarak talep edebilirim?"

"Siktir," diye fısıldıyor.

"Bu seni tahrik ediyor mu? Seni yarın hissedeceğin kadar sert becereceğimi söylemek? Bu kıçı istediğim zaman beni almaya hazır hale getirmek istediğimi? Seni böyle incitme düşüncesi beni vahşileştiriyor mu?"

Ağzımdan dökülmesine izin verdiğim kelimelerden pişmanlık duyamadan cevap veriyor. "Evet. Evet," diye başını sallıyor. Saçlarını yumruğuma daha sıkı sararak başını geriye çekiyorum, böylece boynu ve göğsü önünde eğiliyor. Ben istediğimi alırken meme uçlarını kopardığını, kendini daha da yaklaştırdığını görebiliyorum. Doymuş durumuyla birlikte vücudunun açısını kendi lehime kullanıyorum ve dizlerimin üzerinde vücudumu geriye yaslayarak sikimi tam altına doğru eğiyorum. Sertçe içine sokuyorum, iniltisi beni tekrar yapmaya teşvik ediyor. Böylece tamamen çekiyorum ve ıslaklığının kapladığını görmek beni tamamen serbest bırakıyor. Ona daha çok ihtiyacım vardı. Bu yüzden tekrar itiyorum, ama kendimi geri çekmek yerine, saçlarından bana geri çekiyorum ve horozumu daha derine gömüyorum. Saçlarını serbest bırakıyorum ve vücudunu benimkiyle aynı hizada tutuyorum. Teninin bana doğru bastırıldığını hissetmek istiyorum. Onu çok hissetmek istiyorum.

"Seni daha önce orada beceren oldu mu?"

"Hayır." Cevap verirken kıvranıyor. "Güzel. O zaman içeri girmek benim işim."

"Oh Tanrım" diye ve nefes alıyor.

"Bunu mu istiyorsun? Aletimi önce amına sonra da götüne sokmamı?"

Kolumu göğsüne doluyorum ve göğsüyle oynuyorum, sert meme ucunu parmaklarımın arasında yuvarlıyorum. Sikim içine gömülüyken onu çimdikliyor ve çekiyorum. Gözlerinin kapanışını izlerken, vücudu tam olarak istediğim yere doğru hareket ediyor.

Meme ucuna baskı uyguladığımda inliyor. Onu dört ayak üzerinde duracak şekilde hareket ettiriyorum ve arkasında diz çöküyorum ve kıcını uyluklarımın üzerinde durması için yönlendiriyorum, böylece kendini kaldırabilir. Sikimi hafifçe dışarı çektiğimde, başparmağımla uyarılmamızı kaydırıyorum ve kıcının çatlağına ve az önce söz verdiğim yere sürüklüyorum.

Pantolonunu indirip inlerken onu sikimin üzerinde sabit tutuyorum ve başparmağımı göt deliğine sürüyorum. Henüz oraya bir şey yapmayacağım ama o keşfetmek istiyor, ben de öyle.

Elimi çekip kıcını tokatlıyorum. Beklenmedik hareket karşısında inliyor ve yatıştırıcı bir ovmadan sonra tekrar yapıyorum.

Ona doğru eğilerek vücudumu sırtına yaslıyorum. "Şimdi benim üzerimde kendini becereceksin. Ve kendini sadece benim sikimle boşaltacaksın." Yanıt olarak inlediğinde boynunu yalıyorum.

Amına bir tokat attıktan sonra benim için çığlık atıyor. "Evet. Siktir, Michael."

Kıcını kaldırıp tam söylediğimi yaparken bir sonraki zaman aralığında kayboluyorum. İtaatkârlığı egomu lanet olası kirli bir kuruşu ovar gibi parlatıyor. İlk başta yavaşça kendini yukarı aşağı zıplatıyor ama orgazma doğru tırmanırken hızı artıyor. Sırtının alt kısmından ve yanaklarının arasından ter damlıyor. İkinci ter damlası sikimin tepesine çarptığında, daha fazlasına ihtiyacım olduğuna karar veriyorum.

"Ben söyleyene kadar . Anladın mı?"

"Evet." iş yüzünden nefes almakta zorlanıyor. *Ne kadar iyi bir kız.*

Çözülmeme izin veriyorum, kendimi bağladığım düğüm hafifçe gevşiyor. Saçlarını tekrar tutarak kendime doğru çekiyorum ve sert ve hızlı bir şekilde sikiyorum. çarpan kıcının sesi, benim homurtularım ve ondan çıkan seslerle karışıyor, en kirli film müziği.

"Tanrım, Michael," diye ağlıyor. "Lütfen."

Saçını bırakıyorum. Daha fazla kaldıraca ihtiyacım var. Kollarını çekerek, kalçalarımı içine yuvarlarken onları sıkıca tutuyorum, dudaklarından daha duymak istediğim inlemeler ve sızlanmalar çıkarıyorum.

"Benim için gelmeye hazır mısın?"

Evet diye bağılıyor, kalan tüm duyularına tutunarak. "Grace, ben söyleyene kadar bekle."

Hiçbir şey söylemiyor, sadece miyavlıyor. Sözsüz bir yalvarış bu, beni de onunla birlikte dökecek. Onu kadar zorladığımı biliyorum ama kalçaları önümde titriyor ve amı beni sıkıca kavıyor olsa da henüz boşalmasına izin de biliyorum.

Aletimi yavaşça içinden çıkarıyorum ve sonra sertçe, derinlemesine içine sokuyorum. "Şimdi."

Yanıt olarak çığlık atıyor ve amcığı serbest bırakılmasıyla etrafımda çırpınıyor, horozumun etrafında titreşiyor ve orgazmı kontrolümden emiyor. Ben onun içine dökülürken. Düşünceler ya da kelimeler yok, sadece vücudunun benimkine sarılmış hissi var. İçimden çıkan inilti gırtlaktan ve yüksek sesle. Sikim onunla birlikte, ikimizi de nefes nefese bırakan ve titreten terli bir karmaşa içinde nabız atıyor. Uzuvarlar gevşek ve ağır, ikimiz de hareket etmiyoruz.

Sis , zihnim fazla çalışmaya başlamak için iyi bir zaman olduğuna karar veriyor. "Seni incittim mi?"

sor. Sonunda gözlerimi açtığımda sadece sırtını ve kışını görebiliyorum, dölleri ondan çarşafıara akıyor. Az önce yaptığımız şeyin sonuçlarını izlerken göğsümü kabartmak istiyorum. "Mümkün olan en iyi şekilde," diyor yüzünü bana dönerken. Yüzünde tembel bir gülümseme

Yüzü, gözleri kapalı.

"Bundan sonra çok ağrıyacaksın." "Söz vermiştin."

"Düşünmedim." Duraksıyorum, bunu nasıl soracağımı bulmaya çalışıyorum. Bu duraksama onun gözlerini açıp bana bakmasına neden .

"Şu anda bunu yapmak istemiyorum," diye mırıldanıyor.

"Ne?" Gülüyorum.

"Düşün."

Başparmağımı çenesinde gezdiriyorum. O her zaman çok güzeldi. Ona hiç söylemediğim için nefret ediyorum. Ya da onu gerçekten bu şekilde görmeme izin vermediğimden.

"Ve senin de yapmanı istemiyorum. Kendimi çok iyi hissediyorum. Endişeleniyorsan, doğum kontrol hapı kullanıyorum ve biriyle birlikte olmayalı uzun zaman oldu."

Başparmağını çenemin çukuruna bastırıyor, eli yanağımı kavıyor.

"Ve senin için ne kadar zaman geçtiğini bilmek istemiyorum. Gerçeklerden bahsederek mutluluk balonumu patlatma."

Çocuklarını hayatta sürece kimse olmadı, ama şu anda bunların hiçbirini bilmesine gerek yok. Bunun tadını çıkaracağım. Doğrulup, hareketlerimi takip ederken ona gülümsüyorum.

"Nereye gidiyorsun?"

Yatağın etrafında yürüyorum ve üzerine eğilip kabarık dudaklarını öpüyorum. Sikimi çok iyi çalıştıran dudakları. Hatırası beni heyecanlandırıyor. O son gösteriden sonra kasıklarımnda bu kadar çabuk bir şey hissedebilmem etkileyici. Artık yirmili yaşlarımda değilim ama görünüşe göre onunlayken bunun bir önemi yok.

"Michael!" diye bağılıyor onu kucağıma . "Beni nereye götürüyorsun?"

"Duş. Sana yaptığım pıslığı temizleyeceğim ve sonra amını daha iyi yalayacağım, böylece daha sonra tekrar becerebilirim. Sonra da o listede başka neler yapabileceğimize karar vereceğiz."

Kulağıma mırıldanıyor. "Beni başka bir erkek için mahvetmiş olabilirsin."

Ve tek , eğer yardım edebilirsem asla başka bir erkek olmayacağı.

Grace

HER PARÇAM ÜZERİNDE ÇALIŞILMIŞ GIBI HISSEDİYOR. BİR BEDENİN TITREŞMESİ MÜMKÜN MÜDÜR? I

Bir şekilde titreşiyormuşum gibi hissediyorum. Uyandığımda karıncalanmalar vücudumda dans ediyor ve her seferinde olduğu gibi, gelen şeyin ölçüsünü alıyorum. Halkalar görüyorum. Ama bu sefer mavi ve yeşil. Ve sonra ayaklarımdan ve ellerimden bağlanmış gibi hissediyorum. Ayak bileklerimin ve bileklerimin etrafındaki ipin kayması ve sıkılması. Ve hızla içeri girdiği gibi, görseller ve hisler kayboluyor. Gözlerimi açıp aşağıya baktığımda izler görmeyi bekliyorum. O kadar gerçekçi hissettiriyor. Ama yorganı tekmeleyip kaldırdığımda hiçbir şey yoktu. Görmüş olabileceğim rüyaları hatırlayamazdım, çünkü bedenim bitkin düşmüştü, bu yüzden, tahmin edemeyeceğim bir nedenden ötürü, bu iki şey önemliydi.

Her seferinde gözümü açıyorum. Yatak odasının pencere camlarının kenarları parlıyor, bu da öğleden sonra değilse bile en azından sabah olduğu anlamına geliyor. Vücudum tekrar vızıldıyor ve bunun sadece ben değil, telefonum olduğunu fark ediyorum. Görebilmek için kaldırdığımda yatakta yalnız olduğumu da fark ediyorum. Telefonum elimde vızıldıyor ve River'dan gelen mesajlarla dolu bir duvar görüyorum.

NEHİR

Bu sabah bir söylenti duydum.

Ne olduğunu bilmek istersin diye düşündüm...

Grace! Hangi cehennemdesin?

Tamam, neredeyse öğlen oldu. Pazar brunch'ımız için beni ektin. Belki de NİNE hakkındaki söylentiler doğrudur.

GRACE

Ne dedikodusu?

Midem bulanıyor. Daha ne halt ettiğimizi bile anlamamıştım ve şimdiden dedikodusu yapılmaya başlanmıştı.

NEHİR

İŞVERENİN ve hayat boyu aşık kişiyle buhar odasından çıkarken üzerinde sadece bir havluyla görüldüğün. Bana neler olduğunu anlatsan iyi olur!

GRACE

Benny'ye selamımı söyle.

NEHİR

Konuyu değiştirme.

GRACE

Ona neden kızgın olduğunu söylemek ister ?

NEHİR

Lütfen bana en azından beklemeye değdiğini söyle...

Dün gece o adamın bana ne kadar iyi hissettirdiğini düşünerek ekrana gülümsüyorum. Vücudumda bir ürperti dolaşıyor.

NEHİR

Evet, diva!

Kollarımı başımın üzerine uzatıyorum ve bu bana Michael'ın bana sahip olduğu tüm yollar söz konusu olduğunda vücudumun ne kadar şekilsiz olduğunu hatırlatıyor. Yeşil bir ve bir çift pijama şortum odanın karşısındaki sandalyenin üzerinde katlanmış bir yığın halinde duruyor. Gülümsüyorum. Onları oraya benim koymadığımı biliyorum, demek ki Michael koymuş. Bunun beni neden mutlu bilmiyorum ama bu küçük jest mutlu ediyor.

Nerede olduğunu görmek için sabırsızlanıyorum, çünkü bu sabahın nasıl sonuçlanabileceği konusunda endişelenmeme izin verseydim, muhtemelen bu odadan hiç çıkamazdım. Gerginim. Ya geri çekilirse? Ya beni elde ettikten sonra arkadaşların daha kolay olacağına karar verirse?

Yatak odasının kapısını açtığımda ikizlerin yatak odalarının önünden geçiyorum. İkisinin de yatakları yapılmıştı ve Asher'ın evinden geldiklerine dair henüz bir işaret yoktu. Alt kattaki merdivenlerden inip büyük odaya girdiğimde müzik sesi duyuyorum. Mutfağa doğru yürüdükçe sesi yükseliyor, John Mayer'ın aşk ve fiiller hakkında mırıldandığını fark ediyorum ve kadifemsi sese eşlik eden görsel, güzel gömleksiz en iyi arkadaşımın çilekleri kesmesi. Önce beni görmüyor, onun yerine kelimeleri ağzında geveliyor ve kesmeye konsantre oluyor. Şu anda daha da yakışıklı. Darmadağınık. Çılgın saçlar. Ve sınırsız. Onu tamamen gördükten ve asla tatmin edemeyeceğimizi hissettiren bir açlık seviyesini deneyimledikten sonraki bir sabah. O farklı, ama çok iyi tanıdığım tüm parçaları aynı görünüyor.

Daha görmeden hayalini kurduğum yeşil gözler, beni kendine çeken bir renk. Bu yüzden maviler ve yeşiller sonsuza dek en sevdiğim renkler olacak. Uzun boyu ve dün geceye kadar beni kaldıracabilecek kadar güçlü olduğunu fark etmediğim kaslı kolları. Çenesinin kareliği artık koyu renkli tüylerle ve o küçük gri parçacıklarla kaplı. Ağzı genellikle, kızgın mı yoksa yargılayıcı mı olduğunu çoğu kişinin anlayamayacağı, vurdumduymaz, sert bir çizgiyle kapalıdır. Ama şimdi, dudakları kelimelere doğru hareket ederken, vücudu gevşiyor. Mutlu görünüyor. Sanırım bunda benim de payım var ve gülümsemekten kendimi alamıyorum. Bu düşünceyle gurur . Benim gibi görünüyor. Onun gerçekten benim olmasını istiyorum.

"Oradan bana bakmayı bıraktın mı? Bizim için güzel bir kahvaltı hazırladım," diyor hala keserek. Bana gülümsüyor ve sonra omzunun üzerinden mikrodalganın 1:10'u gösteren saate bakıyor. "Buna brunch diyebiliriz."

Tezgâhın etrafından dolaştığımda ne yaptığını tam olarak görebiliyorum ve çok etkileniyorum. "Meyve ve çırpılmış yumurta," diyorum kesilmiş meyveleri bir kaseye sıyırdığı yerin yanına eğilirken. Fırının zamanlayıcısı çalıyor.

Bir kutu çıkardı. "Poğaçı mı yaptın?"

"Henry'yi yardım için aradım ama evet. Bunları sevdiğini biliyorum. Buzdolabında onlar için de yoğurt var.

Tüm yüzümü gülümsemeye karşı koyamıyorum. Arkasını döndüğünde bunu görüyor. Elindeki tencere tutacağını bırakıp tenekeyi tezgâhın üzerine bırakıyor ve bana gülümsüyor. Önüme ve eğilerek ağzımın önünde duruyor. "Günaydın," diye fısıldıyor.

"Günaydın," diye karşılık veriyorum. Gülümsemem hiç kaybolmuyor. Nasıl bu kadar mutlu olmayabilirim? Uğruna delirdiğim, hayatımın en güzel seksini yaşadığım adam şimdi bana kahvaltı hazırlıyor. *Bu hayat da ne böyle?!*

Bana yaklaşıyor ve boynumu öpüyor. Orada oyalanırken burnunu kulağımın arkasından geçiriyor. "Sen yedikten sonra, ben de seni tatlı niyetine yiyeceğim." Bir nefes çekiyorum. "Ve sonra da

sana yapmak istediğim diğer şeylerden bahsedeceğim. Ve sen de bana izin verip vermeyeceğini söyleyeceksin." Arkasına yaslanıp cevabımı bekliyor

"Listemize ekleme yapıyor muyuz?" Kollarımı boynuna doluyorum ve onu öpüyorum. Hararetli ya da yönlendirici değil ama tatlı ve göğsümü ısıtıyor.

Kollarını bana ve beni yerden kaldırıyor, bacaklarım yerden sadece birkaç santim sarkıyor. Burnuma bir öpücük kondurarak başını sallıyor. "Elbette. Onları da ekleyebiliriz." Ayaklarım tekrar serin zeminle buluştuğunda hafifçe sallanıyorum. Denediğim tüm içkilerden ya da uyuşturuculardan daha güçlü olduğunu fark bir sevginin etkisiyle başım dönüyor.

"Yemek yiyebilir miyiz? Çok acıktım."

Beni tezgahın diğer tarafına çekerek bir sandalyeye oturuyorum ve küçük bir tabak hazırlamaya başlıyorum. Ben ikimize de birer fincan kahve koyarken o da aynısını yapıyor. Bir yudum aldığımda neredeyse mırıldanıyorum. Tadı çok güzel. Çoğu gün, şimdiye kadar çoktan iki fincan içmiş olurdum.

"Şu anda kişisel alan hakkında ne hissediyorsun?"

Soruya güldüm. "Neden? Bana daha ihtiyacın olduğunu söyleme şeklin bu mu?"

Ama sandalyem uzaklaştığında kahkaham bir çığlığa dönüşüyor ve çatalım hâlâ ağzımın yarısındaiken beni kaldırıp kucağına oturtuyor. Sanki ağırlıksız bir gibi. İkisi değilim ama adam beni sanki çok büyük çaba sarf etmemiş gibi kucağına aldı ve ikimizin de kişisel alanını ortadan kaldırdı.

"Bu daha iyi," diyor ve sonra çatalımdaki çileği ısıtıyor. "Sana daha yakın olmalıyım. Kucağımdan başka bir yerde oturamayacak kadar iyi hissediyorsun."

İğrenç derecede , neredeyse utaniyorum. *Neredeyse*. Ama bu, kolumu boynuna dolayabilmek için kendimi onun üzerinde yanlamasına ayarlamama engel olmuyor. Kendim için bir çilek deliyorum ve sonra ona bir ısırık yumurta yediriyorum. Lokmalar arasında kahvesinden yudumlar alıyor. Hiçbir şey hakkında konuşmuyoruz, sadece anın, yemeğin ve birbirimize olan yakınlığımızın tadını çıkarıyoruz. Sırtıma dolanmış serbest eli, göğsümün alt kıvrımına hafifçe dokunmanın yolunu buldu.

İkimiz de o kadar dalmışız ki etrafımızda olup biten hiçbir şeyi duymuyoruz. "Biliyordum amına koyayım!" sesini duyduğumda yerimden sıçramamın nedeni de bu. Biliyordum," diye bağılıyor Law, yavaşça alkışlayarak. "Bu." *Alkış*. "Hakkında." *Alkış*. "Kahretsin." *Alkış*. "Zaman." *Alkış*.

Michael'ın kucağından kalkmaya çalışıyorum, ama beni daha sıkı kavlıyor, olduğum yerde tutuyor. Çatalıma başıyla işaret ediyor ve yaklaştırdığımda çilek dilimini ısıtıyor. Kardeşinin mahrem partimizi basmasından etkilenmemiş gibi davranmaya çalışıyor.

"Buhar odasıydı, değil mi?" Law gülümseyerek ve kaşlarını oynatarak soruyor. "En azından yatak odası rodeosu görmedim."

Michael ona bakar. "Yatak odası rodeosu mu?" diye .

Law kaşlarını tekrar oynatıyor, bu gerçekten hoşuna gidiyor. "Bilirsiniz, eski güzel testis tangosu, daldırma ve döndürme, bir itme ve baskın."

Michael durması için ona bir çilek fırlatır. Çileği yakalıyor ve ağzına atıyor. "Görünüşe göre bu benim için bir geçiş töreni gibi. Siz pislikler meşgulken içeri giriyorum." "Patronum olduğuna inanamıyorum." Gülüyorum.

Kocaman gülümsüyor. "Nepotizm. Ve teknik olarak Michael da senin patronun."

"Law, ne istiyorsun?" Michael iç çekerken, parmak uçlarını göğsümün dış kenarında aşağı yukarı gezdirmeye devam ediyor. Diğer eliyle kahve fincanını kaldırıyor ve kardeşini dinlerken yudumluyor. Ona bakıyorum, sözsüz bir şekilde ne düşündüğünü soruyorum. Ama o beni görmezden geliyor. Law'ın söylediği diğer şeylere dikkat çalışıyorum, çünkü ne kadar saçma olursa olsun, o gerçekten benim patronum. Birbirimizi uzun tanıyor da, adam hala fikirlerime saygı duyuyor ve

Bu şekilde kalmasını istiyorum.

"Bunu görmeyi planlamıyordum." Parmağını bize doğru bir aşağı bir yukarı, bir ileri bir geri hareket ettiriyor. "Ben sadece babamın sürekli bahsettiği şu geçici CEO meselesini konuşmak istiyordum. Sanki bir şeyi ya da onun bahsettiği konuyla ilgili bir toplantıyı kaçırmışım gibi hissediyorum." Beni işaret etti. "Grace, kulaklıklar."

O konuşmaya devam ederken şaşkınlıkla ona bakıyorum. Michael sanki "boş ver onu" der gibi başını hafifçe sallıyor.

"Gerçekten başka birini getireceğini mi düşünüyorsun? Bu işi yapamayacağımı düşünüyor" diyor Law, ama bu duyduğum son şey.

Michael'ın eli yavaşça kalçamda ilerliyor. Eli vücudumda gezinirken dikkatini kardeşinden ayırmamasını izliyorum.

Ailesine duyduğu sevgi, onun ilgisini sağlayan şeylerden biri. Onları sevme biçiminde sahte ya da zorlama hiçbir şey yok. Michael'la ilgili hiçbir şey sahte ya da zorlama değil. Ve belki de bu konudaki en sarsıcı şey de bu. Üzerinde fazla düşünmediğim kısım. Bir şeyi, daha doğrusu birini benim kadar uzun süre istediğinizde, sizi geri istediklerinde nasıl hissedeceğinizi düşünmezsiniz.

"Tamam, zaman doldu."

"Bekle, ne?" Law sorar.

Michael parmaklarını kalçamda aşağı yukarı kaydırmaya devam ediyor ve her , sadece yatıştırıcı dokunuşuyla zaten ıslanmış daha da yaklaşıyorlar.

"Bunu yarın konuşabiliriz. Sen gidiyorsun." Michael'ın eli saçlarımı boynumdan uzaklaştırmak için hareket ediyor ve şimdi boş olan alanı öpüyor.

"Grace, beni gerçekten kapı dışarı mı edeceksiniz?" diye soruyor iri gözlerle, elini kalçasına götürürken, döktüğünü fark etmediğim kahvesini yudumluyor.

"Beş saniyen var, sonra Grace'in kıyafetlerini çıkarmaya başlayacağım," diyor Michael sakince, yüzüm anında kızarıırken. "Ve eğer buradaysan, kızımın delicesine muhteşem vücudunu görürsen, o zaman kışını tekmelerim." Atletimin ince askısını omzumdan aşağı indirdiğinde ona izin veriyorum. Bir an için afallamış görünen kardeşine bakıyor, ama açık sözlülüğünden değil. Çünkü o böyledir, diğer insanları rahat ettirmek için olayları şekerle kaplamaya hiç ilgi duymaz. Hayır, Law'ın da benimle aynı kelimelere takıldığını hayal : *kızım*.

Michael omzumu öpüp diğer kayışı aşağı çektiğinde gözleri benimkileri buluyor. Her şeyin olduğundan emin olmak istiyor, Law yeterince hızlı hareket etmezse onu durdurup görmek istiyor. Kucağında dönüp ona bakıyorum, sırtımı Law'a veriyorum çünkü blöf yapmadığını biliyorum.

"Bir," diyor, göğüs uçlarımın kaşorse pamuğuna nasıl baskı yaptığına bakarak. "İki." Çenemi hafifçe kaldırarak devam etmesi için ona izin veriyorum.

"Oh, Tanrı aşkına. Tamam, tamam. İyi," diye homurdanıyor Law.

"Üç," diyor Michael önünü yavaşça aşağı indirirken, göğüslerimin üstünden ve meme uçlarımdan . Malzemenin his ve durumun fütursuzluğu beni neredeyse nefes nefese bırakıyor. Dudaklarım aralandı ve başka neler yapacağını görmek için sabırsızlanıyorum.

"Nerede durduğumu görüyorum," diye bağıyor Law

kapı kapanırken. Gülümsüyorum ve fısıldıyorum, "Dört."

Ve ayağa kalkıp beni de yanına alarak kışımı tezgâhın üzerine bırakırken onu serbest bırakıyor. Başını göğüslerimin arasına gömüyor, onları kaldırıp birbirine doğru iterken göğüs dekoltemin vadisini yalıyor. Elini kaldırıp boynuma doluyor ve her bir meme ucumu öyle bir hararetle emiyor ki nefes nefese kalıyorum.

"Hoşuna gitti mi?" Michael meme ucumu dilinin etrafında yuvarlıyor ve ağzına geri çekmeden önce dişlerini üzerinde gezdiriyor. Tutarsız bir sesle inliyorum.

Parmakları önce bir, sonra iki kez boynumda dolaşıyor.

"Artık kardeşim seni kimin siktiğini biliyor. Senin dar, mükemmel amcığının onun sikinin etrafında çözüldüğünü kim hissedecek?"

"Sen."

Beni çeviriyor ve hızlı bir hareketle şortumu indiriyor. Arkamdan yaklaşıp kulağıma fısıldıyor: "Ellerini tezgâhın koy ve sakın kıpırdatma."

"Ya da ne?" Meydan okuyorum.

Ama kelimelerle cevap vermiyor. Aletini yarığım boyunca sürüklüyor, giriş arıyor ve başka hiçbir uyarıda bulunmadan kendini sokuyor. Sonra hareket etmiyor. Kendini orada, içimin derinliklerinde tutuyor, net bir kısıtlamayla arkamdan ağır ağır nefes alıyor. Ne istediği konusunda kendisiyle savaştığını söyleyebilirim. Ben de itiyorum.

"Yoksa ne olur? Dinlemezsem ne yapacaksın?"

Cevap vermiyor. Onun yerine geri çekiliyor ve beni dört hızlı ve derin hamleyle sikiyor. Sonuncusunda oturuyor ve tenime doğru nefes alıyor, "Bunu bana tekrar sor."

"Ne yapacaksın-"

Tokat. Tokat. Tokat. Tokat.

Hızlı bir şekilde, aynı noktaya dört kez şaplak atıyor. O noktayı yavaşça ovarken nefesimi tutmaya çalışıyorum. Ama neredeyse acısını hissetmek istiyorum. Bunu yapmasını ben istedim; bu yüzden onu kışkırttım. Şaplağın sıcaklığı yüzeye çıkıyor. Ve kendini içimden çekip çıkarıyor. İtiraz edemedim. Arkamda diz çöküyor, beni ayırıyor ve klitorisimden kıcıma kadar yalıyor. Gözlerim çırpınarak kapandı. Ağzını arkamdan hissetmek yasaklanmış gibi geliyor ve o tokatların geride bıraktığı acı beni tüm vücudumu saran bir orgazmın eşiğine getiriyor.

Alnımı serin tezgahın üzerine koyuyorum, ellerim hala onları koymam söylenen yerde, göğsüm kenarda duruyor. İnliyorum, "Michael. Lütfen beni boşalt."

Devam ediyor, sadece dili arka tarafımda çalışmaya devam ederken amıma iki parmağını ekliyor. Dilinin oradaki hissi, parmaklarının her ve pompalamasının aşırı farkında olmamı sağlıyor. Ve bileğini çevirdiği yeni bir yere çarpmış olmalı, çünkü o kadar sert boşalıyorum ki tüm vücudum dalgasını hissediyor. "Siktir, durma," diye yalvarıyorum.

Ama yapmıyor. Bir parmak daha ekliyor ve onun gerginliği orgazmımın devam etmesini sağlıyor, ya da belki bir tane daha. Bu noktada hiçbir fikrim yok, sadece her parçamın çok iyi hissettiğini ve klitorisimin yanıt olarak zonkladığını biliyorum. İnemelerim durduğunda, sonunda pompalama hareketlerini yavaşlatıyor ve parmaklarını benden çekip yerine dilini ve dudaklarını Sanki iyi yaptığı bir iş için gerçek ödülümüş gibi salıverilmemi kucaklıyor. Ve bu düşünce bedenimi yukarı kaldırmama neden oluyor. Onu dizlerinin üzerinde, çenesi salgıyla parlarken bulmak için dönüyorum ve pişman görünüyor.

"Seni incittim."

Ona cevap vermiyorum, hala diz çöktüğü yere doğru alçalıyorum ve onun yerine dudaklarını yakalıyorum. Orgazmım onun dilinde hâlâ taze. duygularla onu sertçe öpüyorum. Yüzünü ellerimin arasında tutarken, kollarını vücuduma sıkıca sarıyor.

"Bunu ben istedim. Bunu bana yapmanı istedim. Seni zorladım ve bunu yapıp yapmayacağını görmek istedim. Size söyledim bayım. Bana istediğin her şeyi yapmanı istiyorum. denemek . Seninle kendimi güvende hissediyorum. Her zaman öyleydin."

Bu ifadelerdeki gerçeği bulmak için gözlerimi arıyor. Her zaman istediğim gibi olmasa da bazen insanları daha iyi hissettirmek için bir şeyler söylediğimi biliyor ama bu o zamanlardan biri değil. Ben bunu yapmıyorum.

onunla birlikte.

"Bunu daha önce hiç kimseyle yapamadım, kirli ve heyecan verici hissettiren bir şeyi deneyemedim. Ve bunu seninle yapabileceğim gerçeği. Bunu ..." Ne söylediğimi gerçekten gördüğünden emin olmak için başımı eğiyorum. Gözleri benimkilere kayıyor. "Sen benim istediğim şeysin. Her zaman istediğim şey. Ve işin kreması da vücudumla oynamakta çok iyi olman."

Ağzının bir köşesi hafifçe gülümsüyor. Çenemi kavırıyor ve beni usulca öpüyor. "Bebeğim, daha yeni başlıyoruz."

Michael

"GEÇEN HAFTA SENİ GÖRDÜĞÜMDEN BİR ŞEYLERİN FARKLI OLDUĞUNU ANLADIM. VE BEN İSTEMEDİM it. Bu senin zamanın ve kullanmanı istiyorum, böylece haftanın yolunda gitmesine yardımcı olacak." "Bir ama bekliyorum," diyorum ona.

"Ama neredeyse bir saattir buradasınız ve tavan boyası hakkında hiçbir şey söylemediniz. Şikayet ettiğimden değil ama seni hayal kırıklığına uğratan şeylere odaklanmıyorsun. Kış için planlarınızdan ve bunun nasıl ayarlanmasını istediğinizden bahsettik, ama iyi bir yerdesiniz. Ve sormak zorundayım, şu anda hayatında iyi olan ne var?"

Ona gülümsedim. Bir şeylerin farklı olduğunu fark etmesi düşündüğümünden daha uzun sürdü. Tam olarak ne olduğunu bile ifade edemiyorum ama kimin farklı olduğunu biliyorum ve bunun bir tür etkisi olduğunu varsayabilirim.

"En iyi arkadaşım ile yatıyorum."

Hiç duraksamıyor. Her zaman ondan bir tepki yakalamaya çalışıyorum, ama her zaman yetersiz kalıyorum. Ama tam orada, kaleminin duraklaması ve bana olan dikkatinin değişmesiyle onu şaşırttığımı anlıyorum. Bu beni neden tatmin ediyor bilmiyorum ama ediyor.

"Grace?"

"Evet."

"Bu konuda böbürleniyorsun, bunun gerçekleşmiş olmasından mutlu olduğun için olduğunu varsaymak zorundayım" diyor.

"Oluyor," diye düzeltiyorum.

"Bir ilişkiniz mi var?"

Soruyu ve yüzüme çarpıyor. Cevap açık olmalıydı, ama değil. Neredeyse iki haftadır birlikte uyuyoruz. Bulabildiğimiz her özel anda ellerimiz birbirimizin üzerinde. Her gece aynı yatakta uyuyoruz ama ikizlerin önünde birbirimize yakınlaşmaktan kaçınıyoruz. Nedenini konuşmadık, sadece henüz onların önünde bunu belli etmediğimize dair sözsüz bir varsayımda bulunduk.

Doktor bunun cevabını düşünmem için bana birkaç dakika verdi. Düşünmem gerektiği gerçeği başlı başına bir cevap. "Buna nasıl cevap vereceğimi bilmiyorum. Birbirimizle yatıyoruz. Henüz bu kelimenin geleneksel anlamıyla bir ilişki içinde olup olmadığımızı bilmiyorum."

Kalemini yere bıraktı. *Kahretsin.*

"Zamanımız neredeyse doldu. Ama seninle bu konu hakkında daha fazla konuşmak istiyorum. Bence kendini birine açman harika bir şey. Bana ailen dışında bahsettiğin tek kişi o. Senin için daha fazlasına dönüşüp dönüşmeyeceğini merak ediyordum."

Telefonum çalıyor. Doktorun telefonunun alarmı da çalıyor. Everly ve Henry mesaj atmış.

"Bir sonraki seansımızdan önce seninle konuşmam gerekiyor. Birkaç şey var," diye söze başladı, sonra telefonum çalmaya başladı. Babamın numarası çıktı.

"Doktor, bunu almamın sakıncası var mı?"

Bana el salladı. "Git, git. Bir sonraki seansımızdan önce ofisimi ara ki konuşabilelim, tamam mı?"

Ayağa kalkarken başımı sallayarak kapıya doğru ilerliyorum. cevap verirken ona el sallıyorum. "Ne ?

Baba?"

"Dikkatimi çeken ilginç bir fırsat var ve bu konuda sizin görüşünüzü almak istedim. Şu anda meşgul müsün?"

"Terapiden çıkıyorum. Tabii, ne ?"

"Hadi eve gel. Akşam yemeği için çok fazla suşi sipariş ettim. Grace'in Miles ve Sammy ile biraz daha takılabileceğini düşünüyor musun?"

"Eminim yoktur. Evet, otuz dakika içinde orada olurum."

Babamla telefonu kapattıktan sonra erkek ve kız kardeşlerimden kaçırdığım mesajlara bakıyorum. Bir tanesi Henry, Everly ve Law'un bu akşamki zaman hakkında konuştukları bir grup mesajı.

Kahretsin. Kendi işlerime o kadar dalmışım ki bu gecenin aksilik olduğunu ve onlarla içki içeceğimi unutmuşum. Ama onlara cevap vermek yerine Grace'e mesaj attım. Ona bu gecedен bahsetmemiştim ve planları varsaymak istemiyorum.

MICHAEL

Bu akşam kardeşlerimle setback oynamam gerekiyordu. Unutmuşum. Meşgul olmayıp Miles ve Sammy ile takılma şansın var mı?

GRACE

Aldım onları. Bana borçlusun.

MICHAEL

Para birimi nedir?

GRACE

Bir düşüneyim.

Doc'un bana söylediği şeyi , bir ilişkimiz olup olmadığını soruyor. Cevabı bilmemekten nefret ediyorum. Bu yüzden o parçayı bulmaya başlamak için aklıma gelen tek şeyi yapıyorum.

MICHAEL

Bir randevuya ne dersin?

GRACE

Dinliyorum.

Telefonuma gülümsüyorum. Çırpılmış bir aptal gibi ve uzun zamandır bu mutlu olmamıştım. Onunla birlikte olmak çok zahmetsiz. Heyecan verici, ama rahatlıkla karışık, ya da belki de kolaylık. Sanki ben ona nasıl sahipsem o da bana öyle sahip. Otuz yedi , ama görünüşe göre, onunla daha önce daha fazla birlikte olmadığım için ne kadar aptal olduğumu fark ettiğimde bugün yaşıyordum.

MICHAEL

Yapacak eğlenceli bir şeyler bulacağım ve sonra seni en sevdiğin yemeğe götüreceğim.

GRACE

Hala dinliyorum.

MICHAEL

Sana iyi geceler öpücüğü vereceğim. Ve sonra ben izlerken kendini becerdikten sonra parmaklarındaki döllerini yalayacağım.

GRACE

Bu sırayla mı?

GRACE

Ya daha fazlasını istersem?

Sorusu sırtımdan aşağı yuvarlanıp sikime kadar geliyor. *Benim neyim var böyle? Neden ona daha önce çıkma teklif etmedim?*

MICHAEL

Sana tam olarak ne istersen vereceğim, Grace. Sadece bu sefer, ol.

GRACE

Anlaştık.

Babamın garaj yolundaki kavşağa girdiğimde, Callen'ın polis aracının yan tarafa park ettiğini görüyorum. Onunla babam arasındaki ilişki önemli gibi geliyor. Karmaşık. Ama tüm önemli ilişkilerin bir karmaşıklık katmanı öğreniyorum.

Callen bizimle birlikte büyüdü. Babası hayatımın büyük bir bölümünde babamın en iyi arkadaşı ve iş ortağı oldu. Hem o hem de küçük bir kasabada ailelerini yetiştiren bekar ebeveynlerdi ve biz David'i ailemiz olarak görüyorduk, aynı şekilde Callen da babamı ve bizi aynı görüyordu. David Kanada'da bir dizi restoran açmak için taşındığından beri Callen bizimle daha çok vakit geçiriyor. Pazar sabahı erken saatlerde içtiğimiz kahveler haftanın diğer günlerine de taşıyor. Bariz bir şey değil, hatta çoğu kişi için fark edilebilir bile değil, ama ben dikkat ediyorum. Hep dikkat etmişimdir.

Belki de ilk defa eve girmiyorum. Çamurluğa açılan yan kapıyı yüksek çalıyorum. Bir süre bekliyorum ve babam cevap vermeyince tekrar çalıyorum, ama bu sefer babam Callen açıyor.

"Kahretsin. Üzgünüm, Michael. Ben de tam gidiyordum," diyor hışımla. Üniformasının içinde sinirli, hatta kızgın görünüyor.

"İyi misin?"

Kruvazöre doğru yürüyüşünü durdurur ve omzunun üzerinden seslenir, "."

İçeri girmeden önce uzaklaşmasını bekledim. İçimden bir ses babamın bir ihtiyacı olabileceğini söylüyor.

Mutfağa girdiğimde babam sipariş ettiği suşileri bir tabağa diziordu. "Hey, baba."

Dönüp omzunun üzerinden bakıyor. "Michael, iyi zamanlama. Açlıktan ölüyorum. Cheyenne'deki toplantıdan sonra bugün pek bir şey yiyemedim. Planladığımdan daha kısa sürdü ama o zamandan beri bir şey yemedim... Şimdi belki kahvaltı ederim."

"Uçakta atıştırmalık yok mu?"

Başını iki yana sallıyor. "En azından bu hızlı günlük geziler için yanıma protein barı almalıyım."

"Benimle konuşmak istemenin nedeni bu toplantı mıydı?" Buzdolabından bir şişe su aldım.

"Başka bir şey ister misin? Eve geldiğimde bir şişe beyaz açtım."

Başımı hayır anlamında sallıyorum. "Bu aksilik gecesi."

"Ah, . Herkes orada olacak mı?" "Evet.

Gelmek ister misin?"

"Hayır, bu sizin için babanız olmadan geçireceğiniz bir zaman. Ben burada iyi olacağım. Gelecek hafta yönetim kuruluna bu fikri sunmadan önce birkaç aday üzerinde çalışmam gerekiyor."

Çubuklarını bana bakmadan önce bütün bir Dynamite rulosunu bitirmiştım. Anlayacağını biliyordum.

"Demek sonunda kendi yolundan çekildin, öyle mi?" diyor şarabını yudumlarken. Ona bakmadan gülümsüyorum ve birkaç parça edamame koparıyorum. "Öyle yaptım."

"Güzel. Bu kız hayatının büyük bölümünde seni seçti. Bunu fark etmenin ve bu konuda bir şeyler yapmanın zamanı gelmişti."

Bunu duymak beni etkiledi. O daha küçükken bahane ama okuldan eve döndüğünden ve ailem için çalışmaya başladığından beri uzak durmak için hep bir neden buluyordum. Onu uzak tutmak için nedenler ama neden uzak durmamam gerektiğini hiç düşünmedim.

"Callen'ı çıkarken gördün mü?" Babam soruyor, rahatsız edici bir düşünce olduğunu göstermek için hafifçe kıpırdanıyor.

Başımı salladım ve suyumdan bir yudum aldım. Babamın savunmasız olmakla ilgili bir sorunu yok ama sosyal hayatı hakkında hiç konuşmadık. Bir sosyal hayatı olduğunu biliyorum. İnsanlarla görüşüyor ve başkalarıyla arkadaşlık etmekten hoşlanıyor ama bu hiçbir zaman en azından çocuklarına anlatacak kadar ciddi bir şey değil. Tam olarak ne olduğunu anlayamıyorum ama Grace ve benim yıllar boyunca yaşadığımıza benzer bir şey olduğunu hissediyorum.

"Sana neler olduğunu anlatmaz ama bir arkadaşına ihtiyacı olabilir. sırada kardeşlerinle yaptığın birkaç şeye onu da dahil etmekten zarar gelmez. Bence bu hoşuna gider."

"Bu kolay. Callen'ı zaten kardeşim olarak görüyorum. Hen ve Law da öyle."

Başka bir şey söylemiyor, ben de zorlamıyorum. Sadece hızlıca başını sallıyor ve omzumu alkışlıyor. Sonra neden burada olduğuma geçiyoruz. "Şimdi, CEO pozisyonundan ayrıldığımda olacağı hakkında konuşmak istiyorum. Ve Hukuk'u tartışmaya katmadan önce kafamın nerede olduğunu anlamamı istiyorum."

"Çok kızacak," diye uyarıyorum. "Daha elli sekiz yaşındasın baba. Gerçekten emekli olmaya hazır mısın?"

"İstediği şey olabilir ama bana bu rolün üstesinden gelebileceğini göstermiyor. Benim yerime geçmesini ne kadar istesem de, önce öğrenmesi gereken bazı şeyler var. Kamuoyu önünde kendini nasıl idare edeceğinden başlayarak. İtibarı iyiye gitmiyor ve ben işleri de gideceğini sanmıyorum." Üç parça somon şaşımiyi geri atıyor ve bana bakıyor. Bu bir süredir beklediğim bir . "Bitmek bilmeyen toplantılardan ve insanları yönetmekten bıktım. Miles ve Sammy ile daha fazla vakit geçirmek istiyorum. Bu kış L.A. ya da New York'tan birilerini ağırlamak zorunda kalmadan gerçekten kayak yapmak istiyorum." Gülüyor. "Dikkatimi başka şeylere vermek istiyorum. Şirket harika bir yerde ve ben tamamen gitmeyeceğim. Hâlâ yönetim kurulunda olacağım ve büyük etkinliklerimize ev sahipliği yapacağım ama biraz yavaşlamak istiyorum."

"Anladım baba. Beni ikna etmek zorunda değilsin." "İstemiyorsun, değil mi?"

Babamdan çok ağabeyime benzeyen yaşlı adama gülümsüyorum. Çoğu insan onun altmışına kırkından daha yakın olduğuna inanmaz. "Baba, burayı yönetmekle ilgili hiçbir şey yapmak istemiyorum. Şirketteki payımı seviyorum ve iyi yönetmeyi planlıyorum ama tamamını istemiyorum. Bunun için yaratılmadım. Sadece sen varsın. Ve Law."

Şarabından bir yudum alır. "Biliyorum. Emin olmam gerekiyordu. Kardeşin de bir gün yerini alacak ama henüz hazır değil."

Bir saat sonra, ailemiz hakkında bir Şey bildiğim için kendimi suçlu hissedeceğimi fark etmemiştim.

hiçbir kardeşimin yapmadığı bir iş. Gerçi Everly ve Henry artık kendi işlerini kurdular ama Law ve ben her zaman aynı . Ondan bir şeyler saklamayı sevmiyorum ama babamız haklı. Henüz bu rol için hazır değil, ancak babamın planladığı şeyin onu doğru yöne iteeceğinden emin değilim.

Kapıyı çalmaya zahmet etmiyorum, çünkü kapının arkasından gelen gürültü zaten onu bastıracaktı. Çatı katına girer girmez üç tüy yumağı - Winston, Egon ve Venkman - üzerime doğru geliyor.

"Yıllık Ağaç Işıklandırması'ndan hemen önce şehirden kaçmana imkân yok. Eğer kaçırırsan babam seni öldürür," diyor Everly limoncello shot'ları doldururken.

"Buna ihtiyacım var, Ev. Hepinizin bir araya gelmesiyle delirecekmişim gibi hissediyorum ve herkese uzakta olacağımı planlamak için bolca zaman veriyorum. Karşıma biraz iş . Jack, senin pied-à-terre'inde kalmama izin ver."

"Jack, Londra'da doluluk için bekleyen bir fuckpad'in var mı?" Giselle soruyor.

Everly ona ters ters bakıyor. "Onun olan artık benim ve burası sıkık bir yer değil. Mükemmel bir çatı katı. Ve hayır, seks kulübüne gitmek için Şükran Günü'nü kaçırmayacaksın, Law."

Jack ve Henry odanın öbür ucundan içkilerini yudumluyor ve ortasına daldığım sohbetin tamamı kahkahalarını bastırıyorlar.

Giselle kaşlarını kaldırır. "Sonunda yapıyor musun? Neredeyse seni tanıdığımdan bir seks kulübünden bahsediyorsun, Law bebeğim. Sonunda büyük çocuk külotunu giyip bunu mu yapacaksın?"

"Onu cesaretlendirme," diyor Everly.

"Neden? Bırak da hayatının tadını çıkarsın. Bu sadece bir tatil ve Ağaç Işıklandırması için zamanında geri dönecek," diyor Giselle omuz silkerek, sonra da Everly'ye göz kırparak onu gevşetmeye çalışıyor.

Law ona başını sallar.

Sonunda hepsi burada olduğumu fark ediyor ve G'nin dikkati bana odaklanıyor. Başını yana eğiyor ve bu beni anında kıvrandırıyor. "Onunla mı gidiyorsun?" Yaşam alanına doğru ilerliyor ve Henry'nin kucağına oturuyor. "Eğer ona katılmak istersen dinamik ikiliyi izleyeceğiz."

Tüm gözler üzerimde, cevabımı bekliyorlar. Hepsi biliyor. Sadece Grace'le aramızda olanları itiraf etmemi bekliyorlar. "Dadıya hâlâ ev sahipliği tabii?" Gülümsüyor.

Odaya baktığımda hepsi gülümsüyordu. Law'a baktım. "Görünüşe göre dedikodu yapıyormuşsunuz."

İçkisini yudumluyor. "Eğer gitmezsem onu benim becerip sonra da kıcıma tekme basmakla tehdit ettin, yani evet, göt herif, dedikodumu yaptım." Hepsi gülmeye başladı. Ben de karşılık olarak gülümsemek için kendimi zor tutuyorum.

"Bir içkiye ihtiyacım var," diyorum Everly'ye.

Ev yapımı limoncello şişesini kaldırıyor.

"Olmaz. Ben bira alacağım." Buzdolabından bir Strutt's Brewery IPA alıyor ve benim için açıyor. "Teşekkürler."

Gülümsemesini bastırmaya çalışıyor ama bana milyonlarca soru sormak için can attığını biliyorum. Ve eminim ki bu gece anlatamadıklarını, Pazartesi sabahı spor salonuna gittiğimizde ben de dinleyeceğim.

Heyecanı biraz olsun besliyorum. Hayatımdaki gerçekten iyi bir şeyi ailemle paylaşmak düşündüğümünden daha iyi hissettiriyor. "O-" Ne diyeceğimi bilemiyorum. Birdenbire olduğun kişi hakkında insanlara ne söylersin? "Neden bu kadar uzun süre beklediğimi bilmiyorum."

Oturma odasına baktım. Jack sadece gülümsüyor ve kız kardeşime bakıyor. G, Henry'nin sırtını ovarken onu boynundan öpüyor. Ve Law ayaklarını masaya vuruyor.

Henry, "Biz de öyle." diyor.

Ve ben ben olduğum için, aklıma şüphe . Onun için yeterli olup olmayacağımdan. Bunca zaman sonra gerçekten istediği şey bu mu? Boynumun arkasını ovmaya başlıyorum ve başparmağımla işaret parmağımın arasındaki deriyi sıkarak bir, iki, üç, dört kez titreştiriyorum. Etrafta otururken ailemin hayatları hakkında konuşmalarını dinliyorum, ancak tüm bu süre boyunca fazla düşünmemek için kendimle savaşıyorum. Yaz bittiğinde ve Grace artık benim evimde yaşamadığında ne olacağı konusunda endişelenmemek için. Onun yanında olmadığım zamanlarda ona dokunmayı nasıl odaklanmamaya çalışıyorum. Asla gibi olamayacağımı biliyorum.

Grace

"FESTIVALDEN SONRA SUGAR VALLEY'DE DURABİLİR MİYİZ?"

"Sammy, orada atıştırarak nefis şeyler bulacağız, söz veriyorum. Ayrıca babana bugün şekeri fazla kaçırmayacağımıza dair söz verdim. Dün gece o eve gelene kadar ikiniz de yatmadınız ve o gece yarısını çoktan geçmişti."

"Grace, bak! Bir geyik var." Miles gondolun penceresini işaret ediyor.

"Hayır! Bütün kır çiçeklerini yiyor. Dur geyik!" diye bağırır Sammy.

Gülüyorum.

Miles, "Bahse girerim bu çiçekler onların Şeker Vadisi versiyonu gibidir," diyor.

"Muhtemelen haklısın. Sam, eminim satıcıların masalarından birinde yapabileceğimiz buketler vardır. Ve geyik hepsini yiyemez. Bak, çok fazla var. Sonunda hepsi çiçek açtı."

"En sevdiğin" diyor. Çoğu zaman kasırğa gibi görünseler de bu ikilinin dikkatini vermesine bayılıyorum.

"En sevdiğim," diye onaylıyorum. "Yazın Strutt's'ın en mükemmel manzarası." "Babam Ağustos'ta gökyüzü olduğunu iddia ederdi."

"Yapardı." Gülümsüyorum, çünkü haklılar. Ve bu yılmeteor yağmurunu ondan tamamen farklı biri olarak izleyebileceğim fikrini seviyorum

Strutt's Peak Yaz Festivali, yaz aylarını kutlayan ve Colorado ve Wyoming'ın dört bir yanından yerel satıcıları yerel olarak alıp satmaları için bir araya getiren bir haftalık bir etkinliktir. Bu, turistlerin daha yavaş olduğu sezonda hepimizin birbirini destekleme yoludur. Ancak bu yıl Riggs Outdoor, yaz turları ve maceraları için dalga dalga insan çekmeyi başardı. İşin Michael'ın büyümesinden sorumlu olduğu kısmı geliyor ve bu durum kasabanın yeşil alanlarını dolduran insanların sayısında kendini gösterirken, aynı zamanda Michael'ın aşırı uzun saatler çalıştığı anlamına da geliyor. Bazı günler onu hiç görmüyorum ama son birkaç gündür her gece yatağında bana sarıldığını hissediyorum. Sabah olduğunda çoktan gitmiş oluyor ama ikizler için evin etrafına küçük notlar bırakıyor. Bugün bir tanesi banyo aynasına yapıştırılmıştı. Şöyle yazıyordu: *Dün gece kollarımda çok iyi hissettin, seni uyandıramadım. Bu gece denemeyeceğime söz veremem.*

"Grace!"

Adımı duyduğumu düşünerek dönüp etrafıma bakıyorum.

"Şu çiçekleri alabilir miyiz lütfen? Çiftçi kadın yenilebilir olduklarını söyledi. Yenilebilir, Grace. Onları alıp akşam yemeğinde yemeliyiz. Lütfen, lütfen?!" Sammy yalvarıyor.

"Evet, hadi yapalım. Bu gece bir şeylerin içine koyarız" dedim ve parasını kendisinin ödeyebilmesi için on dolar çıkardım.

"Grace! Buradakinin sen olduğunu sanmıştım."

"Kate, aman Tanrım. Burada ne işin var? Merhaba." Ona sarıldım ve ona bakmak için kollarımı uzattım.

Bir güneş elbisesi giyiyor ama hamile olduğu belli.

"Buraya eşimle birlikte geldim. Olimpik Deneme antrenmanları için Yeni Zelanda'ya gitmeden önce küçük bir bebek tatili yapmak istedi."

Küçük yumrusuna bakıyorum. "Tebrikler. Bu harika bir haber."

Gülümsüyor. "Sende var mı?"

Başımı hayır anlamında sallıyorum. "Şuradaki ikisi-" çünkü Miles ve Sammy'nin benim olmadıklarını. Tüm hayatları boyunca onların yanındaydım ve onlarla çok fazla zaman geçirdim.

O kadar ki bazen onlara benim demem çok doğal geliyor. "Sporcularım senin gittiğin yerdeyken bu yaz onlara bakıcılık yapıyorum. Ama hayır, hiçbiri değil."

Sammy hâlâ çiçek çadırında olduğu için Miles'ı arıyorum. Onu göremeyince içime bir sıkıntı çöküyor. Kaçıp gideceği aklıma gelmezdi ama şimdi onu göremediğim için gerginim ve ancak arkadaşşıma odaklanabiliyorum.

"Biliyor musun, onlardan birini yanlış yere koymadığımdan emin olmalıyım. Seni görmek çok güzeldi Kate. Umarım bu yılki denemeler harika geçer. Orada olacağın için seni çok kıskanıyorum."

"Ne zaman bir değişiklik istersen Grace, beni arayabileceğini biliyorsun. Seni bir dakika içinde işe alırım. Birkaç yıl önceki teklifim hâlâ geçerli." Kartlarından birini çıkardı. Gizli çekimlerimde iki kez gördüğüm olimpiyat halkaları bana .

"Teşekkürler. Bunu aklımda tutacağım."

Uzaklaşır uzaklaşmaz az önce konuştuğumuz masanın ucunda Miles'ı görüyorum ve derin bir nefes veriyorum. Avucunun içinde yuvarladığı küçük mor bir değerli taşı . Onu aramak zorunda için içimde küçük bir rahatlama dalgası oluşuyor.

Ben yaklaştıkça bir şeyler düşündüğü belli oluyor. "Seni bir dakikalığına göremedim. Bu beni gerdi."

"Gidiyor musun, Grace?"

"Arkadaşıma kulak misafiri mi oldun?"

İri kahverengi gözleri yalvarırcasına bana bakıyor. Sanki bu ikisine gerçekten veda edebilirmişim gibi. Bu iki ufaklığı zaten sevmiyor olsaydım, şimdi aşık olurum. Yüzünde endişeli bir ifade vardı. Babası gibi o da bazı şeyler için çok endişeleniyor. Başını sallıyor. "Onunla uzak bir yerde mi çalışacaksın?"

" bir planım yok. Deden Ash'in şirketindeki işimi gerçekten seviyorum. Ama sana yalan , bir noktada yeni bir şey deneme şansım her zaman var. Yine de bu beni çok uzun süre alıkoyacağı anlamına gelmiyor."

Bu güvencenin ona pek şey söyleyebilirim, bu yüzden altı yaşındaki bir varsayımlara odaklanmak yerine dikkatimizi bulduğu şeye yöneltiyorum. "Bunu satın almak ve belki de odandaki obje rafına eklemek ister misin?"

"Yeşil olanı daha çok sevdim. alabilir miyim?"

Ona evet diyorum ve satıcının taş için ödeme yapmasını izliyorum. Sammy bizim durduğumuz yere geliyor ve aldığı taşı inceliyor. Birbirleriyle fısıldaşmalarını izliyorum ve onlara bir şey vermişim gibi hissediyorum. Babalarıyla aramızdaki ilişkinin nasıl değiştiğini hâlâ bilmiyorlar. Bunun onları ne kadar etkileyebileceği gerçeği beni etkiliyor. Yapmak isteyeceğim son şey, onları yaz başladığında oldukları kadar üzmemek olur.

"Kariyerini değiştirdiğini fark etmemiştim Grace." Beverly Harpson tüm vücudumu tarıyor, gözümü korkutmaya çalışıyor ama gözünde bir şey varmış gibi başka bir şey yapamıyor. Belki de hayatımın bir noktasında, yargılayıcı bir bakış hakkında çok fazla düşünürdüm. Yılın bu zamanında benim on iki bedenime kıyasla onun altı beden vücudu. Ama şimdi, bu kadar ilgi sonra, onun da bakmasını istiyorum. Belki her yerinde sahip olamadığı erkeğin izlerini görebilir.

"Beverly. Seni gördüğüme sevindim." Yanına baktığımda kızı, Sammy'nin arkadaşı Izzy'yi görüyorum. "Merhaba Sam." El sallıyor.

Sammy el sallayarak, "Izzy, birlikte yüzmeliyiz!" diyor.

"Gracie, Izzy yüzmeye gelebilir mi? Lütfen, , lütfen," diye yalvarır Sammy. "Izzy, bizim havuzumuz çok havalı. Yüzen bir basketbol potası ve geceleri girdiğimizde yanan ışıkları var."

"Elbette, gelecek hafta bir ara eğlenceli olur. Beverly, belki bunu ?"

Beverly Harpson'ın kabalıktan kurtulacağını düşünmüştüm. O her zaman servetini bir onur nişanıymış gibi sergileyen biriydi ve bu kafa yapısıyla küstahlığı da beraberinde getiriyordu. Ama ben bunu hiç doğrudan yaşamadım. "Sammy'nin ebeveyni olmadığınız için bunu doğrulayamam. O ortamda başka bir çocukla başa güvenmiyorum ve günü seninle geçirmeyeceğim. O yüzden..." Sanki az önce söylediklerini geçiştirip devam edeceğimiz yer burasıymış gibi alkışlıyor. "Önce Michael'la konuşmadan Izzy'ye bir söz vermek istemiyorum. Biliyor musun, de, aslında ona bir telefon borcum var."

Sanki biliyorsun, bayan.

Bir el sırtımı okşuyor. "Beverly, bugünlerde nasılsın? Hakkında duyduğum son dedikodu beni egonun durumu hakkında o kadar meraklandırdı , bütün bu olanların seni birkaç basamak aşağı indirmesi gerektiğini düşündüm. Ama görüyorum ki kızıma karşı sahte bir esneklik göstermekte sorun yaşamıyorsun." Lenny DeMaio, bayanlar ve baylar, bu kunduzu birkaç basamak aşağı indirmek için mükemmel anda geliyor.

Onu yanağından öperim. "Merhaba anne. Bizimle tanışabildiğine sevindim."

Beverly'ye kaşlarını çatıyor. Kendi savaşımlı kendim verebilirim, ama onun benim adıma birini ortaya atması her zaman güzeldir. Bunu uzun yapıyor. Lenny çoğu gün tam bir baş belasıdır ve buradaki dedikoduları körükler, ama o asla kimsenin benimle konuşmasına izin vermez ya da laf dalaşına girmekten çekinmez. O benim esnekliğim.

"Sammy ve Miles, arkadaşım için en güzel küpeleri ve bir diğeri için de kesinlikle gülünç bir sanat eserini seçmeme yardım etmeniz gerekiyor. Hadi, bakalım ne bulabileceğiz. Izzy, sen de yardım ister misin?"

Izzy, birkaç masa aşağı inerken onları takip eder.

"Annen her zamanki gibi çok sevimli. hakkında ilginç şeyler duydum," diye mırıldandı Beverly. Neden hâlâ burada durduğumu bir türlü anlayamıyorum. Umarım böyle kadınlara hadleri bildirilir de büyürler.

"Görüşürüz Beverly," diyorum topuklarımın üzerinde dönerken. "Demek onu beceriyorsun." Bir kahkaha attı.

Hareket etmeyi bırakıyorum. Bu kaltağın bunu tam da güzel bir yaz gününün ortasında, ailelerle dolu bir festivalde söylemediğini biliyorum. Bu yorum birkaç kişinin dikkatini bize çekti. Belli ki olay çıkarmak istiyor. Annem çocukları uzaklaştıracak kadar akıllıydı. Beverly'nin kemikli kollarını şeklinden annem kadının hakaretlerini bitirmediğini anlamış olmalıydı.

Ama Beverly artık kasabanın erkek fatması olmadığını bilmiyor. Herkese iyi davranan o tatlı çocuk da değilim. Kibarlık, yatıştırılmış olumsuz bir nitelik değildir. İyi kızların pençeleri daha keskindir, çünkü kötü olmak ilk tercihimiz değildir. Ama onu serbest bırakmayı seçtiğimizde, karşı taraftaki kişi dikkat etse iyi olur.

"Ne kadar klişe. Yirmili yaşlardaki dadiyla yatmak. Acınası, gerçekten. Yıllardır onu köpek yavrusu gibi takip ediyorsun. Sanırım onu yıpratman an meselesiydi."

Etrafımda bu etkileşime dikkat etmemek için çok çaba sarf eden birkaç kişiye bakıyorum. Yüksek yolu seç. Eldivenleri çıkarmak istese de temiz tutun. Bir yanım kocası onu aldattığı ve sonra da iki çocukla tek başına bıraktığı için üzülüyor. "Bu *senin* sorunun gibi görünüyor Beverly. Çünkü ben Michael'a karşı olduğum kişiden gayet memnunum. Her zaman . karşı ne olduğumuz ne seni ne de ilgilendirir."

"Seninle birlikte yaşamaya şaşırmadım. Riggs ailesinin sana vereceği her şeyi kabul edersin. Zaten o ailedeki en hasarlı kişi o. Mantıklı," diyor, sadece yeterince yüksek sesle, onun aptal ağzını bizzat kapatmadan söylenmesine izin veremeyeceğim kadar yüksek sesle.

Butikten Leo'nun yaklaştığını ve Benny'nin diğer taraftan yavaşça yaklaştığını görüyorum, beni kuşatıyorlar çünkü kıcını tekmeleyeceğimi düşünüyor olabilirler. Her ne kadar de, Mac'in mükemmelleştirmek için benimle birlikte çalıştığı o sağ kroşelerden birini denemekten daha çok istediğim bir şey olmasa da, sokma konusunda çok daha iyiyim. Annemden öğrendiğim bir özellik.

"Devam edebilir ve o lanet kapatabilirsin," diye .

Aman Tanrım, ne yapıyorum ben?

"Affedersiniz?" Beverly elini göğsüne götürürken soruyor.

Söylemem gerekeni söyleyebilirim.

"O sözde "hasarlı" adamı becermek için nasıl çok uğraştığını, onu bir randevu için tuzağa düşürdüğünü ve sonra kendini ona attığını herkese duyurmayacağım."

Ağzı bir karış açık, sanki bu çok aleni bilgi karşısında şok olmuş gibi.

"Ve yine de seni istemedi. Seni istediğin gibi tatmin edecek birini bulamadığın için senin adına üzülsem de, onun seni aldığını bilmelisin."

Alay ediyor. "Lütfen Grace. Onu nasıl takip ettiğini hepimiz biliyoruz. Ve bu sadece üzücü. Bu onun kaçırıldığı anlamına gelmiyor."

"Oh, Beverly..." Başımı sallıyorum ve gülümsüyorum. Neredeyse öfkeden titriyorum. Bana istediği kadar boktan şeyler söyleyebilir, ama Michael'ı daha az önemliymiş gibi göstermeye karar an, her türlü nezaketin ya da sempati duygusunun masadan kalktığı andır. "Bir dahaki sefere Michael'la okul aile toplantısında uzun uzun bak. Çünkü onun sikinin hayal ettiğin kadar inanılmaz olduğunu ve onunla ne kadar iyi sikiştiğini hissetmeye asla ama *asla* yaklaşamayacağını . Şimdi kendin için üzül Beverly. Çünkü ben üzülüyorum."

Benny yanıma koşuyor ve kolunu omzuma doluyor, bağırıp için kendini zor tutuyor. Titriyorum, çok . Leo diğer yanıma geliyor ve ikisi de histerik bir şekilde gülmeye başlıyor. Küçük bir kalabalığı ve Beverly Harpson'ı toz içinde bıraktık.

Bu dedikodunun Strutt's'ı yazın geri beslemeye yetmemesine imkan yok. Ama daha az umursayamazdım. Onu uyardığım halde bunu o istedi.

Leo bana doğru eğildi ve "Biraz detaya ihtiyacım olacak. Tercihen ona asla deneyimleyemeyeceğini söylediğin zevk seviyesi hakkında." Karnına vuruyorum, sonra da bu ayıltıcı düşünce karşısında başımı sallıyorum.

"Bu bir gösteriydi. Bunu asla söylememeliydim." Parmaklarımı burnumun kenarında sıkıştırıyorum.

"Kesinlikle öyleydi ve her saniyesini hak etti. Ayrıca, bu kasabadaki herkesin neredeyse on yıldır duymayı beklediği şeyi doğruladınız."

İkisine gülümsüyorum ve sonunda tuttuğumu fark etmediğim nefesimi bırakıyorum.

Leo kalçamı dürtüyor. "Masama dönmem gerekiyor ama annen çocukları Sugar Valley'e götüreceğini söyledi."

Lanet olsun.

Michael

"EĞER BU REHBERLERİ İŞE ALACAĞSAK EN AZ ÜÇ REHBERİ DAHA TAM ZAMANLI OLARAK İŞE ALMAMIZ GEREKİYOR.

rezervasyonlar . Sonra da eğitilmeleri gerekiyor." Law babamıza bakıyor ve ondan bir tepki .

"Bu fırsatı değerlendirecek adaylar var, ancak sezon ortasında olduğumuz için onları halihazırda taahhüt ettikleri işlerden uzaklaştırmak için anlaşmayı tatlandırmam gerekecek. O zaman eğitim alanların masraflarını karşılamak için fazla mesaiden bahsediyoruz."

"Gerisini bekliyorum. Bunun sadece yeni işe alımlar ve eğitim programlarıyla ilgili olması için fazla streslisin. Size güveniyorum. İnsana ihtiyacın varsa işe al," diyor.

"Başka ne var?" Law soruyor. "IFSC sordu-"

İkisi de kaşlarını kaldırarak birbirlerine bakarlar.

"Uluslararası Spor Tırmanış Federasyonu"

"IFSC'nin ne olduğunu biliyorum evlat. Ne istediler?"

"Üzerinde kaya tırmanışı yaptığımız dağ çıkıntılarını kontrol etmek istiyorlar. Burada sunabileceğimiz zorluk seviyeleri hakkında epeyce konuşulduğunu duyduklarını düşünüyorum. Bunu gerçekleştirebildiğimiz eğitimle birleştirdiğinizde, bunu biraz daha ileri götürmek için elimizde önemli bir fırsat var." Babamız sandalyesinde yaslanıyor ve ayaklarını masasına vuruyor. Bu bir güç hareketidir. Bunu ne zaman yaparsa yapsın, ne istediğine çoktan karar verdiğini biliyorum. Yani bundan sonra olacak her şey

görmek istediğim şeyle uyuşup karar vermeye çalışıyor. "Ne zaman çıkacaklar?"

"Gelecek ay. Ve sonra, şeyin bu olduğuna karar verirlerse, burayı resmi bir ABD Olimpiyat eğitim tesisi haline getirmek için pazarlık yapabiliriz. Bouldering için özel olması gerekmiyor. Şu andan o zamana kadar nasıl düzgün bir şekilde personel alacağımızı bulabilirsek, dışarıdan işe almak yerine yerel halkın gemide kalması için pazarlık yapmamıza izin verir."

Hukuk değişiyor. "Bunun dezavantajı ne?"

Cevap vermeden önce ensemi ovuşturuyor ve soru hakkında düşünüyorum. Dezavantajların da en az avantajlar kadar varsayımsal olduğunu kendime hatırlatmam gerekiyor.

"Personel sayımızı , bütçenin dışında harcama yaparız ve bu yıl bunu telafi . Gelip bizimle müzakere etmek istemeyecek kadar amatör olduklarını düşünebilirler. Ben öyle olduğunu düşünmüyorum ama ben onlar değilim. Dezavantajı ise, eğer aynı seviyede olmadığını düşünüyorlarsa, bu haberin yayılması ve esasen olumsuz dedikoduların gelmesini istediğimiz daha üst düzey sporcuları etkileyebilecek olması. Ve ben sadece yaz sezonundan bahsetmiyorum."

"Bunun kış sporlarımızı etkileyeceğini gerçekten düşünüyor musunuz?" Law soruyor.

Bir omzumu , çünkü emin değilim. "Dediğim gibi, eğer etkilenmezlerse bu bir dezavantaj olur."

Babam "Nasıl devam etmek istiyorsun?" diye soruyor. Benden bir şeyler umduğunu biliyorum ama aslında kardeşimin bu konu hakkında düşünmesini ve bir cevap vermesini istediğini biliyorum. Babamın CEO'luk rolünü üstlenmeye hazır olup olmadığını bilmeden konuşup durduğumuz şey buydu. Akıllıca düşünüp düşünemeyeceğini, büyük resmi görüp göremeyeceğini ve işin pazarlama tarafının ötesine geçip geçemeyeceğini.

Law ikimizin arasına baktı. "Bu kararı benim vermemi mi istiyorsun? Bu sporu gibi bilmiyorum," diyor çenesini bana doğru kaldırarak. "O konuda daha iyi bir içgüdüye sahip olacaktır."

Ben cevap olarak bir Şey Őŧyleyemeden babam araya girdi. "Tavsiyenizi istiyorum. Bildiklerinize, bu yıl bulunduğumuz noktaya ve bu fırsatın etkileyebileceği potansiyel yollara dayanarak

şeyler. Marka, şehir, her açıdan bakmaya değer. Ve kararı senin vermeni istiyorum." "İçimden bir ses hayır diyor," diye karşılık verdi. Hemen. Sanki hiç düşünmemiş gibi. "Hayır mı?!"

Babama baktım. Ciddi. "Lanet olsun, Law?"

Law bana sempatik bir gülümseme veriyor. "O zaman bir şeyler söylemeliydin. Bu büyük bir kumar ve sporda en yoğun sezonumuzda değiliz. Bu yılki büyüme rakamlarımıza ulaşmamız gerekiyor ve eğer bu şansı değerlendirirsek ve sonuç alamazsak bunu yapmamızın hiçbir yolu yok. Bunu yılın başlarında bilseydik daha iyi planlayabilirdik ama şimdi kötü bir karar verdik."

Bu saçmalık ve babam da bunu biliyor. Risk almadan nasıl büyüyebiliriz ki?

-Bunun gibi *fırsatlar* mı? Öylece ortaya çıkmazlar. Bunu elde etmek için çok çalıştım. Ve onu bir kenara itmek üç dakikadan az sürdü.

Artık dinlemek için etrafta takılmıyorum. *Bir, iki, üç, dört* ve başla. Düşüncelerimi toparlamaya ve mantıklı düşünmeye ihtiyacım yok. Sakinleşmeye ihtiyacım var.

Yıllardır işin bu tarafıyla. Turistik büyütmek ama aynı zamanda güçlü hissettiğim bileşenlere çalışmak için. Tırmanış her zaman yapmayı sevdiğim bir şeydi ve daha üst düzey dağcılarının eğitimi ev sahipliği yapabileceğimiz bir sahip kendi zirvesine ulaşmak gibi bir şey. Bu, çalıştığımı fark etmediğim bir hedefti.

Günün geri kalanı salyangoz hızında ilerliyor. Ortaya çıkabilecek her sorun çıkıyor, hem de büyük bir şiddetle. Bu hafta Strutt's Peak'i meşgul eden yaz festivali, tam günlük maceralar yaşamak isteyen birkaç büyük grubu da beraberinde getirdi: yürüyüş, balık tutma ve ATV gezisi. Rehberlerimden biri iki kişiyi kaybetti, sonunda yüzeye çıktılar, ancak Arama ve Kurtarma'yı dağıtmak için Callen'ı aramak zorunda kalmadan önce değil.

Ekipman satışlarımız mükemmeldi. Ancak tedarik zinciri buna ayak uyduramadı, bu da bugün ekipmanı paylaşmak zorunda kalan birkaç dağcı anlamına geliyor. Yapılabilir ama ideal değil. Sunduğumuz sporlar için gerekli ekipmanı satamadığım veya kiralayamadığım zaman iyi görünüm değil.

"Selam Michael," diyor Boon ofisine doğru eğilirken. "Tırmanma tesisinde istediğin her şeyi ayarladım. İnsanların bu gece belli bir saate kadar çıktıklarından emin olmamı ister misin?"

"Yediye kadar herkesin gitmesini istiyorum. Everly de yemek dağıtmak için o saatlerde gelecek, bu yüzden önce onu içeri aldığınızdan emin olun."

"Tamamdır patron," diyor, biraz oyalanarak. "Hepsi bu mu?"

"Aslında iki şey var." Boon ağırlığını kaydırıyor ve ellerini kot pantolonunun ceplerine sokuyor.

"Gracie McKenna ile görüştüğünü duydum."

Gözlerimi ona çeviriyorum ve kalemimi bırakıyorum.

Sanki bu bilgi beni çıldırtacakmış gibi ellerini kaldırıyor. "Sadece gevezelik. Dedikodu, gerçekten. Dün Beverly Harpson'la yeşil alanda hararetli bir tartışma yaşamış olabilirler. Bilmiyorum. Ama tek söylemek istediğim, eğer doğruysa ve birlikteyseniz, sizin adınıza mutlu olduğum. Gracie'den hoşlanıyorum." Tekrar kayıyor. Garip bir şekilde kekeliyor. "Uzun arkadaşız. Onun da senden uzun hoşlandığını biliyorum. bunu herkes biliyor. Burada olmak için İrlanda'yı reddetti... istediğim, senin adına mutluyum. Onun adına. Sen ve o. Ama aynı zamanda onu incitme."

"Londra'yı kastediyorsun. Londra'daydı. Okul için," diye düzeltiyorum onu.

"Hayır, İrlanda Rugby Takımı'nda iş buldu. Lenny söyledi. Annesi işi için uzun süre ona çok kızdı."

Kaşlarımı kaldırdım, o işi reddettiğini hiç söylememişti. Sadece istediğini alamadığını söyledi. Ayrıca Beverly ve Grace'in bu kadar aleni ne konuşmuş olabileceklerini de merak.

Boon'un anlattıklarının geri kalanını görmezden geliyorum ve onun yerine Grace'e mesaj atıyorum.

MICHAEL

Bugün bir söylenti duydum.

GRACE

Öyle mi?

MICHAEL

Sen ve Beverly Harpson hakkında bir şey mi?

GRACE

Everly çocuklara bakmak için mı gelecek yoksa ben mi getireyim?

MICHAEL

Jack saat 7'de orada olacak. Onunla daha sonra buluşacak. Ve konuyu değiştirme.

GRACE

Ne zamandan beri dedikodu dinliyorsun?

MICHAEL

Sen işin hep dinlerim.

"Tırmanacak mıyız?" diye soruyor geniş bir gülümsemeyle.

sallıyorum ve boynuna bir öpücük kondurmak için eğiliyorum. Uzun bir hafta oldu ve onunla ya da çocuklarla çok az vakit geçirebildim. Ama bu gece ilk randevumuz ve bunun özel olmasını istiyorum. En çok da eğlenmemizi istiyorum. Bir restoran ya da bar çok halka açık gibi geldi. Evde kalmak çok tembelce geldi. Ben de ikimizin de yapmaktan hoşlandığı bir şey seçtim. Onun bir parçası olduğu kadar benim de bir parçam olanpaylaştığımız bir şey. Ama şimdi burada durduğumuza göre, bunun belki de onun isteyeceği türden bir randevu olmayacağını fark ediyorum. Belki de onu güzel bir yere götürmek daha iyi bir seçim olurdu.

"Bu iyi mi? Sadece düşündüm de..."

Bana doğru dönüyor ve başını yana eğiyor. Sorduğum şeyi inceliyor. Artık bu yanıma görmesini . Tam olarak kontrol edemediğim bu parçamı... Yapılacaklar listesini tamamladığımızda ve evden taşındığında benimle işinin biteceğine karar vermesinden endişe . Nasıl oldu da bu kadar uzun süre onu kendimden uzaklaştırmaya çalıştım? Şimdi, onu nasıl elimde tutacağım konusunda endişelenmeden duramıyorum.

Elimi tutuyor ve beni kendine çekiyor. Saçlarımı alnımdan uzaklaştırarak parmağını şakağımdan geçiriyor ve yüzümün yan tarafına doğru sürüklüyor. Sıcaklığını hissetmek için gözlerimi kapatıyorum. Ve ben gözlerimi açamadan dudaklarımı dudaklarına götürüyor. Yumuşakça. Sakinleştirici. Bir şekilde bunun iyi olduğuna dair onaylanmaya ihtiyacım olduğunu biliyordu. Hayal kırıklığına uğramadığını. O anda kalıyorum ve endişemin daha fazla dağılmasına izin vermiyorum. Tek planın bu olduğunu düşünebilir. Tırmanmak için. Ama bouldering duvarının , benimle ilk buluşması için beklentilerini umduğum bir düzenek var.

Geri çekiliyor, ama kollarımı ona dolamadan ve onu kendime doğru çekmeden önce değil. Onu içime çekiyorum. Her zaman tatlı, davetkâr bir şey gibi kokuyor. "Bu mükemmel," diye fısıldıyor.

Boynuna sokuluyorum. "Geldiğin için teşekkür ederim. Sadece için değil, bu hafta için de. Bu sezon biraz boğuluyorum ama Sam ve Miles'a sahip olduğunuz için bu durumla başa çıkabiliyorum. Biliyorum onlar çok fazla olabiliyor. işini kolaylaştırdın ama en çok benim işimi kolaylaştırdın."

"Neye ." Kollarımda geriye yaslanıyor, yaptıkları her şeyi sıralarken boynuma sarılıyor. duyuyorum ama aslında sadece onu dinliyorum. Bana çocuklarımla ilgili bir şey anlattığında ve başka bir konuda heyecanlandığında yükselmesini özömsüyorum. "Ve şimdi, birlikte biraz eğleneceğiz."

Boynundan öperim.

"Yaz Festivali kadar eğlenceli mi?"

Bana gülömsüyor, kahkahasını çalışıyor çünkü bana tam olarak ne olduğunu anlatacağını biliyor. "Evet, çok eğlenceliydi. Şuna mısın?" Kollarımdan çekiliyor ve doğruca kaya tırmanışı duvarında asılı duran tebeşir çantasına .

Onu takip ediyorum, ayak kabılarımı giyiyorum, ellerime tebeşir vuruyorum ve istediğim yolu buluyorum. Zaten yerden en az bir metre yüksekte, ki bu iyi bir başlangıç, buranın iplerle ve bir kuşakçıyla bağlandığı bir yer olmadığını düşünürsek. Bouldering, doğru çizgiye, doğru hızda tırmanmak ve sonra düzgün bir şekilde düşebilmekle ilgilidir. Zirveye çıkabilir. Bunu birçok kez yaptığını gördüm, ama bu düşemeyeceği anlamına gelmez.

Onun önüne geçmek için sadece birkaç hamle gerekiyordu, ben de bunu istiyordum. Bacağımı üst kenara atıyorum ve Everly'den benim için hazırlamasını istediğim bir göz atıyorum. Mekânın geri kalanı az ışıklı ama tam kıvamında gölge ve ışığa sahip.

"Seninle oraya çıkmamı ister misin?" diye soruyor, uçuşumun kenarından sadece birkaç kulaç ötede. "Ayrılırken bana eteğin kötü bir seçim olduğunu ."

"Benim için kötü bir seçim değil. Senin üstüne çıkmadan önce güzel bir gösteri yaptım." Homurdanıyor. "Göldürme beni. Neredeyse ."

En sürahiye ulaştığında, onu yukarı çekmeme yardım edebilecek kadar yüksekti. Diz çöküyor, nefes nefese, alnında biraz ter var. Göğsü inip kalkıyor, yüzünde küçük saç parçaları var ve elimde olmadan elmacık kemiğindeki güzellik izine, alt dudağının dolgunluğuna bakıyorum. Her zaman fark ettiğim güzel yanlarını şimdi açık havada takdir edebiliyorum. Bu şekilde düşünmemeye çalışmama rağmen merak ediyorum, benimle ne işi var?

"Bunu sen mi yaptın?" diye soruyor, şimdi yer yastıklarıyla kaplı, kenarları küçük beyaz ışıklarla aydınlatılmış ve ortasında alçak yuvarlak bir masa bulunan yere bakarak. Ortada bir şişe şarap ve etrafında peynir, meyve ve ekmekler var. Daha yakından bakmak için ayağa kalkıyor ve her şeyi içine çekerken onu izliyorum. Ben de biraz etkilendim.

Peynir ve meyvelere karar vermek markette bir saatimi aldı. Ekmekleri ve küçük çikolatalı keki seçmek için fırında bir otuz dakika daha Babam bana mahzeninden iki şişe şarap verdi, çünkü açıkçası iyi bir şarapta ne aramam gerektiği hakkında hiçbir şey bilmiyorum. "Ben yaptım." Boğazımı temizledim. "Bütün bunları buraya getirirken Boon'dan biraz yardım aldım, sonra da Everly ışıklar ve yastıklar konusunda yardımcı oldu. Birkaç kişi etti."

gömleğimden tutup kendine doğru çekiyor ve öpüyor. "Mükemmel," diye nefes alıyor. Ben de aynı şeyi düşünüyorum. Dudaklarımın birkaç dakika onunkilerde oyalanmasına izin veriyorum. Benimkilere karşı hissettikleri beni tahrik etmekten çok daha fazlasını yapıyor; böyle çok daha fazlasını hissediyorum. Susturulmamış. Aşırı farkında. Kendime daha güveniyorum ama aynı zamanda uzun zamandır olmadığım kadar korkuyorum.

İkimiz de tırmanış ayak kabılarımızı çıkarıp tebeşirle tozlanmış ellerimizi çırpıyoruz ve sonra devasa yastıklardan oluşan derme çatma adanın üzerinde yürüyoruz. Ağzına birkaç parça peynir atıyor ve tadına bakarken çıkardığı uğultu doğrudan sikime giden bir siren şarkısı gibi. Tiz bir mırıltı ve ben hazırım.

Onun için. Ama bu gece daha fazlası olsun istiyorum.

"Bu olay bir şeye dönüşmeden önce size söylemeliyim ama Beverly Harpson ile bazı sert sözler sarf etmiş olabilirim."

Kırmızı şişeyi açıp ona bir bardak doldurmaya başladım. Bu küçük itirafı bitirdiğinde bir yudum almak isteyeceğini söyleyebilirim. Gergin görünüyor ve yanaklarının pembeleşmesinden bana detayları anlatmak için sabırsızlandığını anlayabiliyorum.

"Ona lanet kapatmasını söylemiş olabilirim." değiştiriyor ve ağzına bir üzüm atıyor, ben bunu sindirirken dudaklarını büzüyor. Çiğniyor ve geri kalanını susturmaya çalışıyor. "Ve senin aletinin boyutunun en çılgın fantezilerinden bile daha büyük olduğunu ve beni onunla becerme şeklinin üstün olduğunu."

Şarap bardağını masadan ağzıma götürürken yarı yolda durduruyorum. "Sen delisin." Başını sallıyor ve endişeyle yer değiştiriyor.

Ciddi olamaz. Ya da gerçekten düşünüyor.

"Çocuklar etrafta değildi. Ve ben gerçekten doğru yolu bulmaya çalıştım, ama-" Tam orada sözünü kestim. "Ama?" Ses tonumu eşit tutmaya çalışıyorum. Olay çıkarmasından etkilenmekten başka bir şey yapmadım.

O biri değil. Normalde onlara daha sonra benimle birlikte küfrederdi ama Grace nadiren insanlarla laf dalaşına girecek kadar sinirlenir.

"Bunu daha önce duymadınız mı? Yaklaşık dört gün önceydi ve eminim ki boşboğazlardan oluşan iyi bir dinleyici kitlesi vardı. Dürüst olmak gerekirse, sana anlatmamın tek nedeni, bizim hakkımızda bu kadar aleni konuşmayı planlamadığımı bilmeni istemem. Bu kadar kabaca."

"Kabaca mı?" Kırmızı şarap bardağını ona uzatıyorum. Oldukça büyük bir yudum alıyor ve ben de saklamaya çalıştığım gülümsememi tutamıyorum. Bana söyleyebileceği hiçbir şey beni ona kızdıramazdı. Birine bildirdiği için değil. Beverly Harpson'ın buna muhtemelen tanıdığım herkesten daha çok ihtiyacı vardı. Ve eğer aletimin büyüklüğünü ya da onu ne kadar iyi becerdiğimi cephane olarak kullanarak kadının egosunu biraz kırması gerekiyorsa, o zaman daha da iyi.

Ona giden en hızlı yol dizlerimin üstü. Hızla ona doğru sürünüyorum, ancak her kelimeyi duyabilmesi için net konuştuğumdan emin . Başka bir şey düşünmesini istemiyorum.

"Kız *arkadaşımın*, bazı şeyleri söylemeye hakkı olmayan bir kadını nasıl azarladığını duydum." İçine giriyorum, bacakları ayrılıyor ve bana yer açıyor. Hareket etmeye devam ediyorum, dirsekleri üzerinde geriye yaslanmaya ve yayılmaya zorluyorum. "Keşke bunu görebilseydim."

Eğiliyorum, onun tadına bakma ihtiyacı duyuyorum, şimdi orada dans eden gülümsemeyi özünsüyorum. Onu tamamen öpmek için dudaklarını ayırana kadar bekliyorum. Dilim onunkiyle çarpışıyor, yavaşça, sanki melodik bir şeyin temelini atıyormuşuz gibi. Parmakları enseme buluyor ve saçlarımın arasına giriyor. O kadar iyi hissettiriyor ki, içimden tatmin olmuş bir mırıltı . Hiç kimseyi öpmekten onunla öpüştüğüm kadar zevk almamıştım. Bu kadar basit bir şeyin bu kadar muazzam hissettireceğini hiç düşünmemiştim. Bilmem gerekirdi. İlk seferinde beni yana yatırmıştı, o zaman neden sonraki tüm seferlerde beni düzeltmesin ki? Elimi çıplak dizinden kalçasına doğru göğsü benimkine bastırıyor, şimdi eşit ölçüde yükseliyor ve alçalıyor. Eteğinin yumuşak siyah kumaşı benimle birlikte hareket ediyor ve parmaklarımın tenini okşaması için bir yol açıyor.

"Bekle." Kısa bir süre gülüyor. "Sırtıma bir şey batıyor."

Yer değiştirip oradakileri eline aldığı anda, yastıkların altından mavi naylon bir ip çıkarır. Ona uzun bir süre baktı. O da ben de iplerin ne işe yarayacağını biliyoruz; mekânda fazladan ip bulunması alışılmadık bir şey değil. Ama eğer o da benim baktığım gibi bakıyorsa, bu gece birlikte yepyeni bir şey keşfediyor olabiliriz.

"Bunun burada olması gerekiyor muydu, yoksa mutlu bir tesadüf mü?"

Yüzünü muzip bir gülümseme kaplıyor. Keşke bunun için övgü alabilseydim, çünkü birazdan

ödüllendirin.

"Seni ister misin? Güzel vücudunun etrafındaki ipi hisset ve seninle istediğim gibi oynamama izin ver?"

Soruyu düşünüyor, iri ve güzel gözleri sadece bir eliyle ipe odaklanmış, diğer eliyle de malzemeyi hissediyor. Elimi vücudunda gezdirip boynuna doluyorum ve parmaklarım boğazının her iki yanındaki tıkrıdayan damarlara değdiğinde vücudu gözle görülür bir şekilde gevşiyor. Ona bu şekilde dokunmak, bunun kontrolü, sahipleniciliği onu rahatlatıyor, tıpkı beni gibi. Onu bir öpücük için daha kendime çekiyorum ama dikkati elindeki ipten için dikkati dağılıyor.

"Evet," diyor, neredeyse nefes nefese kalacak kadar sessiz bir sesle.

"Nasıl yapılacağını biliyor musun?" -soruyu bitirmekte tereddüt ediyor- "ip ya da bağlayıcılar ya da her neyse onları kullanmayı?"

Alt dudağını tekrar ısıyorum ve gülümsüyorum. "İpler ve düğümler hakkında iyi bir bilgim var, evet."

Hafifçe sakinleştiğini görüyorum. Bana güveniyor. Tüm bunların özünde, sahip olduğumuz şey, güven. "Bağlanma ve kendimi sana bu şekilde teslim etme düşüncesi..." Eğiliyor ve dudağımı . "Düşündükçe ıslanıyorum ve bunu üzerimde kullanmanı istiyorum."

Onu kendime çekiyorum ve dilimi onun kine değdiriyorum. Kırmızı şarabın tadı az önce ikimizi de saran şehvetle karıştığında başım dönüyor ve doyamıyorum. O benimkinin yakasını çekiştirirken ben de onun başından yırtıyorum. "Emin misin?"

Sütyenini açmak için hareket ettiğimde "Evet," diye derin derin nefes alıyor. "Lütfen. Evet."

Herhangi bir kontrol görüntüsü bocalıyor ve daha karanlık bir parçam dümeni ele geçiriyor. Onu bileklerinden ve ayak bileklerinden bağlanmış, sonra da sıkıma ağzına alırken görmek istiyorum. Bileklerinin sıkıca bağlanmasını istiyorum, böylece dokunamıyor ve sadece benim izin verdiğim şekilde hareket edebiliyor. Bu düşünceler beni çok sertleştiriyor ama sadece kendimle ilgilenmiyorum. Aslında, onun hissedeceklerinden daha çok tahrik olan daha büyük bir parçam var. Dilimi ağına, parmaklarımı da götüne sokmak ve kısıtlıyken onu kaç kez boşaltabileceğimi görmek istiyorum. Bunu başka hiç kimseyle keşfedemedim. Kimseye ona güvendiğim kadar güvenmiyorum.

Elimi büküyorum ve derin bir nefes alıyorum. *Bir, iki, üç, dört-*

"Dur," dedi. Ben de hemen ellerimi vücudundan uzaklaştırıyorum. "Benimle ne yapmak istiyorsan onu istiyorum. Bu utanç duyduğum bir şey değil. Bu sapkınlıkları seninle keşfetmek istiyorum. Bunu istediğim tek kişi sensin." Endişeli olduğumu biliyordu ama bu olumsuz düşüncelerden kaynaklanmıyordu. Bu parçamın gitmesine izin verme hevesiydi.

Hafifçe eğiliyor ve dudaklarımı yalıyor. "Şimdi beni bağlayın bayım."

Grace

ÖNÜNDE OTURUYORUM, GÖĞSÜM KABARIYOR. BUNDAN SONRA OLACAKLAR İÇİN ÇOK HEVESLİYİM. EĞER BİRİSİ İstediğimi isteme konusunda bu kadar rahat hissetmemi sağlayacak kişi her zaman o olurdu. Onun özgüveni her şeyi tüketiyor. Bu onun seksiliğini yükseltiyor. Ve bu da birbirimizle hep böyle olmamız doğruluyor. Samimi. Çiğ.

İşimi bitirip çekip ne kadar hazır olduğumu düşünemiyorum. Bunu hiç hissetmemiş olmak. Dizlerimi büküyor ve önümde diz çöküyor. Altındaki zemin yumuşak ve tavan pencereleri berrak yaz gökyüzünün mükemmel görüntüsünü veriyor. Bu geceki detaylara gösterilen özen ve muhtemelen tanıdığımız insanlarla dolu bir restoran ya da bar yerine burada olmamız mükemmel bir seçimdi. Tüm bunlar büyüleyici ve kesinlikle romantik olsa da, gündemimiz değişti ve romantizm gündemimizde değil.

Mavi ipe geçirdiği iki ilmeği ayak bileklerime doluyor ve sıkıca çekiyor. Naylonun fermuarı dikkatimi çekiyor ve duyularımı artırıyor. Sekiz şeklinde bir düğümle bağlıyor. İkimizin de tırmanışlar sırasında birbirimize destek olmak için sayısız kez attığımız bir düğüm ama aklımın böyle bir fanteziye asla izin vermedim.

"İyi misin?" Burada sadece ikimiz varız, yalnız ve özel, ama sesinin tonu sanki çakılların üzerinde sürükleniyormuş gibi geliyor. Alçak ve keskin.

Evet anlamında başımı sallıyorum ve o da çenemi tutuyor. "Şimdi sessiz kalma zamanı değil Grace. Burada kelimelerini kullanmana ihtiyacım . Aslında, bu durum bunaltıcı bir hal alırsa muhtemelen güvenli bir kelime bulmalıyız."

Güvenli bir kelime bile gerektirecek bir şey yapma fikrine gülümsüyorum. "Bunu daha önce yaptın mı? Daha önce başka insanlarla?" diye soruyorum. Kiminle olduğunu merak ediyorum ve bir kıskançlık duygusu kaplıyor. Saçma olduğunu biliyorum ama onu hep benim olarak gördüm, öyle olmadığı zamanlarda bile.

"Evet. Ama beni bilirsin Grace, pek fazla insandan hoşlanmam. Kime zaman ayırözeldir, tıpkı cinsel zevklerim gibi. Gençken bir şeyler denedim ama her şeyi değil."

Gülüyorum ve bu onun hareketlerini durdurmasına neden oluyor.

"Sana gülüyorum, Michael. Bu noktaya kadar yaptığımız her şey o kadar seksiydi ki, eğer diğer kadınlar bilseydi..." Başımı sallıyorum, çünkü o benim gördüğümü ya da dünyanın görmüyor. "Bacakları açık ve istekli bir şekilde seni olacaklar. Bir haber alırlarsa, okul aile birliği toplantıları için seni kaçırmaya çalışan daha çok kişi olacaktır. Seni zaten daha çok isteyecekler."

"Başka kadınlarla ilgilenmiyorum." Alt dudağını ısıyor ve ipi tekrar dolamaya başlıyor. "İstediğim kadın diz çökmüşken olmaz. Ona iğrenç şeyler yapmamı sabırsızlıkla bekliyor."

İpi çekiyor ve naylon daha da geriliyor. "Lütfen ," diye fısıldıyorum. Ve başımı hafifçe sallıyorum, çünkü söylediklerine hazır değildim.

Dik duran ellerimi öpüyor ve ipten geriye kalanları ayak bileklerimle bileklerimin bağlı olduğu ortasından geçirerek bağlamayı bitiriyor. "Güvenli kelime, Grace."

Bir an düşünüyorum, ama yukarı baktığımda, tavan penceresinden yakaladığım manzara aslında benim için cevap veriyor. "Peki ya... Polaris?"

"Mükemmel," diyor ve öne doğru eğilerek dudaklarıma yumuşak bir öpücük konduruyor. "Her zaman çok mükemmel."

Tişörtünü çıkardığında tüylerim diken diken oluyor. Sıkı, geniş göğsünden çıkan kıllar kalın karın kaslarından aşağıya doğru devam ediyor ve düşük belli kot pantolonunun içine dalıyor ve tırnaklarımı

içinden geçirip çekiştirmek istiyorum, böylece tıslamaya çalışırken çıkardığı sesi duyabiliyorum.

Geri çekil. Artık kendini tutmasını istemiyorum. Ve öyle olduğunu biliyorum.

kenarları çıkıntı yapıyor ve pantolonunun altından bana doğru esneyen sert çıkıntıyı çerçeveliyor. Aletini görmek için bu kadar istekli olmasaydım, muhtemelen bu harekete gülerdim. Kahretsin, bu gece izin verdiği kadar çok kez almak istediğim kirli bir söz.

Kot pantolonunun düğmesini ve aşağı katlarken fermuarı da onunla birlikte yuvarlanıyor. Başka hiçbir şey yok, boxer ya da külot yok, sadece bronzlaşmış ten ve bana doğru bakan güzel, tanrısal alete çapa gibi görünen düzenli bir saç yaması var. Dizlerinden ayaklarına doğru kayıyor, şimdi ben aşağıda bağliırken üzerimde yükseliyor. Pantolonunu çıkardıktan sonra yumruğunu sikinin etrafına sarıyor. Beni izlerken onu çekiştiriyor. Dördüncü bilek hareketinde, "Ağzını aç ve dilini çıkar" diyor.

Daha uzun oturmak için elimden geleni yapıyorum ama bileklerim ve ayak bileklerim diğetine bu kadar sıkı bağliırken ancak bu kadar hareket edebiliyorum. Ama bana söyleneni yapıyorum ve sabırla sikinin tepesini dilime değdirmesini bekliyorum. Ne zaman bir erkeğin sikinden sızan şeyin tadına bakmaya hevesli bir kadın oldum? Bir bulanıklık gibi geliyor. Bu adama olan hislerimden vazgeçmekten, itaatkâr bir şekilde ahlaksız olmaya, övgü ve ceza için hevesli bir sürtük olmaya.

"Beni beklerken çok güzel görünüyorsun. Sana böyle ve ağzının ne kadar sıcak düşünürken bile boşalabilirim. Kukun beni ne kadar sıkı kavrayacak." Arkama geçti ve beni yavaşça geriye, kendisine doğru yuvarladı. Önce sırtım, sonra boynum ve başım yastıkla buluşuyor. Sert değil ama bana karşı dikkatli. Bağladığı iple vücudumu yerinde tutuyor, beni tam istediğı yerde tutarken sikinin ucunu bekleyen dilime dokunduruyor. Çok tahrik olmuş durumda ve ağzımın içinde kaydığını hissetmek istiyorum, ama tam dudaklarımı kapatmaya başladığımda kendini geri çekiyor. "Sana henüz bunu yapmanı söylediğimi hatırlamıyorum." Ve ben onun alaycı tonuna gülümsüyorum. Onun isteğıyle hareket etme ve hem benim hem de onun zevkini kontrol edebilme hissi hoşuma gidiyor.

Yüzüme düşen bir tutam saçı fırçalıyor. , gözleri benimkilerle buluştuğunda, aramızda çok şey hissediyorum. Güven. Birbirimize her zaman ne kadar bağli olduğumuzu ve onun benim hakkımda hissettiklerini. Kısa bir şefkat anı, çünkü biliyorum ki baskınlık maskesine .

"Hâlâ iyi misin?"

"İyiden de öte."

Bana seksi bir sırtıma yapıyor ve sonra vücudunu ayak bileklerimin ve el bileklerimin birbirine bağli olduğu yere doğru kaydırıyor. Bundan sonra ne yapacağını beklemek beni ıslatıyor ve arzulatıyor. Michael düğümü tutmaya devam ediyor ve dizlerimi göğsüme doğru itiyor, bileklerimi gevşetiyor ve iç çamaşırlımın kıkımın kıvrımına doğru sıkıca çekilmesini izliyor, malzeme amımın arasında toplanıyor. Bu sürtünme ve onun beni bu açık pozisyonda izlediğini bilmek dudaklarımdan küçük bir inilti çıkmasına neden oluyor.

"Lütfen dokun bana, Michael," diye yalvarıyorum. Sözlerim nefes nefese çıkıyor ama de öyle değilim. Kendimi hazır hissediyorum. Malzemenin çekimini tekrar hissetmek için kalçalarımı geri sallıyorum. Altımda titreşen nabızı dengeleyecek herhangi bir şey. Daha fazlasına ihtiyacım var; ellerine, parmaklarına, sikine. Bir şeylere. "Lütfen," diye bir kez daha yalvarıyorum, sonra parmağının külotumu hafifçe yukarı aşağı kaydırıldığını hissediyorum. Kıkımdan yarığıma kadar, parmakları az miktarda tatmin sağlayan ama yeterli olmayan işkenceli bir ritimle yukarı ve aşağı sürükleniyor.

"Bunun gibi

mi?" Lanet

olası.

"Hayır. Daha fazla. Daha fazlasına ihtiyacım var."

"Ne istediğini duymak istiyorum. Bana söyle ve ben de tam olarak dediğini yapayım. Ama spesifik olmayı . Kileri hatırlıyor musun?" Parmakları biraz daha baskıyla hareket ediyor ama yeterli değil.

Ve aklım hemen o küçük odaya gidiyor, bana iç çamaşırımı çıkarmamı söylediği ve sonra amımı öptüğü yere. komik tarafı, ağzını tam da orada istiyorum.

"Ağzını istiyorum." Belirli. "Dudaklarını amıma koy," diye talep ediyorum. "Ve sonra ben çığlık atana kadar dilini etrafımda dolaştır." Bunu düşününce mırıldanıyorum, tam olarak söylediğim gibi yapmasını istiyorum. "Bedenimin kontrolünü ele geçirmeni istiyorum. Ona istediğin her şeyi yap ve söz senin için inleyeceğim. Her damladığını hissetmek istiyorum. Kontrolünü kaybetmeni, fazla düşünmemeni ve özür dilememeni istiyorum. Ve bunu istiyorum. Hem de hemen. Şimdi."

Bileklerimi ve ayak bileklerimi bana doğru itiyor, böylece kığım yukarı doğru eğiliyor. İp sürtündükçe acıtıyor. Ama daha az umursayamazdım çünkü saniyeler sonra külotumu yana çekti ve dilini tam olarak istediğim yere soktu. Durmuyor. Onun yerine inliyor. Sanki beni tatmak onun için de benim için olduğu kadar tatmin edici bir duyguymuş gibi.

Dişlerini kış yanağımda gezdirerek sertçe ısıyor. Sonra, aynı yerde hissetmeden önce bir şaplak duyuyorum. Az önce yaptığı iz üzerinde ısı yükseliyor. Ama dilini aynı yol boyunca geri iterken dikkatim dağılıyor. Yaptığı baskı yaklaşmakta olan orgazmımı ortaya çıkarıyor ve her an içimden geçip gidecek. olmak, bana bir sonraki adımda ne yapacağının beklentisi ve onun bana ziyafet çekme hissi arasında her şey hızla geliyor.

"Tadın çok güzel. Dilimde tatlı ve tuzlu." Ve bunu söylerken, iki parmağı batıyor. Onları içeri ve dışarı sürüklüyor ve bu beni daha yüksek sesle inletmek için yeterli bir baskı. Yalvarırcasına. "İşte bu . Ne verirsem al. Onlar için çok istekli." Ağzı parmaklarına katılıyor ve parmakla sikilme hissi, dilinin klitorisime doğru kıvrılma şekliyle birleşince enfes oluyor.

Boşalmak üzere olduğumu gösteren işaretleri neredeyse kaçırıyordum. Kalçalarım titremeye başlıyor ve Michael'ın parmakları hızlanıyor, beni daha hızlı beceriyor. Orgazm içimden geçerken onun adını haykırıyorum ve bileklerimdeki ipin çekilmesinden ve vücudumun onun dokunduğu her yere tepki vermesinden başka bir şey hissedemiyorum.

Gürültülü sessizlik kulaklarımı ele geçiriyor ve beynimdeki sis kısa bir süreliğine kalkarak Michael'ın beni yan yatmam için hareket ettirdiğini fark ediyor. Vücudunu arkamda konumlandırıyor ve parmaklarını arkasında gezdiriyor. Tutuyor ve sonra tekrar şapırdatıyor. "Tanrım, bu vücuda bayılıyorum. Bu kış onu işaretlemem için yalvarıyor. Tokatlamak mı, ısırarak mı yoksa sıkmak mı bir türlü karar veremiyorum."

Mırıldanıyorum, "Hepsini yapabilirsin ve sonra siktir ."

Hafifçe kayıyor, alt dudağımı ısırıp emecek kadar arkamdan . "Pis bir ağzın olması hoşuma gidiyor." Dudağımı tekrar yalayarak parmağını sıkı kas halkasının etrafında gezdiriyor. Yarığımdaki uyarılmayı deliğime geri çekiyor ve beni fazla düşünmemeye ve sadece rahatlamaya zorlayan küçük daireler . "Hâlâ bu kış almamı istiyor musun?"

O kadar sıcak ki gerçekten miyavlıyorum. "Evet."

Dudaklarımı tekrar ısıyor. "Güzel. Onu benim için hazırlayacak bir şeyim var. Bu gece değil ama yakında," diye fısıldıyor. Ve ben neredeyse sızlanıyorum. Sanki bağlı olmak bu gece merakımı doyurmak için yeterli değilmiş gibi.

Bedenimi daha önce olduğum yere kaydırıyor. Sırt üstü, dizlerim göğsümde ve kollarım yanlarımda, bileklerim ayak bileklerime sıkıca bağlı. Kokusu içimi kaplıyor - bana evimi hatırlatan temiz soğuk hava ve yanan odunun kısa süreli sızısı. Hepsi, çenesindeki tüyleri hâlâ kaplayan uyarılmışlığımla karışıyor. "Şimdi bu güzel amcığı sikeceğim. Ve bu konuda hızlı olacağım, çünkü beni sınırıma kadar zorladın. Bana hâlâ bu şekilde bağlı olduğunu söyle ki içine girebileyim."

"Evet. İyiden de öte."

Cümlemi daha yeni bitirmiştik ki sikini hızlı ve sert bir şekilde içime soktu.

ilk sürüşte.

Yüksek sesle bir yudum hava emiyorum. Saniyeler sonra, dudaklarımdan bir santim bile uzakta olmayan bir iniltiyle nefes veriyorum, çünkü sikini içimden hızla çekiyor ve sonra cezalandırıcı hızını buluyor. Kontrol tamamen ondaydı. Bu şekilde bağlı olmanın zahmetsizliği beni düşünmekten alıkoyuyor, sadece hissediyorum ve istediğini alması için bir teklif oluyorum.

Beni ölçülü hareketlerle beceriyor. Kalçalarının her vuruşu içimde yıldızlar görmemi sağlayan bir noktaya çarpıyor. Işık zerreciklerine benzeyen bulanık bir şey. Odakta hiçbir şey yok, sadece zevk ve memnuniyet hissi fırtınayla kabaran bir gibi üzerime çöküyor. İçinde kolayca kaybolabilirim. Ama ellerinin kavradığı yerler -bir eliyle kıkımı, diğeriyle omzumu- bedenimi onunkiyle kaldıraç gibi buluşmaya zorluyor ve her yumruğa eşlik eden homurtular, her an dağılmaya çok yakın olduğunun tek işareti. Beni kendi orgazmıyla doldurmadan önce benim orgazmımdan son damlasına kadar haz almak için kendini tutmaya çalışıyor. Ve dakikalar sonra, başka bir ağırlıksızlık ve zevk dalgası beni ele geçirirken bedenim sürükleniyor.

"Sana verdiğim her şeyi alıyorsun," diye homurdanıyor ve sonra bir kez daha içime giriyor. Bu sefer o kadar yüksek bir iniltiyle ki beni sersemletiyor. Tükenmiş bedenini benimkinin üzerine örterken ulaşabildiği yerlerime sarılıyor. Orgazmdan göğsü kabarıyor ve kafasına ya da göğsüne yakın bir yerden kollarıyla sardığı inciklerime ve kalçalarıma ter damlıyor.

Her şeyin ciddiyeti karşısında gözlerim doluyor. Duygularım patlak veriyor ve gözyaşlarımdan düşmesine engel olamıyorum. Başını kaldırdığında gülümsemesi hemen bozuluyor ve el ayak bileklerimi çözmek için çaballıyor. "Kahretsin, Grace. Canını mı yaktım? Kahretsin."

"Hayır, ben iyiyim. Söz veriyorum."

"Kahretsin." Düğümlerini çözmeye çalışırken yer değiştiriyor, ama bu istediğinden daha uzun sürüyor. Masaya doğru eğilip bir bıçak çıkardığını görüyorum. Önce ayak bileklerimin arasındaki bağları çözmek için hızla hareket ediyor. Serbest kalıyor ve bileklerimdeki bağı çıkarmaya çalışırken elimi öpüyor.

"Michael, sorun yok. Mesele bu değil." Beni açıkça saran rağmen ona üzgün olmadığımı söyleyecek kelimeleri bulmaya çalışıyorum. "Ben iyiyim."

İpleri öfkeyle bileklerimden çekip alıyor ve beni kendine doğru çekiyor. Bunun aciliyeti, beni rahatlatmak istemesi ve beni kollarıyla sarmasının sıcaklığı, daha fazla gözyaşı dökmeye zorluyor. İyi olup olmadığımı görmek için geri çekildiğinde, yüzeye çıkmaya zorlayan duygularımı maskeleyemeye çalışıyorum.

"Benden saklanma. Sorunun ne olduğunu söyle. Çok özür dilerim. Kendimi kaybettim." Yüzümü ellerinin arasına yeni dökülen gözyaşlarını siliyor. "Bana ne yapacağımı söyle."

Tekrar söyleyecek doğru şeyi bulmaya çalışıyorum. "Çok fazla duyguyla boğulmuş durumdayım ve bu ortaya çıkıyor."

Başparmağını yatıştırıcı bir şekilde yanağımda ileri geri gezdiriyor.

"Güvenli kelimeni kullanmadın, bebeğim. Bu çok fazla olsaydı dururdum. Ben-" Yüzü , kırılmamak için kendini tutmaya çalışıyor.

"Bana zarar vermedin. Yanlış bir şey yapmadın. Durmanı istemedim. Bu hayal edebileceğim her şeydi. Ve her sevdim. O kadar çok ki, duygularım ya da hormonlarım ya da her neyse bunu nasıl işleyeceğimi bilemiyorum. Ama söz veriyorum bu kötü bir ağlama değil, bu o lanet olası *seks çok iyiydi* ağlamalarından biri."

"Bu bir şey mi?"

"Evet, bir şey var. En azından şu anda öyle. Benim için bir ilk." Eğilip onu öpüyorum ve bunun sorun olmadığını bilmesini sağlıyorum. "Daha önce hiç bu kadar iyi hissetmemiştim. Tüm hayatım boyunca. Seninleyken kendimi bırakmanın özgürlüğünü. Denemek istediğim ya da söylemek istediğim hiçbir şeyden utanmıyorum. Beni kırdın,

ama mümkün olan en iyi şekilde."

Beni ona şekilde hareket ettiriyor, başım boynunun kıvrımında duruyor ve kolları beni sıkıca sarıyor. Başımın üstünü öperek beni daha sıkı kavıyor. Nefesinin kesildiğini , düşmek üzere olduğunu bildiğim duyguları geri itmeye çalışıyor. Ama hiçbir engelimi kalmamıştı. Ondan bir şey saklamak için hiçbir nedenim yok. Ona söylesem de söylemesem de bu iş mahvolacağım.

Alnını benimkine yaslıyor. "Sen çok güzelsin. Bunu bilmen gerek." Derin bir nefes alıyor. "Bazen sana bakamıyorum çünkü sana takıntımın yüzümden okunmasından korkuyorum. Etrafımda olmasını istediğim tek kişi sensin. Seninle bu şekilde birlikte olmak" -başını sallıyor ve dudaklarımı hafifçe öpüyor- "Bunun hiç tahmin etmemiştim. Kendime izin veremezdim, ama şimdi sana sahip olduğuma göre, isteyebileceğin her şeyi sana vermek istiyorum."

Ve işte oldu. O ve ben, kaçınılmazdan daha azı gibi hissettirmiyor. Sinirlerime ya da gizli bakışlarımın beni nereye götürdüğüne bakmaksızın bu macerayı seçiyorum. Yine de, beni her zaman ona geri gibi görünüyorlar.

Michael

"SANA AŞIĞIM."

Kollarımda yatarken kalçası boyunca çizdiğim hafif dairelere ara veriyorum.

Her zaman çok cesur.

Kelimeleri özömsüyorum. Onları filtresiz bırakıyorum ve bunun ne anlama geldiğini dinliyorum. Strutt's Peak'ten ayrıldığı günden beri saplantı haline getirdiğim ve onsuz dünyamı her zaman sevmediğimi fark ettiğim kadından gelen beni nasıl hissettiriyorİlk başlarda, soru sorma şeklini ya da durduğu her sporu veya engeli alçakgönüllülükle aşmasını özlüyordum. Çocukken korkusuzdu, tutkulu olduğu şeyleri bulduğunda çekiciydi ve bir kadın olarak beni ileri itiyor. Sürüklenmeye başladığımda beni çeker. O benim için kelimelerden daha büyük. Daha önce kimsenin bana söylemediği sözlerden bile.

Derin bir nefes aldım ve ona dedim ki, "Senin için ne olduğumu anlamaya . Yıllardır." Şimdi beni görebilmek için dönüyor, henüz nasıl söyleyeceğimi bile bulamadığım kısımları ona anlatırken beni izliyor. "Uzun bir süre boyunca, sen sadece sınırların dışındaydın. Benim için çok gençtin. Hayatının çok büyük bir kısmını ben olmadan, *benim* eşyalarım ile doldurmadan yaşamam gerekiyordu. Ve sonra ortadan kaybolmadın. Ben seni zorladım ama sen benim yanımda olmak istemekten hiç vazgeçmedin." Sinirli bir şekilde gülüyorum. "Hâlâ nedenini bilmiyorum."

Yüzümde ne söylemeye çalıştığımı arıyor. Duymak istediklerini ya da benden almaya alıştığı söyleyip söylemeyeceğimi. Geri it. Çizilmiş çizgiler. Beni aynı anda hem ayakları yere basan hem de ağırlıksız hissettiren tek kişi söz konusu olduğunda sahip olabileceğim her türlü kontrolü elimde tutmak.

"Seni düşünüyorum." Yanağındaki güzellik izini inceliyorum. Dünyanın geri kalanının onun güzel şeylerle dolu olduğunu bilmesi için küçük bir mükemmellik damgası. "seni düşünüyorum ve sonra geceleri, günümün kaosundan zihnimi sakinleştirmeye çalışırken, seni düşünerek uykuya dalıyorum. Seçtiğin hayattan mutlu olmanı umduğumu düşündüm. Strutt's'a geri dönüp bizimle çalışmayı seçtiğin için. Her an bir başkasının gelip benim gördüğüm her şeyi göreceğini düşünüyorum. Ve kendinizi onlara vereceksiniz, çünkü onların paniğe bu gezgin düşünceleri yok. Ya da akıl sağlığını korumak için haplara veya bir terapistle ihtiyaç duymuyorlar. Ya da zaten başka birinden çocukları yoktur."

Elimi tutup avuç içi yukarı bakacak şekilde çeviriyor ve parmaklarını benimkilere kenetliyor. Başparmağını avucumun içine bastırıyor ve basınçla ovuyor. Boynumdan omuzlarıma doğru ilerlemeye başlayan gerginliği hafifleten hilal şekilleriyle cildime masaj yapıyor.

"Bana başka erkekleri keşfedeceğini, birileriyle çıkmaya başlayacağını söylediğinde, bir kez olsun kendi yolumdan çekilmezsem seni kaybedeceğimi biliyordum."

"Sana bir şey söyleyebilir miyim?" Cevabımı beklemiyor. Bunun yerine avucumu öpüyor ve "Annem dışında kimse bunu bilmiyor, utandığım için değil, anlamadığım için." diyor. Başını kaldırıp bana bakıyor ama başparmağını avucumda gezdirmeye devam ediyor. "Çok canlı rüyalar görüyorum ya da öyle olduğunu düşünüyorum ama her zaman hatırlamıyorum. Onları gördüğümü hep biliyorum çünkü sonrasında önemli kısımları hızlıca özetliyorum. Onları gördüğümde ya da hissettiğimde yarı uyanık, yarı rüya görüyor gibi oluyorum." Yer değiştirerek cevap vermek için yüzümü inceliyor ama ben hala ne söylediğinden tam olarak emin değilim. "Çoğu zaman görüntü oluyor ama sesleri duyabiliyorum, bir şeylerin tadına bakabiliyorum, farklı kokular alabiliyorum. Sadece bir anlığına, ama dikkat etmeyi öğrenmeme yetecek kadar."

Dinliyorum ve anlamaya çalışıyorum. Bir tür durugörü yeteneği olduğunu ya da geleceğin parçalarını görebildiğini. Beklediğim bu değildi, ama yüzeyinin altında olağanüstü ve tanımlanamaz bir şey olmasına şaşırmadım.

"O kitapları hatırlıyor musun? Kendi Maceranı Kendin Seç'ti. Bir hikayenin vardı ve sonra bir yol seçebileceğiniz bir noktaya gelirdi. Her seçim bir ya da iki cümleyle vurgulanırdı, ama hangisini seçerseniz seçin, sizi farklı bir sona götürürdü. ulaşmak için yol boyunca seçimler yapmanız gerekirdi."

"Hatırlıyorum. Onları severdim. Seçimi beğenmezsem geri dönüp değiştirebileceğimi bilmek daha kolay hissettiriyordu."

Ağzının kenarlarını çekiştiren ve gözlerine ulaşan dolu dolu bir gülümseme takınıyor. "Aynen öyle. Benimkilerin böyle çalıştığından emin değilim. Ama fark ettim ki olacakları önceden görebiliyorum. Bana neyi seçersem seçeyim, bu seçimin her şeyi değiştireceğini gösteriyor. Gördüğüm şey *bu* - yaptığım seçimin kaçınılmaz olarak hayatımı etkileyeceği an. Yeni bir rota belirleyin." Avucumu tekrar dudaklarına yatıştırdığı yeri öpüyor. "Seninle tanıştığımдан beri seçtiğim her şey beni hep sana yaklaştırdı. Ve bunun ne anlama gelebileceğini bilmiyorum. Sadece benim için önemli olduğunu biliyorum. Aynı şekilde ben de senin için önemliyim. Sen buna bir titreşim ya da efsanevi şiirsel bir şey diyebilirsin ama ben buna sadece *biz* istiyorum."

"Bunu sevdim." Elini çevirip bileğini öpüyorum ve sonra onu öpüyorum. Ama bu sefer dudaklarım onunkilerle buluştuğunda farklı hissediyorum. Ona daha yakın. Bunu başladığı zamankinden daha büyük hale getirmeyi seçtiğimizi. Belki de başından beri bu kadar büyük olmalıydı ama ben arkama bakmak istemiyorum, sadece önüme bakıyorum ve buna odaklanıyorum. "Biz."

Öne doğru eğilerek gülümsemelerimizin arasından beni öpüyor. "Biz," diye fısıldıyor. Bana doğru kaymaya devam ediyor ve beni yastıkların üzerine geri itiyor. İkimiz de hâlâ çıplağız, kucağımızdaki battaniye şimdi dolanmış durumda. Vücudunu benimkinin üzerine yerleştiriyor ve kucağıma oturuyor. Şu anda kullandığımız pozisyonda sikim çoktan öne doğru fırladı. Göğüsleri çok seksi görünüyor, koyu pembe meme uçları sıkıca çekilmiş. Kalın kalçalarına doğru kıvrılan belinin kıvrımı onu delicesine iyi bir manzara haline getiriyor. Onu tutabilmek için bir kolumu başımın arkasına geçiriyorum.

"Bir şey denemek istiyorum," diyor tatlı tatlı. Düşündüğü şeyin tatlı bir yanı olmadığını biliyorum, çünkü farkında olsa da olmasa da yavaşça bana doğru sallanmaya başladı. "Bana güveniyor musun?"

""

"O zaman hiçbir şey yapma," diyor sırtarak.

Sikime bakıyorum, sert ve karnıma doğru seğiriyor. Gülümsüyorum. "Sanırım benden bir şey yapmamı isteyeceksin."

İki parmağını şaftımın tırnaklarını hassas deriye sürterek, yavaşça ucuna doğru kaydırıyor. "Şu anda kontrolün bende olmasına izin ver."

Kelimeleri söylememeliyim ama anında içimde bir endişe sızı hissetmemen neden oluyorlar. O da hissediyor. Bedenim sakın ve esnek bir halden daha sıkı, daha katı bir hale geçiyor. İlkinden çok daha sık içinde bulunduğum bir durum. "Bilmiyorum eğer-"

Sözümü kesti, bunu dikkatle halletmesi gerektiğini biliyordu. Ve onun bunu yönetmek istemesi fikrini kabullenemeyecek kadar berbat durumda olmaktan *nefret* ediyorum. gelenin en iyisini yapacağım. "Doğru kelimeleri kullanmadım." Öne eğilip kendini düzeltiyor ve sonra beni usulca öpüyor. "Beni becermeni istiyorum ama ben üstte olmak istiyorum. Kendimi hiç üstte rahat hissetmedim, bir partnerden istediğimi ve ihtiyacım olanı alıyorum. Bana izin verecek misin?" Aşağı doğru kayarak dişlerini meme ucuma geçiriyor. Bu his karşısında tıslıyorum. Hoşuma gitti. "Seni bu şekilde kullanmama izin verecek misin?"

"Öne eğil ve önce memelerinin tadına bakmama izin ver."

Kendini kaldırarak göğsünü tam istediğim yere bırakıyor. Sağ göğsünü ve sonra ağzıma alıyorum, dudaklarından bir nefes ve sonra düşük bir inilti çekiyorum. Bu sesle birlikte hemen sikime gömülmesini istiyorum. Ben içine gömülürken onun çözüldüğünü görmek istiyorum. "Michael." Dişlerinin arasından havayı emiyor.

"Ben seninim, bebeğim. Şimdi sikimin üzerine otur ve iyi bir kız olduğunu bildiğim gibi beni güzelce ve derinlemesine içine al." Sol meme ucunu çimdikledim ve sonra memesini tekrar tokatladım. "Ve dölün üzerime damlayana kadar sakın durma."

Talep inliyor ve inliyor. Ama muhteşem itaatkâr bir partner gibi arkasına yaslanıyor ve çok istekli olan sikimi istediği yere yerleştiriyor ve yavaşça oturuyor. Santim santim üzerime uzanıyor ve beni o kadar sıkıyor ki nefes alma dikkat etmem gerekiyor. Eğer odaklanmazsam, istediğimi yapmak için fazla zamanı olmayacak. Bu yüzden kendimi o ana ama yerleşirken onu dikkatle izliyorum. Gözleri kapalı ve kaşları hafifçe kısıtılmış bir şekilde, bedenimin sahip olduğu kadar derin olmasıyla rahatlıyor. Tamamen oturduğunda omuzları gevşiyor ve ardından kalçalarını öne doğru yuvarlamaya başlıyor. Hareket şehvetli ve çok tatmin edici, beni dışarı çekmek için geriye doğru sallanması ve beni her biraz daha derine itmek için ileri doğru hareket etmesi arasında.

Ellerimi kalçalarına götürerek onu hafifçe yönlendiriyor ve eforunun bir kısmını hafifletiyorum. Hızı arttığında, inşa etmekte olduğu şeyin peşinden gitmeye hazırlandığını anlıyorum. Ben de tam oradaydım, onunla birlikte düşebilmek için doruğa çıkmasını bekliyordum. Odaklanmasını kelimelerle bölmek istemiyorum, bu yüzden yardım isteyip istemediğini sormuyorum. her saniyesinden keyif almasını istiyorum, çünkü vücudunun üzerimde, göğsü dışarıda yüzü gökyüzüne hareket edişini izlerken, içinde kayboluyor. Başparmağımı klitorisinin kasık kemiğim boyunca sürüklendiği yerin altına getirip daha fazla baskı uyguluyorum.

Ve bu yeterli olmalı, çünkü nefes alış verişi hızlanıyor. Nefes nefese kalıyor, daha hızlı hareket ediyor ve ben o kadar derine iniyorum ki bundan daha iyi hissetmem mümkün değil. Kontrolün bende olmasını ne kadar seviyorsam, benden istediğini almasını izlemeyi de kadar . Ona aşağıdan tapmak çok iyi hissettiriyor.

"Ben gidiyorum-" nefes verir. Düşüncesini tamamlayamıyor, nefes almak ve konuşmak arasında seçim yapmak zorunda kalıyor.

İtişlerini karşılıyorum, çözülmeye hazırım ve ödülün ardından adını inliyorum. Vücudumdaki her hissi kaçırdı ve uylukları başlayana kadar sonraki dakika boyunca her saniyeye sahip oldu. Beni sıkı kavradığını hissettiğimde vücudu düşmeye hazırlanıyor, buluştuğumuz yer beni tamamen boğmadan önce gittikçe daralıyor.

Çılgılık ve inleme karışımı bir sesle bağırıyor, vücudu öne doğru sarsılıyor ve orgazmının onu yıkamasına izin veriyor. Saniyeler sonra, beni de yanına alıyor ve o kadar yüksek sesle inliyorum ki bu beni neredeyse ürkütüyor. Orgazmım etrafımda dolaşırken sikimin onun içinde nabız gibi attığını hissediyorum. Vücudunu benimkinin üzerine örtüyor, saçları yüzüme yayılıyor ve terden sıırılsıklam olmuş göğsüm onunkine yaslanıyor. Eğer seks sırasında kontrolü biraz olsun bırakmak böyle bir duyguysa, belki de endişelerimi yeniden gözden geçirmem gerekecek, çünkü bu şimdiye kadar yaşadığım en yoğun duyuydu.

sonra olabilir, ama büyük olasılıkla çok daha sonra, saçlarını yüzümden ve onunkinden tarıyorum. Parmaklarımı sırtında gezdirme ritmini sürdürüyorum. Sürekli hareket rahatlatıcı. Zihnime tek bir endişe ya da düşünce girmiyor, onun yerine şu anda onunla birlikte kalıyorum.

"Bir riske gireceğim ve bunu söyleyeceğim," diyor. Sonra eğilip kollarını göğsümde birleştiriyor ve çenesini kollarının kesiştiği yere koyuyor. "En iyisi. İlk. Randevu. Şimdiye kadarki."

Onun hafifliğine gülümsüyorum. Basitçe doğru bir ifadenin kolaylığı ve genç tonu. Onu usulca öpüyorum,

Ama aramızdaki her şey gibi, bu da öyle kalmıyor. Dudakları benimkilerin etrafında yavaşça ve tutkuyla yol alıyor. "Uzun bir süre boyunca sadece etrafında olmanın içimden çektiğin ihtiyacı doyurmaya yeteceğini düşündüm ama seni öptükten, seni hissettikten, seni tattıktan sonra..." Onun güzel gözlerine bakıyorum. "Bundan daha azı asla yeterli olmayacak."

Beni tekrar öpüyor. Bu sefer da sıcak ve bağlantılı. Sevmek böyle bir işte. Artık resmileşti, bu gitmeyi planladığım son ilk randevuydu. Ve bu kadına söylemeyi hayal bile edemeyeceğim kelimeler dökülüyor içimden.

"Ben de sana aşığım."

Grace

İLK BU YANA BİR HAFTA GEÇTİ. BANA AŞIK OLDUĞUNU SÖYLEDİĞİNDEN BERİ. VE BEN YAPAMAM

Bu akşam yemekten sonra onu nasıl kendime alacağımı edemiyorum. İyi bir rutinimiz var. Günü Miles ve Sammy ile geçiriyorum, genellikle kahvaltıdan sonra havuzda. Sonra Asher'in çiftliğindeki atlarını ziyaret ediyoruz. Bazı günler ata binmek istiyorlar, bazı günler ise sadece fırçalamak ve elma vermek istiyorlar. Eve döndüğümüzde öğle yemeği hazırlıyoruz ve sonra tekrar yüzüyoruz. Macera çantalarından yapacakları bir şeyler seçiyoruz ve akşam yemeğinden sonra babalarına sürpriz yapmak için her zaman tatlı bir şeyler pişirmeye çalışıyoruz.

Akşam yemeği Michael'ın eve ne zaman geleceğine bağlı olarak her zaman farklıdır, ancak çok geç kalırsa, o zaman hep birlikte tatlı yediğimizden emin oluruz. Bunların hepsine aşık oldum. Geceleri, ikizler yattıktan sonra, genellikle benim odama gizlice girer. Onun yanında uykuya dalmaya alıştım ama ben uyuduktan sonra uzun süre kalmadığını biliyorum. Bir onunla birlikte uyanamamaktan nefret ediyor ama çocuklar henüz işlerin nasıl değiştiğini bilmiyor ve ikimiz de gecenin bir yarısı kötü bir rüya ya da kayıp bir pelüş hayvanının ardından bunu öğrenmelerini istemeyiz.

Bu akşam hepimiz Riggs'in Pazar yemeği için Asher'a gidiyoruz. Yıllar boyunca pek çok kez gittim ama Michael'la aramızdaki şeyler değiştiğinden beri gitmedim. Ailesine ne kadarını anlattı bilmiyorum ama Miles ve Sammy'ye henüz resmi olarak bir şey söylemedik.

"Senin için bir var," diyor Michael arkamdan usulca yaklaşırken. Kindle'ımda az önce okuduğum yeri .

Başımı yana çeviriyorum, gözlerim çocukların oturma odasında tünedikleri yeri takip ediyor. "Ne oldu?" Gülümsüyorum.

Çocuklara da bakıyor ve tabletleriyle meşgul oldukları için elimden tutup beni koridordan aşağıya ve sessizce merdivenlerden yukarıya çekiyor.

"Baba?" Görüş alanından çıktığımızda Miles
bağırıyor. "Evet, dostum?" Michael
merdivenlerden geri bağırıyor. "Nereye
gidiyorsun?"

Gözlerini deviriyor. "Daha bir dakika önce her şeyi görmezden gelmiyorlar mıydı?" diye soruyor bana retorik bir şekilde. "Grace'e bir şey göstermem gerekiyor. Birazdan ."

Beni de kendisiyle birlikte odasına ve sonra da banyoya çekiyor. Kapı kapandığında beni hemen kollarının arasına alıyor ve boynumu öpüyor. "Henry ve Giselle bu gece onları yatıya ." Beni öpüyor, dudakları yavaş ve aç, dili üzerinde geziniyor. Bu beni onun içinde da eritiyor. Alt dudağımı ısırtıyor ve ağızma doğru gülümseyerek, "Bu da oyun oynayacağımız anlamına geliyor," diyor.

Kapıya ve kilidi açıyor. "Merak etme, iyi olacaklar. Bu hızlı olacak."

"Yaşasın. Listemizden hızlı bir
sevişme çıkaracağım." "Ne? Hayır,
bu bir şipşak değil."

Makyaj masasının üst çekmecesini açıyor ve avucum büyüklüğünde küçük bir kutu çıkarıyor. "Bu gece bunu denemek isteyebileceğini düşündüm."

Kutuyu aldım ve kurdeleyi açtım. Üstünü çevirip açtığımda, çeyreklik büyüklüğünde parlak mavi mücevher ve etrafında parlak gümüş var. Michael'a baktığımda, ben bunun ne olduğunu anlamaya çalışırken o da beni izliyor. Mücevher değil, daha çok kostüm tarzı ve muhtemelen gerçek değil, ama ben

nasıl giyileceğini öğren-

almak için çektiğimde, kutunun yastıklı yüzeyinin altında daha fazlası olduğunu fark ediyorum. Geri kalanı dışarı çıkıyor ve ardından gelen parlak ampul şekli beni bir attırıyor.

"Aman Tanrım, heyecanlanmalı mıyım yoksa..."

"Kıçını çok fena sikmek istiyorum ve bunun gerçekleşmesinin tek yolu seni ." Sesindeki karnım zangır zangır titriyor. Elimde tutup hafif ağırlığını hissederken beni öpüyor.

"Bekle, bunu şimdi giymemi mi

istiyorsun?" Gülümsüyor ve bunun bir

evet olduğunu biliyorum.

"Pazar günkü aile yemeğiniz için on dakika içinde yola çıkıyoruz."

"Biliyorum ve bunu benim için giyeceksin. İnsanlarla sohbet ettiğin tüm o süre boyunca bunu giydiğini ve benim için hazırlandığını bileceğim."

Michael'ın erkek ve kız kardeşleriyle bir kokteyl yudumlarırken kıcıma bir şey sıkıştırmamın çok uygunsuz olduğunu düşünmeliyim. Ama dürüst olmak gerekirse, küçük kirli bir sır olması fikri beni tahrik ediyor.

"Ya fazlaysa? Kendimi mazur görüp 'Üzgünüm, doydum' diyemem. Gidip popo tıkaçımı çıkarmam lazım' diyemem. Bu gecenin iyi bir fikir olduğuna emin misin?"

Seks oyuncağını benden alıyor ve kollarını belime doluyor. "Eğer bana hayır dersen, bunu başka bir zamana saklarız, ama sanırım" -çenemi öpüyor- "eğer" -sonra elini jean şortumun düğmesine götürüyor- "yeni favori şeyime dokunabilirim..." Fermuarı aşağı çekerek parmaklarını külotumun üzerinden geçiriyor ve amımın dudakları boyunca onu bekleyen ıslaklığı hissedecek kadar yan tarafa sokuyor.

". Düşüncesi bile ıslatıyor."

Eğilip dudaklarımı dudaklarının arasına alıyor ve dilini ağzıma sokuyor.

Tanrım, bu adam beni kesinlikle eritiyor.

"Ne düşünüyorsun? Listenden bir şeyi daha silmek ister misin?" Burnunu boynumda gezdiriyor. "O zaman döndüğümüzde senin için bir banyo hazırlayacağım. Sonunda seni o küvette ıslak ve köpükler içinde görebileceğim."

Meme. Dişlerini boynumun yanından kulağımın hemen altına sürüklüyor ve ben bu his inlemekten kendimi alamıyorum.

"Taktama yardım eder misin?" diye sordum. Ve bu soru onun bir parçasını serbest bırakıyor, çünkü ağzımı tekrar kuvvetle yakalıyor. Sonunda ikimiz de nefes nefese kaldık ve ben tahrik olmuşum ve hazırdım.

Ben sabırlı bir insanım. Hayatımın büyük bir bölümünde bu adamın beni nihayet görmek istediğim görmesini bekledim. Ama Miles ve Sammy babalarının onlara veda ve iyi geceler öpücüğü verme çabalarından kaçarken, resmen sabrımın son zerresine geldim.

Her hareket ettiğimde, içimde küçük bir heyecan hissediyorum. Hiç göt deliğinizde bir gıdıklanma hissettiniz mi? Ben yaşamadım, bu yüzden bu tamamen yeni bir alan ve gitmeye hazırım. Asher'in çiftliğe yeni katılan kısrağı hakkında konuşmasını dinlerken kıcımda bir tıkaç varken ellerimi kullanmadan orgazm olmam çok olası. Normalde atlar hakkında konuşmak beni mest ederdi ama akşam yemeğinden bu yana bir saat geçti ve bu gece ne yapacağımı düşünmekten ve bunu içimde hatırlamaktan o kadar heyecanlandım ki bir tür rahatlamaya ihtiyacım var.

Michael bana doğru gelirken nihayet gitmeye hazır görünüyor. Bunu yüzümden okumuş olmalı, çünkü konuşmamıza girer girmez sadede geliyor.

"Baba, Grace'i çalmam lazım. Sammy her ne sebeple olursa olsun yatıya kalmak istemediğine karar vermeden önce gitme geldi."

İyi atlattın. Hadi gidelim.

Odaya el sallamak için kolunu kaldırıyor ve "Biz çıkıyoruz. Yemek için teşekkürler. Sam ve Miles, Henry Amca ve G Teyze'ye iyi davranın."

Bir vedalaşma yankısı takip eder. Sammy koşarak geliyor, sonunda babasına iyi geceler ve hoşça kal demeye hazır. "Güle güle, baba."

"Uslu dur tatlım," diyor ve onu kucaklayıp öpmek için kaldırıyor. "Seni seviyorum, babacığım."

Bana kocaman sarılıyor ama arkasını dönmeden önce "Seni seviyorum Gracie" diyor.

Bu ilk kez olmuyor ama kalbimin dolduğunu hissettiriyor. Onun ve kardeşi için beni sevdiklerini söyleyecek kadar önemli olmak, kendimi şanslı hissettiriyor.

"Ben de seni seviyorum, Sammy." Miles'a bakıyorum ve "İyi geceler " diye bağıyorum. El sallıyor, Jack amcasıyla bir şeylere bakmakla meşgul.

Sonunda arabaya Michael kapımı açıyor ve ben binmeden önce boynuma birkaç hafif öpücük konduruyor. Son zamanlarda o kadar muhtaç olduğum bir şefkat ki bu, dudaklarımdan küçük bir inilti kaçıyor.

Arabanın kendi tarafına doğru yürürken bana gülümsüyor, vücudumun onun ilgisini bu şekilde nasıl arzuladığını çok iyi biliyor.

Sürücü koltuğuna geçtiğinde, "İyi misin?" diye sordu. Başımı evet anlamında sallıyorum, eve gidip daha fazlasını yapmak için sabırsızlanıyorum.

Evden uzaklaşırken beni daha fazla övgüyle ödüllendiriyor. "İşte benim kızım. Mükemmel kıçın güzel ve benim için hazır mı?" Kalçalarını yukarı kaldırarak kendini ayarlıyor.

"Oh, ," diye nefes veriyorum ve gülümsememi geri alıyorum.

Boştaki elini kalçamın iç kısmına doluyor ve sıkıyor. Bunun baskısı ve hareketin kendisi çok hissettiriyor; bu ilişkimizin doyamadığım bir parçası.

"Çok bu gece bunu yapmamıza gerek yok. Bana izin verdiğin sürece amını yalamaktan mutluluk duyarım."

Dirseğime yaslanıyorum, pencereden dışarı bakarken bir an için başparmağımı ısırıyorum. Yani, bu sadece aptalların reddedebileceği bir teklif. Ama eğer tek istediğimin bu olduğunu düşünüyorsa, o zaman iyi olmaktan çok daha iyi olduğumu bilmesini istiyorum. Beni istediği her yerimden becerebileceği düşüncesi yanaklarımı kızartıyor.

"Akşam yemeğini sadece tahmin edebildiğim kadarıyla en az iki orgazmı tutarak geçirdim. Amımı kesinlikle yalayacak ve sikeceksin ama bu gece sana her yerde ihtiyacım var." Ona sert bir bakış attım, "Her yerde..."

Gülüyor ve "Siktir, bebeğim." diyor.

Hızını arttırıyor ve beş dakikadan kısa bir sürede evine varıyoruz. Ben daha kapımı açamadan, araba park eder etmez kendi tarafına atlıyor. Garaja bile girmiyor. Onun yerine kapımı açıyor ve ben ayağa kalkar kalkmaz beni öpüyor. Kollarını belime doluyor ve beni yerden hafifçe kaldırıyor. Beni kapıya doğru götürmeye yetecek kadar. Cipin kapısını tekmeleyerek kapatıyor ve öpüşürken gülümsüyor.

"Böyle şeyler söyleyemezsin Grace ve sonrasında düşünebilmemi bekleyemezsin."

Grace

ONUN BU YENİ HALİNİ SEVİYORUM. ARTIK KENDİNİ BENDEN UZAK TUTAMAYAN KİŞİ. BU

Beni iyi, görülmüş ve sevilmiş hissettirmek için her türlü niyeti olan biri. "İşte böyle, benim kızım. Sadece rahatla," diye mırıldanıyor kulağıma.

Üst kata ve onun odasına çıkmamız dakikalar aldı. Birbirimizi çırlıçıplak soymak için birkaç dakika daha ve çok yumuşak bir şekilde kızdırması için neredeyse hiç zaman yok, böylece tekrar rahatladım ve muhtaç oldum.

"Sana ihtiyacım var. Senden daha fazlasına," diye yavaşça nefes veriyorum. Ve bir sonraki nefes verişimde, bunun sadece benimle ilgili olmadığını bilmesini istiyorum. "Michael, ben de seni iyi hissettirmek istiyorum." Vücudum parmakları için yükseliyor. Yanımda yatıyor, meme ucumu yalıyor ve emiyor, parmakları gezinirken daha fazlasını istememe yetecek kadar değişken bir basınç uyguluyor.

"Bebeğim, sana her şeyi yapmak beni iyi hissettiriyor. Bütün gecemizi o güzel amcığının içinde yüzüstü geçirebilirim." İki parmağım dudaklarının arasında aşağı yukarı kayıyor, her geçişte klitorisimin üzerinde geziniyor.

"Neye ihtiyacı varsa onu ikna etmek iyi hissettirir."

Aynı parmakları alıp yüzüne, burnunun altına götürüyor. "Sadece senin kokunla bile boşalabilirim."

Ve sonra aynı parmakları ağzına götürüyor. "Tadı."

Kendi parmaklarını yalamayı bitirdiğinde, onları göğüslerimin arasındaki vadiye götürüyor, ortasından aşağıya ve sağ meme ucuma doğru ıslak yol çiziyor.

"Seni o muhteşem göğüslerinle oynarken izleyebilirim" -çimdikliyor ve bu his içimde yankılanıyor- "ve bu manzara karşısında çözülrüm."

Bu sözler beni her kadar seksi ve güçlü hissettirse de, içimi bir endişenin kaplamasına engel olamıyorum. "Ya anal seksten hoşlanmazsam? Ya bana göre değilse ama sen gerçekten seviyorsan?"

Göğsümden geri çekiliyor ve yüzüme odaklanıyor. "Eğer hoşuna gitmiyorsa, o zaman yapmayız. Sen söylediğin anda duracağım."

"Doğru, ama hoşuna gidiyor. Burada ne yaptığını biliyorsun. Yani, bana bir popo tıkacı aldın. İstemiyorsam ne olmuş, ama yine de istediğin bir şey mi?"

"Grace." Gergin olduğumu bildiği için bana gülümsüyor. "Hoşuma gitti mi bilmiyorum."

"Hiç yapmadın mı?" Şaşıarak sordum çünkü hazırlık ve malzeme konusunda ne yaptığını biliyor gibiydi. Tüm bunlar sırasında kendine olan güveni, bir arka kapı haydudu olduğunu haykırıyor.

"Hiç yapmadım," diyor bana gülümseyerek. "Ben de bunu seninle keşfediyorum." "Ama sen benden çok daha yaşlısın." Gülüyorum.

Bana "*Gerçekten mi?*" diyen bir bakış attı.

"Popo tıkaçları hakkında ne biliyorsun, hangi boyutta ve detayları gibi?"

"Bebeğim, eğer arama geçmişimi , pornoda izlediklerim dışında hiçbir şey hemen anlardın."

"Porno mu?"

Parmakları tenimde dans ediyor, köprücük kemiğimden yavaşça göğüslerimin kıvrımlarına doğru iniyor.

"Evet."

"Ve mümkün olduğunca hazırlıklı olmak için araştırma yaptım. Listeleri severim, hatırladın mı?"

Dudaklarımı okşuyor. "Bunu doğru yaptığımızdan emin olmak istiyorum. Bundan zevk alman için elimden gelen her şeyi yapmak istiyorum." Eli kalçamda geziniyor ve dokunuşu, sahip olabileceğim tüm endişeleri bir kenara bırakmamı sağlıyor. "Popo tıkacı hazırlıktı. Seni bir yolu."

Gülüyorum ve o da bana şaşkınlıkla bakıyor.

"Üzgünüm, popo tıkacı, bu kelimelerin en kötü kombinasyonu. Başka bir şey demem lazım, lütfen." "Sen ne istersen onu diyeceğim." Sözümü kestiğimde kıkırdadı.

Gözlerimi büyütüyorum, çünkü bu konuda onunla şakalaşmaktan kendimi alamıyorum. "Tushy Tool? Arka Mücevherler?

"Arsız Stopper'a ne dersin?"

O kadar çok gülüyoruz ki nefesimizi tutamıyoruz. Başını yanıma yaslamış, omuzları konuşmayı saçma sapan bir şekilde değiştirdiğimde zıplıyor. Bu bana hala biz olduğumuzu hatırlatıyor. ne olursa olsun, bu parçamızı alıp götürmedik.

Dönüyorum ve sırtına binerek onu sırtına itiyorum. Bu hareket bana onu hâlâ hatırlattı. Fişi. Ama ben daha fazlası için hazırım. Eğilip onu öpüyorum, elleri yüzüme geliyor ve parmaklarını saçlarımda gezdiriyor. İkimizin de üzerini örten aptallığı silmek ve bizi başladığımız yere geri getirmek için dilinin sadece birkaç hareketi yetiyor. Aleti sert ve istekli bir şekilde dar lacivert boxer külotunu zorluyor, kendini içime doğru itiyor. Başlayan uyarılma hala mevcut ve şimdi her yerinde.

"Şu anda seni çok istiyorum," diye fısıldıyor dudaklarımı öpüp ısırırken.

Bizi ters çeviriyor ve dizlerimi göğsüme doğru çekiyor. Amımı okşayarak klitorisimi buluyor ve ona en iyi ilgiyi gösteriyor. Birkaç dakika sonra tıkacı çıkarıyor ve anında kendimi boşlukta hissediyorum. Ve aniden, tüm sinirlerim gitti, çünkü beni doldurması için sabırsızlanıyorum. Nasıl isterse istesin, ona karar vermesi için dizginleri veriyorum. Ona boyun eğmeyi, kontrolün onda olmasını seviyorum. Bu ortamda geliyorum.

"Bana ne istediğini söyle, Grace?" Klitorisimi okşuyor. Yavaş ritmi beni orgazma doğru sürüklüyor. "Bu muhtaç küçük sikimi sokmamı istiyor musun?"

Yala. Flick. Sürt.

Cevap olarak inliyorum. Kelime bulamıyorum.

"Yoksa kıcını istediğin gibi becermeme hazır ?" "Evet," diye inliyorum

hemen. "Lütfen," diye yalvarıyorum.

çekmeceyi açıyor. Bir kapak sesi duyuyorum ve sonra serin bir ıslaklık üzerimi kaplıyor. "Bak beni ne kadar sertleştirdin."

Boyunu kavradığını görmek için bakıyorum. Sakızının bir damlası karnıma damlıyor ve bunu ona yapabildiğim için gülümsemekten kendimi alamıyorum. Onu kadar sertleştiriyorum ki siki benim için ağlıyor. Kontrol onda olabilir ama onunla bu şekilde birlikte olmak güçlü hissettiriyor.

Parmaklarıyla küçük daireler çizerek kıcımı okşuyor. Kayganlaştırıcının kaymasıyla birlikte hareket içimde heyecan dalgaları gönderiyor ve saniyeler içinde neredeyse onun için yalvarıyorum. "Michael, lütfen. Daha fazla. Daha fazlasına ihtiyacım var."

Öne doğru eğilip beni öpüyor. "Tamam bebeğim, sana daha fazlasını vereceğim," diye fısıldıyor. "Benim için dizlerini tut." Bunu yapar yapmaz, kalçalarımı yukarı kaldırıyor ve sonra kıcımın altına bir yastık sıkıştırıyor. Başparmağını klitorisimin etrafında daireler çizerek ovuyor. Basınç ve beklenmediklik beni miyavlatıyor, zaten bir orgazmın kenarında sallanıyor.

"İşte bu . Benim için gel, bebeğim."

Baskı artıyor ve diğer parmakları kıcıma geri dönüyor. Bunun birleşik hissi tam istediği şeyi yapmamı sağlıyor ve düşüyorum. Orgazmım geçerken aynı anda görüşümü de bir karanlık kaplıyor. Tüm duyularımı saran tüm vücut titreşimine yerleşiyor ve

nefese kaldım.

Tam rahatladığımda ve nabız yavaşlamaya başladığında, sikişin başı beni içine aldığımda gerginliği ve baskıyı hissediyorum. Daha önce taktığım tıkaçtan çok daha büyük, ama vücudum hala o kadar rahatlamış ve orgazmdan harcanmış ki, sadece birkaç dakika rahatsız edici.

" böyle. Benim için nefes al, bebeğim. Neredeyse ," diye fısıldıyor. Hareket etmeyi bırakıyor, böylece daha fazla ilerlemeden önce boyutuna alışabiliyorum. Başımı hafifçe eğiyorum, böylece izleyebiliyorum, konsantrasyon içinde dudağını ısırırken kaşları çatılıyor. Gözleri benimkilerle buluştuğunda nefesi zevkle kesiliyor. Ve işte o zaman daha da derine kayıyor.

" bu, bebeğim. Siktir, Grace. Bana bak. Çok mükemmelsin. Çok sıkı," homurdanıyor. Onun için ne kadar iyi hissettirdiğinden sesinin gergin olduğunu duymak benim için her şeyi yoğunlaştırıyor. Dolgunluk, övgü, hissedebildiğim başka bir orgazm vaadi şimdiden yeniden oluşmaya başlıyor.

Üzerime daha fazla eğiliyor, alnını sırtıma dayıyor ve beni içine çekiyor. Hazır olduğunda, bir eli kalçalarımı kavrarken diğeri etrafımda dolaşıyor. Parmakları klitorisimin üzerinde kayıyor ve zonklayan hareketlerle klitorisimi okşuyor. Onun sikişle birleştiğinde hissettiğim duygu vücudumun istemsizce titremesine neden oluyor. Kalçalarım titriyor. Dudaklarımdan kaçan yumuşak inlemelere engel olamıyorum. Nefeslerimin daha hızlı girip çıktığını hissedebiliyorum. Daha fazla hava almak için savaşıyorum. Her dolmuş ve paramparça olmaya hazırlanırken daha fazlasına ihtiyacım var. Hareket etmeye başladığında, vücudu yavaşça geriye ve acımasızca ileriye doğru yuvarlanıyor. Bu hız kontrolsüz ve her şeyi tüketen bir şeyi çağırıyor.

"Daha ister misin, bebeğim?"

Cevap veremiyorum, çünkü vücudumla oynama şeklinden çok etkileniyorum.

"Bana iyi olduğunu söyle," diyor. Gözleriyle buluşuyorum ve başımı sallıyorum.

"Sen. Evet. Tanrım, çok iyi hissediyorsun." "Daha fazla mı?"

Başımı salladım. "Daha fazla. Lütfen. Bana daha fazlasını ver."

Yanıt olarak homurdanıyor ve sonra amımı tokatlıyor ve iki parmağını içeri gömüyor. Parmakları amımı sikerken, siki de arkadan götümü sikiyor.

"Siktir," diye hırılıyor kulağıma. Vücudu benimkine sarılıyor. "Sen çok iyi bir kızsın, bebeğim. Beni bu kadar iyi aldığını görmek. Bu sıkı kığın beni içine çektiğini hissetmek. Yine benim için boşalacak mısın?"

"Evet. Durma," diye yalvarıyorum.

"Seni çok iyi dolduracağım," diye söz veriyor. "Çok yaklaştım, beni çok sert boşaltacaksın," diye mırıldanıyor kulağıma. Başka bir inlemeden sonra, "Benim için gel, bebeğim. Benim için gelmene ihtiyacım var."

Ve o sorduktan saniyeler sonra, tıpkı söylediği iyi kız gibi yapıyorum. Orgazmı vücudunda güçlü bir şekilde ilerlerken derin, hırıltılı bir inilti izliyor, ben her itişte boşalmaya devam ederken hızını koruyor. O daha yüksek sesle inlerken ve boşalırken ben onun adını haykırıyorum. Tıpkı söz verdiği gibi beni dolduruyor. Kendimi o kadar tamamlanmış, o kadar doymuş hissediyorum ; kolayca bayılabilirdim ve bunu bilemezdim.

Orgazmı yavaşladığında, salgısının son damlasına kadar çekerken vücudu hâlâ ileri doğru pompalanıyor.

İkimiz de yükseklerden aşağı inerken bir süre orada yatıyoruz. Vücudu benimkinin üzerinde ağırlaşıyor ve hala içimde.

"Ölebilirdim," diye mırıldanıyor tenime doğru.

Gülüyorum. "Biliyorum. Hareket edemiyorum."

Dirseğinin üzerine oturarak yavaşça içimden çıkıyor. Onu kaybetmem an meselesi ve dölünün içimden çıkıp arkasına damladığını hissedebiliyorum.

Beni öptü ve "İyi misin?" diye sordu.

"Evet. Çok iyi."

Birkaç dakika sonra yataktan kalkıyor ve temizlenmem gerektiğini bildiğim halde hareket edemiyorum. Banyoda su akıttığını duyuyorum ama uykuya dalmaya başlamış olmalıyım çünkü bir an sonra beni yataktan kaldırıp banyoya götürüyor.

"Hadi gidelim, benim pis kızım. Banyoyu kullanma zamanı." "Senin iyi kızın olduğumu sanıyordum?"

Banyoya vardığımızda bana gülümsüyor. "Sen de öylesin, bebeğim."

Bana Gracie değil de Grace demeye başlamasını seviyorum. Bana taktığı lakap çoktan gitti ama bu yenisi... "bebeğim" deyişi vücudumu sallıyor ve tüm benliğimi bayıltıyor.

Küvet suyla dolu ve sadece birkaç kabarcık . Buhar etrafımızı sarıyor. Kakao ve yanan odun ya da kamp ateşi gibi sıcak bir şey kokuyor. Makyaj masasının kenarında birkaç mum var ve ışıklar loş. Sakinleştirici. İçine gömülmeye hazır olduğum sakinleştirici bir mükemmellik. Suyun üzerinde asılı kalana kadar beni indirmiyor. Önce bacaklarım, sonra geri kalan her batıyor. Suyla temas edince batıyor ama suyun sıcaklığı her türlü rahatsızlığı çabucak yok ediyor.

"Bu senin için," diyor elini çeneme götürürken. Beni öpmek için ağzına doğru eğiyor. "İstedğin kadar rahatlaBen duş alacağım."

"Bu çok iyi hissettiriyor," diye mırıldanıyorum.

Dudaklarımı bir kez daha ısıyor ve sonra duşa doğru ilerliyor. Evdeki en iyi koltuk. Cam bölme onun her muhteşem parçasını en iyi şekilde görmemi sağlıyor. Su saçlarını düzleştiriyor ve koyulaştırıyor, sonra da güzel vücudundan aşağı dökülüyor.

Bu geceyi düşünme şekli, banyo ile bitirmesi, mükemmel hissettiriyor. Mükemmelliği hiç ama artık buradayım, tadını çıkaracağım. Yüzümdeki tembel gülümsemenin sebebi bana değer verildiğini hissetmem. Beni seven ve bunu gösteren biri için kendimi önemli hissediyorum. Pek çok şey hissediyorum ama dönüp dolaşıp şey sevdiğim.

Grace

"ONLARA BU GECE SÖYLEYECEĞİZ."

"Kime, neyi anlatayım?" River oturduğumuzda soruyor. Ona bakıyorum ve sorusunu cevapsız bırakıyorum.

Sonunda güneş gözlüklerini gözlerinden kaldırıyor ve bana bakıyor. Başımı havuza ve su sıçratan manyaklara doğru eğiyorum.

"Onlar mı?! Onlara bunu söyleyeceksin, bekle. Onlara tam olarak ne söylemeyi planlıyorsun? Bir ilişkin mi var? Arkadaştan dadıya mı dönüştün," duraksıyor, fısıldıyor, "üvey anne mi?"

Soru gözlerimin tam ortasına çarpıyor ve bir an için endişelenmekten kendimi alamıyorum. "Hayır! Bu çok fazla adımı atlamak olur. Michael ve ben birlikteyiz. Çıkıyoruz. Birbirimizi arkadaştan öte görüyoruz."

"Bundan emin misin? Kaşlarının arasında yaşayan o on bir bana aksini söylüyor."

"Beni aşırı odaklanmaya zorluyorsun. Fazla düşünmek istemiyorum. Evet, çıkıyoruz. Ve bunu bilmelerini gerektirecek kadar ciddiyiz. El ele tutuştuğumuzu ve birbirimizi öptüğümüzü görecekler."

Bana bakıyor, daha fazlasını bekliyor. "Bunun için hazır mısın?"

"Ne? Hayır. Evet." Şimdi beni telaşlandırdı. "Öyleyim. Birbirimize takıntılı değilmişiz gibi davranmak giderek zorlaşıyor."

"Bu, birlikte yattığınızdan çok daha uzun bir süredir belli oluyor."

Ona sahte bir gülümseme veriyorum. "Ayrıca, Beverly olayı sayesinde Strutt'ın çoğu bizim öte olduğumuzu biliyor."

"Eager Beaver Takedown'dan mı bahsediyorsun? Evet, herkes farkında."

Onu görmezden geliyorum. "İki çocuğunun hiçbir fikri olmaması garip geliyor. Bu yüzden onlara söyleyeceğiz ve bu fikirden hoşlanmamalarını umacağız."

"Bundan o kadar emin misin?"

Onlara bakıyorum. Sammy tüm gücüyle Miles'in kafasına yüzük fırlatıyor.

"Sammy, yüzüne değil," diye bağıriyorum.

"yok. Beluga balinası taklidi yapıyorum ve onlar da benim ikramlarım," diye bağırir

Miles. River araya girer. "Yani bu oluyor, mi? Piyasadan çekildin."

"Onu gördüğüm anı hatırlıyorum. Canlı detaylarıyla. Kaçamadığım muazzam, neredeyse kör edici bir çarpıntıya yol açtı. Bunu hissettiğini biliyorum." Gülümsüyorum.

"Oh, evet. Bir arkadaş'a aşık olmak tehlikeli bir oyun. Herkes bunun Watts'ın erkeği elde ettiği *Some Kind of Wonderful* gibi olacağını düşünür. En ateşli kadınla olan inanılmaz randevusunu diğer kadınlar hakkında tavsiye almak için gittiği kızı seçiyor. Ama işler öyle yürümüyor. Bu gerçek hayat değil. Ama senin için öyle."

"Ne zaman Benny'ye nasıl hissettiğini söyleyeceksin?" Ona soruyorum.

"Asla. Gececektir. Son zamanlarda şansım pek yaver gitmiyor. Turizm sezonunun beni düzeltmesini bekliyorum. Ama Benny hakkında konuşmuyoruz. Ondan hoşlanmak bir aşama."

Ona sessizce en iğneleyici soruları soran kaşlarımı kaldırıyorum. "Tamam, bir saniye," dedim ona.

"Sam ve Miles, hadi dışarı çıkıp kurulanın da baban eve geldiğinde."

Yaramaz gülümsemesinden ne soracağını şimdiden anlıyorum. " et. Ne söyleyeceğini biliyorum ama devam et."

"Hala öksürüğünü hissedebiliyor musun?"

Bir kahkaha attım. "River, aman Tanrım. Evet." Bacağına vuruyorum. "Ama sana onun ip becerilerini anlatana kadar bekle. Oh, ve anal. Biraz hoşuma gitti."

Gülmekten boğuluyor. "Aman Tanrım, seni seviyorum. Ayrıca, sen kimsin?!"

"Bu kadar komik olan ne?" Sammy yanına gelirken sorar.

"River, yine şakalarımı mı çalıyorsun?" Miles havuzun merdivenlerinden bağılıyor. "Miles, neden tanıdığım en iyi erkek sensin?" diye bağıır.

"Babam, iyi bir adam olmak , hayatımdaki kadınlara gökyüzü kadar büyükmüş gibi davranmam gerektiğini söylüyor. Everly Teyze ay. Ne diyorsun River, benim güneşim olmak ister misin?"

"Miles!" Bağııyorum, gülerek.

O kadar çok gülüyor ki, nefesini tutamıyor. "Sen geldin, Küçük Riggs?" Sammy de bizimle birlikte gülüyor ama River Miles'a havlusunu getirmek için ayağa kalktığında bana dönüp şöyle diyor,

"Merak etme, Gracie." , ne söylemek istediğini düşünüyor. "Sen yerçekimisin. Bilirsin, dünyanın uçup gitmesini engelleyen şey. çeken ve iten şey."

"Bunu yeni mi düşündün? Çünkü bu çok güzel bir şey." "Hayır. Babam öyle olduğunu söylemişti. Onun yerçekimi."

Ve tıpkı gibi, tüm seçimlerimin beni olmam gereken yere götürdüğünden eminim.

Yere düştüklerinde meteor olarak adlandırılırlar. Düşenlerin bazıları küçük kayalar ya da bilyeler büyüklüğünde, çoğu ise kum tanelerinden daha büyük değil. Ancak bugünden başlayarak bir ay boyunca kuzey yarımküredeki herkes Perseus takımyıldızının hemen kuzeydoğusunu arayabilir ve onu bulabilir.

"Sence bu yıl bir tane yakalayabilecek miyiz baba?" "Ne yakalayacağız? Göktaşı mı?"

Miles bulucu dürbününü ayarlar ve yıldız haritasına bakar. "Evet, bir göktaşı. Sanırım bu yıl gerçekleşecek. Bunu hissedebiliyorum."

"Baba, bu kesinlikle Cassiopeia olmadığını söylüyor, ama... oh bekle, boşver, açığı yanlış almışım." Sammy hamaktaki sandalyesinde sallanıyor, Michael'ın telefonundaki bir uygulama aracılığıyla gökyüzüne bakıyor.

"Sam, dürbünü ya da teleskopu kullan, uygulamayı değil."

Çikolatalı dondurmamdan bir ısırık daha alıyorum. Bu gece Perseid meteor yağmuru başlayacağı için gece yarısı dondurma karar verdik. Michael ikizlere gözlerinin izin verdiği kadar geç saate kadar uyanık söyledi ama sanırım bu haberi vermeden önce onları biraz şımartmanın da bir yolu. Gergin olduğunu söyleyebilirim. düğmelerine ve boynunun arkasını gerçekten masaj yapamayacak kadar gördüm.

Miles'in kullandığı dürbünü ve ardından yıldız haritası günlüğünde bir şeyi daire içine almasını izlerken gülümsemeden edemiyorum. Bunu yapamayacağından o kadar endişeliydi ki. Kendi beklentilerini karşılayamayacağından. Asher'in ona olduğu kadar iyi bir baba olmak. Ebeveyn olmanın nasıl bir şey olduğunu sadece onun sayesinde anladım. Nasıl endişelendiğini görüyorum. Umarım ben de bu endişeye katkıda bulunmam. Asla.

Beni izlerken yakalıyor ve gülümsemelerinden biriyle beni iğneliyor. *Bakmamamı nasıl bekleyebilir ki?* Her zaman alına dökülmeyi başaran bir tutam saç var. Ne tür bir ürün kullandığına asla karar veremiyorum, çünkü pek iyi tutmuyor. O lanet parça en geç öğleden sonra düşüyor. Hiç düşünmeden kalkıp önünde duruyorum ve saçlarını geriye doğru itiyorum.

Beni izlerken yakalıyor ve gülümsemelerinden biriyle beni iğneliyor. *Bakmamamı nasıl bekleyebilir ki?* Her zaman alına dökülmeyi başaran bir tutam saç var. Ne tür bir ürün kullandığına asla karar veremiyorum, çünkü pek iyi tutmuyor. O lanet parça en geç öğleden sonra düşüyor. Hiç düşünmeden kalkıp önünde duruyorum ve saçlarını geriye doğru itiyorum.

Beni izlerken yakalıyor ve gülümsemelerinden biriyle beni iğneliyor. *Bakmamamı nasıl bekleyebilir ki?* Her zaman alına dökülmeyi başaran bir tutam saç var. Ne tür bir ürün kullandığına asla karar veremiyorum, çünkü pek iyi tutmuyor. O lanet parça en geç öğleden sonra düşüyor. Hiç düşünmeden kalkıp önünde duruyorum ve saçlarını geriye doğru itiyorum.

Beni izlerken yakalıyor ve gülümsemelerinden biriyle beni iğneliyor. *Bakmamamı nasıl bekleyebilir ki?* Her zaman alına dökülmeyi başaran bir tutam saç var. Ne tür bir ürün kullandığına asla karar veremiyorum, çünkü pek iyi tutmuyor. O lanet parça en geç öğleden sonra düşüyor. Hiç düşünmeden kalkıp önünde duruyorum ve saçlarını geriye doğru itiyorum.

Beni izlerken yakalıyor ve gülümsemelerinden biriyle beni iğneliyor. *Bakmamamı nasıl bekleyebilir ki?* Her zaman alına dökülmeyi başaran bir tutam saç var. Ne tür bir ürün kullandığına asla karar veremiyorum, çünkü pek iyi tutmuyor. O lanet parça en geç öğleden sonra düşüyor. Hiç düşünmeden kalkıp önünde duruyorum ve saçlarını geriye doğru itiyorum.

Beni izlerken yakalıyor ve gülümsemelerinden biriyle beni iğneliyor. *Bakmamamı nasıl bekleyebilir ki?* Her zaman alına dökülmeyi başaran bir tutam saç var. Ne tür bir ürün kullandığına asla karar veremiyorum, çünkü pek iyi tutmuyor. O lanet parça en geç öğleden sonra düşüyor. Hiç düşünmeden kalkıp önünde duruyorum ve saçlarını geriye doğru itiyorum.

Beni izlerken yakalıyor ve gülümsemelerinden biriyle beni iğneliyor. *Bakmamamı nasıl bekleyebilir ki?* Her zaman alına dökülmeyi başaran bir tutam saç var. Ne tür bir ürün kullandığına asla karar veremiyorum, çünkü pek iyi tutmuyor. O lanet parça en geç öğleden sonra düşüyor. Hiç düşünmeden kalkıp önünde duruyorum ve saçlarını geriye doğru itiyorum.

ve parmaklarımı boynuna doğru gezdiriyorum. Ulaşabilmem için başını aşağı eğiyor ve parmaklarımı yavaşça aşağı yukarı tararken vücudunun gevşemesini izliyorum. Beni kendine çekiyor ve bu yakınlık ikimizi de sakinleştiriyor. İnsanların peşinden şey bu, başka bir insanın rahatlığı. Ona bu şekilde yakın olmak, istediğim zaman ona dokunmak ya da bir şeyle mücadele ettiğini görmek ve isterse yardım edebileceğimi bilmesini sağlamak çok iyi hissettiriyor.

İki kıkırdama inşa ettiğimiz geçici balonu patlattı ve ikimiz de çocuklara bir şey söylememize gerek kalmadan neler olduğunu anlatmış olabileceğimizi fark ettik.

Miles, "Baba, sanırım bu onu öpmen gereken kısım," diyor.

Michael bir kahkaha atar. "Öyle mi? Teşekkürler, dostum." Beni kendine daha sıkı çekiyor ve yüzümü kavıyor, parmakları saçlarıma dalıyor ve beni öpüyor. Dudakları zihnimin üzerinde kenetleniyor ve hareket ettirirken yalamak için hafifçe aralanıyor.

Hamaktaki sandalyelerinden küçük ciyaklamalar ve kusma sesleri geliyor. İkimiz de gülmekten kendimizi alamıyoruz, dudaklarımız hala diğerlerinin üzerinde geziniyor ve o diyor ki, "Bana bir tane daha ver, Kid. Hadi onlara aşkın neye benzediğini gösterelim."

Biz de öyle yapıyoruz.

Hayatındaki en önemli iki insanın önünde beni eşit derecede şefkat ve hayranlıkla öpüyor.

"İşleri bitti mi?" Miles sorar.

"Bakmadım. Bu senin fikrindi. Sen bak," diye karşılık veriyor Sammy.

"Bak! Az önce bir tane gördüm. Baba! Baba! Baba! Baba! Başladı!" Miles bağılıyor ve bizi birbirimizden ayırıyor. Teleskopundan bakarken yukarıyı işaret ediyor. Ve Perseids'in başladığı .

Michael

"ARKAMDAN İŞ ÇEVİRİP ONLARI YINE DE DAVET ETTİN!"

Sandalyeme oturup onun öfkesine katlanıyorum. Bunu hak ediyorum. Law devam kararı aldıktan sonra bile IFSC'yi davet etmeye devam ettim ve ilerledim. Babam kararı desteklediğini söylemişti ama dürüst olmak gerekirse ben desteklemedim.

"Sırf babamın gözüne girmek için en agresif kararı yerine benimle bu konuyu konuşmak için biraz zaman ayırsaydınız, bunun doğru bir karar olduğunu anlardınız. Bu fırsatı değerlendirmeliyiz. Dışarı çıkma tekliflerini gerçekten reddedersek bunun nasıl bir mesaj vereceğini biliyor musun?"

Bu hafta da terapiyi iptal etmemem gerektiğini biliyordum. Grace'le aramızda değişen şeyler, buradaki stresle birleşince Doktor'la konuşmam gerektiğini anladım. Kardeşimin ağzından çıkacak tıslama kriziyle başım zonkluyor.

Law ofisimin kapısını çarpıyor ve masamın karşısındaki koltuğa çöküyor. Yakasının üst düğmesini açıyor ve kravatını gevşetiyor. Son zamanlarda rolüne uygun giyiniyor. Adım atıyor ama serseri mayın gibi. Hafta sonu için seyahatlere çıkıyor ve nereye gittiğini kimseye söylemiyor. Dikkatsiz ve bu belli oluyor. Bitkin görünüyor. Nerede olduğunu ancak sosyal medyada bir şeyler paylaştığında öğrenebiliyorum ki bu da bir sorun haline geldi. Paylaştığı videolar ulusal haberlerin ilgisini çekmeye başladı. Bu ondan beklediğim bir davranış değil ama bir şeyler oluyor.

"Şımarık bir aptal gibi davranıyorsun."

"Bu çok verimli. Teşekkür , Michael." Elini saçlarına götürdü ve derin bir nefes çekti. "Kimse beni ciddiye almazken bu işi nasıl ?"

Bir onu izliyorum, ama cevap veremedi. Neden buraya geldiğine geri dönüyor. Ben de "Rica ederim." diye cevap verdim.

Bu onun bana bakmasını ve bir an için gülmesini sağlıyor. *İşte .*

"Bu oynamamız gereken bir kumar. En iyi ihtimalle gördüklerini beğenirler. En kötü ihtimalle beğenmezler. O zaman pazarlama zekası kullanarak bunu bizim için doğru şekilde nasıl çevirebileceğini düşün. Her zaman anlatılacak bir hikaye ya da geliştirebileceğimiz yollar vardır. Bu bir iş, yani gelişiyor. Bakalım bu hangi olacak."

"Biraz taşaklı olmuştun, vereyim." Gülüyor ve sonra koltuğunda kayıyor. Law için onlarca yıl gibi birkaç dakikalık sessizlikten sonra, "Sence bu CEO'luk işi beni aşıyor mu?" diye sorar.

"Bence eğer istiyorsan, bir yolunu bulursun. Ama istemiyorsan babama söyle. Pazarlama rolünde kalmak karar verirsen kimseyi hayal kırıklığına uğratmayacaksın."

"Bunu istiyorum. Ve bunu elde etmek için ne gerekiyorsa yapmaya hazırım. Günün sonunda, ben bir Riggs'im. Bunun ailede kalması gerekiyor. Ve bulunduğun yeri sevdiğini biliyorum" diyor. Ama ben daha fazla bir şey söyleyemeden, "Ne zaman gelecekler?" diye soruyor.

"Bu hafta sonu. Onları sırt boyunca üç farklı noktaya . Sonra onlara belgesel ekibinin çekim yaptığı yeri göstereceğim ve o noktada da potansiyel olup olmadığına bakacağım. Dağın o bölgesinde henüz hiçbir şeye odaklanmadık."

Ofisimin kapısına iki kez vuruldu. "İçeri gel," diye bağıriyorum. Ama kapı çoktan açıldı ve Lenny eşikte duruyor. İş yerinde onunla pek konuşmadım, çünkü burada çalışma şeklimiz

Yılın bu zamanlarında rehberlerle birlikte erkenden gelir ve sonra turlara katılmak üzere ayrılır. Ve şimdi, aptalca bir şekilde onu aramamakla bir tür hata yapmışım gibi hissediyorum.

"Hukuk," diyor ve şapkasının kenarına hafifçe vuruyor.

"Michael, bu bir iş ziyareti değil. Kızımın yatmaya başladığından beri neden senden tek kelime bile alamadığımı merak ettiğim için ofisine uğradım."

Kahretsin.

"Len-" diye söze başlıyorum ama elini kaldırarak sözümü kesiyor.

Law bir kahkaha ve Lenny ona ters ters baktı. "Sen benim patronumsun, bu yüzden sana saygılı bir şekilde çenenin kapatılmasını söyleyeceğim."

İkimiz de gülümsemekten kendimizi alamıyoruz.

Bana dönüyor ve parmağıyla işaret ediyor. "Yarın yemeğe geliyorsun. Kızımı da getireceksin. Sen ve ben hakkında birkaç şey daha öğrenmeliyiz, bu arada Gracie de ortağımı biraz daha yakından tanıyacak." Bana gülümsüyor ve şöyle diyor: "Bu arada onaylıyorum. Her zaman onayladım, ama gelecekte benden kaçma. Seni bulacağım." Gözünün kenarına dokunuyor. "Düşündüğünden daha fazlasını görüyorum, Riggs. Bunu unutma."

Sonra kapıyı çarpıyor.

Kaşlarını kaldırarak kardeşime bakıyorum. "Sanırım bir şey söylemeliydim?"

Gülerek şöyle diyor: "Dürüst olmak gerekirse, eğer erkeklerden hoşlansaydı, muhtemelen onunla atış yapardım. Çok vahşi."

"Ofisimden defol."

"Bu öğleden sonra ekiple görüştüm ve hepsi hazır. Bunun, sırtın sunduklarıyla ilgili olduğu kadar bıraktığımız izlenimle de ilgili biliyorlar."

Az önce göz kapağına siyah kalemle gözlerine sürerek gözlerini daha büyük, daha seksi gösteriyor.

"Onları çok etkileyeceksin, Michael. En ufak endişem yok. Bunu , bunu hissedebiliyorum."

"Yine nereye gidiyorsun?" Gözlerimi vücudunda gezdiriyorum. Dar siyah elbisesi poposunun hemen altına kadar iniyor ve botlarının üst kısmı dizlerinin hemen üstüne kadar çıkıyor. Gerçekten iyi görünüyor ve birden çocuklarla evde kalmayı ve onu River'la dışarı göndermeyi yeniden düşünmeye başladım.

"River'ın şu ünlü influencer, dağlarda kokteyl şeyine bir daveti var. Kardeşinin sana bundan bahsetmemesine şaşırdım. Sanırım rugby oyuncusu arkadaşın Sean King ve Law'ın kankası Hernandez de orada olacak. Ayrıca River'ın önemli olduğunu düşündüğü birkaç kişi daha. Ben onun kanat kadını olarak gideceğim ama merak etme, geri çekilmem gerekirse Benny hazır bekliyor."

Ellerimi uyluklarının arkasında gezdiriyorum. "Grace, endişelenmiyorum. Sadece eve döndüğünde bu elbiseyi üzerinden çıkarmak için sabırsızlanıyorum." Arkadan boynuna doğru eğiliyorum ve makyajını bitirmek için beni itmek yerine dönüp kollarını boynuma doluyor.

"Hepsi bu mu?"

"Bana mesaj atacaksın," diyorum ona. "Öyle mi? Peki bu mesajlarda ne olacak?" "Resimler."

"Neyin?" diye soruyor, beni azarlayarak. Ne söyleyeceğimi zaten biliyor. "Ne istersem. Ve sen de beni bekletmeyeceksin."

"?"

"Mükemmel küçük kışını işaretlemekten ne kadar hoşlandığımı düşünüyordum." Elimi kışının aşağı yukarı gezdiriyorum, ta ki içimde eriyene kadar.

"Bu kulağa pek de ceza gibi gelmiyor bayım."

"Nasıl istersen öyle de, bebeğim. Ama istediğimi yapacaksın. Sonra eve geleceksin ve bu muhteşem bende ne kadar iğrenç şeyler yapma uyandırdığını sana hatırlatmama izin vereceksin."

Boynumu öpüyor, dudaklarımı okşuyor ve sonra makyajını bitirmek için arkasını dönüyor. "Anlaştık. Şimdi git, ben de hazırlanmayı bitireyim. Aracım her an burada olabilir."

"River, ışığım!" Miles aşağıdan bağıyor.

"Ona bir dakika içinde aşağıda olacağını söylerim." Boynunun arkasını öpüyorum ve aşağı iniyorum.

En alt merdivene geldiğimde, dostum Sean King'Miles'ı mutfakta sırtında gezdirdiğini görüyorum. River telefonunda bir şeyler yazıyor ve başını kaldırmadan, "Michael, merak etme, kızını tek parça halinde geri getireceğim. Söz veriyorum."

"Endişelenme, baş belası."

"Michael!" Sean mutfaktan bağıyor. Adam oldukça ama sesi daha da yüksek çıkıyor. Odanın en korkutucu adamı ama iyi bir . Bu gece kız arkadaşım ile birlikte olduğunu bilmek beni şimdiden rahatlatmıştı.

Çocuğum sırtında sallanırken, elimi sıkmak için yanıma geldi ve beni sırtımdan alkışlayarak kucakladı. "Seni görmek güzel, dostum."

"Evinizin önüne geldiğimizde sizin geleceğinizi düşünmüştüm ama River onun yerine dadının geldiğini söyledi."

"Sadece dadı değil," diye düzeltiyorum.

Gülüyor. "Ben de öyle düşünmüştüm. Tam zamanında . Seni tanıdığımdan o kıza bakıp duruyorsun."

"Sean, bir daha? Lütfen?" Miles, Sean'ın arkasından yalvarıyor.

"Emin olabilirsin, küçük Riggs."

"Dünyanın en iyi rugby oyuncularından biri seni mutfağımızın etrafında koşturuyor," diye bağıriyorum onlar havalanırken, Miles kıkırdarken Sean daha sarsıntılı bir sürüş elde etmek için tırıs gitmeye başlıyor.

Telefonum arka cebimde tekrar titriyor. Ama ön kapım açılıp Bishop Jones içeri girdiğinde yine görmezden geliyorum.

River hızla bana baktı. "Kahretsin. Özür dilerim. Hadi Bishop, Gracie'yi arabada bekleyelim."

"Bekle," diye sesleniyorum , Sean geliyor. "Bishop, seni görmek . Sen ve Sean Bu gece kızıma iyi bak."

"Senin mi?" Bishop soruyor.

River'a bakıyorum ve şu anda ona kızgın olduğumu biliyor. Neden bunun beni düşünsün ki?

"Bana öyle bakma. Bu çok yakışıklı adamlar benim için buradalar. Sorun çıkarmak istemiyorum." İki parmağını kaldırdı. "Scout'un onuru."

"Bana bu saçmalıkları anlatma. Sen asla bir izci kız olmadın, River."

"Belki değil, ama bence erkekler tetikte tutulmalı," diyor göz kırparak.

Benimle dalga mı geçiyor?

"Ben hazırım. Ben hazırım. Çok üzgünüm Riv." Grace aşağı iner ve sahanlığa varana kadar fuayedeki gerginliğe aldırış etmez. *Tanrım, çok güzel görünüyor.* Sadece ona bakarak bu durumdan duyduğum rahatsızlığı neredeyse unutuyorum. Saçları bir tarafa doğru taranmış ve

Kulaklarında büyük boy, ince altın halkalar. Siyah elbise tüm kıvrımlarını hassasiyetle sarıyor. Elbisenin akılda kalıcı bir yanı ; bu kadının ne kadar seksi yüksek sesle haykıran, yüksek siyah botlarla eşleştirilmiş vücudu. Odadaki yüzlere bakıyor ve hepsini mükemmel bir şekilde okuyor. Özellikle de benimkini.

Önce başkalarına merhaba demek yerine bana yürüdü ve "Partiden sonra görüşürüz bebeğim" dedi. Sonra gömleğimin önünü çekip beni öpüyor. Onun için önemli olduğumu hissettirmek için olduğunu bildiğim iddialı bir öpücük. Bana endişelenecek ya da kıskanacak bir şey olmadığını gösteriyor. Dilini ağzımın içine sokmasının ve birkaç vuruş fazla uzun olan kucaklamasının diğer herkesi rahatsız ettiğini biliyorum. Bu mükemmellik, tıpkı onun gibi.

Son bir öpücük için bir kez daha eğiliyor ve "Bana mesaj atmayı unutmayın" diyor. Göz kırıyor, göz kırıyor ve sonra herkese "Hazır mısınız?" diyor.

"Baba! *Lütfen* artık filmi izlemeyi bitirebilir miyiz?"

"Evet, patlamış mısır artık sıcak bile değil," diye sızlanıyor

Sammy. "Biraz daha yapalım," diyorum ona.

"Yesssss!" Yumruğunu havaya kaldırıyor. "Gracie bu gece gerçekten çok güzel görünüyordu. Sence ben de kulaklarımı onun gibi deldirebilir miyim?"

"Elbette. Neden olmasın?" Bir paket patlamış mısır daha çıkardım. "Grace'le konuşuruz, belki o bize nereye gideceğimizi söyleyebilir."

Sammy bir dakika düşünür. "Ya da sadece beni alabilir mi?"

Gülümsüyorum ve bunun belki de babasıyla değil de başka bir kızla yapmak isteyeceği bir şey olduğunu fark ediyorum. Sonrasında birlikte küpe seçebilmek de. Mikrodalga bip sesi çıkarırken ona evet anlamında başımı sallıyorum.

Kapı zilinın çalmasıyla aynı anda telefonum cebimde titriyor. "baba," diye bağıyor Miles kanepeden.

Sonunda telefonuma baktığımda Molly'den gelen bir sürü mesaj görüyorum.

MOLLY

Bu gece şehirdeyim, Michael. Sammy ve Miles'ı görmeyi çok isterim.

Michael, lütfen bunu görmezden gelme. Sadece bu gece için buradayım ve onları görmeyi çok isterim.

Sen bir pisliksin.

Ben senin evine gidiyorum. Onları görmemi engelleyemezsin.

Ve son mesajı okuduktan sonra tek düşündüğüm, evet, yapabilirim. Ama cevap verme şansım bile olmuyor çünkü Miles hemen arkasında Molly ile mutfığa geri geliyor.

"Baba-" diyor, onu bugün beklemediğimizi biliyor. Bu rastgele ortaya çıkış doğru gelmiyor ama olay çıkarmayacağım ya da çocukların bundan rahatsızlık duymasına izin vermeyeceğim.

"Merhaba Michael," diyor açıkça. "Sammy, bebeğim!" derken sesi yükseliyor. Gel de sarıl bana." Kollarını kocaman açar ve diz çöker. Miles duruyor, ne yapması gerektiğini anlamaya çalışıyor Bu yaz onları terk etmeye karar verdiği için ikisinin de hâlâ üzgün olduğunu biliyorum.

"Mesajlarını yeni gördüm. Akşam yemeğinden beri meşgulüz," diyorum patlamış mısır kasesini kaldırırken.

Ona gecenin ortasında olduğumuzu göstermek.

"Film izliyoruz," diyor Miles, garipliği kırmaya çalışarak. Sammy hâlâ duruyor, eli kalçasında, annesinin çömeldiği yerden yavaşça kalkmasını izliyor,

sarılma isteğini reddetti. Onun için biraz üzüldüm ama Sammy bazı şeyleri geçiştirecek biri değil. Bu bana çekmiş. Ne hissediyorsa onu alırsın, başka bir şey değil.

"Bizimle izlemek ister misin?" Miles soruyor.

Molly bana bakıyor, onayımı bekliyor

Dörde kadar sayıyorum çünkü gerçekten ona gitmesini söylemek istiyorum. Ama bunun çocukların ikisini de iyi hissettirmeyeceğini biliyorum. Onun yerine omuz silkiyorum. "İstersen kalabilirsin."

Oturma odasına geri döndüğümüzde, ön kapının yanında çantalarını görüyorum ama sormuyorum. Dürüst olmak , bir yanım bilmek istemiyor. Bana sadece işine geldiğinde çocuklarımızın yanında olduğunu defalarca gösterdi. Bu yüzden çocuklar odada değilken bana neler olup bittiğini anlatmasını bekleyeceğim, ancak bunun beni şimdiden garanti edebilirim.

Cinsel içerikli mesajlaşmanın ve Molly'nin burada olduğu bombasını patlatmanın iyi bir karışım olacağını , Gracee olduğunu bildirmek için mesaj atmayı tercih ediyorum.

MICHAEL

Bu gece çok güzel görünüyordun.

GRACE

Teşekkür . Bunun altına ne giydiğimi görene kadar bekle.

MICHAEL

Beklemek zorunda, bebeğim.

GRACE

Yuh. Neden?

MICHAEL

Molly geldi.

Ondan sonra bir daha haber alamadım. Umarım telefonu kapanmıştır ve sadece sinirlenmemiştir. Yani, yeterince kızgıyım.

Ensemi ovuşturarak, çocukların annelerinin neden bu yaz onlarla birlikte olamadığı ama şimdi burada olduğu hakkında soruları düşünmeye başlıyorum. Ya da geri döndüğünde neden onlarla vakit geçirmek . Eğer bir Avrupa turu bile. Cevaplarım ve onun için mazeret üretmeyi reddediyorum. Annemin gidişini izlediğimde hissettiğim terk duygusunu hissetmelerinden korkuyorum. Anılarım beni huzursuz ediyor, bu yüzden saymaya başlıyorum.

Endişem her zaman sahnenin hemen dışında gelip kontrolü ele almak için bekliyor. Grace içeri Molly'yi bizimle kanepede görürse ne olacağı konusunda endişeleniyorum. Nasıl bir aile gibi görüldüğünü ama o buradayken nasıl hissettirdiğinin yakınından bile geçmediğini. Sayılara odaklanıyorum ve nefes alış verişimle zamanlama yapıyorum. Panik atağı tutacağımı biliyorum ama son zamanlarda içinde bulunduğum sakinlik yok oldu.

Grace

"SHHHH." İŞARET PARMAĞIMI AĞZIMIN ÜZERİNE KOYDUM. "ÇOCUKLARI UYANDIRACAKSIN. YA DA Daha da kötüsü, Michael. çok huysuz oluyor."

"Uyandığında çok huysuz oluyor." Gülüyor.

"Hayır, huysuz değil. Çok seksi. Düşünceli mi? İnsanları inceliyor. Ve değerlendirme yaparken, kara kara düşünüyor gibi görünüyor. Ya da belki huysuz. Ama inanın bana, onun dikkatini çektiğinizde" dudaklarımdan bir nefes "beklediğinize geliyor."

"Onu alabilirsin. Ben Law'ı alacağım. O benim çay fincanım."

Gülüyorum. "Sean'dan hoşlandığını sanıyordum. Sana ayak uyduramıyorum."

Mutfağa doğru ilerlerken River merdivenin yanındaki iki çantaya takılıyor. "Kahretsin, iyi ki topuklularımı çoktan çıkarmışım. Yüzüstü düşebilirdim. Yüzüstü düşmek mi? Rhode- Rhoden- Rhododendron suratı."

Onu tekrar susturuyorum.

"Lütfen bana kızarmış peynirle bira içebileceğimizi söyle. Lütfen, lütfen, lütfen?"

Buzdolabını açıyorum ve arkada iki IPA görüyorum. Ve çekmecede hem çedar hem de Amerikan peyniri dilimleri olduğunu biliyorum. "Bingo," diye fısıldıyorum hepsini çıkarırken. Tereyağını, küçük tavayı ve ekmek kutusundan bir somun ekmeği kapıyorum.

"Sence şehirdeyken takılmak ister mi?" "Kimle?"

"Sean. Çok flörtözdü ama sonra anlaşmayı yapmadı." Tezgâhın üzerine sarkıttığı katlanmış kollarına yaslanıyor.

"Hukuk dediğini sanıyordum?"

"Law aynı ligde değil. O büyük bir balık. Bir fantezi."

"Bunu göremiyorum, ama yine de o benim patronum. Ve adamımın kardeşi."

Ağızına bir parça peynir tıktırırken gülüyor. "Erkeğin. Tanrım, bunu senin için seviyorum. Ama bana dön lütfen."

Ona kıkırdamaktan kendimi alamıyorum. "Bence istediğin şey biriyle takılmaksa, evet, Sean'la . Sen çok güzelsin ve bu adamların çoğunun liginin çok dışındasın. Sean King de dahil," diyorum ona. "Ve Law Riggs."

"Sen benim kızsımsın, bunu söylemek zorundasın ama ikimiz de bunun doğru olmadığını biliyoruz."

"Şu anda yüzünü kapat. Kusursuz zevkinle bir iş kurdun. Lanet olası bir patrona dönüştün."

"Kahretsin, Grace. Bu tonu sevdim."

"Şşşt, konuşmamı bölme," diyorum ona. "Bekle, telefonumu takmama izin ver. Michael'la mesajlaşmamı bitiremeden kapandı."

Fişi için uğraşıyorum. "Belki yukarıda uyanıktır."

İkimizin de birasını açıyor ve bir parça daha peynir alıyor.

Telefonumun tekrar açılmasını beklerken saçlarımı ensemden kaldırıp bir düğüm halinde yukarı çekiyorum.

"Bence istediğin her şeyi yapabilirsin. Ve bunda ciddiylim. Bu ister bir erkek olsun, ister bir yaşam tarzı inşa etmek. Bence kendiniz hakkında da bu şekilde düşünebilirsiniz, zaman bu yolculukta sizinle birlikte kimi istediğinizi tam olarak bulabilirsiniz."

Gözünün bir damla yaşı siliyor. "Şuna bir iğne koyabilir miyiz? Benim kırılğan egom

bundan çok fazla büyük klitoris enerjisi ile çık-"

"Bunu sana Giselle mi söyledi?"

"Tabii ki."

"Şimdi söyle bana, Michael bir bebeğin kolundan daha mı büyük?"

Ama arkadaşımın saçma sorusuna cevap verme şansım olmadı.

"Ne kadar ilginç değil mi? arasındaki ilişkinin bu kadar ilerlediğini fark etmemiştim," diye araya giriyor Molly, eskiden benim odam olan, mutfağın yanındaki boş misafir odasından

Onun burada ne işi var?

"Gece için şehirdeydim ve çocuklarımı görmek istedim," diyor.

River . "Evet, bunu yüksek sesle söyledin." Birasından bir yudum daha alıyor. "Sanırım arkadaşım burada ne yaptığını soruyor. Çocukların uyuyor."

"Özür dilerim, siz kimsiniz?"

River kaşlarını kaldırarak bana bakıyor.

Molly bana baktı. "Misafir odasını aldım. Michael alabileceğini söyledi." Kızarmış peyniri çevirirken beni izliyor. "Onun yatağını paylaştığın için olduğunu fark etmemiştim."

"Sanırım bu seni ilgilendirmez, o yüzden..." Bir

kahkaha atıyor. "Arkadaş ve dadı. Ne kadar klişe."

"Molly, bunu yapmakla ilgilenmiyorum. Miles ve Sammy'nin annesi olmana saygı duyuyorum ama Michael ya da onun özel hayatı üzerinde herhangi bir hak iddia edebileceğini sanmıyorum. Bu yüzden kibarca geri çekilmeni rica edeceğim." Izgara peynirimi ısırdım. "Ve kendi şeridinde kal."

Gülümsüyor, sanki söylediklerim komikmiş gibi, ama onunla bunu yapmaya hiç niyetim yok. Koridora geri dönüyor ama omzunun üzerinden "İyi geceler hanımlar" diyor. Onun umursamazlığı beni huzursuz .

Birkaç dakika sonra biralarımızı ve ızgara peynirlerimizi bitiriyoruz.

"Kalmamı mı istiyorsun?" River sorar. "İstersen sabah ona korkutucu bakışlar atabilirim?"

Ona gülümsedim. "Hayır, ben iyiyim."

River gittikten sonra üst kata, Michael'ın odasına çıkıyorum, çok yorgunum ve Molly ile karşılaştığım için duygusal olarak da tükenmiş . Banyoyu kullanıp yüzümü yıkadıktan sonra Michael'ın tişörtlerinden birini giyiyorum ve onunla birlikte yatağa giriyorum. Sırtı bana dönükken, arkasına geçip vücuduna sarılıyorum. Kolumu onunkinin arasından geçirip beline doladığımda, kolumu orada tutacak kadar uyanıyor.

Sırtını öpüyorum ve bu onu tamamen uyandırmaya yetiyor.

Dönüyor ve beni kendine doğru çekiyor. "Seni beklemediğim için özür dilerim." Uykusundan dolayı sesi kısılmıştı ve karanlık olmasına rağmen tavan pencereleri gülümsemesini seçebilmeme yetecek kadar ışık veriyordu. "Molly geldi. Çocuklarla film izledikten sonra, onun yanında olmaktan sıkıldım ve yatağa geldim."

"Telefonum bozuldu. Az önce onu görene kadar burada olduğunu bilmiyordum."

"Kahretsin." Tamamen dönerek kollarını daha da etrafıma doluyorum. Boynumu öpmek için eğiliyor. "İdeal değil ama çocuklar açıkça kalmasını isterken ona gitmesini söylemek doğru gelmedi."

"Bu geceden daha fazlası için mi burada?"

"Hayır. Ve onun hakkında konuşmak istemiyorum. Onun yerine bu gece seni ne kadar özlediğimi göstermek istiyorum." Yatakta aşağı doğru iniyor, gömleğini aşağıya doğru kaldırıyor. Ve her ne kadar zevk almak istesem de

aklım başka yerde. "Bu iyi mi?" Michael soruyor, ağzı karnımın her tarafına kısa öpücükler serpiştiriyor.

Mutfaktaki olaydan sıyrılıp ona odaklanıyorum. "Evet. Durma."

Öpmüyor. Bacaklarımın arasına yerleşip içime girene kadar vücudumda aşağı ve yukarı doğru bir yol öpüyor. Her şeyi yatıştıran ve bana tam olarak olmak yerde olduğumu hatırlatan yavaş, şehvetli bir ritimle birbirimizi beceriyoruz.

Ertesi sabah, Michael'ın dün gece benimle sevişmesine rağmen, kendimi "kötü" hissediyorum.

Aşağı indiğimde ikizleri Molly ile kahvaltı yaparken bulmamla başladı. Onunla birlikte yaptıklarını görünce içimden bir kıskançlık geçti. Bu yaz neredeyse her sabah birlikte yaptığımız bir şeydi bu. Bunun neden saçma olduğunu biliyorum - hem bu konudaki düşüncelerimi de hislerimi, ama bu onları değiştirmiyor.

Molly ve çocuklar yüzmeye giderken Michael'ın bütün gün endişeli olduğu belliydi. Çok sessizdi. Onun burada olmasının getirdiği tüm endişeyi içselleştirmek.

"Babam bu gece onları izlemeye . Grace ve planlarımız var," dedi yüzmeye ara verdiğinde.

"Ben onlara bakarım. Fazladan bir gece kalabilirim. Grubum zaten yarın sabaha kadar havaalanına planlamıyor. Onlarla vakit geçirmeyi seviyorum." Yer değiştirir ve havuza bakar. "Doğru, Miles, eğleniyor muyuz?"

Miles, küçük dolu şamandırasından ona el sallıyor. "Gracie, su donanmamı beğendin mi?"

"Kesinlikle!"

Sammy, kendi deyimiyle "dans dalışı" yapmak için belki de yirminci kez kendini sudan çıkarıyor.

"Grace, değiş tokuş yapmak ister misin? Şezlongda biraz zaman geçirebilirim," diye soruyor Molly. Bu istek can sıkıcı çünkü havuzun diğer tarafında iki şezlong daha var ama Sammy'yi kontrol etme fırsatını değerlendireceğim. Molly'nin burada olmasından çok rahatsız olduğu çok açık.

"Evet, dans dalışına katılacağım." Ama Michael doğruca suya gitmek yerine kolumdan tutup beni şezlonguna çekiyor. harekete gülüyorum ve bir parçam Molly'yi rahatsız etme fikrinden hoşlanıyor. Bölgeyi işaretlemekten çekinmem. Ve görünüşe göre, Michael da bu konuda utangaç değil.

Kulağıma , "Göğüslerin bu beyaz bikiniyle beni tahrik ederken hiçbir şeye dikkatimi veremiyorum. Onları daha sonra becermeme izin verir misin lütfen?" Nefesinden gelen sıcaklık gıdıklıyor ve içinde eriyorum.

Dudaklarını dudaklarımla yakalayabilmek için başımı eğiyorum, ağzımın birkaç saniye oyalanmasına izin veriyorum ve ona fısıltıyla cevap veriyorum. "Sanırım bu hoşuma gidebilir. Bunu listemize ekleyeceğim."

En az bir saat boyunca onlarla havuzda oynuyorum. Ne zaman Michael ve Molly'nin oturduğu yere dönüp baksam, ikisini de hararetli bir tartışma içinde görüyorum. Michael'ın vücut dili onu hemen ele veriyor. Sert ve öfkeli, ama buna karışmak bana düşmez. Bunun yerine çocukların bu tartışmadan uzak durmasını ve kimin tek hamlede en uzağa yüzebileceğini görerek eğlenmesini . Birkaç tur kategori oyunu oynuyoruz, Renkler. Sonra da çok agresif bir turu oynuyoruz, kurallar gereği havuzda kalmamız gerekiyor.

Saat 17:30 civarında, akşam yemeği için annem ve Lana ile buluşmak üzere evden çıkıyorduk.

Michael, Molly'nin gece onlarla kalmasına izin vermesi üzerine babasını geri çağırdı ve ona gece kurallarının tam bir özetini bıraktı.

"Sence onlarla başa çıkabilecek mi?" diye soruyor.

Gondolun sesi duyuldu ve kapılar açıldı. Yerimize oturduğumuzda, zaten benimkiyle kenetlenmiş olan elini sıkıyorum. Michael'ın sevgisi hiç de az değil. "Bence o onların annesi. Yemeği berbat etse ya da dişlerini fırçalamalarını söylemeyi unutsa bile bir şey olmaz."

Eğilip alnımdan öpüyor. "Ne yapacağı belli olmayan biri olmasından nefret ediyorum. Ama ben çocukken annem gelseydi onu görmek isterdim. Planlanmamış olsa bile."

da bir parçası olması gerektiğini bilerek başımı sallıyorum ama başka ne gördüğümü de duymasını istiyorum. "Bence önce çocuklarını seçiyorsun. Her zaman öyle yaptın ve onun neyi seçtiği önemli değil, çünkü zaman onların iyiliğini düşünüyorsun. Seni harika bir baba yapan da bu. Mesele çocukken ne istediğin değil şimdi kendi çocukların için ne istediğin."

Telefonum elimde vızıldıyor. Numaraya baktığımda tanımıyorum, bu yüzden sesli mesaja gönderiyorum. İki dakika sonra, aynı bilinmeyen numara bir mesaj gönderiyor.

BİLİNMIYOR

Grace, yardımına ihtiyacım var. Lütfen beni ara, ben Kate.

"Kate kim?" Michael metni okuyarak soruyor.

"Üniversite arkadaşım. Olimpiyat ve Paralimpik Komiteleri Spor Terapisi programını yöneten kişi. Onu birkaç hafta önce gördüm ve adını rehberime eklememiş olmalıyım."

Gondol birkaç dakika sonra dağın yamacındaki restorana ulaşır.

GRACE

Ben de tam yemeğe gidiyordum. Seni bu akşam daha sonra arayabilir miyim?

Restorana girdiğimizde Michael, "Annenin ortağının ne iş yaptığını bana," diyor. "Merhaba," diyorum hostese. "Rezervasyonumuz vardı ama buluşacaktık-" Sözümlü kesti. "Evet, biliyorum. Lenny söyledi. Seni geri götürüyüm." Sorusunu yanıtlamak için Michael'a döndüm. "O bir terapist."

Telefonum çaldı. "Tamam, belki de bu acildir. Yine Kate arıyor, bırak ben bakayım," diyorum geri dönüş yürüyüşümüzü durdururken. "Sen , ben hemen geliyorum."

Yanağıma bir öpücük konduruyor ve ardından ben telefona cevap verebilmek için tuvaletlere doğru ilersunucuyu kabinlere kadar takip ediyor.

"Kate. Selam, oluyor?"

"Aman Tanrım, Grace. Çok özür dilerim. Yemeğe söylediğini biliyorum ama bu konuşmayı daha fazla uzatmak istemedim." Sesi nefes nefese, hatta belki biraz üzgün geliyordu.

"İyi misin?"

"Evet, şey, hayır. Ama olacağım. Hamileliğimle ilgili bazı komplikasyonlar yaşıyorum ve doktor onu haftada bir görmemi şart koştu. Uçmam mümkün değil."

"Aman Tanrım, Kate. Çok özür dilerim."

"Teşekkür ederim ama arıyorum çünkü şimdi işle ilgili bazı ayarlamalar yapmam gerekiyor. İki hafta içinde Yeni Zelanda'ya uçmam ve Şükran Günü'nden hemen sonra Olimpiyat Seçmelerine kadar orada olmam gerekiyordu."

"Kate, ben-"

"Grace, antrenmanları için çok detaylı bir terapi planı olan alp disiplini kayakçılarından ve çok sayıda snowboardcudan oluşan bir ekibim var. Sahada çalışan insanlarım var ama herhangi biri sakatlandığında yapılması gerekenleri denetleyecek nitelikte değiller. Strutt's Peak'e geldiklerinde bana sizden bahseden çok sayıda kadın ve erkek oldu ve uzmanlığınızdan faydalanabilirim."

"Kate, burada bir işim var. Öylece ."

"Takas yapabilir miyiz? Ben senin sezon başını, sen de benim Olimpiyatçıları idare edersin. Grace, bu sen ve Riggs için büyük bir anlaşma olabilir. Adamlarım sadece bizim tesisimizde antrenman yapmıyor. Tozun iyi olduğu ve uzmanların yakın yerlere gidiyorlar."

Bu aramayı beklemiyordum. Ya da en azından aciliyetini.

"Bunu düşünebilir miyim?"

"Evet ama hafta sonu bitmeden kararınızı bana bildirmeniz gerekiyor. Aksi takdirde alternatif bir plan bulmam gerekecek. Grace, bunun senin için bir plan olmadığını biliyorum ama bu bir sezonluk bir taahhüt ve faydaları çok daha uzun sürebilir." Sinirli bir şekilde gülüyor. "Ve bana bir iyilik yapmış olursun."

"Seni anlıyorum. Bir düşüneyim. Sana bir cevap verebilmem için önce kendimle konuşmam ve iyice düşünmem ."

Telefonu kapatıyorum ve söylediği şeyi özümsemek için kendime bir dakika veriyorum. Sporcularımıza uyguladığım bazı yöntemleri geliştirmek için harika bir yol olurdu. Gerçekten yarışmaya başladıklarında ve birkaç gün içinde yarışma için antrenman yaptıklarında, rejimleri benim alıştığımdan farklı olacak. Üstelik Riggs Outdoor için çok büyük bir fırsat var. Kadrolarında olimpik bir antrenör olması markalarını daha da yüceltecektir. Ve daha rekabetçi sporcuları, hatta ben tedavi edeceğim bazı bile kolayca getirecektir. Düşüncemi düzeltiyorum. *Eğer* gitmeye karar verirsem.

Partimin oturduğu masaya doğru yürüdüğümde Michael'ın sesinin yükseldiğini duyuyorum.

"Bunun bir sorun olacağını düşünmediniz mi? Beni aramak, hatta bunu konuşmak için benimle yüz yüze görüşmek için pek çok fırsatın oldu." Elini ensesine götürdü. "Gerçekten profesyonelce, Doktor."

Annemin yüzünde kızgın bir ifade var. Lana üzgün görünüyor.

" oluyor?" diye sordum.

Michael

"DOC?" *ONUN BURADA NE İŞİ VAR?* ONU GÖRMEK İÇİN ÖZELLİKLE ŞEHİR DIŞINA ÇIKTIM.

bu durum asla gerçekleşmez.

"Michael. Grace ile geleceğini yeni öğrendim. Çok özür dilerim. Sana bir görüşme borçluydum, ancak bir sonraki seansımıza kadar beklemek istedim, böylece senin için bir değiştirme planı oluşturabiliriz."

"Sen neden bahsediyorsun?" Aşağı bakıyorum ve onun elini Lenny'ninkiyle kenetlenmiş görüyorum. "Sen Lenny'nin ortağı mısın?"

Elimi saçlarımın arasından enseme doğru sürüklüyorum. Bu konuda ciddi mi?

"Senin için bir eylem planım olsaydı bunun bir sorun olacağını düşünmezdim ama bunu tartışabileceğimiz bir seansımız olmadı. Son birkaçını iptal etmek zorunda kaldın."

"Bunun bir sorun olacağını düşünmediniz mi? Beni aramak, hatta bu konuyu görüşmek için benimle şahsen buluşmak için pek çok fırsatınız oldu. Gerçekten profesyonelce, Doktor."

Grace'in eli sırtımda, elimin boynumu ovduğu yere doğru ilerliyor. Ona izin veriyorum. Onun dokunuşu her zaman sakinleştirir.

Be

n. " oluyor?" diye soruyor.

Bir yanım bunun dağınık olması gerekmediğini biliyor ama gafil avlanmaktan hoşlanmıyorum. şeylerle. Önce Molly, şimdi de çok kişisel ve özel şeyler bilen, kasabanın dedikodusunu yapan terapistimi görmek. Grace'in annesinden bahsetmiyorum bile.

Telefonum masanın üzerinde çalışıyor.

"Biliyor muydun?" Grace'e sormak için döndüm. Söylemek istediğimden daha sert çıktı.

"Neyi biliyorsun? Lana'nın senin terapistin olduğunu mu? Hayır." Lenny ve Lana'ya bakmak için yana kayar. "Bunu düzelt. Anne, sanırım sen ve ben barda şeyler içmeliyiz." Kot pantolonumun düğmesine hızlı hareketlerle vuran elimi tutuyor. "Bilmiyordum. Bilseydim, bir şey söyledim."

Eğiliyor ve boynumu öpüyor. Gözlerimi kapatıp nefes alıyorum. Buraya gelmemiz ne kadar sürmüş olursa olsun, birlikte hiç uyumamış olsak bile iyi olduğumdan emin olurdu. O benim için her zaman sakin olmuştur.

Telefonum yine çalışıyor. Babamdan bir cevapsız arama daha.

"Michael. Bu sadece talihsiz bir zamanlama. Aslında bu anlaşmazlığı bir sonraki seansımızda konuşmayı planlamıştım. Devam etmeye karar vermeden önce görüşmek isteyebileceğini düşündüğüm birkaç doktor daha var, ancak doktor-hasta ilişkimizi sonlandırmamız gerekecek."

Sayıyorum. Yeterince sayıyorum ki saydığımı anlasın. Zihnimi açık tutmaya çalışıyorum ki duygusal tepki vermeyeyim ama dürüst ve uygun bir yanıt vereyim.

"Doktor, bu gece beklediğim şey bu değildi. Bunun beni neden huzursuz ettiğini anlayabilirsin. Sadece Lenny ile birlikte olman değil. Sana güveniyorum; onunla müşterileri tartışmayacağını biliyorum ama Grace'le de bağlantın var. Seninle onun hakkında konuştuk. Yıllardır."

" kısa bir süre önce bir araya getirdim."

Ama o daha fazla bir şey söyleyemeden telefonum tekrar çaldı. Babam için üçüncü kez aramak aşırı. Bir sorun olduğundan endişeleniyorum.

"Baba. Ne var-"

"Evde misin?"

"Neden? Hayır, şu anda bir restorandayım."

"Tamam." Yanındaki kişiye bir şeyler söylediğini duyuyorum. "Dinle, Cal senin evine doğru geliyor." Midem ve anında başım dönüyor. "Neden?"

"Bir bardayım. Ve Molly burada. Grubuyla şarkı söylüyor. Bu gece çocuklarla olduğunu sanıyordum. Ama belki de planların değişmiştir?"

"Planlarım değişmedi. Çocuklarımı terk etti, baba." Masadan kalktım ve hiçbir şey söylemedim. Grace beni takip etti. "Hayır, kal. Şu anda sana ihtiyacım yok." Çocuklarımın tehlikede olmadığından emin olmaktan başka bir şeye ihtiyacım yok. İçgüdülerime güvenmeyip onları onunla bıraktığıma inanamıyorum.

Omzumun üzerinden Grace, "Yine de geliyorum. Ne oldu?" dedi.

Hâlâ telefonda olan babam beni rahatlatmaya çalışıyor. "Panik yapma. Eminim sadece televizyon izliyorlardır."

Ama onun talebi bende tam tersi bir etki yaratıyor ve düzensiz nefes almaya başlıyorum.

Say, lanet olsun.

Hareketlerimin ayrıntılarına dikkat , sadece gondola doğru olabildiğince hızlı koşuyorum. Grace hemen arkamdan koşuyor. Tek düşünebildiğim, çocuklarımı Molly'ye, kendi lanet olası annelerine bıraktığım ve onun bununla bile başa çıkamadığı. Bunun için ondan nefret ediyorum ama ona güvendiğim için kendimden daha çok nefret ediyorum. Böyle biri hakkında nasıl bu kadar yanıltılmış olabilirim?

"Neler oluyor? Michael, konuş benimle," diye yalvarıyor Grace, ses tonu sinirden yükseliyor.

"Gitti," diye bağıriyorum gondola otururken. Bu lanet şey çabuk hareket etse iyi olur. "durumda olduğunu biliyordum. Bütün gün benimle lanet olası grubu hakkında konuştu. Çocukların yazını ya da nasıl olduklarını bile sormadı." Başımı salladım. "Bu işi berbat edeceğini biliyordum. Kim kendi çocuklarını yüzüstü bırakır ki? Hem de defalarca?" Parmaklarımı saçlarımda gezdiriyorum ve saymayı deniyorum ama çok hızlı çözülüyorum, onun yerine bayılmadan önce nefesime odaklanıyorum. "Onun bir geceden fazla isteyeceğim türden olmadığını biliyordum."

Grace'in hatları buruşur. "Ne? Sen neden ?" "Doktorla benim hakkımda mı konuştun?"

Sanki deliymişim gibi bakıyor. Belki de . "Ne?" diye karşılık veriyor.

"kullanarak bunu olduğundan daha fazla hale getirmenin bir yolunu bulmaya çalıştınız mı?"

Soruyu sorar sormaz, ciddi olmadığını anladım. *Doc'un annesinin yeni partneri olduğunu bilmiyordu. Bir, iki, üç-*

"Buna cevap bile vermeyeceğim, Michael."

Bunu hak etmediğini biliyorum ama bütün bu geceyi anlamlı kılmaya çalışırken elimde kalan son kontrol kısıntısı da çözülüyor. Çok kızgınım. Beni böyle şaşırttığı için Doc'a kızgınım. Molly'ye bu kadar bencil ve dikkatsiz olduğu için kızgınım. Ve tüm olacağını göremediğim için kendime kızgınım. Bu yüzden onu serbest bıraktım. Doğrudan ona.

"Beni öptüğün gece beni mahvettin." Yüzümde suçlamayı daha iyi bir hale getirecek bir karşılık arıyor. Ama vermedim. "Biliyordum, lanet olası biliyordum, eğer başka birini bulamazsam sana geri . Aramızdaki yaş farkını bir geceliğine ortadan kaldırabilirdim. Ve ..." Başımı salladım ve güldüm. "18 yaşındaydın, Tanrı aşkına. Ve seni *arzuluyordum*. Düzgün düşünemiyordum. Sana sahip olamazdım ve bunu *biliyordum*." Kalçamı yumrukladım. "Elimden geldiğince kendimi tuttum. Mac ve ben senin balondan hemen sonra aynı hafta sonu arkadaşımızın düğününe gittik. Oraya gittiğimde ne yaptığımı biliyordum. Başkasını kullanmak aklıma yatana kadar içtim. Sonunda beni becereceğini biliyordum."

O gecenin beni ne kadar fikrine gülüyorum. Kendimi bir kadına nasıl bağladığımı

o gece yaptığımız çocukları hak etmiyor. "Molly düğün şarkıcısıydı ve o gece onu seni becermek istediğim gibi becerdim. Kendimi tutmadım. Boğazını sıktım ve morluklar bıraktım. Ona hükmetmem için bana yalvardı. Ben de yaptım. Hiç kontrolüm yoktu. Ve bunu düşünmek beni hasta ediyor. Çünkü seni istedim." Dişlerimi sıktım. "Tüm zaman boyunca *seni* düşündüm. Ve sen lanet olası bir çocuktun. Bana güvendin ve ben de vekil olarak başka birini becermek zorunda kaldım. Onun içine boşalırken adın dudaklarımdaydı."

Gözyaşları yüzünden aşağı dökülürken Grace'in yüzü duygu seline kapılıyor. Kendimi toparlayamamaktan, onu bu şekilde incitmekten nefret ediyorum. "Siktir, Grace." Ona doğru uzanıyorum ama ben yaklaştıkça yüzünü buruşturuyor. Onu suçlamıyorum.

Gondol istasyonuna girdiğimizde telefonum çalıyor.

BABA

Callen çocuklarla birlikte. İkisi de iyi. geldim.

"Benim gibi biriyle birlikte olmak istemezsin. Karakter yargım beş para etmez. Kendimden öğreniyorum." Nefesimi içime çekiyorum, taşan gözyaşlarımı tutmaya çalışıyorum. "Sen benim için fazla iyisin Grace. Bunu ne zaman ve sonunda çekip gideceksin?"

"Bu-" Nefesi kesiliyor, dudakları titriyor. "Gerçekten istediğin bu mu?"

Cevap vermiyorum. Sayıyorum. *Bir, iki, üç, dört.*

"Saymayı bırak da konuş benimle, lanet olası!"

"Molly çocuklarımı yalnız bıraktı. Tek başına! Altı yaşındalar, Tanrı aşkına. Bunun seninle bir ilgisi yok. Onlar benim sorumluluğumda. Şu anda sağlıklı düşünemiyorum. Bu gece etrafımda olmanı istemiyorum. Sadece Miles ve Sam'i görmem gerek. Hepsi bu. Sana, hislerine ya da sana söylediğim hiçbir şeye odaklanamıyorum. Bu çok fazla."

Ellerimi saçlarımda gezdiriyorum. *Ne yapıyorum ben? Bana bunu asla yapmayacak tek insanı parçalara ayırmaktan başka.*

"Uzaklaş, Grace. Her zaman etrafta dolanıp beni bekliyorsun ama ben müsait değilim. Daha fazlasını sunabileceğimi düşünerek ikimizi de kandırıyordum. Sunabileceğim tek şey arkadaşlardı. Bunun bir sebebi vardı. Daha fazlasını yapamam. Bunun için yaratılmadım." Başımı sallıyorum. "Nasıl geri döneceğimizi bile bilmiyorum-"

"Bu kadar yeter," diye fısıldıyor.

"Ben bir kadınla herhangi bir ilişki için yaratılmadım. Senin gibi bir kadınla değil."

"Bu kadar yeter dedim," diye bağılıyor. "Git ve çocuklarını hallet, Michael. Sonra, gerçekten kime kızgın fark ettiğinde ve bununla başa , bana söylediğin tüm saçmalıkları ve benimle bir daha asla bu şekilde konuşmayacağını düşünebilirsin." Nefesini içine ve göğsünü şişirir.

Ben bir bok parçasıyım.

"Hiçbir şeyden pişman değilim. Duydun mu beni, hiçbir şeyden. Ne seni ilk öpüşümden ne de son öpüşümden. Burada cezalandırdığın tek kişinin kendin olduğunu anladığında gel beni bul. Özrünü bekliyor olacağım." Parmağıyla beni işaret ediyor. "Ve o kadının, o çocukları seven, SEVEN insanlar olduğunu ve bunu onlara her gün gösterdiğimizi bilmesini sağla. Her gün. Lanet olsun. Gün. Eğer da aynısını yapamazsa bu onun kaybı olur. Onları hak etmiyor."

Eğer bunu zaten bilmiyorsam, o zaman bu sözler onun benim için fazla iyi olduğu gerçeğini pekiştirdi. Her zaman öyleydi. Kendisini sevdiğini iddia eden partneri tarafından sözlü şiddete maruz kaldıktan sonra kendini top birlikte olmayı hak etmiyorum. Ben acınacak haldeyim. O da eninde sonunda bunu anlayacaktır. Çözülmecek birini hak ediyor. Her zaman eşğinde olmayan birini.

Mantıksız düşünceler ve işler zorlaştığında kendi üzerine çökmeye hazır. Aklım başımda olsaydı kendimden ama şu anda . Uzaklaşmam lazım.

"Beni beklemeye zahmet etmeyin. Burada işim bitti. Burada işimiz bitti Grace," diyorum gözlerinin içine bakarak. "Hayatına devam et. Bu her neyse artık bitti. Bitti. Seninle işim bitti."

Sözlerim karşısında irkildi. Ağzımdan çıkar çıkmaz midem bulanıyor. Kontrolümü kaybettim. Benim için önemli olan şeye odaklanamadım. Çocuklarımı onları terk eden biriyle yalnız bıraktım. Daha altı yaşındalar!

Normalde hiç güvenmediğim birine sırf kız arkadaşımın bir gece kaçabilmek için güvendim. Ne kadar dikkatsizim.

Haftalardır terapistimle konuşmadım. Şimdi de Grace'in annesini becerdiğini öğrendim. Lenny, lanet olası kasaba dedikoducusu, herkesin saçmalıklarını dünyaya anlatmaktan çekinmeyen tek kişi. Grace de biliyor olmalı. Şaka konusu ben olmalıyım. Herkes anksiyete atakları geçiren kırk yaşındaki adam hakkında atıp tutacak. İlaç tedavisi gören ve tedavi amaçlı spor yapan. Her lanet günde bir ipliğe zar zor tutunan. Sessiz olan. Kırık Riggs.

Kontrolümü kaybettiğimde böyle oluyor. Mantıklı düşünemiyorum. Koşuşturan düşüncelerimde mantık yok, sadece güvensizlikler ve ezici korkular var. Ve herkesi kendimle birlikte aşağı çekiyorum. Ve bunun için cezalandırılmalıyım.

Gondoldan inip babamın arabasına koşarken göğsüm ağrıyor. İstasyonda beni bekliyordu. Arkama bakmam. Tereddüt etmiyorum. Onu öylece bırakıyorum.

"Grace nerede?" diye soruyor arabasına bindiğimde, az önce geldiğim yerden arkama bakarak.

Başımı sallıyorum, beni boğmak üzere olduğunu bildiğim duygu selini tutuyorum, ama tam boğulmadan önce nefes kalıyorum. Başımı kaldırıp ön camdan dışarı baktığımda, onunla göz göze geliyorum. Bu çok fazla.

Boğazım sanki kapanıyor ve nefes almamı sağlayacak geçiş yolu küçülüyor. Görüş alanımın kenarlarında küçük siyah noktalar beliriyor. Vücudum üşüyormuşum gibi titriyor, ter derimin yüzeyini kırıyor, kaslarıma gömülüyor. Ya hasta olacağım ya da bayılacağım ve bunu durdurmak için kendimi çaresiz hissediyorum. Bundan asla kurtulamayacağım. Ben işte.

"Nefes al, Michael. Nefes al," diyor babam .

Ama yapamam. Çok kötü batırdım. Kendimi kontrol çalışıyorum, çünkü olması gereken son şey şu anda sistemimi ele geçirdiğini bildiğim panik atak. Başımı yukarıda tutamıyorum, bu yüzden koltuk başlığına yaslanıyorum. Gözlerimi sınıksız kapatarak görüşümü bulanıklıktan kurtarmaya çalışıyorum.

Yolcu kapısı açıldı ve kucağıma bir ağırlık bırakıldı.

"Şimdi benimle birlikte say. Bir," diye sertçe bağılıyor Grace'in sesi. Gözlerimi kırıştırıyorum ve yüzüne çalışıyorum. Sözlerine. "İki. Benimle birlikte söyle, Michael. İki."

Burnumdan hava emiyorum. Ve sonra ağzımdan dışarı.

.

"İki." Göğsüm ağrıyor ama dinliyorum. Etrafımdaki diğer her şeyi görmezden geliyorum. Nerede olduğumu. Ona söylediklerimi. Onun yerine, sadece ona bakıyorum. Ona odaklanıyorum.

"Üç dedim. Söyle. Üç," diyor tekrar. "Üç,"

diyorum ve sonra nefesimi dışarı .

. "Dört."

"Dört," diye tekrarlıyorum.

"Tekrar. Tekrar say," diyor inançla.

Sonunda tamamen onun yüzüne odaklanıyorum. Benden bir dört sayım daha koparırken, yüzünde hâlâ benim sözlerimden kaynaklanan gözyaşları var. Nefes alıyor ve tutuyor. Ben de onu taklit edip aynısını yapıyorum. Nefesini dışarı itiyor. Ben de onu taklit ederek yüzümdeki nemi siliyorum. Gözyaşları ve ter.

Babamın yolcu kapısının dışında yanıma çömeldiğini, omzumu sıkarken onu takip ettiğini fark ediyorum. Bana başını sallayarak saymaya devam etmem için beni cesaretlendiriyor.

Gözlerimi kapatarak ondan saklanmaya çalışıyorum. Bunun ne olduğundan. Kabusumun bir parçası önünde çözülüyor. Grace beni böyle görüyor. Darmadağın olmuş, kontrolden çıkmış ve neredeyse bir erkek bile olamamış bir adam. Bunun asla olmayacağından emin olmak için çok çalıştım. Bu seviyede olmaması için. Ama bunun bir önemi yok. Başarısız oldum.

"Ben iyiyim," ama gözlerimi kapalı tutuyorum. Koltuğumda kayarak onu için cesaretlendiriyorum. Onunla yüzleşemiyorum. "Eve gitmem gerek. İyi olduklarını görmem gerek."

Kucağımdan iniyor ve az önce söylediklerime rağmen onu kaybedince ona uzanıyorum. Parmaklarımı bileğine doladım ama bileğini geri çekip ulaşamayacağım bir yere koydu.

"Seni seviyorum," diyor, bir soru gibi, ihtiyacı olan cevap benden duymak. Ve da. Onu o kadar çok seviyorum ki. Az önce ona söylediklerimden sonra bile iyi olduğumdan emin oldu. Daha önce hiç bu kadar çabuk sakinleşememiştim. Hiç bu kadar ileri gitmemiştim ve sonra bu kadar hızlı geri . Benimle konuşmak için kendini attı. Ve ona sarılmalıydım. sarılmalı ve asla bırakmamalıydım.

Yanıt vermediğim için yanağından süzölmeye başlayan bir damla gözyaşını siliyor. Cevabım sessizlik oldu. "Git. Sammy ve Miles'a benden bir öpücük ver."

"Grace." Onun adını söylediğimde sesim kesiliyor.

"İşin bitmesini istiyorsan, işimiz biter." Arkasını döndü. Ama daha ileri gitmeden, sırtı bana , "Ne düşündüğünü biliyorum..." diyor. Başını bana bakacak kadar çevirmeden yan tarafa bakıyor. "Ve haklısın. Beni hak etmiyorsun."

Boğazımı kaplayan kuruluğu yutmaya çalışıyorum ama bu sadece öksürmeme neden oluyor. Ağzımı kapatıyorum, tekrar kaçmak isteyen duyguyu çalışıyorum.

mesafe koyup istasyona doğru yürümesini izliyorum. Babam koşup onu durdururken bakıyorum. Söylediklerini başıyla onaylıyor, sonra ona sarılıyor ve başının üstünden öpüyor.

Arabaya geri döndüğünde, bir tür açıklama için yüzümü arıyor. İyi olduğuma ya da en azından çocukları görecektik kadar kendimde olduğuma dair bir işaret. Ama . Ona bakamıyorum bile.

"Çocuklar iyi. Onlara sarılacaksın ve onlarla kucaklaşacaksın. Ve sonra yarın, gerisini halledersin."

Başımı sallıyorum. Nefes alıyorum. Ve arabayla uzaklaşırken Grace'in kayboluşunu izliyorum.

Michael

MILES VE SAMMY'YI UYUTMAK İKİ SAATİMİ ALDI. SAMMY BİR ŞEYLER OLDUĞUNU BİLİYORDU. içeri girdiğimde hala üzgün görünüyordu. Molly onlara hemen dışarı çıkması gerektiğini söylemiş ama onlar Molly'nin hâlâ evde, olduğunu sanıyorlarmış. Ben döndükten kısa bir süre sonra Miles'in kusmasına yetecek kadar Gushers ve artık şeker yemişlerdi. Tabii ki.

"Bu gece benim yatağında uyumak ister misiniz?" diye sordum.

Sanki bu duydukları en büyük sürprizmiş gibi sevindiler.

Miles başıyla onayladı ve Bay Tavşan'ı odasından aldı.

Sammy yorganın altına girerken "Biz iyiyiz baba," dedi, küçük kızım iyi olduğumdan emin çalışıyordu. Birkaç kelimeyle bana onlara sahip olduğum için ne kadar şanslı olduğumu hatırlattı. Onlar için Molly'ye her zaman minnettar olsam da, annelerinin onlara harcanabilirmiş davranmasına izin vermeyecektim. Benimle hiçbir iletişim kurmadan onları öylece bırakıp gitmesi hâlâ anlayamadığım bir şey. Onun bahaneleriyle ilgilenmiyorum.

İkisi de iki yanımda uyuyakalınca bir mesaj yazıyorum.

MICHAEL

Suçlamada bulunmayacağım. Ama artık burada istenmiyorsun.

MOLLY

Ya çocuklarımı görmek istersem, Michael?

MICHAEL

O zaman onları arayacaksın. Önce benimle konuşmadan buraya gelersen, izinsiz girmekten seni tutuklatırım.

MOLLY

Özür dilerim!

MICHAEL

Sana güvendiğim için üzgün olduğum kadar değil.

Onlar için hiçbir zaman anne olmadı, en önemli şekilde değil. Ve anne olmaya ne kadar az ilgi duyduğunu bana ve göstermeye devam ediyor. Eylemler her zaman niyetlerden ya da boş sözlerden daha yüksek sesle konuşur.

"Bu adamın yeni en iyi arkadaşının bir erkek olduğunu düşünmesine imkân yok," diyorum babamın sinema salonundaki perdede duran saçma filmi işaret ederken.

Gülüyor ve bir avuç patlamış mısırı ağzına atıyor, diğeri ise Grace'in çapraz bacakları arasındaki boşlukta yatan Sammy'nin şişesini tutuyor. "Bu akla yatkın. Saçlarını kestirmiş. Dövmelerini sıkıca tutturmuş."

Gülüyorum. "Tatas?"

O da gülüyor. "Onlara ne dememi istiyorsun?" Sesini fısıltıya indiriyor. "Onun yerine meme mi?"

Boğazımı temizliyorum, hayır. Bir daha kesinlikle "meme" kelimesini kullanmasını istemiyorum. Bu öneri karşısında kendimi onunkine bakmaktan alıkoyamıyorum. Şükürler olsun ki dikkati benim üzerimde değil, kızımın üzerinde. Kendime asla uzun süre bakma izni vermiyorum, ama o her şeye benziyor.

Hiç istemedim.

Onunlayken çok kolay. Bunu düşünmeme asla izin vermiyorum, çünkü bu benim gerçekliğim değil, ama bazen, özellikle de şu anda, elimde değil. Eğer onların annesi olsaydı, her şey daha iyi olurdu. Sadece daha iyi ya da daha kolay hale . Yapardı ama benim her şeyim olurdu.

Miles'in tükürüğü kolumdan aşağı akıyor ve hayal kurma düşüncesini benden uzaklaştırıyor.

Grace bana fazladan bir gaz çıkarma bezi fırlatıyor. "Sanırım filmi görmek istemedi," diyor filmi kastederek. "Yeni adam, daha havalı olmasına yardım ettiği adam, tanıdığı yeni en iyi arkadaşı. Sadece onu o şekilde görmemeyi seçti. Çünkü, katılıyorum, kimse o kadar aptal değildir."

O zaman haklıydı, bir film hakkında. Benim hakkımda. Onu görmemeyi seçen en iyi arkadaşım. Ve şimdi ona sahip göre, bunu geri almanın bir yolu yok. Benim için o. Sanırım bunu birlikte o listeyi yapmadan önce de biliyordum. Yıllar boyunca beni küçük endişelerden kurtardı. Endişelendiğimi ya da panik atak geçirmeye başladığımı bildiği anlar oldu ama hiçbirisi bu geceki gibi değildi. Ne kadar korkunç olsa da bunu yaptek kişi o. Babam bunu daha önce de yapmıştı ama o bunu biliyordu ve hemen müdahale etti.

Telefonuma bakıyorum. Saat gecenin 3'ünü geçiyor. Zihnim bu geceki tüm olayları gözden geçiriyor. Gondolda bana nasıl baktığı. İyi olduğumdan emin olma şekli. Ne düşündüğümü bilme şekli. *Onu hak etmiyorum.* Ama de onu istiyorum.

"Kahretsin, ben ne yaptım?" Yüksek sesle fısıldıyorum.

MICHAEL

Lütfen beni affet.

Uyuduğunu biliyorum ama yine de ekranıma bakıp bekliyorum. Bana vereceği herhangi bir yanıtı umuyorum. Onu kaybetmediğimi söyleyecek herhangi bir şey.

" ne yapacaksın?"

Henry bize kahvaltı hazırlarken ona "Yeni bir terapist ihtiyacım olacak," dedim.

Panik atağımın üzerinden iki gün geçti. Grace' ona söylediğim saçmalıkları bir kenara benimle birlikte saymasının üzerinden iki gün geçti. Hayatımın en büyük hatasını yaptığımı ve onunla sevdiğim kadın değilmiş gibi fark edeli iki gün oldu.

Henry çilekleri dilimlerken, "Bu çok açık," diye homurdanıyor. "Ama Grace'i kastediyorum."

"Bu sabah bana mesaj attı. Beni affettiğini söyledi. Ama iyi olmadığını biliyorum." Boynumun arkasını ovuyorum. "Onunla konuşma şeklimden sonra nasıl iyi olabilir ki? Söylediklerimden sonra. Ona benim için her şeyden daha azını hissettirdiğim için kendimden nefret ediyorum."

Henry tavada fokurdayan krepleri çevirirken iki krep daha döküyor. "Anladım. Sen de sıçtın batırdın ama kendinden nefret ederek onu geri kazanamazsın."

Telefonuma bakıyorum ve son mesajlarımızı tekrar okuyorum.

MICHAEL

Lütfen beni affet.

GRACE

Her zaman.

"Onu rahat bırakmalı mıyım yoksa kapısına gidip bunu düzeltmek için ne yapmam gerektiğini söylemesi için yalvarmalı mıyım bilmiyorum."

Kahvemi dolduruyor ve sonra arkasına yaslanıp kendi kahvesini yudumluyor. Bana yardım etmesine ihtiyacım var. Ne yapmam gerektiğini bilmiyorum ama hiçbir şey yapmamak yanlış bir seçim gibi geliyor.

"Bence istediğin şey için savaşırsın. Yapabildiğin her şekilde onun için savaş. Eğer bu terapiye gitmen ve ona zaman ayırman anlamına geliyorsa, bunu yap. Eğer bu ona her gün onu düşündüğünü söylemek anlamına geliyorsa, bunu yap. Ama kardeşim, sen istediğin şey için savaşırsın. Seni sevmediğini sürece durmazsın. Ve ben onun henüz o noktada olduğunu sanmıyorum." Bir yudum daha aldı ve benimle aynı seviyeye geldi. "O kadının sana karşı hissettikleri boktan bir kavgadan sonra yok olup gitmez."

"Geri alabileceğimden emin olmadığım bazı şeyler söyledim."

"Kirli dövüştün. Bunu geri alamazsın. Ama onunla bir daha böyle konuşmayacağından emin olabilirsin. Eğer onu düşündüğüm gibi seviyorsan, o zaman her zaman koruduğundan emin olacağın tek kişi odur. Kendi yokuş aşağı düşüncelerinden bile."

Yutkunuyorum ve tavsiyesini özüksüyorum. Haklı olduğunu biliyorum. Söylediği her şeyde.

"Henry Amca, krem şanti ve şekerleme de alabilir miyiz?" Sammy mutfığa girerken bağılıyor.

"Zaten senden öndeyim, Sam. Bende de mini çikolata parçaları var!"

"Pastırma ne olacak?" Miles kendini tezgâha sürüklerken sorar. Zavallı adam geçen geceki aşırı tatlı yüklemesinden beri pek iştahlı .

"Miles, beni tanımıyor musun? Tabii ki pastırmamız var," diyor Henry fırından cızırdayan bir tepsi pastırma çıkarırken. "Michael, git. Düşünmeyi bırak ve git tamir ."

Çocuklarımın ikisini de başından öperim. "Sizi seviyorum çocuklar."

Kardeşimin yanına ona sarıldım. Başka bir şey söylemeden, sadece bir tokat atıp başımı sallayarak onu sevdiğimi ve söylediklerinin duymaya ihtiyacım olan şeyler olduğunu belirtiyorum.

Garaj yolundan çıkarken aklımda tek bir düşünce var: kırdığım şeyi düzeltmek için ne gerekiyorsa yapmak.

On dakika sonra Grace'in kapısını çalıyorum. Saat erken ama şimdiye kadar hep kalkmıştır. İki kez daha çaldım ve bekledim.

"Ne istiyorsun Riggs?" diye sesleniyor bir ses, durduğum yerin yanındaki görüntülü kapı zilinden.

"Grace, bebeğim, lütfen konuşmak için içeri girmeme izin ver."

"Adım River, Grace değil. O burada

değil." "Beni içeri alabilir misin? Onu

."

Cevap vermiyor. Kapıyı tekrar çalıyorum, ama bu sefer kapı açılıyor. River kollarını kavuşturmuş, yüzünde bir zırh gibi boyanmış küçümseme ifadesiyle orada duruyor. "Boku yedin, Riggs."

"Evet, şaka yapmıyorum. River, lütfen. Onunla konuşmam gerek."

"Onu aramanız ya da mesaj atmanız gerekecek. O burada değil." Yüzümde bir şey arıyor, ama bulamayınca, "Ah, kahretsın. Kimse sana söylemedi mi?"

"Bana ne söyledi? Siktir, ne?"

"O burada değil. Burada, ülkede değil. Dün gece Yeni Zelanda'ya gitti. Olimpiyat Denemeleri yapıyor. Arkadaşı Kate onunla bir iş takası yapıyor. Önümüzdeki on iki hafta boyunca ."

River'a cevap bile vermedim. Telefonumu Grace'i arıyorum ama telesekretere düşüyor.

Gitti.

"Grace. Kahretsın bebeğim, her şeyi berbat ettim. Beni affettiğini söylediğini biliyorum ama ben kendimi affetmiyorum. Ve ben

ne yapacağımı bilmiyorum. Sen yokken ne yapacağımı asla bilemiyorum." Bir nefes veriyorum. "Senin boşluğa ihtiyacın var. Zamana. Neye ihtiyacın varsa. Sadece bana geri dön."

Bir süre arabamda oturup farklı senaryoları canlandırdım.

Kayınbiraderim Jack'e bir mesaj yazıyorum.

MICHAEL

Senin özel jetini ödünç alma şansım var mı?

Hemen cevap veriyor.

JACK

Tabii ki. Bana nereye gittiğini söyle, ben de vereyim.

Ama cevap vermeye fırsatım olmuyor, çünkü telefonum Grace'den gelen bir mesajla çalıyor.

GRACE

Zamana ihtiyacım var. Bunun ötesini bilmiyorum.

Sözlerine bakıyorum ama fazla düşünmemeyi seçiyorum. Bunun yerine bir plan yapmam gerektiğini biliyorum çünkü öylece bekleyemem. Ona zaman tanıyabilirim. Ne kadar zamana ihtiyacı olursa olsun. Zaten çok fazla zamanımız oldu.

MICHAEL

Sen en azından mesaj atsam olur mu?

GRACE

Evet. değil.

Gözlerimi kapatıp nefes alıyorum ama saymaya başlamama gerek yok. Bunun yerine yeni bir liste yapmaya başlıyorum.

Grace

BACAĞIMA ÇARPAN BİR TITREŞİM BENİ UYANDIRIYOR. TEKRAR OLUYOR, AMA BU SEFER AYNI YERDE.

Başka hiçbir yere gitmiyor. Bu bir özet ya da sneak peek değil, telefonum. Küçük daireme bakıyorum ve Netflix'te izlediğim film çoktan bitmiş. Saat dilimi değişikliği ve jet lag beni allak etti. Burada saat daha akşamın sekizi, ama evde saat daha erken.

Michael'ın adını ve bekleyen mesajı gördüğümde endişeleniyorum. İhtiyacım olan şeyin bu mesafe olduğunu biliyorum. İşimin içinde kaybolmalıyım. Tedavi ettiğim Olimpiyat sporcularıyla bu fırsatı en iyi şekilde değerlendirmeliyim. Ama yazdıklarını okuyunca kendimi alamıyorum.

MICHAEL

#1. Birlikte 200'den fazla film izledik. 80'lerin romantik komedileri senin favorin. Yol boyunca, benim de favorim oldular. Ve evet, sonunda itiraf ediyorum. "Some Kind of Wonderful"u izledikten sonra bağımlısı oldum.

GRACE

Bu da ne?

MICHAEL

Benim listem.

Ekrana bakıyorum. *Listesi mi?*

GRACE

Ne tür bir liste?

MICHAEL

Bugün iyi şanslar.

Mesajlarımızı okuyorum ve sesli mesajını tekrar dinliyorum. Onu özlüyorum. Bir planım yok. Ama gördüklerimi takip etmeyi seçiyorum. Olimpiyat seçmeleri şu anda olmam gerektiğini bildiğim yer. Bugünün ilk günüm olduğunu nereden bildiği ya da ne tür bir listeden bahsettiği gibi daha fazla soru sormak telefonumu çantama koyuyor ve bugüne odaklanıyorum.

Grace

İLK HAFTAM YORUCUYDU AMA HİSSETTİĞİM YORGUNLUK MEMNUNİYET VERİCİYDİ. HİÇ ZAMANIM YOKTU evde neler olduğunu düşünüyordum. Her gün en az altı sporcum vardı ve onları iki kez görüyordum. Bu, yaklaşan yarışları için katlanmaları gereken antrenman seviyesi için hazırlık ve toparlanmanın bir kombinasyonuydu.

Her sabah Michael'dan gelen ve basitçe "Günaydın ve bugün iyi şanslar" yazan bir mesajla uyanıyordum. Ve her gece, bana "listesi" ile ilgili bir şey içeren başka bir mesaj gönderirdi.

Bu geceki de farklı değildi.

MICHAEL

#5 Sammy'nin saçını nasıl öreceğimi öğrettiğin gün.

Tekrar okuduğumda gülümsedim. O günü ben de hatırlıyorum. O kadar odaklanmıştı ki o gece bana benim saçım üzerinde çalışıp çalışamayacağını sordu. Fleetwood Mac dinlerken yere, bacaklarının arasına ve o da kıvamına gelene kadar saçımı defalarca örmüştü.

GRACE

Hatırlıyorum.

Ne tür bir liste hâlâ emin değildim, belki de aklına takılan anılar, ama her neyse, okumayı seviyordum. Onunla bu anları hatırlamayı seviyorum. Ve ona aşık olmaya devam ettiğim tüm yolları hatırlamayı.

Grace

KAPIYA İKİ KEZ VURULUYOR VE SORMAMA BİLE GEREK KALMADAN KİM OLDUĞUNU ANLIYORUM.

"İçeri gel," diye bağıyorum banyodan. O günkü rimelimi siliyorum, ki zaten çoğu gitmiş. Burada neredeyse hiç makyaj yapmıyorum. Sabahları hiç vaktim olmuyor ve ilk randevuma neredeyse geç kalmadan önce mümkün olan en son dakikaya kadar uyuyorum. Zorlu bir iş ama seviyorum.

Bishop mutfaktan bana sesleniyor: "Grace, köfte ve erişte getirdim ama ton balığı kalmamış." "Bu yüzden sadece somon sashimi yapmaya karar verdim."

"Bu mükemmel. Açlıktan ölüyorum."

Telefonum lavabonun üzerinde yanımda çalışıyor. Daha bakmadan Michael olduğunu .

MICHAEL

Seni özledim.

Gülümsüyorum. Ben de onu özlüyorum ama bunu ona söylemedim. Geçtiğimiz ay boyunca yanıtlarımı kısa tuttum. Bu ihtiyacım olduğunu bildiğim bir boşlukta ama sınırlarıma ulaşıyorum.

Onu affettiğim konusunda yalan söylemiyordum. Kasıtlı olmayan şeyler söylenebileceğini biliyorum ama aynı zamanda bir başkasının incitici davranışları için bahaneler sunan bir kadın olmak da istemiyorum. Çünkü sonuçta, o ne yaşarsa yaşasın, ben buna seyirci kalmayacağım ve bir böyle bir muameleye maruz kalmayacağım.

İnişler ve çıkışlar olacaktır ve bunların üstesinden birlikte nasıl geleceğimizi bilmemiz gerekir. O gün bir takım olduğumuzu unuttu. yardım etmek ve destek olmak istediğimi. İçinde barındırdığını bile bilmediğim sorunlar gözünü kör etmişti ve şimdi bununla başa çıkmak onun . Eğer beni hak etmek istiyorsa, tam olarak bunu yapacaktır.

Ama şimdilik, geleceğin bizim için ne getireceğini bilene kadar, bu düşünceli mesajlar bana umut veriyor. Mesafeli olma ihtiyacıma duyduğu saygı beni dinlediğini hissettiriyor. Ve günün sonunda, kendimle gurur duyuyorum ve onun da duyduğunu biliyorum.

MICHAEL

#35 Londra'dan dönmüştün ve Everly'nin bekarlığa veda partisi için dışarıdaydın.
Gözlerimi senden alamıyordum. Seni neredeyse altı aydır görmemiştin ve başka kimseye odaklanamıyordum.

Grace

MICHAEL

#52 Seninleyken daha çok kendim gibi hissediyorum. Bu hep . Bunu açıklayamam.

GRACE
Aynısından.

Grace

MICHAEL

#89 Ebeveyn banyolu bir ev inşa ettim ve küvetli olmasının tek nedeni, bir gün bir evin olursa büyük, güzel bir olacağını söylemiş olman.

GRACE

Denemelisiniz. Gerçekten inanılmaz.

MICHAEL

Sadece .

Grace

MICHAEL

Sammy ve Miles şu anda çikolatalı dondurma yiyorlar. Burada kar yağıyor. Sezonun ilk büyük karı.

Çenelerinden aşağı damlamasını izlemek bana #92'yi düşündürdü. Çikolata. Sadece onu gördüğümde seni düşünebiliyorum. Kokladığımda. Tadına baktığımda.

GRACE

Sen ve çikolatalı kekler hakkında şimdi böyle hissediyorum.

Çikolatalı kremanın tadı asla onun parmaklarından yaladığım zamanki kadar güzel olmayacak.

Michael

"NE BEKLIYORSUN?"

Bana bakıyor, yüzünün herhangi bir yerine bir damla duygu ulaşmıyor. Eski doktorumla aynı teknik. Ama bu yenisi sadede geliyor. yarıyor. Özellikle de şu anda. Kendi saçmalıklarımından uzak durmak için yardıma ihtiyacım var.

"Dürüst olmak gerekirse en kötüsünü bekliyorum." Parmaklarımı burun kemiğimin üzerinde sıkıyorum. Keşke böyle yapılı olmasaydım ama bu beni hiçbir yere götürmeyecek. Bunu artık biliyorum.

Gülümsüyor. "Belki bana bunun yerine ne olmasını istediğini söyleyebilirsin."

Duygularımı dizginlemeye çalışarak titrek bir nefes . Birkaç vuruştan sonra ona, "Onu geri istiyorum. Onun ve Bishop Jones'un çıktıklarına dair söylentilerin doğru olmamasını istiyorum."

Başını sallıyor. "Doğru olup olmadığını ona mu?"

"Hayır. Dürüst olmak gerekirse, evet cevabını kaldırabilir miyim bilmiyorum."

Sessiz kalıyor. Sessizlikte beni geçebilmesinden nefret ediyorum çünkü ne yapmam gerektiğini duymaya ihtiyacım .

"Belki de cevabı duymaya ihtiyacın vardır. Belki de bu işin sonunda istediğiniz şekilde birlikte olamazsınız."

Gözlerimi .

Bana tekrar gülümsüyor ve ne söylediğini bilsem de bundan hoşlanmıyorum. "Bunun seni nereye götüreceğini düşünmelisin. Eğer istediği buysa, onun arkadaşı olmaya geri dönebilir misin?"

Düşüncenin bir dakikalığına yerleşmesine izin verdim. "Ne olmamı isterse o olurum. Eğer başka biriyle mutlu olacağına karar verirse ve sadece onun arkadaşlığına sahip olabilirim, o zaman bunu kabul ederim." Ağzımı kapatıp dudaklarımı , "Ama daha fazlası için savaşmayı bırakmadım bile."

Grace

"BİRİNCİ SINIF NASIL?"

"Bu farklı. Anaokulundan daha zor," diyor Sammy, büyük kahverengi gözleri ekranın alt yarısını kaplıyor. "Daha çok iş var. Ama artık tek bütün bir kitabı okuyabiliyorum. Babam benimle gurur duyduğunu söylüyor ama yine de zor. Ve sadece bir teneffüsümüz var."

Miles onu ekrandan iter. "Yalan söylüyor. Bazen iki tane alıyoruz. Ve bu daha zor değil, sadece farklı. Bu hafta hiç ünlü birini gördün mü?"

Gülüyorum çünkü Michael'la neredeyse iki aydır konuşmamış olsam da Miles ve Sammy'yle haftada en az bir kez konuşuyorum. Asher'ın evindeyken arıyorlar. Onlara babalarını hiç sormadım. Hayatlarındaki yetişkinlerin ortasına ait değiller.

"Dün ABD Takımından bazı çiftler patencilerini ısınırken gördüm. Ayrıca, antrenmanlarından sonra tedavi ettiğim kişileri zaten biliyorsunuz."

"Cadılar Bayramı'nı kaçırdın, Gracie."

"Biliyorum Sam. Özür dilerim. Burada olmam gerekiyordu. Sadece birkaç günlüğüne gelmek gerçekten uzun bir yolculuk.

Ama yakında görüşeceğiz, söz veriyorum."

"Sanırım babam da seni özliyor. ama sürekli üzgün görünüyor. Everly Teyze bunun seni özlediği için olduğunu söyledi ama Jack Amca bunu bize söylememesini tembihledi. Bence haklı."

Gülümsüyorum, çünkü buna ne bilemiyorum. Ben de onu özliyorum. Onu her gün özliyorum. Onunla arada bir konuşmaktan her gün görüşmeye başladım. Yıllarca böyle devam etti. Sonra geçtiğimiz yaz, onu istediğim zaman öpebildim. Onu sadece hayal ettiğim şekillerde hissettim ve şimdi ondan bu kadar uzakta olmak her gün acı veriyor. Burada geçirdiğim zamanı, deneyimi, insanları çok sevdim ama günümün en güzel kısmı ondan gelen mesajları görmek. Ve bu ikisiyle konuşmak.

"Eve ne zaman geliyorsun?" Miles sızlanıyor.

"Sammy, Miles, ?" Asher arka plandan onlara sesleniyor. "Büyükbabanız Ash'in iPad'ini yine mi çaldınız?"

"Gitmeliyim Gracie," diyor Sammy.

Miles, "Düğmeye basmak istiyorum," diyor.

"Hayır! Hoşça kal, Gracie." Sammy gülümsüyor, ön dişlerinden biri eksik. Bunun için orada olmadığımdan nefret ediyorum.

"Basmak istiyorum-"

FaceTime görüşmesi kapanıyor ve ben hemen ağlamaya başlıyorum. Onlarla her telefonu kapattığımda böyle oluyor. Ağlama krizleri. Onlar benim ailemdi. Onların yanında dişlerimi fırçalarken bu kadar olmak, ayrılıp buraya gelme kararımı yeniden düşünmeme neden oluyor. Ama bunun doğru seçim olduğunu biliyorum. İçimden bir ses, bir süreliğine ayrılmam gerektiğini söylüyor. Michael'ın beni seçmesini istiyorum, sadece söylediklerinden pişman olmasını değil.

Ofisimin kapısının çalınması beni düşüncelerimden uzaklaştırdı. "Bir dakika."

Sonunda bulaşmış göz kalemimi de sildikten sonra derin bir nefes alıyorum ve kapıyı açıyorum.

"Öğle yemeği yemek ister misin?" Bishop kapı çerçevesine yaslanarak soruyor.

Ona gülümsüyorum. Burada iş dışında vakit geçirdiğim birkaç kişiden biri oldu. O

Michael'la ilgili içimden dökülen hemen her duyguyu dinledim ve bunun için şanslıyım. Birkaç magazin gazetesi arkadaşlığımızı daha fazlası ile , ancak reklamcısı çoğunlukla bunu temizlemek için çalıştı.

"Yemeğimi yeni bitirdim. Daha sonra dağdan aşağı koşmaya gitmek ister misin?" Ona sordum.

"Uçağım bu gece kalkıyor. Arkadaşlarıma geçit töreni için zamanında döneceğime söz verdim. Sen ne zaman gidiyorsun?" diye soruyor.

"Biraz kalacağım." "Emin misin?"

"Birkaç hafta içinde geri döneceğim. Annem Şükran Günü'nü Lana'nın ailesiyle geçirmeyi planlıyordu. Ayrıca, sakatlıkları üzerinde çalışan iki snowboardcum var. Tedavilerini mümkün olduğunca tatile yakın bir zamana kadar uzatacağız."

Gülümsüyor. "Sen çok iyisin Grace. Burada olduğun için şanslıyız."

"Etkilendim. Stajyerlerden nadiren etkilenirim. Ama adamlarımla olan yaklaşımını sevdim. Onlara sadece ilaç ve ağırlık vermeye hevesli değilsiniz. Sezon başladığında tam zamanlı olarak gelmeniz konusunda sizinle daha fazla konuşmak isterim."

İrlanda Rugby Takımı'nın baş antrenörünün karşısındaki sandalyede dimdik oturuyorum ve ne diyeceğimi bilemiyorum. Bir iş teklifi beklemiyordum. Belki yaz boyunca sürececek uzun bir staj teklifi edileceğini düşünmüştüm ama tam zamanlı bir işe dönüşecek bir teklif değil. Bu benim umduğum bir iş.

"Ne diyeceğimi bilmiyorum, efendim." "Koç."

Gülümsüyorum. "Koç."

"İK'ya teklifi hazırlatacağım, bizimle kalmak isteyip istemediğinize siz karar verirsiniz. Maaş muhteşem değil ama makul. Amerika'dan geldiğini biliyorum, bu yüzden sana çalışma vizesi almamız gerekecek. Ki bu sorun olmaz. Zaten tatil için eve gidiyorsun, bu yüzden biraz daha kalman gerekebilir ve sonra vizeyi alabiliriz."

O ayağa kalktığı anda ben de kalkıyorum ve elini sıkıyorum. Belli ki bu konuşmayı bitirdi, ben de ofisinden çıkıyorum.

"Teşekkür , Koç."

Başını sallıyor ve yanımdan geçip gidiyor. Sonunda derin bir nefes alıyorum ve konuşmanın bir dakika boyunca izin veriyorum. İstedğim şey buydu. ABD'de gönderdiğim hiçbir takım programından tek bir teklif gelmedi.

Michael'a mesaj atmak için telefonumu çıkardım. Ama haberi bir şey beni engelliyor. O gece, rüyalarımın birini daha gördüm. Uyanır uyanmaz bunun yurtdışında kalmakla ilgili olduğunu anladım ama karıncalanmalar kollarımdan yukarı ve sırtımdan aşağı doğru ilerlemeye başladı. Tam o arka planda çalan İrlanda Rugby Takımının maç şarkısı Ireland's Call'un sesini duydum ve ardından Riggs Outdoor logosunu gördüm. Ve onunla birlikte üzerimi örten ılık bir esinti, tıpkı bir şöminenin önünde oturduğunuzda hissettiğiniz duygu gibi. Sıcak ve rahat. Evim gibi hissettim.

Koçun ofisinden ayrılmadan önce kararımı çoktan verdiğimi hatırlıyorum. Bu seçim üzerinde çok düşünmem gereken bir şey değildi, ama daha seçeneğim bile ne istediğimi biliyordum. O kış Michael baba olduğunu öğrendi. Şimdi biliyorum ki o gece baloya hiç gitmemiş , belki de Molly ile hiç yatmayacaktı. Ama bunu her zaman olması gerekenden başka bir şekilde görmesinden nefret ediyorum. Çünkü Sammy ve Miles sonuçtu. Ve bence, her şeyden çok, onlar tam olarak onun kaçırdığı şeydi.

"Asher, bir dakikanı alabilir miyim?"

"Hey, Gracie," diyor Riggs Genel Merkezi'ndeki masasından kalkarak. "Annen dedi ki

Bahar tatili için eve geleceğini söyledi ama burada olduğundan bahsetmedi. Okul nasıl gidiyor?" Bana kocaman sarılmak için hamle yapıyor ve ben de sarılıyorum. O ve Michael her zaman en iyi kucaklaşanlar olmuşlardır - ihtiyaç duyduğunuzda birkaç nefes almanıza izin veren türden. "İrlanda Rugby Takımı'nda staj yapıyormuşsun diye duydum."

"Öyleyim. Aslında bana tam zamanlı olarak gelmemi teklif ettiler. Hâlâ tamamlamam gereken bazı kredilerim var tabii ki ama istersem teklif orada duruyor."

"Hadi, benimle yürü. Bir kahveye ihtiyacım var."

Daha çok bir salon gibi olan dinlenme odasına doğru yürüyoruz, televizyonlar ve video oyunları yayılmış durumda. Duvarlardaki duvar resmi Strutt's Peak'i ve aile şirketinin gelişmesini sağlayan tüm sporları gösteriyor. Kayak, snowboard, tırmanma, balık tutma. Ve ne istediğimi anladım.

"Seninle bir şey konuşabilir miyim? Ama bu ikimizin arasında kalmalı." Kahvesinden bir yudum alır. "Dinliyorum."

"Burada olmak istiyorum. ABD'de elbette ama burada olmak istiyorum. Strutt's'a gelen sporculara spor terapisi açısından sunabileceğiniz daha fazla şey olduğunu düşünüyorum."

Ona fikrimi sundum. Kasabanın en zeki iş adamlarından birinden, henüz tam olarak tasarlamadığım bir şey için risk almasını istemek, karanlıkta atılmış bir adımdı. Ve bunu çok bencilce bir düşünceyle yaptım, ya da belki de bencilce değildi. Her iki durumda da ne istediğimi biliyordum.

Eve geldiğimde ve aşık olduğum kişinin iki çocuğuyla ilgilenmesini izlediğimde, bu benim için çok açıktı. O farklıydı. Dağınıktı ve kendini zar zor toparlıyordu ama çözülmemişi. Çoğu insan bunu yapardı. Eve geldikleri andan itibaren onları o kadar çok seviyordu ki İrlanda'daki işi seçmemem Orada olmam gerekiyordu. Onunla, onlarla. Benimmiş gibi hissettim. Ve belki de onun o bebeklere verdiğini gördüğüm sevginin bir kısmını bile hissedecek kadar şanslı olabilirdim. Böylece diplomamı aldım ve eve döndüm. Ve geldiğimde beni bekleyen bir işim vardı.

Grace

"NE DÜŞÜNÜYORSUN GRACE? OCAK AYINA HAZIR OLACAK MIYIM?"

Kolunu başının üzerinde döndürüyorum ve sonra tekrar aşağı indiriyorum. Hareket kabiliyetini geliştirmek için çok çalışıyoruz ama köprücük kemiğinin kırılması dağda kendini tutma şeklini etkileyecek.

"Bence çalıştığımız esneme hareketlerini yapacaksınız. Eve döndüğünde de antrenman programı konusunda akıllı davranacaksın. Hazır olman gereken zamana kadar bir ayın var. Vücuduna kendini toparlaması için zaman vermeni istiyorum, sadece zorlamayı değil."

Başını salladı ve bana göz kırptı. ABD Olimpiyat Takımı'ndaki en yaşlı alp disiplini kayakçısı. Ve bu onun son oyunları olacak. Bu yıl altın madalya kazanacak, bunu hissedebiliyorum. Hem dağda hem de dağ dışında gösterdiği çabadan dolayı onunla ne gurur duysam azdır.

"Teşekkür . Seninle çalışmamış olsaydım elemeleri geçebileceğimi sanmıyorum Grace. Sonsuza dek minnettarım. Gerçekten."

Gülümsüyorum ve ona sarılıyorum. "Colorado'ya gelmeli ve eve götüreceğini bildiğim madalyaları bana göstermelisin."

"Bana uğursuzluk getirme, kadın! Ve yapacağım." Gülüyor. "Sana söylemeyi unuttum. Kız kardeşim Colorado'ya taşınıyor. Bu yıl çok zorlandı ama orada oldukça büyük bir markanın CEO'su olarak işe başladı."

Tesisten çıkarken son eşyalarımı da çantama atıyorum. O, havaalanına gitmeden önceki son müşterim. "Gerçekten mi? Nerede olduğuna dair bir fikrin var mı?"

"Küçük bir kasaba, adını hatırlayamıyorum. Peak diye bir şey."

"Strutt's Peak?"

" bu. Biliyor musun?"

Gülümsüyorum.

"Biliyorum."

"Tüm bu Olimpiyat şamatasından sonra onunla biraz vakit geçirmek için dışarı çıktığımda, o zaman bir şeyler içelim." "Anlaştık."

İki saat sonra, iki çocuğun heyecanla annelerine bağırma sesleriyle bedenim sarsılarak uyanıyor. Oturup tamamen uyanmam için yeterli değil. Ama onları tekrar duyduğumda, sesleri Sammy ve Miles'a çok benziyor. Her zaman mutlu ve bir şeyler için heyecanlılar. O rüya her neyse, iyi bir rüyaydı. Sonra o tanıdık his dolmaya başlıyor, havanın o serin fırçası dikkatimi çeken kapsayıcı bir sıcaklığa dönüşüyor. Önce açık artırma kürekleri parlıyor, sonra da daha önce gördüğüm mavi ve parıldayan gümüş rengi, tıpkı bir şelaleye vuran kar gibi. Aynı renkler, ama doku farklı görünüyor, su gibi değil, saten gibi. Gözlerimi kırıştırarak , floresan ışıkları kör edici.

Uykuya daldığım ve dirseğimin üzerine tünediğim için boynum sızlıyor. Havaalanında rötär yapan uçağımı beklerken uyuyakalmış olmalıyım. Ve sonunda yeni bir kapıya yönlendirildim.

Anneme mesaj atmam lazım.

GRACE

Muhtemelen birkaç kez rötär yapacağım. Aktarmalı uçuşumu zaten kaçırdım, bu yüzden sanırım beklediğimden bir gün daha geç kalacağım.

Telefonum çalıyor ama arayan Michael. Geri döndüğümü bilmiyor ama ben evde olmaya hazırım. Deneme eğitimi için sözleşmem sona erdi ve ihtiyacım olan zaman çoktan geçti. Onun mesajını

okuduğumda

Metin, midem bulanıyor.

MICHAEL

Artık benim olmayabilirsin ama ben hâlâ seninim.

Ekrana bakıyorum. Ne? Düşünmüş olamaz...

ANNE

Sana bir şey söylemeyi erteliyordum.

On saniyeden kısa bir süre sonra ekranımı bir görüntülü arama kaplıyor.

"Her şeyi etmiş olabilirim, Gracie. Ve fark ettim ki-" Bir an için benimle konuşmayı kesiyor. Lana'nın "Bahane uydurma ve ona söyle, Len" dediğini duyabiliyorum.

"Peki. Tamam Gracie, oraya gittiğinde Piskopos Jones'la görüştüğüne dair söylentilere kulak asmış olabilirim."

"Ne demek dedikodulara kulak asıyorsun anne? Onunla hiç görüşmediğimi biliyorsun. Biz sadece arkadaşız."

"Ona selam söyle," diye bağılıyor Leo arka plandan.

"Leo, zamanı değil," diyor omzunun üzerinden ve sonra az önce bulunduğu yerden dışarıya doğru yürüyor. "Kusura bakmayın, yarınki Riggs Yıllık Ağaç Işıklandırması için takımımı almam gerekiyordu. Bunu burada yapmayı beklemiyordum."

"Anne, bir dakika konuşmayı kes. Bunu neden yaptın?"

"İlk başta sadece kızgındım. Senin adına, gerçekten. Hayatın boyunca seni hiç bu kadar üzgün gördüğümü sanmıyorum. Bu yüzden Bishop'la görüştüğüne dair haberler çıktığında, insanları bunların doğru olduğuna inandırmış olabilirim."

"Anne," diye . Demek ki Michael da bunun doğru olduğunu düşünüyor. Bana sormadı ama mesajlaşmalarımız iyi sabahlar ve listesiyle sınırlı kaldı.

"Ona söyledin mi?" Lana dışarıda anneme katılırken soruyor. "Selam, Lana."

"Merhaba Grace. Tatlım, annenin bunu iyice düşündüğünü sanmıyorum. Ama buraya geldiğini gerek."

"Michael?"

Annem konuşuyor. "Evet, Michael. Eve geldi. Dün. Bana doğru olup olmadığını sordu. Bishop'la görüşüyor olsaydın ve mutlu olsaydın."

Kalbim sıkışıyor.

"Anne!" Artık boş olan terminalde volta atmaya başladım. Görevlinin hoparlörlerden söylediği ve herkesin beklediğimiz yerden hareket etmesine neden olan şeyi kaçırmıştım. "Ne dedin sen?"

"Ona şimdi gittiğinden daha iyi olduğunu söyledim."

Midem bulanıyor ve hasta olacaktım gibi hissediyorum. Bana her gün mesaj attığından haberi yok. Zaman talebime saygı duyduğunu ama beni düşünüp düşünmediğini merak etmeme asla izin vermediğini. Her gün beni, bizi düşündü. Bu şekilde kendimi daha iyi hissettim.

"Bishop'la görüşmüyorum. Onunla hiç görüşmedim. Bunu biliyorsun." "Tatlım, üzgünüm. Üzgünüm."

Ona o kadar kızgınım ki ellerim titriyor.

"Sevgilim, lütfen. Çok özür dilerim."

"Saat kaçta?" Kaba bir şekilde sordum.

Gözlerindeki yaşları siler. "Ne?"

"Yarın ağaç ışıklandırması saat kaçta başlıyor?" "Yedi.

Neden?"

"Telefonu içeri getir. Leo'yla konuşmam gerek," diyorum ona, sesimde soğuk bir tonla. Benim için en iyi olduğunu düşündüğü şeyi istediği için onu suçlamıyorum ama bir plana ihtiyacım var.

"Lenny, bebeğim. İhtiyacımız olacak-" Leo'nun yüzü ekrana geliyor. "Selam, Gracie. Seksi erkeğin nasıl?"

"Sen söyle. Strutt'ta."

"Evet, bebeğim! Ben de öyle düşünmüştüm," diye verir Leo.

"Leo, dükkanından bir elbiseye ihtiyacım var. Yarın gece River'a ulaştığından emin olmanı istiyorum. Bana yardım edebilir misin?"

"Tatlım, bunu biliyorsun. Yeni gelen gümüş mavisi muhteşem bir elbisem var ve her yerinde senin adın yazıyor. Karlı bir şelale gibi görüneceksin."

Gözlerimi kapatıyorum, rüyamdaki renkleri ve dokuyu hatırlıyorum. Karlı bir şelale. Ve nerede olmam gerektiğini biliyorum. Seçimim net. Michael'la hep öyle oldu. Bana verilen her ipucu beni ona geri götürmeyi başarıyor. Ve şu anda, farklı değil.

"Anne?"

"Ben buradayım." Endişe ve üzüntü yüzünü boyuyor.

"Tek kelime etme." Onu işaret ediyorum. "Bunu düzelteceğim. Ve sen bunun dışında kalacaksın." sallıyor, gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyor. "Grace-"

"Yarın gece görüşürüz."

Michael

SÜRAHIYİ SON KEZ SIKTIĞIMDA PARMAKLARIMA KRAMP GİRDİ. AŞAĞIDAKİ ADAMIN BİR METRE ÖNÜNDEYİM.

Ben. Bir sonraki hızlı tırmanışa geçiyorum ve bu tırmanışı çantada keklik gördüğümü biliyorum. *Odaklan.* Bu kolayca duvarımızın en zor bölümü, neredeyse yere paralel. sonraki kıvrım bölümü zor, ama bunu binlerce kez yaptım. Ev parkurumun avantajları. Tebeşir çantama ve hareket ediyorum.

Karabinam klipslenir klipslenmez elimi uzatıyorum, parmaklarımı uzatıyorum ve son birkaç hızlı çekime geçebilmem için yeterli olacak şekilde onları sallıyorum. Betaya odaklanıyorum. Asla saymaya ihtiyaç duymadığım tek yer duvardır. Yoldan başka bir şey düşünmek, ağırlığımı dengelemek ve sonra ilerlemek çok fazla odaklanma gerektiriyor. Bana neler olduğunu, zihnimin neden asla anlayamadığım zamanlarda okulda bana yardımcı olan şey buydu. Ve bu sayede hayatımı . Son birkaç ayı atlatmamda bana yardımcı olan şey buydu. Ve o haklıydı. Yarışmak planlarımdan asla çıkarılmamalıydı.

Son sürahiye ulaştığımda ve tepeye vurmak için kolumu salladığımda zil çalıyor. Beni izleyen pek çok marka sponsoru var, benimki de dahil, ama ben bunun için burada değilim. Yeterince iyi olduğumu kanıtlamak için buradayım. Ve zihnimi meşgul etmek için. Sezonum Eylül ayı civarında yavaşlamış olması gerekirken dağcılar yine de geldiler. IFSC'nin ziyareti, Riggs Outdoor'daki parçamı ileriye taşımak için tam ihtiyacımız olan türden bir vızıltı oldu. Rekabetçi tırmanıcılar için giderek bir hedef haline geliyoruz. En azından gelen turistler ve rezervasyonlarla bu şekilde görünmeye başlıyor.

Bundan sonra ne için çalışmak istediğimi düşündüm. Kendimi nasıl daha fazla zorlayabileceğimi. Grace burada olsaydı bunu sorardı. Ben de tesisimde tırmanma yarışmaları yapılacaksa bu gençleri tırmanışta yenmeye çalışmamamın olmadığına karar verdim. Beni bunu yapmaya zorlaması, geçtiğimiz yaz aramızdaki her şeyi başlatan şeydi.

"Baba!" Sammy bağılıyor ve ben kalabalığın arasından çıkar çıkmaz bana doğru koşuyor. Onu yakalayacağımı bildiği için . "Çok iyiydin. Benny bunun şimdiye kadarki en hızlı zamanın olduğunu söyledi. Sence ben de bir gün o kadar iyi olabilecek miyim?"

"Biliyorum yapacaksın." Ailemdeki herkes bu akşamki yıllık etkinliğimize hazırlanmakla meşgul olduğu için bugün onlarla takılmak için öne çıkan Ben'e bakıyorum. "Ben, tekrar teşekkürler dostum."

"Her zaman. Bunu biliyorsun. Red Bull'dan bazı arkadaşlarla konuşma fırsatım oldu. Gelecek yıl sponsorlu bir Pro-Am etkinliği yapacaklarını duydum. Katılmak isteyip istemediğimi sordular."

"Onlarla çok eğlenirsin. O adamlardan bazılarını tanıyorum, turu seversin."

"Açlıktan ölüyorum," diye sızlanıyor Miles Ben'in arkasından. "Baba, akşam yemeğinde ne ?"

"Sen bu akşam Ben'le pizza yiyeceksin, ben ise Büyükbaba Ash için sığır gibi açık artırmaya çıkarılacağım," diyorum mutlu ve alaycı bir ses tonuyla.

"Mooooo, moooo," diye Sammy ve kıkırdıyor.

"Annie'nin annesi sana teklif söyledi. Kazanırsa süt yalayacakmışsın. Ya da kedisiyle ilgili bir şey." diyor Miles.

Benny'ye baktım. İkimiz de dehşete düşmüştük.

Sammy konuşmasını Noel için bir kedi yavrusu istemeye getirdi bile. "O da mı okul aile birliği üyesi?" Benny soruyor.

"Hiçbir fikrim yok. Ama kimin oyun buluşmasına gelmeyeceğini biliyorum," diye fısıldıyorum ona.

"Ve

Artık Okul Aile Birliği'nde değilim. Onun yerine bu okul yılında sınıf velisiyim. Daha az yoğun." "Yine de bu gece iyi para kazanabilirsin gibi görünüyor," diyor şakayla.

Benny'nin benim için sakladığı sırt çantasından telefonumu ve cüzdanımı çıkarıyorum ve telefonumu kontrol ettiğimde Grace'den gelen üç cevapsız aramayı fark ediyorum. Midem bulanıyor ve tek düşünebildiğim bir şeylerin ters gitmiş olabileceği. Gittiğinden beri beni bir kez bile aramadı.

Telefonum yine elimde çalıyır ve onu okuduğumda tüm dünya elimden kayıp gidiyormuş gibi hissediyorum.

GRACE

Bu doğru değil. Her ne söylediyduysan, doğru değil. Bishop'la birlikte değilim. Hiç birlikte olmadım. Michael, asla başka biriyle olamam.

İki kere düşünmedim. Jack'e bir mesaj gönderdim.

MICHAEL

Beni ve çocukları bu gece Yeni Zelanda uçağına bindirebilir misin?

JACK

Bu gece yakıtını doldurup seni bekliyor olacak.

İki saat sonra, şu anda Riggs Outdoor Headquarters olan süslü alana giriyorum. Babam her yıl biraz daha bir şeyler yapıyor. Bu yıl çadıra yerden tavana kadar uzanan ve şampanya kulesi olarak kullanılan bir avize getirmiş. Mekaniğini anlamıyorum ama çok güzel. Altında dalgalanan sis ona sihirli bir hava veriyor. Etrafı yeşilliklerle çevrili. Odanın ön tarafındaki sahne, tüm büyük yuvarlak yemek masaları onu çevrelediğı için odak noktası görevi görüyor. Farklı yerlerde üç tam hizmetli barın yanı sıra içki dolduran ve konukların geri kalanı için hazırlananfazla barmen ve garson sayıyorum.

Müzişyenlerin benzersiz enstrümanlar çaldığı bir karşılama alanı var - geçmişte burada bulunan tipik DJ veya grup düzeninden farklı. Öyle sakinleştirici bir havası var ki, neredeyse sınırlarımı yatıştırıyor. *Neredeyse*. Ama bu etkinliğin hayatımdaki her önemli an insan için nasıl bir katalizör olduğunu hatırlıyorum. Ailem, geçim kaynağımız, Grace, çocuklarım, hatta.

"Law nerede?" diye soruyor babam gelirken.

"Hey, baba." Ona sarıldım ve sırtını sıvazladım. "Bir yok. Daha yeni ." Ona gülümsedim.

Her daha stresli görünüyor. "İyi misin? Güzel şapka bu arada."

Gülümsüyor. "Artık onlarla ilgileniyorum. Kendimi sahibi gibi hissediyorum."

"Senin için çalışıyor." Gözlerimi artık dolmaya başlamış olan alanda . "Ve odanın sahibi sensin.

Tam anlamıyla. Bu yıl iyi görünüyor."

Gülümsüyor ve etrafına bakınıyor. Bu etkinliğin yıllar içinde geçirdiğı evrimi izlediğini tahmin .

"Bugün o duvardaki herkesi içtiğini duydum," diyor. Bir garson gelip ona sek bir viski uzatıyor. Bir yudum alır. "Seninle gurur duyuyorum. Doğru kararı verdin. Benim ve kardeşinin karşı çıkmasına rağmen içgüdülerin doğruydu."

Ona minnettar bir baş selamı veriyorum.

Tanıdığı birkaç kişiye el sallıyor.

"Git," dedim ona.

Etrafıma baktığımda hayatım boyunca tanıdığım pek çok insan görüyorum. Birlikte snowboard yaptığım bir avuç insan daha. Okul sonrası programımda birlikte olduğum bir düzine kadar insan. Ve en az bir ya da iki kez emin olduğum bir grup insan. Ama hiçbirisi burada birlikte olmak istediklerim değil. Eğer bu etkinlik şu anda gerçekleşmiyorsa olsaydı, çoktan ona doğru yola olurum. Aramalarıma cevap vermedi ama beklemekten bıktım. Mesajı benim için yeterli bir yeşil ışıktı ve şimdi ona ulaşmak için sabırsızlanıyorum.

"O burada değil," diyor G, yanıma gelerek. "Ortaya çıkmasını ummuyormuş gibi davranma. Hepimiz senin sonunda kafanı kışından çıkarıp Yeni Zelanda uçağına binip binmeyeceğine dair bahse giriyoruz."

"Ben ve çocuklar bu akşam müzayededen sonra uçağına bineceğiz."

Genişçe gülümser ve ellerini başının üzerine kaldırır. "Evrenin tüm tanrıçalarına şükürler olsun. Zamanı gelmişti."

"Burada tüm bu hareketli hareketleri neden yapıyorsun?" Everly atını eyerlerken soruyor. Kolunu dirseğimin kıvrımına sokuyor. "Bu smokinin içinde harika görünüyorsun."

Gülümsüyorum ve yanağına bir öpücük konduruyorum. "Ben de tam suç ortağına çocuklarla birlikte bu gece Yeni Zelanda'ya gideceğimizi söylüyordum."

Everly elektrik sarısı kadehini yudumluyor, G'nin kadehiyle tokuşturuyor ve ikisi de kadehi geri fırlatıyor. "Zamanı gelmişti."

"Ben de öyle dedim!" G göz kırpmıyor.

Daha fazla ayrıntıya girmiyorum; onlara bunun onu itmekle ilgili olmadığını açıklamama gerek yok. Gitmesi gerekiyordu. Zaman istedi, ben de ona zaman verdim. Ama şimdi? Şimdi, sadece onu görmem gerekiyor. Onunla konuşmalıyım. Ona sarılmalıyım. Bana nasıl izin verirse.

Everly başını babamızın Law'ın boynunu sıkmaya hazırmış gibi görüldüğü sahneye doğru eğiyor. "Müzayede başlamadan önce gidip orada neler olduğunu öğrenelim."

"Bayanlar ve Baylar," babamın sesi odada yankılanıyor. "Sizleri bu yılki Yıllık Ağaç Aydınlatma Etkinliğine davet ediyorum!"

Alkışlar ve ıslıklar mekanın dört bir yanını sarıyor.

"Rekabetçi spor dallarımızdaki büyümenin yanı sıra Main Street'e gelen bazı yeni işletmelerle birlikte küçük kasabamız için harika yıl oldu. Bunların çoğu yerel halka ait ve yerel halk tarafından işletiliyor."

Sahne Law'ın yanındaki yerimi alıyorum, biraz daha yaklaştığımda ya inanılmaz derecede kalma ya da hâlâ sarhoş olduğunu fark ediyorum. Saçları dağınık, papyonu çözülmüş ve gözleri kan çanağına dönmüştü. Ona doğru eğildim. "İyi misin?"

Bana bakmıyor. Ellerini ceplerine sokarak, "yedim. Ben işte. İyi ve fena halde sikilmiş."

Onun nesi olduğunu anlayamadan babamızın sesi dikkatimizi çekiyor. "Gecemiz her yıl biraz değişiyor. Hepinizi katılmaya teşvik ettiğim bir sessiz müzayedemiz var. Strutt's'tan ve bazı komşu kasabalardan bağışlanan tonlarca inanılmaz eşya var. Daha önce yıllık etkinliğimize katıldıysanız, ki çoğunuz katılmışsınızdır, o zaman bu akşam kazandığımız paranın çoğunun bekâr çocuklarımızı açığa artırmaya çıkardığımda olduğunu bilirsiniz."

Salon kahkaha ve ıslık sesleriyle inliyor. Her yıl aynı şey oluyor ve bunu yapıyoruz çünkü kasaba için bir program oluşturmanın inanılmaz bir yolu. Bu, ailemin geri verme ve işimizden kâr etmekten daha fazlasını yaptığımızdan emin olma yolu. Strutt's Peak'in gelişmesine ve birbirini destekleyen o küçük kasaba hissini etmesine yardımcı oluyor. Sırf bu yüzden

Sirk gibi. Geçen yıl, Sugar Valley'den Wanda teklifimi kazandı. *Şükürler olsun.* O dağdaki lüks tatil köyünde iki gece konaklamanın keyfini çıkarırken ben de hafta sonunu onun pop-up şeker dükkanını yeniden inşa ederek geçirdim. Bu yıl, tüm gelirler devlet okulu mesai sonrası programının yeniden inşasına gidecek.

Akşamın büyüsunü içime çekerek odayı tekrar araştırıyorum. Havada mırıldanıyor ve her birimizin etrafında hareket ediyor. Gece ilerledikçe özel anılar vaat ediyor. Ama bu yıl ilk kez burada olmak istemiyorum. Başka bir yerde olmam gerektiğini hissediyorum. Onunla birlikte. *Onu* görmeyi umarak etrafı taramaya devam ediyorum ama Lenny ve Lana şehir merkezindeki işadamları derneğinden bazı kişilerle birlikte masalarında oturuyorlar. Grace burada değil. Ve ben de limitime ulaştım. Bundan hemen sonra çocukları evden alacağım. Çantalarımızı hazırlayıp havaalanına gideceğiz.

Babamın sesinin yankısı ve yüksekliği dikkatimi tekrar olan bitene çekiyor. "Oğlum Michael, çoğunuzun bildiği gibi, macera programımızdaki her şeyi yürütüyor. Kendisi aynı zamanda dünyanın en iyi tırmanıcılarından biri ve Strutt's'a sadece antrenman yapmak için değil, IFSC Dünya Şampiyonası'nda yarışmak için de birçok rekabetçi sporcu getirmeyi başardı."

Salon alkışlıyor. Arkada bir yerde, biri bağılıyor, "Whoop! Whoop!" ve "Michael!" Sahne ışıkları odanın içini görmeyi zorlaştırıyor. Tahminimce bu benim kadar sıkı çalışan ekibim. Geçtiğimiz yılı bu hale onlar getirdi, çünkü ortaya çıktılar ve canla başla çalıştılar.

"Açık artırmayı beş yüz dolardan başlatalım," diye anons ediyor babam. Odanın arka tarafındaki yükseltilmiş bir küreği işaret ediyor. "Bende beş var. Altı veren var mı?"

"Yedi elli," diye bağılıyor Wanda.

Beverly Harpson odanın ortasından "Bin," diye cıvıldıyor. "On iki yüz," diye yükseliyor ilkokul müdürü.

Law beni dürtüyor, görünüşe göre birkaç dakika önceki korkusundan kurtulmuş. "Anneler için kedi nanesi gibisin."

"İki bin," diye ön masalardan birinden başka bir ses. Başka bir şey söylememesi için kardeşime ters ters bakıyorum.

Babam "İki, üç mü duyuyorum?" dedi.

"Üç," diye bağılıyor şehir merkezindeki butikten Leo, raketini kaldırmış.

"Üç bin beş yüz elli," diye bağılıyor her yerden tanıyabileceğim bir ses odanın arka . *İşte geldi.*

Daha onu görmeden sahneden iniyorum. Duygularımı dizginlemeye çalışırken yüzüm kısılıyor. O burada ve bana teklif veriyor. Sonunda en alt basamağa ulaştığımda, onu orada dururken görüyorum. Gözyaşlarını tutuyor, çenesi titriyor ve ben onu kollarıma almak için bir dakika daha bekleyemiyorum.

"Üç bin beş yüz elli," diye tekrarlıyor babam. Bir kez gidiyor-"

Ben yanlarından geçerken Beverly Harpson ve başka bir kadın masalarında ayağa kalkıyor, artan numaralarını bağıyorlar ama babam geliyor. Neler olduğunu çok iyi biliyor.

Kız kardeşim ve G onlara bağılıyor, "Oturun!" ve "çıkarma, Bev!" "Satıldı! Bayan Gracie McKenna'ya üç bin beş yüz elli dolara."

Elimden geldiğince hızlı bir şekilde odanın diğer ucuna, ona doğru ilerlerken babamı zar zor duyuyorum.

Odanın çoğu ya da belki de sadece ailem ve Lenny'nin masası yüksek sesle alkışlıyor. Yaklaştıkça nefes almak neredeyse imkânsız . Uzun bordo saçları omuzlarına dökülüyor ve bana okyanusu mavi ve gümüş rengi, akıcı ve nefes kesici güzellikteki elbisesi vücudunu sarıyor. Zaman kaybetmeyi bırakıp onu öpmekten başka bir şey istemiyorum.

"Çok ödedin," diyorum ona yaklaşırken.

Gözyaşları kızarmış yanaklarından aşağı yuvarlanır.

Ve işte bu kadar. Aylardır bastırdığım duygularımı tutamıyorum. Kimin gördüğü umurumda değil çünkü bu kadını seviyorum. Her zerremle. Onu seviyorum.

Grace

ON DAKIKA ÖNCE...

River arabayı dağın ana caddesine doğru manyak gibi sürerken, "Neredeyse geldik," diyor. Hava, burada her zamanki gibi, bir yere ne kadar çabuk varacağımızı belirliyor. "Riv, yavaşla. Kar yağıyor."

"Ben, bu bir Jeep. Bu bok için yapılmış," diye .

"River! Kaka demeliydin," diyor Miles arka koltuktan.

Sammy ellerini havada sallayarak, "Ya da 'bu gece gibi geceler için yapılmış' gibi daha dramatik şey söyleyebilirdin," diyor.

Benny, dinamik ikilinin arasına girerken, "Siz bir dramasıınız Bayan Sam," diyor.

"Elbette Benny. Ne de olsa ben bir Riggs'im. Hiç dikkat etmedin mi?" diye karşılık veriyor ona.

Gülmekten kendimi alamıyorum. "Sizi özledim çocuklar." Arkamı dönüyorum ve ikisine de kocaman bir gülümseme veriyorum. "Sam, neye ?" Kucağında duran kitaba başımı sallıyorum.

Miles, "Artık albüm yapıyor," diye cevap veriyor ve gözlerini deviriyor.

"Bana gözlerini devirip bakma. Jack Amca gibi fotoğraf çekiyorum. Bak Gracie, işte yazdan birkaç tane," diyor kitabının ön doğru çevirirken.

Görmem için kaldırdığımda başımın dönmesine engel olamıyorum. Michael ve benim bulanık resimlerimizden oluşan koca bir sayfa. de birkaç fotoğrafı var ama ortadaki Michael ve benim fotoğrafım ve tek yapabildiğim bunları ön gösterimde gördüğümü hatırlamak. Ve bir kez daha, olmam gereken yerin burası olduğunu düşünebiliyorum. Her şey beni ona geri götürüyor. Onlara.

"Bekle, bu Yeni Zelanda'ya gidemeyeceğimiz anlamına mı geliyor?" Sammy soruyor.

Başım dönüp ona bakıyor. "Ne? Yeni Zelanda'ya ne zaman gidecektin?" "Bu gece," diyor basitçe.

Gözlerim doluyor ve çocukların arasından Benny'ye bakıyorum. "Hepsi toplanmış. Uçağınız biraz daha geç gelseydi, onları kaçırabilirdiniz."

"Gracie, bu babamızı sevdiğin anlamına mı geliyor?" Miles soruyor.

Ben cevap verSammy söze girdi: "Çünkü onu onunla evlenmelisin.

Ve sonunda bizim üvey annemiz olabilirsin. Ama iyi türden, kötü türden değil."

"Tabii ki kötü türden değilO en iyi türden," diyor Miles.

"Çocuklar, beni ağlatacaksınız. Bu altı yaşındaki olgun bir çocuk bile çok ağır bir şeydi," diyorum koltuğumda dönüp onlara bakarken.

"Yerçekimi sensin Gracie. Her zaman seninle ağır olacak," diyor Miles.

River'a bakmak için geri döndüm. Gözlerim bulanık, tutmaya çalışıyorum.

"Biliyorum," diyor River elimi sıkarak. "Sanırım dikiz aynasından göz kırptığını gördüm. Bu çocuk on yıl içinde bela ."

Dakikalar sonra nihayet Riggs Genel Merkezi'ne aynaya son bir kez bakıyorum ve topuklu ayakkabılarımı giyiyorum. bir saatten kısa bir süre önce inmişti ve bu küçük ekip ellerinde güzel elbisemle bekliyordu - satenle kaplanmış dar bir beden, parıldayan gümüş tülle kaplanmış dökümlü bir etek altında açıktan koyu maviye farklı tonlarda daha fazla saten katmanı.

"Teşekkür !" Arabadan atladım ve kendimi düzeltmeye çalıştım.

Kapıyı kapatırken River, "Git! Adamını al," diye bağıyor, ikizler arka koltukta bağıyor. Ve ben yapamıyorum

gülmemek için kendimi zor tutuyorum. Çok endişeliyim. Michael'la konuşmadan geçirdiğim en uzun süre bu. Ve şimdi, ortaya çıkıp seyircilerin önünde büyük bir jest yapacağım.

Devasa çadırın çift kapısı açılarak, girişin etrafına serpiştirilmiş koyu maviler ve yeşiller, kremler ve beyazlardan oluşan güzel kış renkleriyle süslendi. Görüntü de müzik kadar büyüleyici. Melodi daha önce duyduğum bir ses. Rüzgâr çanları ya da Tibet Şarkı Kâsesi. *Şaka yapıyor olmalısın*. Yazın başında rüyalarımda duyduğum ses beni kapılardan geçiriyor ve her zaman gerektiğini düşündüğüm yere götürüyor.

Tüylerim diken diken oldu. bir sürü duygu hücum ediyor. Her şey *doğru* geliyor.

Ana odadaki mikrofondan Asher'ın sesini duyuyorum. Koridorda hızlı adımlarla ilerlerken mekânın girişinde duruyorum güzelliği şaşkına dönüyorum.

Annem her zamanki masasında, Lana'nın kulağına yakın şekilde konuşuyor. Çiçekçiden Vinny , Leo da onun diğer tarafında. Leo beni gördüğünde iki kez bakıyor ve bana kocaman bir gülümseme veriyor.

Her yıl, nefes kesici bir manzara. Ama hayatım boyunca sevdiğim adamın sahnede emin bir şekilde duruşunu izlerken hayranlık içinde kalıyorum. Ona bakarken nefesim kesiliyor. Kendini tutuşu, salonu tarayışı, babasını dikkatle dinleyişi, geceye kendini kaptırışı. Biz ölümlülerin ona ne kadar hayran olduğunu asla anlayamayacak.

o kadar çok özledim ki düşünmek bile acı veriyor.

Elleri takım ceplerinde rahatça sallanıyor, duruşu düz ve uzun, koyu renk takım elbisesi sanki sadece onun vücudu için ölçülmüş ve dikilmiş gibi görünüyor. Muhtemelen öyleydi. Riggs ailesinin gerçekte ne kadar zengin olduğunu sık sık unutuyorum. Gıcır gıcır beyaz gömleği ve papyonu onu, daha sonra açma zevkine erişeceğim, sadece benim için alınmış bir hediye gibi gösteriyor. *Umarım.*

Beverly Harpson odanın ortasından "Bin," diye bağıyor. Kendi kendime gülüyorum. *Hiç sanmıyorum, Harpson.*

Michael'ın çenesindeki kaslar gözle görülür bir şekilde esner ve önünde gelişen olaydan endişeyi bastırır. Her yıl, endişeli bir karmaşa yaşar ve genellikle Mac'le bir şeyler ayarlar, eğer söz konusu olan hiçbir şekilde, hiçbir biçimde etrafında olmasını istemeyeceği bir teklif sahibi ise. Tahminimce Beverly bu yıl o listeye girdi.

"İki bin," diye bir ses daha yükseliyor. Bu kez ses Sammy ve Miles'in sınıfındaki başka bir anneden geliyor.

Asher sesleniyor, "İki, üç mü duyuyorum?"

"Üç," diye bağıyor Leo, raketini kaldırmış. Onun bir bok karıştırıcı olduğunu biliyorum ve eğer daha iyisini bilmiyorsam, benim anımı yaşadığımdan emin oluyor.

İşte .

"Üç bin beş yüz elli," diye teklif ediyorum. Son sıradaki masalarda oturan herkes bana doğru dönüyor.

Vücudu, birkaç dakika önce durduğu kadar uzun olmasına rağmen, omuzlarının geriye doğru sarsıldığını ve sonra katılaştığını görüyorum. Duruşu bir şekilde daha da uzuyor ve başı benim durduğum yere doğru bakıyor. Sahne ışıklarından beni sanmıyorum ama ben olduğumu biliyor. Benim teklifim. Yıllar önce onu balo eşim olarak garantilemek için söylediğim numara. Ve şimdi, numaranın bana şöyle bir şey vereceğini umuyorum: *İkimiz de yaşadığımız sürece*. Çünkü daha azıyla ilgilenmiyorum. Onun hepsini istiyorum.

Çenem sallanıyor ve gözlerimdeki yaşlar birikerek her şeyi bulanıklaştırıyor. Ama onun bana doğru ilerleyişini kaçırmıyorum.

"Üç bin beş yüz elli," diye tekrarlıyor Asher. Bir kez gidiyor-"

Beverly Harpson dört bin diye bağırmaya başladı. Birinin ona söylemesi gerek.

Bir dakika sonra Asher anons eder, "Satıldı! Bayan Grace McKenna'ya üç bin beş yüz elli dolara."

Yaklaşmasını izlerken gülümsüyorum. "Benim," diye fısıldıyorum kendi kendime. Onun yüzü de benden akan aynı duyguyla kaplanıyor. İhtiyaç. Rahatlama. Aşk.

"Çok ödedin."

Bir kahkaha atıyorum ve dudaklarıma damlayan yaşları silmeye çalışıyorum.

Beni kollarının arasına aldı ve her parçam "nihayet" diye bağırarak istiyor. Gözyaşları omzuma çarptığında vücudu hafifçe titriyor. Yüzünü boynuma gömüyor ve ben onun omuzlarına doladığımda o da kollarını daha sıkı . Ellerimi boynunda ve saçlarında gezdirerek onu içime çekiyorum, onun olduğu kadar evimin de kokusunu içime çekiyorum. Parmaklarım saç çizgisi boyunca birçok kez çizdiğim yolu takip ediyor ve her seferinde aynı tepkiyi veriyor. Eriyor. Vücudu gevşiyor, tuttuğu nefesini bırakıyor ve sonra derin bir nefes alıyor.

"Buradasın," nefes veriyor.

Kulağımın altındaki noktayı öpüyor. Kolayca ona ait olan bir yeri.

"Ben buradayım." Bunu söylerken ona bakabilmek için geri çekiliyorum. "Seni çok özledim." Kabul edince gözleri kapanıyor ve alnını benimkine yaslıyor. Parmaklarını boynumun gezdirirken, başparmağı çenemin kıvrımından alt dudağıma doğru yol alıyor. Ona dokunan her parçam onun bedeninde daha da eriyor. "Bu gece bir yolculuğa çıkmayı planladığını duydum. Bundan sonra."

"Daha fazla uzak kalamazdım. Zaman istedin ama lütfen benden başka bir şey iste. Senden uzak kalmak, sana bir daha böyle sarılıp bilmemek, yaşayabileceğim bir şey değil."

Yanağımdan aşağı süzülen ve dudaklarımı aşan gözyaşlarımı siliyor. Yakışıklı yüzüne bakmak için arkama yaslanıp gülümsüyorum. Yeşil gözleri onu sevmem için . Ve onu bu kadar çok sevmem neredeyse delilik. *Neredeyse.*

"Bu çok romantik ve senin için daha da dramatik."

Bunun üzerine bana gülümsüyor ve elini boynumda gezdiriyor. Parmakları boynumdaki nabzın arkasında yerini bulduğunda, avuç içi tenime dokunduğunda hissettirdiği şey samimi ve sahiplenici. Dudakları dudaklarımla buluştuğunda bedenim daha da yakınlaşıyor.

Geri çekiliyor ve sonra dudaklarımı bir kez daha öperek yeniden düşünüyor. Kulağıma eğilerek alçak , hışırtılı bir fısıltıyla şöyle diyor: "Romantizm istediğini söylemiştin. Sana takıntılı birini. Senin için yanıp tutuşan birini."

"Bunu söylerken senin olmanı istediğimi biliyorsun." Bir sonraki sözcüklerde gözlerimi , çünkü bunu zaten biliyor olmalı, ama hissedebilmesi için tekrar söyleyeceğim. "Her zaman sendin."

Dudaklarını tekrar, bu sefer daha yoğun bir şekilde dudaklarıma bastırırken kelimeleri zar zor çıkarabiliyorum ve beni izleyen insanlarla dolu odada nasıl görüldüğü umurumda değil. Beni tam olarak böyle öpmesini istiyorum. Sanki beni özlemiş gibi. Sanki hiç doyamayacakmış gibi.

Bakışlarıyla buluşacak kadar geri çekiliyorum. "Hadi buradan çıkalım."

Gülümsüyor, sonra da odadaki başka kimseye bakmadan beni kapıya doğru yönlendiriyor. Başka bir zaman olsa kalmasını isterdim. Ama şimdi değil, sadece onu istiyorum.

Elimi sıkıca tutarak çadırdan geçip gondola doğru ilerliyoruz. "Benny çocuklara bakıyor, o yüzden arabamı ona bıraktım."

Gülümsüyorum. "Ah, biliyorum. Buraya nasıl geldiğimi sanıyorsun?"

Gondola bindiğimizde dikkatini bana yöneltiyor.

"Eve gidiyordum. Annem ona gelip Bishop'ı sorduğunu söyledi. Mutlu olup olmadığımı sormuşsun." Bir an başımı kaldırdım. "şey için sana çok kızmıştım." O

elimi sıkı. "Neler olduğunu bildiğim için senin için bahaneler uydurabilirdim. Senin tepki verdiğini biliyordum ama yine de acı veriyordu. Sonra bu Olimpiyat fırsatı oldu ve her şey anlam kazandı. Bir seçeneğim vardı ve ben kendimi seçtim."

koltuğa oturmama izin vermek yerine beni kucağına çekti. Boş bir gondol vagonunda bolca yer var ama o aramızda boşluk istemiyor. Ben de istemiyorum. Bunu yeterince yaşadık. Ve sözlerini affetmiş olsam da, zaten affettiğimi söylediğimde yalan söylemiyordum, de neye izin vermeyeceğimi bilmesine ihtiyacım var.

"O gece sana söylediklerim doğru değildi. Çözüldüm ve seni de yanımda götürdüm. Söylediğim anda anladım. Pişman oldum. Sonra da bunun için kendimi cezalandırmayı seçtim. Arabaya , panik atağımı atlatmam için benimle konuştun, bunu benim için yapabilecek başka kimse yok. Seni incitmişim ve sen hâlâ yanımdaydın."

"İyiliğini istiyorum ama kötülüğünde de yanında olacağım. İhtiyacın olduğunda sırtını için her zaman yanında oldum ama sana verdiğim şeye saygı duymanı istiyorum. Benimle bu şekilde konuşamazsın. Arkadaşken bunu asla yapmazdın. Daha fazla olduğumuzda bunu yapmandan nefret ettim."

Alnını omzuma yaslıyor ve sonra dudaklarını eğerek beni oradan öpüyor. Geri çekildiğinde gözleri benimkilerle buluşuyor. "Çok üzgünüm bebeğim. Senin için hissettiklerim, Grace-" Yüzümdeki bir tutam saçı fırçalıyor ve kulağımın arkasına sıkıştırıyor. "Bunu mahvetmek istemiyorum, değil, bir daha asla."

"O zaman yapma." Eğilip onu öpüyorum ve alnımı onunkine yaslıyorum. "Kavga edeceğiz. Ve sinirleneceğiz. Atıştırmalık çekmecesindeki protein çubuklarını yeniden düzenlediğimi hatırlamıyor musun?"

"Benim bir sistemim var," diyor gülümseyerek. "Daha iyi hale getirdim." "Şüpheli."

"Ama ben hiçbir yere gitmiyorum. Bir yere . Zamana ihtiyacım vardı ama hep sana geri dönüyordum. Kalacak olan *benim*. Kalmayanlar için beni cezalandırma." Alnına düşen saçlarını geriye itip tarıyorum. "Ben seni seçiyorum. Her seferinde seni seçiyorum. Bunu şimdiye kadar öğrenmiş olmalısın."

"Biz," diyor. "Sadece ben değil. Her zaman 'biz' olduk Grace." Gözünün dış köşesinden aşağı düşen gözyaşını yakalıyorum, hafifçe kırıştığı yerden. Daha fazla yakalıyorum. Göğsüme sokuluyor, belimi kavlıyor ve ben onu aynı şekilde tutuyorum.

"Listeni beğendim," dedim ona.

Boynumu öpüyor, kulağımın hemen altını. Onun noktasını. "Bana gördüğün rüyalardan bahsettiğinde. Onlardan sonra gördüğün ve hissettiğin şeyler, böyle özel bir şeye sahip olduğun için kıskandım. Ama senden sonraki hayatımı gerçekten başladığımda, bunun versiyonuna sahip olduğumu fark ettim. O liste..." Dudaklarını yavaşça benimkilere değdiriyor. "Sana gönderdiğim o liste, o şeylerin her biri gerçekleşirken, seninle geçirdiğim anlardı. Sana daha sıkı sarılmamı sağlayan şeylerdi. Daha fazlasını arzuladım, seninle olmayı özledim. Hepsini bir araya getirdiğimde, hayatımın aşkına bakış attım. Bu olurken bilmiyordum, ama sen beni seks kadronla sarsmadan çok önce sana aşık oluyordum."

Bir kahkaha attım. "Seks listesi mi?"

"Evet. Kirli en iyi arkadaşım ve onun sikiş listesi." "Bunu daha önce açıklamalıymışım gibi hissediyorum." Alt dudağımı , "Ben de." diyor.

Beni öpüyor, duyguları ağızından benimkine akıyor. İçinde kaybolduğum ve kulaklarımın ucundan

bileklerimin nabzına kadar hissettiğim öpücük.

Gondol istasyonumuzda durduğunda, bu yolculuğun nasıl bir şey olduğunu anlamadan edemiyorum.

Birlikte çektiğimiz son fotoğraftan çok farklı. O zaman bir son gibi geliyordu ama şimdi yepyeni bir şey gibi geliyor.

Ayağa kalkarken elimi tutuyor, bileğimin iç kısmını öpüyor ve beni kendine yakın tutuyor.

Sonunda onun evine döndüğümüzde Benny ve River kanepenin iki ucunda oturuyorlardı. Saçlarının dağınık, göz kaleminin lekeli ve dudaklarının normalde olduğundan biraz daha pembe olduğu gerçeğini örtbas etmeye çalıştığı belli olan en iyi arkadaşşıma bakıyorum. İkizler önlerinde yerde, bir battaniye yığınının üzerinde denizyıldızı gibi yayılmış, mışıl mışıl uyuyorlar.

Benny ve Michael odalarına götürmek üzere birer çocuk

alırlar. "Kimseyi kandıramazsın Riv. Gömleğini giymişsin."

Gülümsemesini bastırmaya çalışarak dudaklarını içe doğru kıvrıyor. "Patlamış mısır yerken aydınlatıcı bir sohbet yaptık. Görünüşe göre benden hoşlanıyor."

"Öyle mi düşünüyorsun?" Alaycı bir şekilde söylüyorum.

Ona sarılıyorum ve : "Gözümle görmedim ama elimle arkadan vurarak bir bebeğin kolundan daha büyük olduğunu doğrulayabilirim."

Onu çimdikliyorum.

"Ne? Adama çok uzun zamandır aşığım. Bilmem gerekiyordu." Tekrar elbiseme baktı. "Mutlu bir karmaşa gibi görünüyorsun bu arada. Buraya geldiğine göre büyük jestin iyi gitmiştir diye tahmin ediyorum."

Gülümsüyorum. "

Ben daha fazla ayrıntıya girmeden çocuklar aşağıya indi ve her ne kadar sevsem ve ayrıntıları öğrenmek için can atsam da, beklemek zorunda kalacak. Michael'a onu ne kadar özlediğimi göstermeye niyetim var. Onları kapıya doğru götürüşüne bakılırsa, eminim o da aynı şeyi düşünüyordur.

"Yarın kahve?"

"Öğleden sonra, Grace. Gecemin yeni başladığını umuyorum." Kaşlarını oynatır. Benny başını sallar ve güler. Elini kızın beline koyarak onu ön kapıdan dışarı çıkarır.

Onlar gittikten sonra Michael beni kollarına çekiyor. "Ne kadar yorgunsun?" diye soruyor ve sonra dudaklarını boynumda gezdiriyor.

"Beni yatağa götürmen ve başıma değil de seninle orgazm olmanın ne kadar eğlenceli olduğunu hatırlatman için çok mu yorgun olduğumu soruyorsan, cevabım hayır. Burada jetlag sıfır." Papyonunu çözüyorum. "Ağzının vücudumda ne kadar iyi hissettirdiğini unutmuşum. Sanırım hatırlatılmaya ihtiyacım var."

Gülümsüyor, beyaz yakalı gömleğinin üst düğmesini açıyor ve geri çekiliyor. Başparmağını alt dudağına sürterken, ağırlaşmış gözleri vücudumda geziniyor. Bu elbisenin altında ne olduğunu düşündüğünü .

"Aklınızda neresi vardı?" Ama ben daha bir şey söyleyemeden, o tanıdık talebi beni oynamaya hazır hale getiriyor. "Neden bana göstermiyorsun?"

İşaret parmağımı dudaklarımın etrafında dolaştırıyorum ve sonra güzelce ıslatmak için ağzıma daldırıyorum. Bunu bir gösteri haline getirmeyi planlıyorum. Sonra tekrar dudaklarımda gezdiriyorum. "İşte." Yavaşça boynumun kenarından , onun çok hoşlandığı yol boyunca hareket ettiriyorum. "İşte."

Dudaklarını yalıyor ayaklarını bileklerinden çaprazlıyor, sakince duvara yaslanıp izliyor. "Başka neresi olabilir?"

Arkama uzanıp elbisemin fermuarını buldum. Kıçımın hemen üzerindeki ucuna gelene kadar aşağı çekiyorum. İnce askılar her iki omzumdan aşağı sarkıyor ama korsaj yerinde duruyor. Parmağımı göğüslerimin kabarıklığında gezdiriyorum, gözleri göğüs dekolteme takılıyor. En sevdiğim yerlerimi gösterdiğimde ne yapacağının beklentisiyle vücudum şimdiden . Elbiseyi çekiştirerek aşağı indiriyorum, kalçalarımın üzerinden geçirip uyluklarıma kadar indiriyorum. Ev sessiz. Elbisem yere düşüyor, ipeksi kumaş etrafımda birikiyor.

Stiletto lar.

"Çok güzelsin. Kahretsin, ne kadar seksi olduğunu neredeyse unutuyordum."

Bakışlarını vücudumda gezdirerek elbisemle mükemmel bir uyum içinde olan iç çamaşırlarımı inceliyor. Narin dantellerle süslenmiş bebek mavisi bir tanga ve göğüslerimin üstten taşmasını zar zor engelleyen bir sütyen. Şeffaf naylon destek için orada değil. Elbise korseli tasarımıyla bunu kendi başına yapıyor. İçimdeki şey tamamen zevk için. Tamamen onun için. Göğüslerimi sütyenin üzerine kaldırıyorum ve dantel ile naylonu her bir kıvrımın altına itiyorum. Şimdi ağzını başka nerelerde istediğimi engelsiz bir şekilde görebiliyor.

İki elimle her bir meme ucunun etrafında daireler çiziyorum ve sonra çekiyorum. Küçük bir inlemenin kaçmasına izin veriyorum ve gözleri benimkilere doğru parlıyor. Bana bunu yapma düşüncesi beni çok tahrik ediyor ve isteklendiriyor.

"Hepsi bu kadar değil,

biliyorum." Başımı

yavaşça sallıyorum.

"Pamuk ipliğine bağlıyım Grace," diye . "Çok

sabırsızsın," diye takılıyorum, hafifçe gülerek.

"Bana başka neresi olduğunu söyle bebeğim. Dilimin senin tadını çıkarmasını istediğin yeri göster. Seni becermemi. Boşalmanı ve çılgılık atmanı. Bana tam olarak nerede ihtiyacın olduğunu göster."

Sözleri etrafımda dönüyor ve tam merkezime yerleşiyor. Sadece onunla birlikteyken türden bir sıcaklık yaratmaya başlayan sözler.

"Dudaklarını ve dilini burada istiyorum." Bir parmağımı sağ meme ucumdan, göğsümün alt ve yanımdan aşağı doğru sürüklüyorum. Kaburgalarımı, karnımın önünü, göbek deliğimin etrafını ve tam amımın üzerini .

Bir eliyle gömleğinin düğmelerini açmaya çalışırken, diğer eli hâlâ pantolonunun cebinde, "Şunu bir kenara it de bakayım," diyor. Kendine olan güveni, istediği şeyi utanmadan istemesi, neredeyse sözleri kadar sarhoş edici.

Şeffaf kumaşı kenara çekiyorum ve duyulabilir bir nefes çıkarıyor. "Kukunun tadının tatlı olduğunu biliyor musun? Çikolata gibi. Ve sonra ." Dudaklarını yalıyor ve ben de elimde olmadan bu hareketi taklit ediyorum. "Tuzlu ve dilimi karamel gibi kaplıyor."

Lanet olsun, bu adamın ağzına bak.

Gömleğini omuzlarından silerken dizlerinin üzerine çöküyor. "O kadar lezzetlisin ki vücudunun her santimini ben de izin verdiğin sürece yalayıp . Her yerinde izler bırakmak istiyorum, böylece nerelerde bulunduğumu ve daha nerelere tapmam gerektiğini bileyim."

Parmağını bana doğru kıvrıyor ve yaklaşır hareket ettiriyor. Ve ağzının kenarından seksi bir yarım gülümseme geçiyor. Bu adam beni bir su birikintisine çeviriyor. Ama ben onun hatalarından ders almasını sağlamayı planlıyorum.

biriken malzemenin içinden çıkıyorum, topuklarım hâlâ bağlı.

"Tadına bakmam lazım," diyor ama yalvarır gibi bir hali var, çünkü tekrar yerine oturmuş olan tangaya bakıyor. Her ne kadar onun için çizdiğim her santimlik alanı tatmasını istesem de, başka planlarım var.

"Oh, Michael," diye abartılı bir şekilde nefes veriyorum. "Şu anda kontrolün olduğunu düşünmen çok tatlı." Gözleri benimkilerle buluşmak için yukarı kayıyor.

"Ellerini arkaya koy."

Ağzının seğirmesi itaat edeceğini gösteren tek şey. Çünkü bir dakika tereddüt ediyor. Her zaman sürdürmek için attığı kontrolü devretmenin zor hayal etmek zorundayım. Bunun zor olacağını biliyorum. Ama yine de yapacak. Listemizde var ama

olmasaydı, bana istediğimi verirdi. Ve ben bunu istiyorum. Elimde değil ama heyecanlanıyorum. Buna ihtiyacım var. "Bu gece, ben izin vermedikçe beni öpmen, yalaman, becermen ya da boşalman yasak."

Yaklaşıyorum ve bana bakıyor. "Benim için dizlerinin üzerinde ne kadar yakışıklı görünüyorsun." engellemeye çalışıyor ama başaramıyor, başını sallıyor. "Ne kadar iyi bir çocuk."

Ses tonumu değiştiriyorum ki onu ne kadar istesem de bunun önemli olduğunu anlasın. "Benimle bir daha asla o gece gibi konuşmayacaksın."

"Bebeğim, söz veriyorum asla-"

Ama elimi kaldırarak onu durdurdum. "Hayır. Sana konuşman için izin vermedim." Başka bir gülümseme ve sert bir baş sallama.

"Seni seviyorum. Her şeyimle ama bir daha asla buna izin veren bir kadın olmayacağım. İnanılmaz derecede zekisin, bu yüzden eğer bana kızgın olduğun bir durum varsa, iletişim kurmanın daha iyi bir yolunu bul." Ayağımı kaldırıyorum ve 4 inçlik topuğuyla birlikte stiletto'mun tabanını sol üst gagasına bastırıyorum. Geriye düşmüyor ya da arkasındaki duvara yaslanmıyor; hayır, Michael ileri doğru itiyor. Beni benim zoraki ağırlığıma karşı bastırıyor.

"Bana anladığını söyle, Michael."

Ağzının köşesi tekrar yukarı kalkıyor. bir gülümseme değil, ama devam ediyor.

"Anlıyorum." Başını göğsünde duran parlak mavi ayakkabıya doğru eğiyor. "Alabilir miyim?" Başımı evet anlamında sallıyorum.

Kayışı çözmek için ellerini kaldırıyor ve ayağımı ve ayakkabımı kaldırıyor, böylece ikisi de düşmüyor. Bıraktığı izi gördüğümde gülümsüyorum. Belki de bu berbat bir şey ama bunun için kendimi kötü hissetmeye hiç niyetim yok. Bir yanım söylediğim şeyler ve bunları söylemek için gereken kontrollü güven için güçlü hissediyor. Çıplak ayağım yere diğerine başını sallıyor. Ben de aynı şekilde tekmeliyorum, topuğum göğsüne basıyor.

Kemerini çözerken, "Anlıyorum." diye tekrarlıyor.

Ayakkabıyı yana fırlattığında ve ayağım tekrar yere değdiğinde, aynı pozisyona devam ediyor ve ellerini tekrar arkasına koyuyor. Buna neden ihtiyacım olduğunu anlamıyorum ama var. Ayrıca kendisinden bir parçayı etmesine de ihtiyacım var. Her zaman metanetle kontrolü elinde tutması gereken parçasını.

"Bana ne istediğini söyle," diye rica ediyorum ondan.

Burnundan hava emiyor, derin bir nefes alıyor. Nefes verirken söyleyeceklerini düşündüğünü biliyorum. "Bu gece bana ne yapmamı söylersen onu yapmak istiyorum. İhtiyacın olan her neyse." Bana arzudan daha büyük bir his veren bir şekilde bakıyor. Bana bunun önemli olduğunu söyleyen sözsüz bir değiş tokuş. Belki kardinal bile olabilir. "Ben . Tamamen varım."

Gözümün kenarından bir damla yaş süzülüyor, çünkü ondan akan duygular sekiyor. O iyi bir adam. Mükemmel olmaktan uzak. Ama yine de, mükemmelliğin cazibesini hiç görmedim.

"Biliyorum," diye fısıldıyorum. Bizi yaptığım talebe geri çekmeden önce duygunun oyalanmasına izin veriyorum. Bir kaşımı kaldırıyorum, ses tonumdan ne duyup duymayacağını görmek için ona meydan okuyorum. "Başka ne istiyorsun?"

"Sen, en bariz cevap. Ama şu anda..." Kendini toparlıyor ve çok iyi takındığı kontrollü dış görünüşüne geri dönüyor. Dudaklarını yalıyor. "O muhteşem çevirmeni ve dizlerinin üzerine çökmeni istiyorum. Ellerini yere koy, böylece dört ayak olacaksın. Ve sonra ellerim hala , benden çok kibarca istediğin gibi, yüzümü o yanakların arasına gömeceğim ve o lezzetli amcığı yalayacağım ve sen üzerime boşalana kadar mükemmel kış deliğini kızdıracağım."

Sözlerinin sıcaklığı tenime sızıyor. "Bu senin bana ne yapacağımı söylemene çok benziyor.

yap."

"Sadece sorunuza cevap veriyorum." Kendini hafifçe aşağıya kaydırıyor, böylece daha alçakta diz çöküyor ve neredeyse göz hizasında istediğim yere geliyor. "Şimdi, bana izin misin?"

Vücuduna, geniş omuzlarına ve güçlü göğsüne bir kez daha bakıyorum. Kaslı beline ve eğlenceye katılmaya tamamen hazır olan sikine doğru yol alıyorum.

Cevap vermiyorum. Onun yerine gülümsüyorum, arkamı dönüyorum ve belimi büküyorum. Aylar önce kilerde yaptığım hareketin aynısını yapıyorum. Bebek mavisi iç çamaşırlarımı aşağı indiriyorum ve inişlerinde ona müthiş bakış atıyorum.

"Lanet olsun," diye fısıldıyor kendi kendine ve ben gülümsemekten kendimi alamıyorum. Ondan böyle bir tepki duymaya bayılıyorum, özellikle de konu benim vücudum olduğunda.

Önce dizlerimin üzerine ve sonra ellerimi yere koyuyorum. O arkamda diz çökerken, kıcımlı hafifçe yukarı kaldırıyorum. Ona devam etmesi için işaret veriyorum.

Ve yapıyor. O kadar hevesli ki, dişleri tenimi sıyrırken bedenimi ileri doğru itiyor. Beklenti ve sertlik beni daha fazlası için heveslendiriyor. Ağzını daha da yaklaştırmak için sallıyor ve dili beni delip geçtiğinde nefesim kesiliyor, ciğerlerimi yeniden doldurmak için hava .

"Michael." Yardım edemiyorum ama adını nefesimle söylüyorum.

Dilini içeri ve dışarı sürüyor, her geçişinde klitorisime çarpması için aşağıya doğru alıştırıyor. Ağzının zevk vaat etme şekli, en bağımlılık yapıcı duygu. Kulağıma söylediği iğrenç sözleri duymak, dudaklarının amımın içinde kaydığını hissetmek dilinin vücudumda gezinerek beni karşılık vermeye ikna etmesi, benim tercih ettiğim uyuşturucu. Bunu herhangi bir el olmadan gerçekleştiriyor olması oldukça etkileyici, ancak bunun coşkusunu artıran parça, karşılığında aldığı tek tatminin bana verdiği şey olması. Buna hiç değildim, sadece kendi zevkimi deneyimleyerek birini tahrik etmeye. Bu beni tamamen yeni bir seviyede seksi hissettiriyor.

Ağzını serbest bırakıp konuşabilecek kadar geri çekiliyor.

"Dengele, bebeğim. Bir elini al ve bu olgun amcığı ovala. Seni sikmeden önce o parmaklarını dölle kaplamayı istiyorum."

Küçük bir kahkaha attım. "Hayır, Bayım," başardım. "Şu anda bu sizin işiniz." "O zaman ellerimi kullanmama izin verin." Duraksıyor.

Ve bekliyorum

. "Lütfen."

Gülümsüyorum. "Tek elin ve sadece ağzın."

İstediğim ve ihtiyaç duyduğum şeyi talep eden ben olabilirim ama bedenimi kontrol eden hâlâ o. Bana dokunduğu anda, ellerinin üzerimde olmasına izin vermeyerek cezalandırdığım tek olduğunu fark ediyorum.

Tam ihtiyacım olan yere sürtünüyor. Dili kıcımdan yarığıma kadar tüm yolu doyuruyor ve her geçişin sonunda beni becermek için dalıyor. Parmakları şişmiş etimi koparırken çıkardığı sesler çok iğrenç. İçimden çektiği ıslaklığa karışan iniltiler.

Sadece bir dakika daha sürer. Orgazmım içime doğru hızla ilerliyor ve hiçbir uyarı yok. Her kasımı ele geçiriyor, beni tamamen ele geçiriyor. Adını noktalama işareti olarak kullanarak yükselen iniltiyi kontrol edemiyorum. "Michael!"

Başka bir şey söylememek için ağzımı kapatıyor.

Sözlerimi susturuyor ama . Başını şiddetle bir o yana bir bu yana sallayarak içime daha fazla giriyor. Ben başka bir orgazmın eşiğine gelene kadar durmuyor. Sonuncusundan çok kısa bir süre sonra, bunun hissedebiliyorum. Omuzlarım yere çarpıyor, elini çekiyor ama kığım hâlâ yukarıda ve hazır.

"Beni parmaklarınla becer. Lütfen, daha fazlasına ihtiyacım var."

Tek tepkisi istediğimi yapmak oldu. Parmakları anında içime girerken inliyorum. Önce iki, sonra üçüncüsü beni tam ihtiyacım olan şekilde geriyor. Dolgunluğu, yüzeye çok yakın orgazmla birlikte, beni başka her şeyden askıya aldı. Artık söz ya da hareket yok, içimden çıkardığı şeyi deneyimlemekten başka bir şey yapamıyorum. Parmakları anlık tatmin için çok yavaş, ama bir düzen öngörmek için çok hızlı bir ritimle kayıyor. Bu ezici bir şey.

"Beni tekrar boşalt, Michael. Daha iyisini yapabilirsin, bebeğim."

Amımın içine doğru hırlıyor, yorumumdan duyduğu hayal kırıklığı hızlanmasından, parmaklarını daha derine, daha hızlı batırmasından belli oluyor. Ve sonra G noktama tam isabet ediyor. Daha önce hiç hissetmemiştim. Benden orgazmı sağarken onun merhametine kalmıştım. İçimden geçip gitmiyor ya da bir dalga gibi üzerime çökmüyor. Bunun yerine, içimden akıp gidiyor, hisler neredeyse hiç bitmiyor, ama sadece onun izin verdiği kadar. Ağırlıksızlığın ve basıncın en enfes hissi. Her uzvumda, sırtımda ve boynumda devam eden bir titreşim.

Nefes nefese kalmayı bıraktığımda ve farkındalığım geri geldiğinde, ona az önce hediye ettiğim spermi yalamaktan geri çekiliyor.

"Kıçını böyle havaya bir davet gibi hissettiriyor," diye homurdanıyor.

"Öyle," diye mırıldanıyorum. Vücudum gevşemiş ve bir sonraki şey için hazır. Kalçamın kıvrımına öpücükler kondururken onu görebilmek için başımı ve boynumu geriye yatırıyorum. Dişleri her birkaç santimetrede bir ve ben bir sonraki adımın ne olabileceğine karar vermeye çalışıyorum. İşim bitmekten çok uzaktayım ama bu küçük baskınlık oyunu olabilir. Benden istediği her şeye boyun eğmek istiyorum.

"Şimdi bana iyi bir çocuk olduğumu söyle Grace ve iki elimi de geri almama izin ver. Sana dokunmam gerek," diye fısıldıyor arkasına ağzı açık öpücükler kondururken.

Ona bakmak ve istediği övgüyü vermek için arkamı . Onu hâlâ dizlerinin üzerinde, kollarını geriye çekmiş ve ihtiyaçla titrerken görmek hiç de düşündüğüm gibi bir his değildi. Bu daha iyi. Bana şeyi verdiğini görmek, bunun onun tipik hali olmadığını, ve savunmasız olduğunu bilsem de, güçlü bir duygu. Ve bunu geri vermekten mutluluk duyuyorum.

"Çok iyiydin bebeğim. Ağzın bana daha önce hiç hissetmediğim şeyler yapıyor."

Gülümsüyor.

"Artık ellerini geri alabilirsin, ama hâlâ yetki bende." Bana attığı sırtış vücudumu karıncalandırıyor.

"Sana bir avans vereceğim," diyor. "Ama seni yatağımıza varmadan yakalarsam, bu gece uyumayacağız. O amcığa çok sert şaplak atacağım. Kıçını ısıracığım ve sikim için yalvarana kadar memelerini ."

"Bu listenin bir ceza olması mı

gerekiyor?" "Hayır, sadece bir söz. Bir..."

"Oraya ilk ben varırsam ne olur? Ne alırım?"

"Kontrol sende Grace. Sen söyle. İki..."

Ayağa kalktım ve alt basamağa doğru ilerlemeye başladım. "Bu listemizdeki son şeydi."

"Ve?"

"Ve bundan hoşlanıyorum. Sana ne yapacağını söylemek hoşuma gidiyor. dizlerinin üzerine atıp tokatlamamak için elinden geleni yapman hoşuma gidiyor." Eğilip alt dudağını ısıırıyorum, o beni geri çekiliyorum. "Belki de onun yerine bu gece seni tokatlarım."

Kaşlarını kaldırıp bana bakıyor, bu fikre şaşırmış ya da belki de sadece ilgisini çekmiş. "O zaman yeni bir listeye ihtiyacımız olabilir."

Merdivenleri yavaşça çıkmaya başlarken, "Bir tanesine başladım bile," diyorum. "Hareket etsen iyi olur bebeğim," diyor yavaşça ayağa kalkarken. "Üç."

Koşmaya başladım.

"Dört..." dediğini duyuyorum ve sonra arkamdan merdivenleri ayaklarının vuruşundan başka bir řey duymuyorum, her seferinde iki tane olmalı. Ebeveyn yatak odasının eşiğini geçer geçmez kaldırılıyorum, yatağa dūřerken kapı arkasından tekmelenerek kapatılıyor. Üzerimde gezinirken yüzümü ellerinin arasında tutuyor.

"Seni ne kadar göstermekten asla vazgeçmeyeceğim," diyor burnunu çenemde hafifçe gezdirirken. Yukarı doğru hareket ediyor ve dudaklarımı yakalıyor, beni büyük bir istek ve sevgiyle öpüyor.

"Biliyorum." Dudaklarına gülümsedim. "şimdi sırt üstü yatın bayım ve yatak başlığını tutun." Gülüyor ve söyleneni aynen yaparak bizi döndürüyor.

Onun yakışıklı yüzüne bakıyorum. Gülümsemesinden yayılan istek ve şefkati.

Her gizli bakış. Verilen her karar beni buraya getirdi. Yollarımın nerede ayrıldığını görmek gibi garip ve güzel bir yeteneğim var. Neyi seçersem seçeyim, bunun hayatımın akışını değiştireceğini biliyorum. Kendimi seçtiğimde bile, ona geri dönüyorum. Ben buna aşk diyordum. Ama Michael buna daha büyük bir şey diyordu. Ona karşı hissettiğim duygular ve ona doğru ekildiğimi hissetmem. Yakınlaştıka daha da güçleniyordu. Kaınılmazdı. Birbirimiz için ne hale geldiğimizizin büyüklüğü. Her zaman onun olmuştum ve şimdi o benim. *Benim* ekim gücüm.

SON

EPILOG

Michael

TÜM BU DURUMLA İLGİLİ DÖRTTEN FAZLA İYİ ŞEY BULABİLİRİM. EĞER AŞIRI ODAKLANIRSAM, Ayrıca, gökyüzünde uçuşan meteorlar gibi kaygımın alevlenmesine neden olacak yarım düzine kadarını da belirleyebilirim, ancak bunu yapmayacağım. Bugün iyi şeylere odaklanacağım.

"Baba, sanırım bu gece en iyi bölünebilirlik olacak," diye bağıyor Sam teleskopunun arkasından. Miles yıldız haritasını inceler. "Görünürlük, Sam.

Yakın ama doğru kelime değil."

Vizöründen bakıyor ve diyor ki, "Hayır baba. Bölünebilirlikten bahsediyorum. Bölünebilirlik için en iyi sayı dördtür ve biz de öyle olacağız. ."

Kızıma gülümsüyorum. Onlardan önce hayat , ama onlardan sonra, orada olduğunu bilmediğim bir parçamın uyandığını hissediyorum. İyi olduklarından emin olmak, onları korumak kaygılarımı daha da arttırdı ama böyle anlar bana kaosu buna değdiğini hatırlatıyor.

"Tamam, burada koca bir s'mores şarküteri tabağım var. Gusher'lar gerçekten anlamsız ama yine de onları getirdim." Grace devasa tabağını taşıyor ve yıldız izleme istasyonumuzun tam önüne koyuyor.

Miles kolunu havaya kaldırır ve "Yessssss" diye bağıır.

Yukarı bakıyor ve ben de elimde olmadan onun üzerimizdeki güzelliği seyretmesini izliyorum. Bana gülümsediğinde, bunu hissediyorum. Her parçamda aynı memnuniyeti hissediyorum. Hayatımızın sonunda tam bir daire çizdiğini hissediyorum. Birlikte. Onu kendime doğru çekiyorum ve kucağıma yatırıyorum.

"Bu gece ne kadar net görebildiğimizi aklım almıyor," diyor. "Geçen yıldan daha iyi."

Çocuklarıma doğru bakıyorum. İkisi de bir haftadır çalıştığımız işaret için beni izliyor.

Yukarı bakıp dürbünü ona uzattım. "Şuraya bak, koca bir küme." Sammy bana başını salladı. "Sanırım bu bir meteor! Baba, gidip bakabilir miyiz?"

Grace bana şaşkınlıkla baktı. "Sence öyle mi?" Vizöre bakıyor ama orada görececek bir şey yok.

"Hadi, başkaları önce gidip bakalım."

Sammy ve Miles işaret ettikleri yere doğru koşuyorlar, kurulduğumuz yerden yaklaşık yüz metre kadar uzağa. Durup diz çöktüklerini ve "göktaşına" baktıklarını görüyorum.

Grace ve ben ayağa kalkıyoruz. Yerdeki bir şeye aval aval bakan çocuklarla buluşmak için onun elini tutuyorum. Yanlarına vardığımızda ikisi de sırda daha fazla dayanamamış gibi kocaman ve parlak gülümsüyorlar. Onları suçlayamam. *Ben de, çocuklar.*

"Neye ?" Ben soruyorum.

Grace bakmak için eğildiğinde ikisi de hâlâ Grace'in önünde diz çökmüş durumdadır. küçük siyah bir kutu duruyor. Beni bulmak için hızla arkasını dönüyor ama şimdi ben de onun arkasında diz çökmüş durumdayım.

Gözleri benimkileri arıyor ve anında duygu seline kapılıyor. Ağlamamak için kendini zor tutuyor.

"Seni seviyorum Grace. Kelimelerle anlatamayacağım kadar çok seviyorum. Eylemlerin göstermeme izin vereceğinden daha fazla, ama deneyeceğim. Seni ne kadar sevdiğimi ve benim için ne ifade ettiğini her gün göstermeye çalışacağım. Bizim için." Miles bana yüzük kutusunu getirdi ve ben de tektaş pırlanta yüzüğü çıkardım. Kutuyu kapatıp Sammy'ye geri veriyorum.

"Evlen benimle. Senin ailen olalım. Sen benim her şeyimsin. Beni her gün daha iyi bir insan, daha iyi bir eş ve daha iyi bir baba olarak büyümeye ve gelişmeye . Sen bizim yerçekimimizsin Grace.

McKenna. Lütfen bizim olsun."

Ağlıyor ve başını sallıyor, bir parçam evet demediği için gergin, ama vücudunu benimkine atma şekli, bana sıkıca sarılması bana bunun cehennem gibi bir evet olduğunu söylüyor. Yüzümü boynuna gömüyorum ve kollarımı ona sarıyorum. duran çocuklarımı izliyorum, birbirlerine sarılmışlar, onlar da ağlıyorlar. Ve onların da ona soracakları bir şey olduğunu hatırlıyorum.

geri çekiyorum ve yüzüne bakıyorum, beni öpmesi için çenesini yukarı kaldırıyorum. "Sözlerine ihtiyacım olacak bebeğim" önce dudaklarını gözyaşlarıyla ıslatıyorum.

Bir kahkaha attı. "Ben zaten seninim. Evet, evet. Belli ki evet."

Dizime otururken onu tekrar öpüyorum. Başparmağımla gözyaşlarını silerek onu bir kez daha öpüyorum ve "Sanırım bu ikisinin de"- Miles ve Sammy'nin durduğu yere doğru başımı sallıyorum-"bir sorusu olabilir" diyorum.

Sammy, "Gracie, seni çok seviyorum." diyerek başlıyor. Küçük yüzü ağlamak için kısılr.

Grace koşarak yanımdan ayrılıyor ve Sammy'yi kollarının arasına alıyor. "Ben de seni çok seviyorum. İkinizi de." Miles'ı da yanlarına çekti.

Miles, "Güzel, çünkü size sormak istediğimiz bir şey var," diyor.

, hayatlarının büyük bir bölümünde anneleri olarak kadına cesurca, kendilerine resmen anne deyip demeyeceğini sormalarını izlerken çenemi yumruğuma .

"Babamla evlendiğinde bizim üvey annemiz olacağını biliyoruz," diyor Sammy. "Ama bizi de evlat edinmeni istiyoruz. Tıpkı babamız gibi biz de senin olmak istiyoruz."

Miles'ın sabrı kalmadığı için "Size anne demek istiyoruz" diye sorar.

Grace gözlerinden hala kontrolsüzce akan yaşlarla bana dönüyor ve sözsüz bir şekilde neler olduğunu bilip bilmediğimi ve her şeyin yolunda olup olmadığını soruyor.

Evlat edinmeyi kabul etmesi için Molly'yle uzun bir mücadele ama sonunda kabul etti.

"Ne diyorsun Grace? Bizi istiyor musun?"

"Siz her zaman benim oldunuz. ," diyor ikisini de kollarının arasına çekerken. " şeye evet. Hadi bunu resmileştirelim."

"Gördün mü baba, sana söylemiştim. Dört en iyi sayıdır."

Miles bunu söyler söylemez Grace'in gözleri kayınca gülmekten boğulacak oluyorum. Bu numaranın yakında değişeceğinden haberleri yok.

**The Sneak Peak'in ARC'sini
okuduğunuz için teşekkür ederiz!**

Sırada kimin hikayesi olduğunu tahmin edebilir misiniz?

Herkesin aşk hikâyesini bölen kişi o olabilir ama Riggs'in en küçük kardeşi Law, Ekim 2023'te çıkacak olan **A Peak Performance**'ta kendi aşkına kavuşacak.

AYRICA VICTORIA WILDER TARAFINDAN

Jack & Everly'nin Hikayesi

Henry & Giselle'in Hikayesi

BİRALAR VE KİTAPLARDAN BİR YUDUM

Çikolata Buzlu Cupcake Kahve

- 1 yemek kaşığı çikolata parçaları (bitter veya sütlü)
- ½ çay kaşığı kakao tozu
- 1 paket tatlandırıcı (veya 2 çay kaşığı şeker)
- ¼ çay kaşığı deniz tuzu
- ¼ su bardağı Yulaf veya Badem Sütü
- 1 fincan taze demlenmiş kahve
- Bir süt köpürtücü veya çırpıcı*

1. Tek servislik koyu kavrulmuş kahveyi çikolata parçalarının üzerinde demleyin. İyice karıştırın.
2. Süt, kakao tozu, tatlandırıcı ve tuzu süt köpürtücü ile karıştırın. *Sıcak içmeyi planlıyorsanız bu adımı ısıtmak idealdir.*
3. Üzerine bir tutam deniz tuzu ekleyin. *Tuzu atlamayın, tadını gerçekten kek gibi yapıyor!*

Bu içecek sıcak veya buz üzerinde servis edilebilir!

Yan not, eğer yasal içki içme yaşıdaysanız: İçkili bir versiyon için her zaman bir miktar kahve likörü ve/veya çikolata likörü ekleyebilirsiniz. Uzun bir bardakta için çünkü martini bardakları çok saçmadır ve dökülmeleri garantidir.

İster şu anda birine aşık olun, başka bir hayattaki aşklarınızı anımsayın, 13, 16 ve 25. bölümlere geri dönmek hoşunuza gidebilir. İçeceğinizi doldurmak için doğru miktarda buhar sunacaklar!

TEŞEKKÜRLER

Eğer hala , resmi olarak söylemek isterim ki, TEŞEKKÜRLER! Bu hikayeyi okuduğunuz için teşekkürler.

Bu hiçbir zaman hayatımın büyük gündeminde yer almadı - aşk hikayeleri yazmak ve yayınlamak. En azından insanların onları gerçekten okuyacağı bir şekilde. Şimdi buradayım ve bunun binmek için sabırla beklediğim bir yolculuk olduğunu hissediyorum. Her hikayede kendim, aşk ve nüansları ve duyguları ve bu iki şeyin etrafındaki hayatın girdapları hakkında daha fazla şey öğreniyorum. Romantizm camiasında her geçen gün daha inanılmaz insanlar keşfedip onlarla tanışıyorum ve her yeni kitap çıkardığımda bu iş hakkında daha fazla şey öğreniyorum. Bunun için kendimi şanslı hissediyorum ve tüm bunların devam etmesini umuyorum. Tüm bunları mümkün kıldığınız için teşekkür ederim.

Editörüm Mackenzie'ye, sen tam bir baş belasıydın. Bu basit. Takımında, köşemde olduğun, beni zorladığın ve bir yazar olarak büyümeme yardımcı olduğun için kendimi çok şanslı hissediyorum. Bunun , taktığın tüm şapkalar için teşekkür ederim: arkadaş, akıl hocası, baygınlık kaptanı, amigo ve motivatör. Evet dediğin için sonsuza dek minnettarım. Bir sonrakine!

Beta okuyucularım Amy'ye, Hawkeye seviyesindeki düzeltmelerin ve virgüllerin yanı sıra uzuvların da olması gereken yerde olduğundan emin olduğun için teşekkür ederim. Jill, bu hikâyeyi okurken gösterdiğin uzmanlık ve duyarlılık çok önemliydi. Michael'ın anksiyetesini, terapisini ve başa çıkma yöntemlerini özenle ele almamı sağladığın için teşekkür ederim. Her ikinize de sosyal medyadaki sürekli desteğiniz ve paylaştığınız gerçek heyecan için teşekkür ederim. Bu benim ruhum için yakıt oldu.

Kate ve Adi, hala çatlaklardan düşen küçük parçaları yakaladığınız için teşekkür ederim. İkiniz de inanılmaz destekçilersiniz ve sizinle sık sık sohbet etmekten çok mutluyum! Laura, çok yaratıcısın ve tüm bağımsız yazarların hak ettiği türden bir destekçisin. Muhteşem yaratıcılıktaki paylaşımlarınla bu seriyi desteklediğin için teşekkür ederim. Charlotte, bu hikayenin tırmanma yönü hakkındaki heyecanın için teşekkür ederim. Videolarınız ve tavsiyeleriniz, spor tırmanışa gerçekten dalmak için tam da ihtiyacım olan şeydi. Kız kardeşlerime ve kuşakçımız Blaine'e, kaya duvarı tırmanışı bir patlamaydı!

Bazı olağanüstü yazar arkadaşlar edindiğim için şanslıyım. Julia Connors ve Nina Arada, her zaman mükemmel meslektaşlar ve danışma kurulları olduğunuz için teşekkür . İkinize de bayılıyorum!

Alfa okuyucularım Pam, Erin, Fran (Anne) ve Blair'e, bu saçma sapan ilk okumaları denediğiniz için çok teşekkür ederim. Geri bildirimleriniz her tam da ihtiyacım olan şey. Zaman ayırdığınız için çok teşekkür ederim.

Bu hayattaki ortağım ve kocam. Seni seviyorum. Bu yolculukta bana destek olduğun için teşekkür

ederim. Sen benim sakinliğimsin. Ve her nasılsa, biz yaşlandıkça daha da ateşli olmayı başarıyorsun, bunun için yaşasın!

Kız kardeşim Blair'e, Margherita'nın neden olduğu kahkaha . Bir noktada, "havuzun karşısından" kelimelerini yazacağım ve siz buna kocaman bir kahkaha atabilirsiniz. Bu arada, tüm bu süreçte bana verdiğiniz destek için teşekkür ederim. Pazar yemeğinde görüşmek üzere.

Son olarak, hayatım boyunca aşık olduğum çocuklara - Joey McIntyre, Devon Sawa, Kevin, Jake Ryan, John... Eminim daha fazlası vardır... İthafıta söylediklerimde ciddiydim. Tanrıya şükür hepinize olan aşkım var oldu. Sizler benim hayal gücümü geçiren katalizörlerdiniz ve şimdi , hayali ilişkiler hakkında gerçekten lezzetli aşk hikayeleri yazarak kariyer yapıyorum.

YAZAR HAKKINDA

Her zaman umutlu bir romantik olan yazar Victoria Wilder, lezzetli esprili ve vahŖi karakterlerle aėdaŖ romantizm yazıyor. Hikâyeleri, küçük kasabanın bayılmaya değer erkeklerinden son derece güçlü ailelere ve istediklerini istemekten korkmayan baş karakterlere kadar uzanıyor.

O bir doğu yakası kızı, zaman bir sonraki mevsimi kovalıyor ve kocası, iki çocuğu ve köpeği Linus ile birlikte yaşıyor. Okumadığı ya da yazmadığı zamanlarda onu bir kickboks kursunda antrenman yaparken ya da plajda ayaklarını kuma gömmek için bir bahane bulurken bulabilirsiniz.

Harika bir hikayenin gücüne inanıyor. Kelimelerin hayatınızın gidiŖatını deėiŖtirme yeteneğine sahip olduğuna.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.